

RMS Algemeen

de Haag

Verbinding: No.12

8 November 1952 12 NOV. 1952

Doss.13/748-26.

09.713.1
12 NOV. 1952
ACOM/65341

Onderwerp: Aanbieding petitionnement door de Ambonnezen.

Hierbij wordt medegedeeld, dat op Donderdag, 6 November 1952, in de namiddag, door de Politie te 's-Gravenhage van de Rijks Verkeers Inspectie te Utrecht werd vernomen, dat een autobusonderneming te Huizen vergunning had gevraagd om met een paar autobussen ongeveer 70 Ambonnezen op Vrijdag, 7 November 1952, naar 's-Gravenhage te vervoeren, alwaar zij een bijeenkomst zouden beleggen in de Dierentuin.

Bij de Politie was niets bekend van een dergelijke bijeenkomst en de directie van de Dierentuin verklaarde, dat bij haar geen zaal voor bovengenoemd doel was gehuurd.

Op Vrijdag, 7 November 1952, kwamen des morgens verschillende berichten binnen, dat autobussen met Ambonnezen 's-Gravenhage binnenkwamen. Deze autobussen, 22 in getal, afkomstig uit verschillende provincies, verzamelden zich op het Malieveld.

Hier bleek, dat de Ambonnezen de bedoeling hadden een petitionnement aan de Minister-President aan te bieden.

In overleg met de plaatselijke Politie begaven de ongeveer 1500 Ambonnezen zich vervolgens per autobus naar het plein 1813, waar zij zich in carré-vorm opstelden. Een delegatie van drie personen overhandigde daarna een petitionnement, in afschrift hierbijgevoegd, aan de Secretaris-Generaal van het Ministerie van Algemene Zaken.

Een fluit-orkest bracht inmiddels enige liederen ten gehoren, terwijl de Ambonnezen, die de Nederlandse en de Zuid-Nederlandse vlag met zich voerden, een groot aantal spandoeken ontvouwen, met verschillende opschriften, o.a. als volgt luidende:

"Ik had een wapenbroeder, zijn naam is Nederland",

"De arrestatie van Manusama is onrechtmatig" en

"Op de punten Uwer bajenetten worden Zuid-Nederlandse vrouwen onteerd door Indonesiërs".

De aanbieding van het petitionnement begaven de betogers zich weer naar de autobussen, waarna zij daarna 's-Gravenhage weer verlieten. Het geheel had een zeer orde-lijk verloop.

De tocht was blijkbaar in het geheim voorbereid.

De Politie had, benoedens de mededeling van de R.V.I. te Utrecht, geen enkel bericht ontvangen betreffende deze actie der Ambonnezen. (einde)

's-Gravenhage, 7 November 1952.

Aan
Z.E. de Minister President
van het Koninkrijk der Nederlanden,
Plein 1813,
's-Gravenhage.-

Excellentie,

Overwegende, dat het Koninkrijk der Nederlanden, volgens Grondwet en traditie, is een rechtsstaat, die fundamentele menselijke rechten en vrijheden eerbiedigt,

gedachtig aan Uw telegram aan Mohammad Natsir, de toenmalige Minister President van de Republiek Indonesia, in verband met de door de Republiek Indonesia ondernomen militaire actie tegen de Republiek Maluku Selatan, uit welk telegram ten duidelijkste blijkt een diep verantwoordelijkheidsbesef ten aanzien van het welzijn van het Zuid-Molukse volk, niet alleen bij de Nederlandse Regering, waarin U toen Minister President was, maar vooral bij het Nederlandse volk, dat zich verantwoordelijk voelde voor het feit, dat het met de soevereiniteitsoverdracht de zorg voor het welzijn van het Ambonse volk uit handen had gegeven,

en beseffende, dat de op brute wijze door de Republiek Indonesia geschonden menselijke rechten en vrijheden van het Zuid-Molukse volk, alsnog met Nederlandse interventie kunnen worden hersteld, indien slechts de Nederlandse Regering de moed en de waarachtige bereidheid vermag op te brengen om het Zuid-Molukse volk recht te doen wedervaren,

voelen wij, vrije Zuid-Molukkers, door Uw Regering naar Nederland getransporteerd en thans nagenoeg in feitelijke ballingschap levende, de dringende noodzaak ons tot U in Uw hoedanigheid van Minister President van het Koninkrijk der Nederlanden te wenden om U eerbiedig mede te delen, dat

de Nederlandse Wet Soevereiniteitsoverdracht Indonesia (Wet J 570), welke is voortgesproten uit de tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Indonesia Serikat ter Ronde Tafel Conferentie gesloten overeenkomst, het Zuid-Molukse volk, zijnde een der in die Wet genoemde volkeren van Indonesia, het recht van zelfbeschikking toekent, van welk recht genoemd Zuid-Moluks volk metterdaad gebruik heeft gemaakt bij de proclamatie van de soevereine Republiek Maluku Selatan op 24 April 1950, welke proclamatie ook door de Nederlandse rechters als volkomen wettig is gekwalificeerd;

de Republiek Indonesia op 17 Augustus 1950 in verdragsschennis is ontstaan, in strijd met de bij alle internationaalrechtelijke overeenkomsten tussen de Nederlandse Staat en Indonesia betreffende de soevereiniteitsoverdracht voorziene en vooronderstelde federale structuur van de Republiek Indonesia Serikat, als wettige draagster van de door het Koninkrijk der Nederlanden over te dragen soevereiniteit;

ook wij van mening zijn, dat het de heilige plicht van Nederland was om de soevereiniteit over Indonesia aan de Indoneziërs over te dragen;

ook wij van harte zouden toejuichten hechte economische betrekkingen tussen de Republiek Indonesia en de Nederlandse Staat;

wij, alle propaganda van de ons vijandige Republiek Indonesia ten spijt, nimmer de bedoeling hebben gehad en ook nimmer zullen hebben het grondgebied van de zowel naar Nederlands recht als naar volkenrecht bestaande Republiek Maluku Selatan tot Nederlands territorium te helpen maken om van daaruit Indonesia weer te koloniseren;

toen wij Nederlandse wapens droegen ter handhaving van de rechten en vrijheden der Indonesische volkeren en ter beveiliging van de Nederlandse belangen in het algemeen en de Nederlandse levens in het bijzonder nooit hebben kunnen vermoeden, dat de Staat der Nederlanden, die wij met volle overgaven en vaak met inzet van eigen leven dienden, ooit de vrije uitoefening van een door hem aan ons gegarandeerd recht van zelfbeschikking zou kunnen belemmeren, netgeen wij sinds de genoemde proclamatie van de Republiek Maluku Selatan tot onze grote teleurstelling steeds hebben moeten ervaren;

wij zelfs nu nog niet kunnen en willen geloven, dat het mogelijk is, dat een zichzelf respecterend Nederland de trouw onzer vaders aan het Huis van Oranje niet op de juiste wijze wenst te honoreren en slechts uit zucht naar veiligstelling van zijn financieel-economische belangen in Indonesia de Republiek Indonesia steun verleent bij haar poging om de menselijke rechten en vrijheden van het Zuid-Molukse volk met wapengeweld te vernietigen;

wij, niettegenstaande, telkenmale weer met diepe teleurstelling moeten constateren, dat Nederland, hoewel herhaaldelijk door eigen rechters tegen rechtsverkrachting gewaarschuwd, volhardt in een systematische belemmering der vrije uitoefening van het zelfbeschikkingsrecht der Zuid-Molukken, welk recht door Nederland zelf aan alle volkeren van Indonesia is gegarandeerd, om zodoende bij de soevereiniteitsoverdracht uitdrukking te geven aan haar verantwoordelijkheidsbesef en morele verplichting tegenover die volkeren;

zelfs, al vechten Nederlandse troepen aan het Koreaanse front om de Zuid-Koreanen tegen buitenlandse agressie te beveiligen en bepleiten Hoge Nederlandse Vertegenwoordigers voor het forum der democratieën in de Verenigde Naties het zelfbeschikkingsrecht van de volkeren, het zich nog niet laat aanzien, dat met betrekking tot het zelfbeschikkingsrecht der Zuid-Molukken Nederland een andere koers wenst te varen, zodat in feite de Nederlandse Staat metterdaad blijft helpen datzelfde zelfbeschikkingsrecht te vernietigen dat het met vuur - doch uiteraard zonder enige morele basis meer - verdedigt in de Raadszalen der Verenigde Naties;

ook U zelf zult moeten toegeven, dat alleen wegens Nederlandse trouweloosheid aan eigen wettens en overeenkomsten diepe ellende is gebracht over het Zuid-Molukse volk, dat bouwde op Nederlandse trouw, zodat Nederland evenzeer als Indonesia - zo niet meer - verantwoordelijk is voor al het onrecht, dat Indonesia

over het Zuid-Molukse volk bracht en dat door Nederland niet alleen wordt verzwegen en geduld, maar helaas ook bevorderd;

wij ons nimmer hebben beschouwd en ook nimmer zullen willen beschouwen als staatsburgers van de Republiek Indonesia en uit dien hoofde ook nimmer ons wensden te stellen onder de bescherming van die Republiek, waarmee de Republiek Maluku Selatan formeel in staat van oorlog verkeert, ongeacht of Nederland, uit overwegingen van strikt economische aard, die Republiek Maluku Selatan wil erkennen of niet;

wij ons zullen blijven stellen op het standpunt, dat wij staatsburgers zijn van een soevereine Republiek Maluku Selatan, welke haar internationaalrechtelijke basis vindt in de tussen Indonesia en Nederland ter R.T.C. gesloten overeenkomst en dat wij uit hoofde van dat Zuid-Molukse burgerschap - ongeacht of het internationaal is erkend of niet - ons hebben te beschouwen als te zijn onderdanen van een de Republiek Indonesia vijandige staat;

wij duidelijk wensden kenbaar te maken, dat wij als vrije Zuid-Molukkers de Indonesische Staat het recht ontzeggen de soevereiniteit te voeren over het Zuid-Molukse territorium, als is bepaald bij de meergenoemde proclamatie van de Republiek Maluku Selatan;

wij ingevolge het bovenstaande elk Nederlands overleg met de Indonesische Republiek inzake onze positie en toekomst van generlei betekenis achten en ons dus niet aan de daaruit voortvloeiende beslissingen wensden te onderwerpen;

aangezien wij tot nu toe geen verandering hebben kunnen constateren inzake de Nederlandse houding, welke blijkens de verleende steun aan de Indonesische agressie slechts kan resulteren in de vernietiging van bovengenoemd zelfbeschikkingsrecht van het Zuid-Molukse volk, hebben wij gemeend ons te moeten wenden tot de Verenigde Naties om met klem te protesteren tegen de flagrante schending van de fundamentele menselijke rechten en vrijheden door de Republiek Indonesia, gesteund door de Nederlandse Staat, niettegenstaande het feit, dat Nederland zich door eigen wet heeft verplicht over het zelfbeschikkingsrecht der Indonesische volkeren te waken;

voorts, volgens onze mening de aanhouding van de R.M.S. - Minister van Oorlog, Ir J.A. Manusama, onrechtmatig respectievelijk inconsequent is, aangezien, enerzijds het Nederlandse recht de Nederlandse Regering verbiedt de vrije uitoefening van het Zuid-Molukse zelfbeschikkingsrecht te bemoeilijken en anderzijds het alleen mogelijk was de soevereine Republiek Maluku Selatan te proclameren op basis van het in meergenoemde Wetsovereiniteitsoverdracht Indonesia door Nederland gegarandeerde recht van zelfbeschikking;

deze aanhouding volkomen schijnt te passen in het kader van een opzet om de Indonesische agressie in de Zuid-Molukken te steunen, door elke juiste informatie daarentrent de kop in te drukken, zodat begrijpelijkerwijze, tot elke prijs dient te worden voorkomen, dat Ir J.A. Manusama persoonlijk contact zou kunnen krijgen met de Verenigde Naties om informatie te verstrekken over de schending van het zelfbeschikkingsrecht door

de Republiek Indonesia met daadwerkelijke steun van Nederland, waardoor aan beide landen de morele basis zou ontvallen om nog verder de menselijke rechten en vrijheden op internationaal niveau te bepleiten;

wij met leedwezen moeten constateren, dat de traditionele trouw van het Zuid-Molukse volk aan het geëerbiedigde Huis van Oranje niet in het minste de Nederlandse Regeerders er toe heeft kunnen brengen hun beleid met betrekking tot het zelfbeschikkingsrecht van het Zuid-Molukse volk te veranderen;

wij, ondanks Nederlandse trouweloosheid tegenover onze onwrikbare trouw aan het Huis van Oranje, nochtans ons volk gebonden weten met het Nederlandse volk door de kracht van het gebed en de liefde van vele miljoenen Nederlanders;

Redenen, waarom wij U eerbiedig verzoeken, met behulp van Uw Ministers aan Nederland de traditionele grootheid van een rechtsstaat bij uitnemendheid te hergeven, door de enig juiste daad te stellen, een waarlijk democratisch Nederland waard:

ERKENNING VAN DE IN DE NEDERLANDSE WET
GEWORTSELDE REPUBLIEK MALUKU SELATAN,

waardoor definitief een einde kan worden gemaakt aan een uitgebreid complex van moeilijkheden, dat terug is te brengen tot de kernoorzaak: HET NIET WILLEN ERKENNEN VAN EN DOOR HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN AAN HET ZUID-MOLUKSE VOLK WETTELIJK GEGARANDEERD RECHT VAN ZELFBESCHIKKING.-

Het welk doende,

Namens de Vrije Zuid-Molukkers in
Nederland,

de Badan Perwakilan Rajat Maluku Selatan,
de Voorzitter,

w.g. J.MAILUHUW.

de Secretaris,

w.g. A.H.TOMASOA.

RAPPORT VAN KB

AAN CAW I

No.: 11445

Betr.: Ambonse aangelegenheden.

Typ.E.

149326

8 OCT. 1953

09.7/3.1

06.383

Van de I.D. Schiedam werd vernomen dat op het terrein van de fa. van den BERG aan de Lange Nieuwstraat een aantal borden zijn geplaatst met het opschrift:

"Ambon moet vrij".

Deze borden zijn vanaf de openbare weg zichtbaar en ongeveer 4 meter hoog.

De I.D. zal trachten uit te vinden wie deze borden heeft geplaatst.

KB, 6 October 1953.

Verbinding: No.12

19 October 1953.

Doss.170/52.

Onderwerp: Ambonnesse Aangelegenheden.

Datum ontvangst bericht: 15 October 1953.

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

ACD/200/50
Dupl.
DAT. 19 OCT. 1953
Bijl.
Code 09.4/3.1

Hierbij wordt medegedeeld, dat het volgende werd vernomen:

Op Zondag 11 October 1953 werd er een vergadering gehouden ten huize van Dr de algemeen vertegenwoordiger der R.M.S., wonende te Rotterdam.

Voor deze bijeenkomst waren uitgenodigd de hoofden van het Secretariaat-Generaal, de hoofdbestuurleden van de B.P.R.M.S., van de CRAMS, van de K.R.P.P.T. (Kesatuan Rajat Pulau Pulau Terselatan = groep Kei en Aroe-ezen) van de Molukse Protestantse kerk in Nederland (G.I.M.B.), zomede die van de Zuidmolukse Katholieke en Zuidmolukse Moslemvereniging.

Aanwezig waren: Hoofdbestuurleden van bovengenoemde kerkelijke verenigingen, zomede de heren

Het Cramsbestuur was niet aanwezig.

De bedoeling van deze bijeenkomst was de zo lang verlangde eenheid onder de Ambonnesen hier te lande te bewerkstelligen en het bereiken van een onderlinge goede samenwerking.

Aangezien het grote bezwaar voor een samenwerking tussen alle Zuidmolukse verenigingen ligt in de handhaving van Dr , als Algemeen Vertegenwoordiger der R.M.S. in het buitenland, was te voorzien, dat de vergadering geen resultaten zou opleveren.

De voorwaarde, gesteld door de B.P.R.M.S., de Crams, de leden van het Secretariaat Generaal (met uitzondering van de leden en Mevrouw) de Zuidmolukse katholieke en Zuidmolukse Moslemvereniging voor het tot stand komen van eenheid en onderlinge samenwerking is: Het onmiddellijke ontslag van Dr

Deze voorwaarde werd op bovengenoemde vergadering niet voorgebracht, doch per schrijven aan Ir Manusama bekend gemaakt. De aanwezigen konden geen resultaten bereiken en deze vergadering liep op niets uit.

De bedoeling van de verschillende Ambonnesse organisaties hier te lande is, om na het ontslag van Dr diens functie van Algemeen Vertegenwoordiger te laten vervangen door een lichaam, genaamd Algemene Vertegenwoordi-

200/52

ging, bestaande uit een driemanschap. Daarboven wil men een toezien lichaam, eveneens bestaande uit een driemanschap, hetwelk men had toegedacht aan Manusama, en (laatstgenoemde verblijft nog in Nieuw-Guinea).
Dr acht men niet geschikt voor de hem opgelegde diplomatische en politieke taak.

Aangezien het hoofdbestuur van de Crams niet op bovengenoemde vergadering aanwezig wou te zijn, werd door dit hoofdbestuur op 13 October 1953 in het Beatrixkamp te Woerden een vergadering gehouden, waar, behalve genoemd hoofdbestuur, aanwezig waren: Ir Manusama, Mevr. Manusama, en

Verwijzenden naar de uitnodiging aan de Crams ter bijwoning van de vergadering ten huize van Dr op Zondag 11 October 1953 ter bereiking van de eenheid onder de hier te lande aanwezige Ambonnezen, bracht de Crams de wens naar voren, dat voor het bereiken van deze eenheid te

1. Dr van zijn post moet worden ontheven,
2. Reorganisatie van de Vertegenwoordiging noodzakelijk is. Verder, dat de toporganisatie uit een driemanschap moet bestaan.

Manusama beloofde hiervoor een oplossing te zullen vinden.

RAPPORT VAN KB

AAN CAW I

No.: 12.604

Betr.: Ambonnezen.

Typ.F.

ACD/ 205453

Dupl.

DAT. 25 NOV. 1953

Bijl.

Code 09. 713.1

diende het volgende rapport in inzake de Ambonnesse aangelegenheden.

De tweestrijd onder de Ambonnesse leidende figuren is verder toegespitst. Ir. MANUSAMA wordt besluiteloosheid verweten. weigert thans naar Nederland te komen, omdat

- a. hij tegen het sedert het begin gevoerde, door een "Hollandse klik" gevoerd beleid, van , MANUSAMA, Dr. c.s. is;
- b. hij niet meer in een "politie-staat", zoals hij Nederland noemde, wilde komen.

Noot: Met Hollandse klik worden bedoeld de leden van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw",

Volgens ziet men voorhands af van de plannen om een R.M.S.-missie naar Indonesië (Ceram) te sturen, zulks voornamelijk door technisch-financiële omstandigheden. Men wil ook afwachten, wat er verder met (R.M.S.-Minister-President) zal gebeuren.

Inmiddels zet zijn tournee's naar de Ambonnesse woonoorden voort. Daarbij komt hij voornamelijk in contact met de z.g. ouderen-raad (Ambonnesse adat-raad)

KB, 24 November 1953.

in Verordening 209/32

12 April 1954.

Verbinding: No. 12.

Doss.: no. 170/72.

Onderwerp: Ambonnese aangelegenheden.

Datum ontvangst bericht: 9 April 1954.

REF	220734
Dur.	
DAT. 15 APR. 1954	
Bijl.	
Code	

Ten vervolge op

wordt medegedeeld dat

het volgende werd vernomen.

Enige dagen geleden is de A.M.S. begonnen met het uitreiken van de "Bewijzen van Staatsburgerschap".

Men 200 à 300 op naam gestelde bewijzen zijn reeds ter uitreiking aan de woonoorden gezonden.

EINDE.

N. Glosq 209932

Verbinding No. 12.

Doss.No. 170/61.

Onderwerp: Ambonnese Aangelegenheden.

Datum ontvangst bericht: 6 Februari 1954.

11 Februari 1954.

220330

AC
D
DAI. 15 FEB. 1954
Bij.
Code

212 256

Ten vervolge op (wordt medegedeeld, dat
het volgende werd vernomen.

De bepaling onder sub 3 van de openbare bekendma-
king van de regering van de Zuid-Molukken van 10 Decem-
ber 1953 luidende; dat slechts die Vrije Zuid-Molukkers,
die hun bijdrage aan het Strijdfonds storten als Staats-
burgers der R.M.S. worden beschouwd, heeft onder ver-
scheidene Ambonnezen in Nederland enige ontevredenheid
en wrevel veroorzaakt. Zij zeggen dat het R.M.S. Staats-
burgerschap dus alleen verkregen kan worden door het
storten van een geldelijke bijdrage. Als gewezen mili-
tairen voelen zij zich hierdoor gegriefd. Zij beschouwen
het als vanzelfsprekend het R.M.S. Staatsburgerschap te
hazitten.

De leden van de Crams hebben geweigerd enige bij-
drage voor het strijdfonds te storten.

Op 25 Februari a.s. zal in het gebouw Amicitia
te 's-Gravenhage de jaarlijkse verkiezing voor het
Hoofdbestuur van de B.P.R.M.S. worden gehouden waarbij
alle kampraden uit de woonoorden aanwezig zullen zijn.

(einde)

Verbinding No. 12.

Doss. 170/58.

Onderwerp: Ambonnees maandblad "Mena

ACDI 209032
Dupl.
DAT. 7 JAN. 1954
7 Januari 1954.
Bijl.
13.13.1 05.23

Bijlage:

het maandblad "Mena Muria" van 25 December 1953, uitgave van de Algemeen Vertegenwoordiger van de R.M.S.

Van de belangrijkste artikelen volgt hieronder de korte inhoud in het Nederlands vertaald.

- I. Opdracht van de regering bij de jaarwisseling.

Opdracht aan de Zuid-Molukkers in de woonoorden en elders om hun veten bij te leggen en zich hoofdzakelijk te richten op hun zware taak n.l. de eenheid van de Zuid-Molukkers. Verder volgen de gelukwensen van de regering bij de jaarwisseling aan alle Zuid-Molukkers in Nederland en zij die zich in de gevangenkampen in Indonesie bevinden. w.g. Ir J.A. MANUSAMA, Minister van Defensie en hoofd van de politieke missie
- II. Officiële bekendmaking van de regering der Republiek Zuid-Molukken
- III. Besproken wordt het oplossen van het geboortecijfer in de woonoorden.
- IV. Verslag van de Ambonavond gehouden te Amsterdam op 12/13 December 1953 welke werd georganiseerd door de Ambonnezen met medewerking van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw", waarbij het slotwoord werd gesproken door Ds.
- V. Bevel van de R.I. door de R.M.S. weerstaan.

Door een woordvoerder van de R.I. regering werd bekend gemaakt dat 13 bij name genoemde gewapende benden als verboden organisaties worden beschouwd. Onder deze 13 organisaties wordt ook de R.M.S. genoemd. Het wordt strafbaar gesteld hulp te verlenen aan genoemde organisaties. De bedoeling van de R.I. regering is hier door de terugkeer van rust en orde in Indonesie te bespoedigen. Bij het lezen hiervan verwondert het ons, daar de R.I. regering reeds herhaaldelijk heeft verklaard dat de tegenstand van de R.M.S. en die van Kahar Muzakar als geëindigd kan worden beschouwd. Daarom kan niet worden begrepen dat hulpverlening met straf wordt bedreigd. De R.I. wordt verzocht ons hierover in te lichten. Wij hopen niet dat de regering van de R.I. op de duur zijn eigen graf graaft.
- VI. Openbare bekendmaking van de regering van de Zuid-Molukken.

De regering van de R.M.S. is bezig een fonds te vormen ten behoeve van de strijd der R.M.S. en hoopt binnen een jaar de somma van f. 60.000,- bijeen te brengen.

Het welslagen hiervan hangt af van alle vrije Zuid-Molukkers. Teneinde een begin te maken met de vorming van het fonds wordt het volgende bekend gemaakt.

1a. Er is slechts één officieel fonds, dat is genaamd

- "Strijdfonds van de R.M.S. (afgekort F.P.R.M.S.).
- 1b. Aan het hoofd van het fonds staat een directorium bestaande uit: de Minister van Defensie als Voorzitter, Minister en de Algemeen Vertegenwoordiger als leden.
 - 1c. Voor de controle van de financiën is een raad benoemd bestaande uit 2 personen geheten "Dewan Pemeriksa Keuwangan" (D.P.K.)
 2. Alle vrije Zuid-Molukkers, gezinshoofden, vrijgezellen of mannen vanaf 18 jaar zijn verplicht bijdragen te leveren voor het fonds, zoals hieronder vermeld.
 - a. Voor hen, die zich in een woonoord in Nederland bevinden f. 1,- per maand. Dit bedrag moet elke maand aan de betrokken Kampraad worden afgedragen terwijl deze de gelden voor de 15de van elke maand aan de topleiding moet afdragen.
 - b. Voor hen, die zich buiten een woonoord bevinden 1% van het salaris met een minimum van f. 1,- en een maximum van f. 2,50.
 - c. Degenen, die hiertoe niet in staat zijn, zullen ontheffing daarvan krijgen.
 3. Slechts die vrije Zuid-Molukkers, die hun bijdrage aan het fonds storten, worden als staatsburgers der R.M.S. beschouwd en aan hen zal als teken van het R.M.S. staatsburgerschap een kaart worden verstrekt, die officieel door de R.M.S. zal worden uitgegeven.
 4. Indien een gezinshoofd R.M.S. staatsburger is, zoals vermeld in punt 3 geldt dit staatsburgerschap eveneens voor de echtgenote en kinderen, behalve voor die kinderen, die reeds de 18-jarige leeftijd hebben bereikt.
 5. De Zuid-Molukkers, die geen bijdrage storten worden niet als R.M.S. staatsburger beschouwd. Zij ontvangen geen kaart zoals vermeld in punt 3. Wat punt 4 betreft: dit geldt met uitzondering van hen, aan wie ontheffing van betaling is verleend zoals vermeld in punt 2c.
 6. Deze bijdrage staat geheel los van de bijdragen, die reeds zijn vastgesteld door de diverse organisaties of verenigingen.
 7. Buiten deze bijdrage kan elke vrije Zuid-Molukker bovendien een extra bijdrage storten. Deze extra bijdrage hoeft niet via de Kampraad te geschieden doch kan rechtstreeks aan Ir J.A. MANUSAMA, Minister van Defensie R.M.S., Heemraadsingel 235 te Rotterdam of aan Dr Algemeen Vertegenwoordiger te Rotterdam worden gezonden.
 8. Waar het in de praktijk reeds is voorgevallen dat een bewoner van een woonoord, die reeds een extra bijdrage heeft gestort, zich afzijdig houdt van zijn eigen organisatie i.c. de Kampraad, wordt erop gewezen, dat in dergelijke gevallen de extra bijdrage niet zal worden geaccepteerd.
 9. Indien een vrije Zuid-Molukker gedurende 2 maanden achterstallig is of indien een bewoner tekort schiet

in zijn verplichtingen ten opzichte van de Kampraad, heeft de regering het recht het bewijs van R.M.S. staatsburgerschap in te trekken. De Kampraad of welke organisatie ook heeft hiertoe niet het recht.

Deze bekendmaking is van kracht per 1 Januari 1954.

Rotterdam 10 December 1953.

Regering R.M.S.

w.g. Ir J.A. Manusama

Minister van Defensie

Hoofd Politieke Missie.

- VII. Berichten van de Redactie en Administratie van Mena Muria over de strijd, komen in hoofdzaak hierop neer.
"Bona Causa Tandem Triomphat" (het goede overwint steeds).
- VIII. Raadgevingen van een vriend der Zuid-Molukken genaamd Pattia Amai te 's-Gravenhage. Hij zegt dat een soevereine staat der Zuid-Molukken niet alleen in stand kan worden gehouden door soldaten en sagokloppers, maar dat de hele bevolking zich moet toeleggen op een goede scholing (ambacht) en opvoeding, zodat zij in de toekomst een goede positie kunnen bekleden tot heil van de staat.

(einde)

ACB/ 21209
 27 Januari 1954
 d

1. Bij een gesprek met de R.M.S.-leider Haag, bevestigde deze de oprichting van het "Fonds-Perdjungan" ("Strijd-Fonds"), door de in Nederland verblijvende R.M.S.-leiders. De gelden voor dit fonds zouden volgens de in Nederland verblijvende Ambonezen moeten worden bijeengebracht door de in Nederland verblijvende Ambonezen. 50 % van de voor dit fonds bijeengebrachte gelden zou -volgens - bestemd zijn voor het in stand houden van het Bureau B.P.R.M.S., waaronder dan begrepen de eventuele reis- en verblijf kosten van de vertegenwoordigers van de R.M.S. Volgens zou MANUSAMA, Johan Alvarez (17-8-1910,) hebben voorgesteld om dit "strijdfonds" in samenwerking met de C.R.A.M.S. op te zetten en te beheren. Dit dan met dien verstande dat de via de C.R.A.M.S. voor dit fonds bijeengebrachte gelden in een gemeenschappelijke kas of pot worden gestopt, terwijl van deze gelden dan ook een gedeelte beschikbaar zou worden gesteld voor de C.R.A.M.S. Dit voorstel ondervond echter van de zijde van de B.P.R.M.S. dusdanige tegenstand en critiek, dat doorvoering hiervan niet mogelijk bleek.
2. Ook de bekende Dr. , wonende te Rotterdam, had tegen de oprichting van het strijdfonds weer de nodige bedenkingen. Zo werd door hem een gedeelte van de bijeengebrachte gelden, voor wat hij noemde "zijn" sociale dienst opge-eist. Toen hierop door vertegenwoordigers van de B.P.R.M.S. werd voorgesteld om de "sociale dienst" van de B.P.R.M.S. samen te voegen met de "sociale dienst" van Dr. , weigerde deze daarop in te gaan. N.a.v. het geheel en de onderlinge verdeeldheid onder de z.g. R.M.S.-leiders, gaf als zijn persoonlijke mening te kennen dat er van het gehele plan om te komen tot een "Strijd-Fonds" wel weinig of niets terecht zou komen.
3. noemde het verder fout, dat de Ambonezen bij het niet nakomen van de hen opgelegde verplichting - nl. het maandelijks afdragen van een vastgesteld bedrag voor het "Strijd-Fonds" - bedreigd werden met het "verlies van de nationaliteit der R.M.S." Naar zijn mening zou dit tot gevolg hebben, dat de toch reeds grote verdeeldheid onder de Ambonezen nog groter zou worden en de aldus gestrafte Ambonezen daardoor als het ware gedwongen zouden worden om lid te worden van de C.R.A.M.S., dan wel weer een eigen of een nieuwe vereniging of partij te stichten.
4. Hierbij wees er tevens op, dat het z.g. "Kemerdekaan-fonds" (d.i. "Vrijheids-fonds") van nog steeds zou bestaan, van welk fonds nog 4½ kg. goud in bewaring zou zijn bij . Voorts beweerde , dat hem niet bekend was, op welke wijze of aan de hand van welk schema, de in Nederland verblijvende Ambonezen hun maandelijks bijdragen zouden moeten betalen.
5. Bij een gesprek met de R.M.S.-voorman bleek dat deze een vurig voorstander was voor het stichten van een "Strijd-Fonds" en bij niet nakoming van de opgelegde verplichtingen voor dit fonds, de nalatige als het ware te straffen met het z.g. vervallen-verklaren van zijn R.M.S.-nationaliteit. gaf daarbij als zijn mening te kennen, dat op deze wijze alleen de goede "overtuigde" Ambonezen zouden overblijven.

No. 96 - B - '54
van 27 Januari 1954.

6. Verder vertelde , dat hij voornemens was personen uit te nodigen voor een bespreking over de Ambonese kwestie en hoe deze kwestie tot een oplossing zou kunnen worden gebracht.
Voor deze bespreking zullen alleen die personen worden uitgenodigd, waarvan bekend is dat zij het goed menen met Ambon en de Ambonezen.

RAPPORT VAN E

AAN HC (CAW)

No.: 15509

Betr.: Aanbieding bijlagen.

Typ.H.

ACD/ 28/ 4/0
Dur' _____
DAT. 17 MRT 1954
Exp. _____
Code CG. 7/3.1

Als bijlagen dezes moge E, U aanbieden een boodschap van
Mr. Dr. SOUMOKIL aan de Ambonnezen in de vreemde.

E, 16 Maart 1954.

Vertaling.

STRIJDMACHT VAN DE REPUBLIEK DER ZUID-MOLUKKEN.

UITGEGEVEN EN BEKRACHTIGD
DOOR
HET HOOFD VAN HET VERZET
DER REP. DER Z. MOLUKKEN.

W.g. Mr. Dr. Chr. R. S. SOUMOKIL.

= M E N A =

= M U R I A =

B O O D S C H A P

Aan alle onderdanen der Zuid-Molukken, die
thans vertoeven in den vreemde.

Mijn broeders, landgenoten en lotgenoten van de Rep. der Zuid-Molukken,
die zich thans bevinden in de vreemde.

Hierbij richt ik tot alle onderdanen van de Republiek der Zuid-Molukken
die zich thans, waar ook bevinden buiten het grondgebied der Republiek
der Zuid-Molukken, een oproep tot een hechte en praktische volkseenheid.
Het goede verlangen van de gehele natie en van ons volk gaat uit naar
die eenheid, die tot nu toe nog niet volledig is tot stand gekomen.
Onze boodschap is een nadrukkelijk beroep op de goede progressieve eigen-
schappen van het volk, en wij dienen de verkeerde reactionaire eigen-
schappen achterwege te laten. Wil de progressiviteit resultaat bereiken
dan moeten wij voorwaarts zien, de zaken energiek aanpakken, en klaar
staan voor de strijd die gericht is op de erkenning van ons land door
de wereld. De eigenschappen, die ons uitnodigen om ons naar rechts,
naar links en naar achteren te wenden, zijn de verkeerde reactionaire
eigenschappen, welke de strijd voor het lot van ons volk en van onze
gehele natie vertragen.

Wij moeten met spoed ons standpunt en onze goede positie bepalen om een
hechte en gezonde eenheid tot stand te brengen. Om dit te bereiken is
zelfonderzoek van elk afzonderlijk volksdeel nodig en in het bijzonder
betreft dit ons volksdeel, dat der Zuid-Molukken. De strijd van ons
volksdeel eist van ons allen het volgende:

"Samenwerking, eerbiediging en gehoorzaamheid aan de Regering en haar
voorschriften".

Dit moet volbracht worden door alle ware Zuid-Molukse zonen, die zich
werkelijk de krachtsopofferingen van onze Vertegenwoordigers der Rege-
ring, die thans in Nederland vertoeven, herinneren, en ook in andere
landen waar wij voor de belangen opkomen van ons volk en vaderland,
de Republiek der Zuid-Molukken.

Om een hechte en gezonde eenheid te krijgen, en om te kunnen samenwerke
in onze strijd, moeten wij onze begeerten en onze eigen belangen en die
van onze familie, eiland en dorp onderdrukken, so ook onze misplaatste
oneerbiedige houding tegenover onze leiders. Want ons land heeft een
rationele basis, rustend op het recht en op een gezonde wet.

Laat, broeders en zusters, varen alle kwesties als soeven genoemd ter-
wille van onze huidige lotstrijd, want wanneer wij onze strijd zouden
baseren op zulke methoden, dan zouden wij ons zelf te gronde richten,
benadelen en 't lot verzwakken van de echte kinderen der Zuid-Molukken.
Het doel van de uiteenzetting door middel van deze korte boodschap is o
de weg die leidt tot de eenheid te effenen en te openen, opdat de een-
heid die wij allen wensen, ten snelste kan worden bereikt.

Want

Want wanneer wij te laat zouden zijn, dan is het zeker dat nog meer offers in ons vaderland zullen vallen. Broeders en zusters, begrijpt toch onze lotestrijd, welke thans geestdriftig wordt gevoerd in de verzetsburcht NUSA INA, welke een hechte eenheid vormt en goed gecon- solideerd is, en waar wij schouder aan schouder staan om de verzeke- ring van 't lot der bewoners van de Zuid-Molukken na te jagen.

Toont begrip voor de B.F.R.M.S. en besef de taak van onze leiders en voorgangers die voortdurend klaar staan hun vermogen op te offeren ter verzekering van ons lot, bewoners der Zuid-Molukken.

Zijn er nu nog broeders en zusters in de vreemde die nog geen begrip en vertrouwen hebben in onze toekomstige lotsekerheid?

Wij roepen op om snel een krachtige eenheid te vormen, om met elkaar samen te werken in onderling vertrouwen en om de strijd van ons land tot een succes te maken. Ik hoop, dat deze boodschap de juiste en ware betekenis bijbrengt van onze strijd aan de broeders en zusters die thans in de vreemde vertoeven.

Laat ons bewijzen geven van onze wil tot samenwerking en tot weder- zijds vertrouwen en dat niet alleen met woorden, maar ook met daden en door ieders persoonlijke houding. Volg het voorbeeld van onze, broeders en zusters in Nederland en van onze leiders die steeds bereid zijn de lotsekerheid na te jagen van ons, Zuid-Molukkers, en die hun leven voor ons hebben opgeofferd.

Slechts op deze wijze zijn wij in staat om onze ouders, familie en verwanten te bevrijden, die nu nog in moeilijkheid leven en ellende lijden onder de wreedheden van een ontarshartige vijand.

Laten wij bereid zijn tot de nakoming van de betekenis van de kreet "Mena Muria", waarmee onze natie inderdaad voorwaarts gaat.

Marcheer op, en laat ons Vaderland niet vertrapt worden terwijl onze eigendommen worden verwoest en vernietigd door hen die geen erfgename- er van zijn. Laat deze oproep, broeders en zusters goed tot U door- dringen. Sta op en ziet naar 't Oosten, waar de dageraad van de vrij- heid van de Republiek der Zuid-Molukken begint door te breken boven de verzetsburcht van onze strijd. De strijdkreet "Mena-Muria" weer- galmt steeds in de lucht en is onze ware leuze.

De vierkleur die nog steeds wappert boven onze verzetsburcht roept alle ware Zuid-Molukse zonen: "Komt laat ons terug keren naar ons Land van afkomst, de Republiek der Zuid-Molukken".

Tot zever de boodschap van de strijdmacht aan de broeders en zusters die in de vreemde vertoeven.

De Verzetsburcht (Nusa Ina),
gedateerd 1 Januari 1954.

w.g. J.C. Saimina
wnd. Chef Staf Rep. Z. Molukken
Kolonel Strijdm. R. der Z. Mo

PEMERINTAH
Republik Maluku Selatan

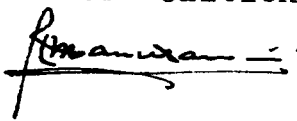
KEPALA MISSI POLITIK

Nieuwjaars-boodschap uit Ceram.

Ter gelegenheid van het nieuwe jaar heeft de wd. Stafchef van het Zuid Molukse Leger op Ceram, de kolonel J.C. Saimima, zich in een oproep gewend tot alle Zuid Molukkers, die zich thans in de vreemde bevinden.

De oproep, die voorzien is van de vlag van de Republi der Zuid Molukken, is ook mede ondertekend door de, volgens Indonesische berichten reeds tweemaal gesneuvelde Mr. Dr. Chr. R. S. Soumokil, wd. President van de Republiek. In de boodschap wordt een krachtig beroep gedaan op alle Zuid-Molukkers buiten, zich eendrachtig te scharen achter de Zuid-Molukse leiders met terzijde-stelling van alle persoonlijke belangen. Tezamen met de boodschap werden foto's ontvangen van Mr. Dr. Soumokil tenidden van de Zuid Molukse troepen in het binnenland van Ceram.

Rotterdam, 17 Februari 1954,-
Het Hoofd der Politieke Missie,

(Ir. J. A. Manusama).

RAPPORT VAN E
AAN CAW I ()
No.: 16441.
Betr.: Ambonnezen.
Typ.K.

ACD/228451
Dupl. _____
DAT. 13 APR. 1954
Bijl. _____
Code <u>09.713.1</u> <u>6000000000</u>

Uit _____ werd het volgende vernomen.

Ter gelegenheid van de herdenking van de proclamatie van de R.M.S. ("REPUBLIK MALUKU SELATAN") zal op a.s. Zaterdag 24 April in 's-Gravenhage een zgn. "kinderkruistocht" worden gehouden, waaraan door ± 900 Ambonnesen kinderen uit diverse woonoorden zal worden deelgenomen.

Deze optocht wordt georganiseerd door de Stichting "Door de Eeuwen Trouw" met het doel wederom de aandacht op de onafhankelijkheidsstrijd van de Ambonnezen te vestigen. De Stichting is van mening, dat een desgelijke optocht van kinderen méér effect zal geven, dan wanneer deze door Ambonneze militairen wordt gehouden.

Met een gebedsdienst in de kerk aan de Valkenboslaan zal deze optocht worden besloten.

De route van de optocht is dzz. nog niet bekend.

E. d.d. 13 April 1954.

in Vlaag

220655

Verbinding: No. 12.

20 April 1954.

Doss.: no. 170/73.

Onderwerp: Ambonnesse Aangelegenheden. *e*

Datum ontvangst bericht: 14 April 1954.

Bijlage: 1.

220655

Ten vervolge op dezerzijds schrijven d.d. 12 April no. doss. 170/71 wordt hierbij toegezonden een uitnodiging van het Hoofd Politieke Missie der R.M.S., Ir. J.A. MANUSAMA, gedateerd Rotterdam, 13 April 1954, waaruit blijkt dat de herdenkingsdienst ter gelegenheid van het vierjarig bestaan van de R.M.S- op zaterdag, 24 April a.s. zal worden gehouden en niet op 25 April a.s. zoals in bovenaangehaald schrijven werd vermeld.

ACD/ <i>229457</i>
Du: /
DAT. 23 APR. 1954
Bijl. 1
Code /

EINDE.

ROTTERDAM, 13 APRIL 1954.-

Aan:

WelEdelGestrenge Heer/Mevrouw/Mejuffrouw:

Ter gelegenheid van de herdenking van het Vierjarig bestaan van de REPUBLIEK MALUKU SELATAN, zal op 24 April a.s. om 17.00 uur in de Valkenbosch-Kerk te den Haag, een Nationale Herdenkingsdienst worden gehouden, waarbij Ds. TUTUARIMA en Ds. SAHETAPY de dienst hopen voor te gaan.

Wij zouden het zeer op prijs stellen, indien U deze Nationale Herdenkingsdienst zoudt willen bijwonen.

Het Hoofd Politieke Missie
van de REPUBLIK MALUKU SELATAN.

Ir. J. A. MANUSAMA.

Verbinding: No. 12.

12 April 1954.

Doss.: no. 170/71.

Onderwerp: Ambonnese aangelegenheden.

Datum ontvangst bericht: 9 April 1954.

Handwritten: 4-11-54

ACD/220655
Dupl. —
DAT. 15 APR. 1954
Bijl. —
Code <i>09.713.1</i>

Hierbij wordt medegedeeld dat het volgende werd vernomen.

Ter gelegenheid van het vierjarig bestaan van de R.M.S. zal te 's-Gravenhage op Zondag, 25 April 1954 een herdenkingsdienst worden gehouden in de Valkenboskerk.

Op Donderdag, 29 April 1954 zal er in het Gebouw van Kunsten en Wetenschappen te 's-Gravenhage een "Nationale Avond" (folkloristische avond) worden gehouden. De toegangsprijzen voor deze avond bedragen respectievelijk f. 3.--, f. 2.-- en f. 1.--.

In verband met het rapport van de Inlichtingendienst van de Gemeentepolitie te Amsterdam, d.d. 25 Maart 1954 no. 96-H.54 als zou door het Veteranen Legioen Nederland en de Stichting "Pro Patria" medewerking worden verleend aan de herdenkingsfeesten van de R.M.S., kan worden medegedeeld, dat het Veteranen Legioen op ~~dezelfde~~ ~~dag~~ 29 April 1954 een "Oranjebal" houdt in de Dierentuin te 's-Gravenhage.

Dit feest staat geheel los van de door de R.M.S. te houden "Nationale Avond"

EINDE.

den Haag

Verbinding: No. 12.

26 April 1954.

Doss.: 170/74.

Betreft: Herdenkingsdienst der Ambonnesse Gemeenschap in Nederland.

Bijlage: 1.

Hierbij wordt toegezonden een stenografisch verslag van de herdenkingsdienst, gehouden door de Ambonnesse Gemeenschap, op 24 April 1954 te 's-Gravenhage, naar de inhoud waarvan korthedshalve wordt verwezen.

EINDE.

ACD/ 230209
Dupl. —
DAT. 29 APR. 1954
Bijl. 1
Code 09.713.1 05.16

VERSLAG VAN DE HERDENKINGSDIENST, gehouden door de
AMBONNEESCHE GEMEENSCHAP in Nederland, in de Valkenbosch-
kerk, Loosduinse-kade No. 359 te 's-Gravenhage, ter gele-
genheid van het feit, dat 4 jaar geleden - op 24 April
1950 - de Republiek Maluku Selatan werd geproclameerd.
Aanvang: 5 u. n.m. - einde ± 6.45 n.m. 24 April 1954.

=====

Aan de ingang van de kerk werden door Ambonnesse dames en meis-
jes kleine emblemen met de kleuren van de Ambonnesse vlag aangeboden
waarvoor men een vrijwillige bijdrage in een collecte-bus kon stou-
ten.

Bij het binnentreden van de kerk zag men ter linkerzijde van
de preekstoel een Ambonnees met de Nederlandse vlag staan, en ter
rechterzijde van de preekstoel een Ambonnees met de vlag van de Re-
publiek Maluku Selatan.

Vóór in de kerk over de gehele breedte stonden 23 jonge Ambor-
nese jongens en meisjes opgesteld in resp. wit overhemd en blouse
met groene das, en resp. groene broek en rok.

In de kerk bevonden zich ongeveer 600 personen, waaronder ove-
wegend Ambonnezen met vrouwen en kinderen, - zelfs enige zeer klei-
n kinderen -, terwijl er ook enkele tientallen Nederlanders aanwezig
waren.

De Ambonnezen waren uit de respectievelijke kampen aangevoer-
en wel met autobussen, n.l. één uit Middelburg, twee uit Breda,
twee uit Assen en één uit Zwolle.

Onder de aanwezigen werden o.a. opgemerkt: de Minister van O-
log van de R.M.S. Ir. J.A. Manusama, de Algemeen-Vertegenwoordiger
in Nederland van de R.M.S. Dr. Nikijuluw, de heren Aponno en Kaya-
doe, en andere kopstukken uit de Ambonnesse samenleving.

Onder de Nederlandse aanwezigen werd een Generaal opgemerkt,
wiens naam echter niet bekend is.

Er waren vier zangkoren, bestaande uit Ambonnezen, welke elk
in een hoek van de kerk waren opgesteld.

Op 5 uur n.m. werd de dienst aangevangen met orgelspel, waar
na één der Ambonnesse koren zong.

Vervolgens betrad Ds. W.H. Tutuarima het spreekgestoelte en
sprak een openingswoord uit.

Hij heette de aanwezigen welkom en sprak zijn zeer hartelijk
dank uit voor hun komst. De grote opkomst temidden van hen, Ambonn-
zen, getuigde van de grote belangstelling, welke voor de Ambonnesse
zaak bestaat, en vormde een aanmoediging voor de Ambonnezen om voo-
te gaan en hen uiteindelijk ook te doen slagen.

Hier paste ook een woord van dank aan de zangkoren, die hun nede-
werking verleenden. Ds. Tutuarima brengt de dank van hen allen, Am-
bonnezen, over aan alle belangstellenden. Hierbij moge hij het la-
ten.

Vervolgens zingt weder één der zangkoren.

Hierna sprak Ds. Tutuarima het votum uit.

De Gemeente zong daarna gezamenlijk gezang 135 vers 1 en 3.

Daarna volgt de schriftlezing uit: Johannes 12, vers 20 tot :

"20. En er waren sommige Grieken uit degenen, die opgekomen waren
opdat zij op het feest zouden aanbidden;

"21. Deze dan gingen tot Filippus, die van Bethsaida in Galiléa
was, en baden hem, zeggende: Heerem: wij wilden Jezus WEL zien.

"22. Filippus kwam, en seide het Andréas; en Andréas en Filippus
wederom zeiden het Jezus.

"23. Maar Jezus antwoordde hun, zeggende: De ure is gekomen, dat

dat de Zoon des menschen zal verheerlijkt worden.

"24. Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aar de niet valt, en sterft, zoo blijft het alleen; maar indien het sterft, zoo brengt het veel vrucht voort.

"25. Die zijn leven liefheeft, zal het verliezen; en die zijn leven haat in deze wereld, zal het bewaren tot het eeuwige leven.

"26. Zoo iemand Mij dient, die volge Mij; en waar Ik ben, aldaar zal ook Mijn dienaar zijn. En zoo iemand Mij dient, de Vader zal hem eeren.

"27. Nu is Mijne ziel ontroerd; en wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit deze ure! Maar hierom ben Ik in deze ure gekomen!

"28. Vader, verheerlijk Uw naam! Er kwam dan eene stem uit den hemel, zeggende: En Ik heb HEM verheerlijkt, en Ik zal HEM wederom verheerlijken!"

(Ds. Tutuarima vertaalde hierop deze tekst in het Maleis.)

"Willen wij thans samen in het gebed gaan: Almachtige, barmhartige God en Vader! In de naam van Uw Zoon Jezus Christus roepen wij Uw heilige naam aan op deze plaats, die aan Uw Dienst gewijd is. Wij willen in de eerste plaats U danken, dat Gij ons deze kostelijke gelegenheid geschonken hebt om het leven in zijn grote geheel, maar ook in zijn bijzonder kleine onderdelen te bezien in het licht van Uw heilig woord, dat mede door de werking van Uw Heilige Geest tot ons blijft spreken. En wij hebben dat zo nodig, als enkelingen, maar ook hebben wij het zo nodig als volk, als degenen die door Uw Wil lange zulke moeilijke wegen geleid worden, en die vergeefs hebben geroepen om hulp en uitkomst. Maar, Heer, wie zijn wij, dat wij nogmaals aan U zullen vragen ons bekend te maken met Uw bedoelingen? Gij weet het immers beter dan wij! Wij bidden, dat Gij ons wel zegenen wilt en ons een uitzicht zult willen openen ondanks teleurstellingen, en ondanks belemmeringen welke wij hebben moeten ondervinden. Die zegen, die hopen doet, omdat het feit daar is, Heer, dat de hoopeloosheid ons dikwijls bekruipt en onze krachten zo zwak zijn. Wij bidden U, of Gij ons wel zegenen wilt met dien Zegen, waardoor Gij Jezus aan ons geschonken hebt. Wij zijn ons bewust van onze eigen zwakke krachten; door Hem, die ons geroepen heeft om U te zien als het geheim van ons leven, zien wij ook het geheim waardoor ons leven van een volk-in-strijd zo dikwijls door moeilijkheden overvallen is en welke moeilijkheden ons geleid hebben te gaan twifelen. Maar wilt U ons hiervoor behoeden? Wij hebben onze kracht gevestigd op Heer Jezus Christus, die in alle dingen tot ons blijft spreken van Zijn overwinning, en die één is met ons leed. Wij danken U, Heer, dat Gij ons ook in het pogen om te streven naar het recht, dat overal ontkend wordt, vier jaren lang heeft willen sparen en bewaren, en ook aan de vooravond van een geheel nieuw jaar verwachten wij van U uitkomst. Wij bidden U kracht te willen schenken aan allen van ons, die in deze moeilijke strijd leiding hebben te geven. Aan U alleen toch is tenslotte de beslissing of onze strijd tot de gewenste resultaten zal leiden en wij weten ons persoonlijk afhankelijk van Uw Liefde en gebonden aan het geloof van Jezus Christus.

Geef ons, Heer, Uw bescherming, de overwinning van het Recht en de overwinning van de Liefde, en geeft U dit ook aan onze Broeders en Zusters in het verre, vertrepte en verguisde Vaderland. Gij kent onze roep om hulp en onze ellende. Gij aanschouwt de moeite en het verdriet van hen, onze Broeders en Zusters; Gij weet het zuchten van hun hart. Gij zijt ook de Enige, Heer, die uitkomst schenken kan en wil. Bescherm onze Vrienden en Broers, en in het bijzonder Chris Soumokil, opdat hij zich door Uw zegen bewaard weet. Bewaard in Uw hand, opdat hij zijn en ons Volk daar Uw wil zal kunnen verkondigen en het zal kunnen schragen door woord en daad tot verheerlijking van

van Uw Naam.

Heer, wij weten het, dat wij gebonden zijn aan U, en dat onze zaak tenslotte zo moeilijk is, omdat wij die niet los kunnen of willen laten, want Uw Heiligheid en Gerechtigheid doen ons in Uw dienst wachten als dienaren, nimmer twijfelend aan de macht van onzen Hee. Alles wat wij zullen doen, is bidden om vergeving van onze zonden en schuld, en tenslotte bidden wij om Uw Zegen voor Zijne Excellente Manusama, die in deze bijzondere zaak geroepen is tot het volbrengen van een zo moeilijke taak, en waar hij één dezer dagen we geplaatst zal zijn voor het volbrengen van weer een zo moeilijke opdracht. Gaat mét hem, Heer; opent voor hem de weg. Weest Gij zijn Leidsman en Schutsengel ter linker- en ter rechterzijde. Vult U zijn hart met Uw Vrede, en vergeeft ons allen onze zonden en schulden en onze tekortkomingen, in den naam van Jezus Christus, Uw Zoon. Amen." -

(Eén der rangkoren zong hierna.)

"God in den Hemel, ik zou nu willen spreken over wat er staat geschreven in Johannes 12, vers 24: de woorden van den Here Jezus: "Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aarde ni valt, en sterft, zoo blijft het alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort."

Ons samenzijn op deze plaats en op deze dag is op zichzelf een bewijs, mijne Vrienden, dat wij deze Herdenkings-dag in ieder geval niet op zichzelf willen zien, maar dat wij die willen vieren in de nauwe gemeenschap van het Geloof, waardoor wij allen ons gebonden weten aan God, die de Hemel en de Aarde gemaakt heeft, en die het Lot van de Enkeling én het Lot van de Volkeren leidt. Wij zijn tezamen in dit Kerkgebouw in verband met de viering van het feest van de Republiek Maluku Selatan, en dit kan niet als een blote formaliteit worden gezien. Ik voor mij heb de innerlijke zekerheid - en ik moge ik hier in Uw midden neerleggen - dat wij dan pas de innerlijke zekerheid kunnen verkrijgen voor de toekomst, en wij weten - het gehele Ambonse Volk weet - dat de zaak, waarvoor wij allen geplaatst zijn, dan pas de zegen des Heren heeft te verwachten, wanneer wij niet enkel op deze herdenkings-datum, maar op elken dag, die God ons geeft, datgene daarin betrekken waarvoor wij willen leven, waarvoor wij willen lijden en sterven, zoals Hij die voor ons heeft gedacht.

Excellenties, Dames en Heren, maar vooral: Gemeente van Jezus Christus: persoonlijk heb ik de zekerheid, dat wij hier niet alleen zijn als Ambonnesen, als Kinderen van een Volk, dat in strijd gewikkeld is - niet omdat het de strijd liefheeft, maar omdat het daartoe gedwongen is - maar als Gelovigen, als Kinderen van God, die hier tezamen mogen zijn om zich te bezinnen op wat aan ons is toevertrouwd. En wel zeer in het bijzonder op deze dag moeten wij ons dit zeer scherp voor ogen houden, immers, God, die de geschiedenis van de volkeren gebruiken wil om Zijn Macht tot openbaring te brengen.

Mannen en Vrouwen van Ambon, Kinderen van het strijdende land en volk, ik vraag U in naam van de Drie-enige God: "Is het louter toeval geweest, dat de proclamatie van de Republiek Maluku Selatan heeft plaats gehad dicht in de buurt van de weken, welke gewijd zijn aan het lijden en sterven van den Here Jezus Christus? Is het toeval geweest, dat de bommen op Ambon vielen toen overal de gemeenschap tezamen was om God te bidden om kracht, om bijstand en om bescherming?"

Neen, zij die in God geloven, mogen hierin zien de leiding van God, omdat wij de geschiedenis van ons Volk in volkomen vertrouwen in God's Handen zouden leggen. Bij Hem, immers, zijn alle dingen

dingen veilig, en bij Hem zijn alle uitkomsten zeker!

Hij, die de geweldige overmacht los van God ziet, die moge er van overtuigd zijn, dat hij nooit zal bereiken wat hij bedoelt te bereiken. Hij, die onze moeilijkheden losmaakt van God, die zal straks staan voor een chaos.

Maar degene, die zijn blik richt op de Here Jezus, in wien God zich in deze wereld manifesteert als de God van Liefde, de God van Waarheid en Recht, die moge dit weten:

"Ruwe stormen mogen woeden,
alles om mij heen zij nacht,
God, mijn God, zal mij behoeden!
God houdt voor mijn heil de wacht.
Moet ik lang zijn hulp verbeiden,
Zijne liefde blijft mij leiden;
door een nacht, hoe zwart, hoe dicht,
voert Hij mij in 't eeuwig licht!"

De bedoeling des Heren is, dat wij de moeilijke, de bloedige geschiedenis van ons Volk in nauw verband blijven zien en beleven met het Kruis van zijn enig-geboren Zoon Jezus-Christus.

Zij ligt zo kort achter ons, maar deze geschiedenis blijft on toespreken en wijst op de overwinning, die verzekerd is aan allen, die het Woord van den Here Jezus Christus belijden: de Waarheid God te zijn, als Hij gezegd heeft. "Mij is gegeven de Almacht in Hemel en op Aarde. En ziet, ik ben mét Ulieden alle dagen, tot de voleinding der Wereld.

Mannen en Vrouwen van Ambon, Broeders en Zusters in Jezus Christus, en daarom ook Broeders en Zusters van dit éne Volk! Wanneer w dit alles zo zien, dan mogen wij weten, dat er Eén bestaat, die Zi Kruis gedragen heeft, en Die ons thans roept dit te zien als de moeilijkste strijd, die ooit gevoerd is! Maakt van Uw vertrouwen in de levenden God een zaak van dagelijkse worsteling, maar weest ervan overtuigd, dat deze gehele Ambonse zaak zo hopeloos moeilijk gaat worden. Het is de langste en moeilijkste weg, die ooit aan een men getoond is. De Heer Jezus spreekt immers van het dragen van een Kruis, en dat gaat tegen vlees en bloed in. En dan gaat het erom, dat wij onze Ambonse zaak niet te hoog hebben gesteld, maar dat wi weten, dat onze strijd is een zaak van ons geweten. In deze strijd gaat het om het dragen van het Kruis, waartoe HIJ ons heeft geroepen! En dan hebben wij blijkbaar alles, maar dan ook alles tégen! En nu is dit geen goedkope toepassing van het Woord, wanneer ik hi het lijden en sterven van Christus naar voren breng, en het moet niet gezien worden als een chablone, maar uitgesproken wordt onze strijd een zwarte bladzijde, een bloedige bladzijde in de historie van ons Ambonse Volk.

De Heer Jezus Christus heeft niet in zijn eigen leven ervaren dat hij stond voor de Hoogste Rechter, maar hij stond tegenover he gehele volk. En toen werd deze verzekering uitgesproken: "Ik vind geen schuld in deze mens!" door Pilatus.

En wat zouden wij dan verwachten? Als de Hoogste Rechter dit zo positief heeft gezegd, dan zouden wij toch moeten zeggen: "Ja, laat hem los en laten wij hem aanklagen bij de Keizer van Rome!" Je staat op het Recht en op de dienst van de Waarheid! En toch, mijne Vrienden, de Heer Jezus, die onschuldig is, wordt straks toe verwezen naar het Kruis, om niet te sterven als een schuldige, maar om te sterven als één, waarop de zwaarste vloek ligt. De Aarde ont kent elke band met hem, en zegt: "Hij is niet van ons!" En de Hemel zegt, omlaag kijkende: "Hij is nog niet van ons!"

In de schaduw van dit kruis, van deze vloek, staat Ambon's zaak, Christelijk Volk van Ambon! Op de heuveltop van Golgotha! De Hemel is toegesloten en 15.000 Ambonnezen zwerven hier rond: nergens thuis, nergens thuis... Willen wij dan niet zo luisteren naa

naar het Woord van Hem, die dit alles ervaren heeft en die dit ervaren heeft opdat U en ik, ook als Volk, ook als Vrienden van Ambon, in ons gebed deze zaak altijd voor zullen brengen!?

Ik zou U daarom willen vragen: "Maakt deze zaak niet tot een blijvend Kruis!" Al zal het moeten gaan dóór de dood, dat ik dan nu weten zal waarvoor het is, dat Hij Zijn sterven voor de ganse wereld voorbehouden heeft, en om de verklaring hiervan te kunnen begrijpen: Als het arme volk alléén blijft, en sterft, dan blijft het alleen, maar als het in de aarde wil vallen om te sterven, dan vermenigvuldigt het zich. Dat heeft Hij niet alleen verkondigd, maar dat heeft Hij geloofd.

Vrienden van den Heer Jezus Christus, Hij heeft deze vergelijking uitgesproken naar aanleiding van buitenlandse belangstelling naar Zijn adres. Terwijl het aantal van zijn vijanden met de dag groeide en de slagschaduw om het Kruis te Golgotha steeds donkerder werden, kwam ineens een boodschap tot Hem: "Uw zaak is tenslotte niet een kleine zaak, welke men kan uitvechten in een land achter-af, maar Uw zaak kan internationale belangstelling krijgen!"

"Grieken zijn er - en deze zouden wij in deze tijd "Amerikanen" kunnen noemen - die zijn gekomen om U te zien. Wilt U zich niet voor deze mensen beschikbaar stellen?"

En als wij in Jezus' plaats hadden gestaan, dan zouden wij gezegd hebben: "Ja, natuurlijk; graag." Want als een zaak tenslotte de doofpot gestopt zou kunnen worden, is alle lijden vergeefs geweest, maar wanneer deze zaak wereldkundig gemaakt kan worden, zó dat de gehele wereld erover spreekt, ja, dan zullen ze er wel eens over gaan denken, of ons volk misschien inderdaad ook enig recht kan hebben.

Maar wat wij graag en wat wij ogenblikkelijk zouden doen..., dat heeft de Zoon van God niet gedaan. En toen heeft hij gesproken over een geheel ander ding, zo uit het dagelijkse leven genomen, dat je achteraf je erover verbaast!

Dan zegt Hij: "Hebben jullie wel eens tarwegraan van alle kanten bekeken?"

Stelt U zich eens voor, dat wij ons behoorlijk aan Jezus Christus zouden hebben gehecht, en dat wij die internationale belangstelling laten voor wat die is, en dat wij dan gaan spreken over niets anders dan een tarwe-plant!

En die vraag zou ik vanmiddag in Uw midden willen neerleggen: "Hebben U en ik wel eens een tarwe-korrel gezien?" Of, als dit heel ons niet zo ligt, omdat wij veel meer in ons denken vastzitten aan het land hier vandaan: "Hebt U wel eens een djagong-korrel, een mais-korrel, bekeken?" En dan is Uw antwoord: "Ja, natuurlijk." Maar dan zegt de Heer Jezus: "Néén, jullie hebben zo'n djagong-korrel nog niet gezien. Zo op je vlakke hand hebben jullie zo'n djagong-korrel nog niet bekeken! De innerlijke kracht, de waarheid van het leven daarin, de kleur, de smaak en de eigen-heden van die compacte wereld op zichzelf, heb je niet gezien! Wil je dit alles zien dan moet je die korrel in de aarde laten vallen, en dan moet die korrel in de aarde verdwijnen, zo dat niemand weet waar die gebleven is."

Stelt U zich dat eens voor! En dan, als je lang genoeg wacht, als je bijna geen hoop meer hebt, en als je denkt dat er nooit meer iets van zal komen, dan leidt God je naar die plek toe, waar je die korrel hebt laten vallen, en dan zie je rondom die korrel een gehele plant met kolven, waaraan je toen, met die korrel in je hand, nooit hebt gedacht. Weet U soms ook bijgeval hoeveel korrels er wel aan zo'n maiskolf zitten? Hebt U wel eens de moeite genomen die te tellen? Zeker wel een 150 of 160 korrels! En die zijn dan allemaal afkomstig van die éne kleine korrel, die je hebt laten vallen. En al

al deze korrels ook weer op de aarde vallen, dan komen er straks 10 nieuwe planten op, en deze brengen op hun beurt straks weer allemaal nieuwe kolven tevoorschijn, en dan sta je voor een oogst, waarover je nooit gedacht hebt!

Mijne Vrienden, wanneer wij ons leven en de geschiedenis van ons Volk verbinden hieraan, dan mogen wij God ook wel eens ruimte geven om dit alles zo te leiden.

In ons vragen om Recht, in ons roepen om gerechtigheid, wat te slotte het hoogste is waarom wij al deze jaren hebben gebeden, zijn wij zo menigmaal voor gesloten deuren gekomen. Zovele teleurstellingen hebben wij reeds gehad, dat wij nu als het ware de trekkingen van God voelen, die ons vraagt: "Mag ik nu ook eens een keer aan het woord komen?" "Strijders van het Volk, zoekers naar waarheid en recht krijg ik ook eens de gelegenheid om te laten zien, dat door de Dood heen het Leven zich openbaren kan in Gerechtigheid, welke onvermoed toch aanwezig is?!"

Wij zeggen dan: "Wij willen Uw mais-korrel zien, Heer."

Ambonnezen, Broeders en Zusters van ons eigen Volk, Vrienden en belangstellenden voor de Ambonese zaak: Holland heeft de Ambonese gezien. Meer dan 350 jaren is Ambon als een mais-korrel in de band van Nederland geweest, en men kan dus dikke boeken schrijven over de geschiedenis van dit volk. Mag men nu in Holland zeggen: "Die Ambonnezen kennen wij wel!"?

De historie is ontkend. Neen, God zegt: "Er is een weg van het tarwe-graan."

Nederland heeft Ambon gekend. Het heeft Ambon gekend in de omlijsting van Atjeh, in de omlijsting van Bali en in de omlijsting van Lombok, en ook heeft Nederland Ambon gekend in de omlijsting van de woelige dagen van 1945. Zo hebben wij in deze dingen de menselijke band van deze zaak in de gaten te houden, opdat wij mogen weten dat er een goedkope manier is om populariteit te winnen en ons daarvoor ook in het hart te doen opnemen, wanneer wij in het innerlijk van ons leven waarlijk op Hem vertrouwen.

Wanneer wij de weg * van het tarwe-graan op ons eigen leven van toepassing willen laten verklaren, wanneer wij God in de gelegenheid stellen om de moeilijkheden van het Kruis in ons eigen leven tot openbaring te brengen, dan zal Hij ons leiden zoals Hij ons aanvankelijk leiden wilde en zoals de Ambonese geschiedenis van het Volk heeft aangewezen. In deze geschiedenis zal worden geschreven in het Boek, dat niets anders dan bloedvlekken vertoont.

Mijn stellige persoonlijke overtuiging is, dat wij door God in de gelegenheid worden gesteld om dit alles waar te maken, om in God te geloven. En dan zullen we het hebben, dat zovelen, die nu zeggen: "Wij kennen die Ambonnezen wel!", straks zullen zeggen: "Néén, zó hebben wij ze niet gekend!"

Volgen wij de weg van het tarwegraan, de weg van de moed om het Kruis te blijven dragen, de moed om te blijven zoeken, net zolang tot wij gevonden hebben!

In dit vaste vertrouwen weten wij ons niet alleen te staan, maar immers ook als volk navolgers te zijn van den Here Jezus, die stervende, niet de vervloekte, gehate man van Nazareth was, maar die stervende zich bewezen heeft te zijn de Grote Zoon van God, Overwinnaar van Zonde, Liefdeloosheid en van Dood.

Moge dan ook in het komende jaar - zowel voor U als Leiders van het Volk in deze ballingschap, en voor hen vooral, bij wie in dit ogenblik onze gedachten speciaal vertoeven, n.l. Chris Soumokil en de mannen, die hem omringen, en die daarginds de grote, moeilijke opdracht hebben om zich ondanks alles staande te houden - moge ook voor onze Nederlandse Vrienden, die op grond van hun verbondenheid met ons, en op grond van hun geloof in de Levende God, niet willen

willen wijken voor leugen en onrecht, in dit komende jaar, zo God het wil, het zó wezen, dat wij in de aarde vallen als grote bloeddruppels. En dan kan men misschien spreken van een hopeloze zaak, maar het is toch God, die het laatste woord heeft en die het zó zal leiden, opdat wij stervende mogen leven, en - ons leven latende - dat leven ook mogen terugwinnen in der Eeuwigheid, en dan niet voor ons, maar voor Hem, die de zegen voor ons bevochten heeft.

Ik moge mijn toespraak besluiten met U voor te lezen het zoze bekende gedicht, dat in het komende jaar ons als bede vergezellen zal:

(Dit gedicht kon niet volledig opgenomen worden. Hieronder volgt wat ervan is opgenomen.)

"Het is Uw zaak, O Heer,

...

Maar het tarwegraan, opdat het vrij
Ontspruite, groei' en vruchtbaar zij,
sterft in der aarde schoot.

U werd de Hemel ...

Uw zaak verlost uit alle nood,

In het Nocht door Uw dood

Gestorven als het tarwegraan,

Dat de aarde gesloten houdt

Brengt Uw gelijkenis het leven aan.

Uw vrucht is duizendvoud.

Maak in het leven wijd en zijt

Veel zaaiers tot Uw dienst bereid

Opdat het zaad eens ...

Tot het Leven, tot de Dood."

AMEN."

Een der zangkoren zingt thens.

Daarna betrad Ds. A. Z. Sahetapy het preekgestoelte. Deze hield zijn preek in zeer vlot Maleis. De preek bevatte een beknopt weergave van die van Ds. Tutuarima.

Nadat nog een zangkoor gezongen had, zong de Gemeente gezamenlijk Psalm 74, vers 4, 7 en 21.

Vervolgens zong de Gemeente staande Gezang 95.

Ds. Sahetapy besloot daarop zijn preek met de zegen des Heren waarna één minuut stilte in acht werd genomen.

Tenslotte zongen allen staande het volgende:

"HENA MASA WAJA.

Hena Masa Waja Iete Hoeni moea o .

Joeri tasi bea, salane kotika o .

A olen roema e roema singgi sepa o .

Epa oene Ite Kibi Matoc hira roli o .

Hena Masa Waja Iete Hoeni moea o .

Joeri tasi bea Salane kotika o ."

onder orgelspel ging daarna de Gemeente uiteen. -

14 Juli 1954.

1. Naar van werd vernomen, zouden de kampraden in de verschillende woonoorden voor Ambonezen opdracht hebben gekregen om onder de daar verblijvende Ambonezen de stemming te peilen betreffende :
- a) het terugkeren naar Indonesië, onder het huidige staatsbestel;
 - b) opneming van de "Republiek Maloekoe Selatan" in een "republiek van verenigde Indonesische staten" (R.I.S.) en
 - c) het bestendigen van de huidige ("zelfstandige") status van de R.M.S.

Van de antwoorden op deze vragen moesten de kampraden z.g. verzamellijsten aanleggen, terwijl zij de opdracht als geheim moesten beschouwen.

Naar verschillende leden van deze kampraden beweerden hadden zij voor het houden van dit onderzoek (enquête) opdracht gekregen van de bekende R.M.S.-leiders : MANUSAMA, Johan Alvarez (17-8-1910) en LOKOLLO, Pieter Willem, wonende te Den Haag, Bazarstraat 50.

2. Tevens werd vernomen, dat sedert enige tijd in verschillende van de evenbedoelde woonoorden onrust is ontstaan onder de daar verblijvende -werkende- Ambonezen. Deze moeten nl. volgens de bestaande regeling 60 % afstaan van hetgeen zij verdienen en wel voor onderhoud - voeding en huisvesting.

Hoewel deze regeling reeds lang bestaat, werd daaraan blijkbaar niet de hand gehouden, doch sedert kort wordt hierop nauwkeuriger gelet.

Het gevolg van e.e.a. is, dat er Ambonezen zijn, die zich bij deze regeling zonder meer hebben neergelegd, maar ook anderen, die van mening zijn, dat wanneer 60 % van hun verdiensten wordt ingehouden, zij beter niet kunnen werken.

Deze laatste mening zou vooral door de bewoners van het woonoord te Vught worden gehuldigd en voorgestaan. Vele van de in dit woonoord verblijvende Ambonezen, die werkzaam waren in bedrijven te Den Bosch en omgeving, zouden bij wijze van protest het werk hebben neergelegd.

Ook werd vernomen, dat het enkele groepen van werkende Ambonezen zou zijn gelukt met hun werkgevers de overeenkomst aan te gaan, dat door deze werkgevers een lager loon wordt opgegeven dan in werkelijkheid wordt verdiend.

3. Naar verluidt zou het zijn opgevallen, dat , voor de door hem gedreven handel vrijwel alle woonoorden bezoekt en daar steeds met bijzonder onderscheiding door de kampraden wordt ontvangen.

Bij deze ontvangst -aldus werd vernomen- kan niet aan de indruk worden ontkomen, dat de bewoners van deze woonoorden in één der leiders van het Ambonese volk zien. Einde.

0.

ACD/240062
Dupl. ☒
DAT. 15 JULI 1954
Bijl. ☐
Code 09.71316

Verzoeken agenderen en retour CAW.

R A P P O R T

VAN: CAW/I

Betr.: Verkoop in de V.S. van
postzegels der R.M.S.

ACD/243007
Dupl. /
DAT. 7 AUG. 1954
Bij. /
Gene

89.763.1

Het hieronder volgende bericht is overgenomen uit "Persstemmen" No. P.O.1315, van 3 Augustus 1954.

Pedoman,
Djakarta,
2-8-'54

RMS VERKOOPT POSTZEGELS IN DE V.S.

In een eigen correspondentie weet "Pedoman" te melden, dat "vertegenwoordigers van de zogenaamde Republiek der Zuid-Molukken thans in New York postzegels van de RMS ten verkoop aanbieden".

Deze postzegels van diverse soorten worden tegen hoge prijzen aan philatelisten verkocht. Een der postzegels draagt de beeltenis van Generaal Mac Arthur en de kaart van Indonesië. De verkoop van deze postzegels is bedoeld om de Amerikanen en de in Amerika verblijvende Nederlanders te interesseren voor de RMS en om de indruk te propageren, alsof Generaal Mac Arthur Indonesië tijdens de tweede wereldoorlog bevrijd heeft.

Naar verluidt heeft de Indonesische Regering haar Ambassadeur in de V.S., Mukarto, geïnstrueerd om tegen deze vrije postzegelverkoop te protesteren bij de Amerikaanse Regering.

6-8-1954.

RAPPORT VAN E

AAN HC (CAW I)

Nr.: 19693

Betr.: AMBONDAG TE VUGHT.

Typ. B.

Bijl.:

ACD/ 243361
Dat. 7 8 AUG. 1954
Code 09.713.1 05.65

uitnodiging tot bijwoning en een programma van de op 29 Juli 1954 te Vught gehouden Ambondag. Van de leiders waren aanwezig de in de uitnodiging genoemde Ambonnezen, terwijl bovendien nog 2 personen, waarschijnlijk buitenlanders, als gasten deze dag hebben meegemaakt. Een van deze 2 personen was genaamd , een Engelsman en de andere , waarschijnlijk een Pool.

Niet bekend is dzz. met welk doel laatstgenoemden deze bijeenkomst hebben bijgewoond, doch beiden werden in de loop van de dag door MANUSAMA in het openbaar bedankt voor alles wat ze voor de R.M.S. hadden gedaan. De redevoeringen door MANUSAMA c.s. gehouden hadden allen dezelfde strekking, nl. blijven strijden voor de onafhankelijkheid van de R.M.S. ondanks alle tegenstand en niettegenstaande het feit, dat een kleine groep Ambonnezen in Nederland geporteerd was voor onderhandelingen met de R.I..

MANUSAMA prees de goede organisatie van het kamp Lunetten en spoorde de Ambonnezen aan zich aan te passen aan Nederlandse toestanden en niet de Hollanders tegen te werken. LOKOLO drong er op aan dat ze een vak moesten leren en zich moesten laten inschakelen in het arbeidsproces. De Crams afdeling Vught was officieel niet op deze avond aanwezig. De Inspecteur Ambonnezenzorg was eveneens als gast aanwezig, maar na het schein, wist hij niet of er voor deze min of meer politieke bijeenkomst wel toestemming van het Hoofd van het kantoor Ambonnezenzorg uit Den Haag was verleend. In de loop van de dag belde Den Haag echter op om te vragen hoe de zaak verliep, waaruit men concludeerde, dat het dus wel in orde zou zijn.

E., 7 Augustus 1954.

12 Augustus 1954.

Onderwerp: AMBONEZEN.

ACD/ 244064

Dupl.

DAT. 13 AUG. 1954

Bijl.

09.7.3.1

1. Naar van ^{werd vernomen, zonden als contact personen}
van de R.M.S. in België kunnen optreden, de na ^{te} noemen personen:

2. Met betrekking tot de in omloop zijnde z.g. R.M.S.-bescheiden n.l.t.
1. Kartu kewarga-nagaraan R.M.S. (Nationaliteitsbewijs der R.M.S.)
2. R.M.S.Pas badan militer. (Identiteitsbewijs voor R.M.S. militairen)
3. R.M.S.-paspoort,
werd het volgende vernomen.

Van het onder sub. 1. bedoelde "nationaliteitsbewijs der R.M.S." moet, - afgaande op de daarop in kleurendruk voorkomende R.M.S.-vlag worden aangenomen, dat dit ~~bewijs~~ is gedrukt in opdracht van

Deze "nationaliteitsbewijzen" waren - zijn - kennelijk bestemd voor de in Nederland verblijvende Ambonezen. Niet is kunnen worden vastgesteld, of er aan deze Ambonezen reeds van de hierbedoelde bewijzen zijn verstrekt.

T.a.v. het onder sub 2 bedoelde, door getekende "identiteitsbewijs voor R.M.S. militairen", is bekend, dat deze bewijzen indertijd door de reeds genoemde werden ontworpen, toen deze in België verbleef en in een drukkerij te Antwerpen gedrukt.

Ook werden toen door ontworpen en in Antwerpen gedrukt, de onder sub. 3. bedoelde R.M.S.-paspoorten. Deze paspoorten waren toen voorzien van een oranje-kleurige omslag, terwijl de binnenpagina's van deze paspoorten dezelfde kleur hebben als de "identiteitsbewijzen voor R.M.S.-militairen". In deze ~~paspoorten~~ paspoorten is een der pagina's geperforeerd, terwijl in de omslagpagina een opening is aangebracht voor het paspoortnummer op de eerste binnenpagina.

Op verzoek van LOKOLLO vd. heeft indertijd hele pakken van deze paspoorten en identiteitsbewijzen naar Nederland gebracht - gesmokkeld-. Nadat destijds uit de gevangenis te Antwerpen werd ontslagen is er ook een gedeelte van deze paspoorten en identiteitsbewijzen naar Parijs overgebracht. Een gedeelte hiervan zou thans nog berusten in de bescheiden van WESTERLING Raymond P.P., Constantinopel, 31-8-1919, welke zijn opgeslagen, of in bewaring zijn g

geven, bij de Commissaris van Politie te Le-Véssinet (Parijs).

Niet is kunnen worden vastgesteld, met welk doel exemplaren van deze "identiteitsbewijzen voor R.M.S.-militairen" en "R.M.S.-paspoorten" naar Nieuw-Guinea worden verzonden. Zonder dat hieromtrent echter enige zekerheid kon worden verkregen, wordt de mogelijkheid - al dus - niet uitgesloten geacht, dat getracht zal worden deze bescheiden via contact-personen op Nieuw-Guinea door te zenden naar de R.M.S.-leiders op Ceram. Einde.

100/244088
Dat. 16 AUG. 1954
09.713.L 05.54

RAPPORT VAN E
AAN HC (CAW I)
Betr.: AMBONNEZEN.
NO 19928
Typ.F.

Uit werd vernomen, dat op Maandag 16-8-1954 in de Dierentuin in Den Haag een protestvergadering zal worden gehouden. Geïnteresseerd zou worden tegen de op de jongste conferentie tussen Nederland en Indonesië genomen besluiten m.b.t. de in Nederland verblijvende Ambonnezen.

E, 16 Augustus 1954.

13 Augustus 1954

Onderwerp: AMBONEZEN.

ACD/ 244098
Depl.
DAT. 14 AUG. 1954.
Bijl.
Code 09.713.1

N.a.v. een mededeling, dat in het woonoord "Almere" te Huizen wapens zouden zijn opgeslagen werd het volgende vernomen.

In dit betrekkelijk kleine woonoord, zijn ongeveer 20 Ambonese gezinnen ondergebracht, welke allen aanhangers - lid - zijn van de B.P.R.M.S.

Als leidster van de in dit woonoord gevormde z.g. "kampraad" zou een Ambonese vrouw - ex-verpleegster - optreden, die getoond zou hebben een flinke leidster te zijn en er behoorlijk de wind onder zou hebben.

Vrijwel al de daartoe in staat geachte mannelijke bewoners van dit woonoord zijn werkzaam op de Artillerie-Inrichting "Hembrug" te Zaandam en verrichten daar hoofdzakelijk eenvoudig routine-werkzaamheden.

Niet is kunnen blijken, dat in het woonoord "Almere" te Huizen een beduidende hoeveelheid wapens voorhanden zouden zijn of opgeslagen.

Wel - aldus werd vernomen - moet de mogelijkheid niet uitgesloten worden geacht, dat enige der bewoners van dit woonoord in het bezit zouden zijn van een slag- of (vuist) ~~wapen~~, doch dit aantal is dan wel dermate gering, dat beslist niet van een wapenvoorraad of opslag kan worden gesproken.

Gezien de strenge en scherpe controle - aldus werd hier verder bij opgemerkt - welke op de "Hembrug" en op het personeel en op het materiaal wordt uitgeoefend, moet het zogoed als uitgesloten worden geacht, dat de mogelijk aanwezige wapens in dit woonoord afkomstig zouden zijn van deze Inrichting.

Medegedeeld zij nog, dat ook meerdere personen - Ambonezen - ondergebracht in het woonoord "Coehoorn" te Muiderberg, werkzaam zijn op de "Hembrug". Hoewel de bewoners van dit woonoord aanhangers - lid - zijn van de C.R.A.M.S. en niet bij elkaar op bezoek gaan, is de verhouding tussen deze beide groepen op het werk goed. Einde.

/ vuur-
wapens

Amsterdam

Verbinding No. 12.

Doss. 13/748-31.

Bijlage: 1.

18 Augustus 1954.

Hierbij wordt toegezonden een verslag van de bijeenkomst van de Zuid-Molukkers, gehouden op 16-8-1954 in de Dierentuin te Den Haag.

Einde.

ACD/ 244783
Dupl. _____
DAT. 20 AUG. 1954
Bijl. 1
Gode <u>09.713.1</u> 05.54

Verbinding No. 12.

13 Augustus 1954.

Doss. 13/748-31

Betreft: manifestatie van de Zuid-Molukkers.

Latun ontvangt bericht: 17 Augustus 1954.

Verslag van de Manifestatie van de Zuid-Molukkers in Nederland, gehouden in de grote zaal van de "Dierentuin" te 's-Gravenhage op Maandag 16 Augustus 1954, te 20.00 uur.

Op het podium in de grote zaal waren opgesteld twee fluitorkesten, n.l. links (vanuit de zaal gezien) dat van het Ambonense woonoord Schattenberg onder leiding van de heer Maail, en rechts dat van het woonoord Vught onder leiding van de heer E. de Lima.

Het spreekgestoelte was rechts opgesteld, en aan de voorzijde daarvan was gehangen het wapen met een grote vogel (arend) in een rode cirkel.

Boven het podium hing in het midden de Ambonense vlag. Links daarvan een wit spandoek met zwarte letters: "Wij erkennen geen Indonesische souvereiniteit over de Zuid-Molukken". Rechts van de vlag een dergelijk spandoek: "Wij willen terug naar een vrij Zuid-Molukken".

Van het zijbalcon vóór in de zaal hing een Ambonense vlag heen, en van het zijbalcon links een Nederlandse vlag.

In het midden van de zaal hing van het balkon ter linkerzijde een spandoek af: "Wij zijn geen Indonesiërs maar Zuid-Molukkers" en ter rechterzijde van de zaal een spandoek: "Da jung terus ketong tahang".

De zaal was geheel bezet, ook de balkons; er was geen enkele plaats meer vrij. Voor genodigden waren links en rechts in de zaal blokken van tien rijen, elk van zes plaatsen, dus totaal 120 plaatsen, gereserveerd. Hier waren enkele tientallen Europeanen aanwezig. Voor de rest bestond het publiek geheel uit Ambonensen, mannen, vrouwen, kinderen tot zelfs heel jonge kinderen toe. Deze Ambonensen waren uit alle woonorden gekomen met autobussen. Na de pauze werd door de heer Rajadoe, Vertegenwoordiger der B.M.S. in Nederland, medegedeeld, dat er in de zaal 2300 zielen aanwezig waren.

Om 8.15 uur n.m. werd door de heer Nitipeu aangekondigd, dat de regering van de Republiek der Zuid-Molukken thans zou binnentreden, en de aanwezigen werden verzocht wel te willen opstaan totdat de regeringssystemen gezeten zouden zijn.

Aangekondigd werden vervolgens de Excellenties: Manasama, Sr Nikijulaw, Rajadoe, Lebelauw, en twee officieren van het leger der B.M.S., n.l. kolonel Mahapary en kapitein Lilipaly. Een de Ministers en officieren hadden plaats genomen op de voorste rij, stelden 19 jonge meisjes en jongens zich op over de gehele frontbreedte van de zaal. Deze waren gekleed

in de Molukse kleuren (witte blouses en overhonden, groene rokken en broeken, en groene dassen) en voerden de Ambonese vlaggen mede. Daarna kon het publiek weder plaats nemen.

De heer Hitipeu sprak toen:

"Geachte aanwezigen, als één van de leden, die deze ontvangst geregeld hebben, heb ik de eer deze bijeenkomst te openen en verder de leiding van deze avond over te dragen aan Zijne Excellentie de Vertegenwoordiger der R.M.S. in Nederland: Excellentie Kaijadoe. Mag ik Zijne Excellentie verzoeken de leiding over te nemen?"

De heer S.A. Kaijadoe besteeg toen het podium, en opend de bijeenkomst als volgt:

"Landgenoten, Dames en Heren, Vrienden van de Zuid-Molukkers, namens Land en Volk van de Republiek Maluku Selatan heet ik U allen van harte welkom. Ik betuig U hier bij mijn welgemeende dank voor Uw bereidwilligheid deze meeting te willen bijwonen.

In het bijzonder dank ik U, Heren Leden der Staten-Generaal die hier aanwezig zijn, voor Uw aanwezigheid hier om getuige te zijn van onze rotsvaste wil om door te vechten voor onze zaak. (Hevig applaus). Want gij weet: de zaak, waarvoor wij op leven en dood strijden, is een eerlijke, rechtvaardige zaak!"

Hierna richtte de heer Kaijadoe zich in het Maleis tot het publiek, om in het kort de reden van de strijd en het doel van deze bijeenkomst te vertellen. De Unie tussen Nederland en Indonesia Serikat is reeds van het begin af dood geweest. Nu is die Unie in een kist gedaan en zal straks begraven worden.

Op 5 Juni j.l. heeft de R.M.S. reeds een schrijven aan Minister-president Drees overhandigd, waarin zij alle leugens, waaraan de Republiek Indonesia zich heeft schuldig gemaakt, aantoonde. Op 10 Augustus j.l. is nu die Unie opgeheven. En ziet, de inkt waarmee deze overeenkomst getekend werd, was nog niet droog, of Indonesia heeft alweer iets anders, n.l.: Nieuw-Guinea!

De heer Kaijadoe besloot met de uitroep: "Hena!", waarop een zeer geestdriftig antwoord "Moeria!" volgde.

Hierna verzocht de heer Kaijadoe alle aanwezigen om tezamen staande één minuut stilte in acht te willen nemen voor de gevallen strijders van de R.M.S., hetgeen geschiedde.

Op verzoek van de heer Kaijadoe speelde vervolgens het Ambonense fluitorkest het Ambonense volkslied, dat door alle aanwezigen staande werd aangehoord.

Daarna verzocht de heer Kaijadoe de Algemene Vertegenwoordiger der R.M.S. in het Buitenland, Dr J.P. Nikijlouw, op het podium te willen komen voor het uitspreken van zijn rede.

Dr Nikijlouw:

"Salamat-Malem, Saudara-saudara! Excellenties, Heren Vertegenwoordigers van de Pers, Landgenoten, Dames en Heren! Wanneer ik hier nedenvond als Algemeen Vertegenwoordiger van de R.M.S. in het buitenland een enkel woord tot U spreken dan is dat niet om aiting te geven aan mijn persoonlijke gevoelens van teleurstelling en wrevel over de resultaten van de Unie-verhouding tussen Nederland en Indonesia, maar om duidelijk en onomwonden te getuigen van de vastbesloten

wil van het Zuid-Molukse volk - niet alleen hier in Nederland, maar ook van hen, die thans in onvrijheid leven in ons door Indonesische horden bezette Vaderland (applaus) - om de strijd met nog groter kracht voor te zetten, totdat onze vrije, soevereine en onafhankelijke Zuid-Molukken door de internationale wereld zal worden erkend en zullen zijn erkend. Nederland en Indonesië in de eerste plaats, alsook de internationale wereld, zullen vanavond weten, hoe wij, Zuid-Molukkers, over een en ander denken! Zij zullen weten, dat wij mee zijn van het gesol, mee van alle rechts-verkrachting en mee van alle schone doch lege leuze en principes, en dat wij nog feller en luider onze stem zullen verhieven tegen de rechts-verkrachting en intimidatie in Indonesië, en tegen het plichtverzuim en de zedelijk onverantwoorde regerings-politiek in Nederland.

De Nederlandse en Indonesische onderhandelingen hebben thans geleid tot de ondertekening op 10 Augustus j.l. in de historische De Lairesse-zaal van het protocol van de overeenkomst tussen Nederland en Indonesië, door de Ministers Luns en Soenarjo, welke in de plaats is gekomen van het Unie-statuuat.

De laatste besprekingen zijn met veel spoed gevoerd, immers, Boeng Karno heeft iets nodig voor zijn rede op morgen, de verjaardag van zijn Republiek-Djawa, in het protocol "Deelstaat van de Verenigde Staten van Indonesië" genoemd! Iets, dat zijn onderdanen moet opzweepen en bevredigen, want veel goeds van Indonesië zelf en resultaten kan hij ze niet voorleggen, gezien de zielige algemene toestand van het tegenwoordige Indonesië. Daarom moest het protocol voor het einde van de vorige week getekend zijn. De goedkeuring van het Indonesische parlement heeft het. De goedkeuring van het Nederlandse parlement is bij hen niet in tel. Immers, blijft de ratificatie van het Nederlandse parlement uit, dan zullen zij het Unie-statuuat eenzijdig verbreken! Dat is een perkara-ketjil (= Kleinigheid) en het is djempol (first-rate) om zo te handelen!

Morgen, toeheorders, zal die negende verjaardag van de Republiek Indonesië hier in hetzelfde gebouw gevierd worden

Zal Piet van Stavoren hier ook gehuldigd worden ?? Men fluistert namelijk, dat hij door Indonesië in Den Haag gehuldigd zal worden!!

De Unie-band tussen Nederland en Indonesië is verbroken. Nederland behoeft er niet rouwig om te zijn. Minister Luns erkent immers zelf, dat die hele Unie-band een doodgeboren kind is gebleken, dat al die tijd reeds opgebaard lag! Een vraag, Excellentie: Experimenteert u ook met dode lichamen of levende lichamen, zoals de Duitsers dat deden in de tweede wereldoorlog? Nu kan dus de begrafenis volgen van dat doodgeboren kind.

Maar nu zijn er al weer strubbelingen, n.l. over Nederlands-Nieuw-Guinea, of zoals Indonesië het noemt: Irian-Barat. Minister Soenarjo zal immers, dat het een schaduwzijde blijft, dat Nieuw-Guinea nog niet is teruggegeven aan Indonesië.

En dan, toeheorders, dan is er nog ons probleem, dat door Minister Luns besproken werd! Dat is een kwestie, die

Indonesië

Indonésie ook zeer hoog zit.

Wij, Zuid-Molukkers, hebben zowel aan de Nederlandse als aan de Indonesische Regering duidelijk ons standpunt voorgelegd betreffende de Unie-conferentie, voordat deze begon. In een tot de Minister-president Drees gericht schrijven van van 25 Juni j.l. hebben wij verklaard, dat geen enkele wijziging in de onderlinge verhouding tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de wettige opvolgers van de Verenigde Staten van Indonesië - n.l. de Republiek Indonesië en de Republiek der Zuid-Molukken - tot stand kon worden gebracht bij uitschakeling van één dezer opvolgers. Daarom verklaar ik hierbij, dat wij ons in geen enkel opzicht zullen gebonden achten aan de zonder de R.M.S. genomen besluiten.

Op 27 December 1949 werd door het Koninkrijk der Nederlanden de soevereiniteit overgedragen aan de Republiek Indonesia Serikat. Een Engels blad heeft dit genoemd: "een historische dwaasheid". Deze overdracht was gedoemd om reë na korte tijd te mislukken. Deze overdracht had niet tot doel gehad de economische belangen van Nederland in Indonesië te bevestigen of aan de voormalige volkeren van Indonesië zelfbeschikkingsrecht te geven. Nederland had de plicht de federale structuur te beschermen en Indonesia/Oecoeja te bestrijden. Maar, Nederland is helaas tot nu toe in gebreke gebleven. Erger nog: het heeft haar eigen financiële belangen gesteld boven dat hogere recht: het zelfbeschikkingsrecht. Dit moet een noodlottige uitwerking hebben. Door bepaalde figuren is chantage gepleegd.

Sedert negen jaren hebben wij nu dit politieke spel gevolgd. En tot mijn spijt ben ik genoodzaakt tot de conclusie te komen, dat geen enkele waarde kan worden gehecht aan beider gezegden en beloften. Wat heeft Dr VAN ROYEN niet gezegd van Indonesië en haar beschuldigd van wade trouw. En hoe heeft de Nederlandse Regering bescherming beloofd bij de positionele acties!

Maar in de steek gelaten zijn wij, zodat wij een prooi konden worden van de Soekarno-bonden. De laatste pelletjes in Palembang zijn ook een resultaat van Soekarno's "cause". De federale staten werden opgerold en acht maanden na de overdracht presenteerde Soekarno zijn eenheids-staat aan de internationale wereld!

Het dagblad "De Tijd" van 12 dezer heeft nog eens de aandacht gevestigd op deze manipulatie. En op 29 Mei 1953 werd vermeld, dat het enige gebiedsdeel, dat zich niet bij deze gang van zaken heeft neergelaten, Ambon is geweest! Maar werd op 25 April 1950 de onafhankelijke Republiek der Zuid-Molukken uitgeroepen!

Nederland en de gehele internationale wereld accepteerde de eenheids-staat Indonesië, niet bewust van het feit, dat zij daarmee het afglijdingsproces en het communisme in de hand hadden gewerkt en daarmee het zich niet houden aan gesloten overeenkomsten.

Thans heeft de laatste conferentie het resultaat gehad, dat de Unie-band verbroken is. Eindelijk, na vijf jaren, heeft Indonesië bereikt wat zij begeerde: de opheffing van de Unie. Maar ook is men nu eindelijk in regeringskringen tot de conclusie gekomen, dat die hele Unie niets anders was dan een doodgeboren kind, vergiftigd en gestikt in

een atmosfeer van wantrouwen en haat tegen alles wat Nederlands was! Op 10 Augustus j.l. is nu haar overlijdens acte opgesteld en nu staat men aan de geopende groeve van die heengegane Nederlands/Indonesische Unie. Er is geen droefheid in de harten; slechts ziet men vies opgetrokken neuzen voor de stank, die het kadaver verspreidt.

Men zou slechts verheugd kunnen zijn, dat aan dit na-oorlogse monster-gewrocht eindelijk een einde is gekomen. De Unie-conferentie - de laatste - is ten einde. En Nederland komt nu tot de bittere overtuiging, dat zij mislukt is. En ook Soekarno zal moeten zeggen, dat zij mislukt is, want dat West-Irian nog niet bij Indonesie is gekomen. Terwijl hij toch destijds heeft gezworen, dat Irian vóór de zon op 1 Januari 1951 zou zijn opgegaan, bij de eenheidsstaat Indonesia gevoegd zou zijn. (Stormachtig applaus).

Jaren wamen en gingen echter en nog steeds is Nieuw-Guinea geen deel van de eenheidsstaat Indonesia. Maar deze nachtmerrie laat Soekarno niet met rust, want nu worden er zelfs woorden als "oorlog" gebruikt in verband met Nieuw-Guinea. Dronkemans-taal! Dronkemans-bocht! Dronken nog steeds van de WYRDEKA! Zo zal immers Nieuw-Guinea een twistappel blijven: voor Nederland de stok achter de deur; voor de Indonesische machthebbers een gemakkelijke afleidings-manoeuvre van de slechte toestand in het land zelve.

Men sloot een Unie-staat met de Verenigde Staten van Indonesie, en Soekarno veranderde dit in een eenheidsstaat Indonesia. De aanspraken van Nederland op Nieuw-Guinea steunen op de verantwoordelijkheid van Nederland voor het zelfbeschikkings-recht van de Irianen. Doch van de Zuid-Molukkers wordt dit zelfbeschikkings-recht niet erkend en niet beschermd!

Dit is een gevolg van de onkunde van de na-oorlogse regeerders en hun verwaandheid geen adviezen van deskundigen te willen accepteren, en op hun hogere waardering van Marx dan van het Boek der Boeken. Zelfs dominees en zendelingen geloven mensen als Soemba. Nederland is zo verblind door haar Financieel-economische belangen in Indonesie, dat zij de Indonesische toeleger niet ziet. Ze zouden deze toeleger kunnen noemen: "Main Djawa". Letterlijk vertaald is dit: "Spelen als een Javanen", zelf-spel. Deze uitdrukking dateert van het begin der V.O.C. en is nu nog steeds niet van alle grond onthoofd. Zij hebben de Javanen door; wij kunnen hun niet zo maar ons vertrouwen schenken. Hoe vaak niet zijn door hen leugens gedebiteerd, die door de Nederlandse regering en door de Christenen worden aanvaard? Hoe vaak niet b.v. hebben zij beweerd, dat Dr Soemba-til gesneuveld is? Die is verscheidene keren gesneuveld. Sinds 1950 berichten ze, dat de R.M.S. geheel bezet was. Later zeiden ze, dat de strijd in de Zuid-Molukken geheel geëindigd was. De vorige maand hebben ze nog melding gemaakt van 2 gevangen genomen strijdkrachten en laatst las ik in de courant, dat een bepaalde maatschappij nog geen voldoende productie had, omdat zij nog geen toegang had gehad tot Ceram, dat nog steeds een militaire operatie-basis is.

In Juli 1952 zegt Gouverneur De Mief - eh, Latuharhary - dat de opheffing van S.O.-Borneo binnenkort kon verwacht

worden.

worden. En twee jaren later zegt Pah Wongsonegoro hetzelfde Indonesische infiltratie in Nieuw-Guinea: "Geen sprake van" beweert Indonesie. Maar wij weten wel beter.

Maar wij, Zuid-Molukkers blijven hierbij: "Eens geproclameerd, blijft geproclameerd! "Leve de N.H.S.! Daarom heeft Indonesie zich zo druk gemaakt over de activiteiten van Minister Manusama in Genève en München. En men fluistert zelfs, dat zij bezwaren daartegen hebben gemaakt. Zij hebben geprobeerd hem in Zwitserland zwart te maken, door verklaren, dat Manusama daar kwam om wapens te kopen. Zelfs hebben zij onder gebruikmaking van een valse naam getracht hem in de val te lokken! U ziet: Nog steeds "main Djawa"!

Ze hebben beweerd, dat de Zuid-Molukkers naar de Zuid-Molukken zouden kunnen teruggaan en daar met open armen ontvangen zouden worden. Nou, die open klemmen van Pah Wongsonegoro vertrouwen wij niet! Gedachtig aan het "main Djawa". Daarom vertrouwen wij die bezoeken van Soekarno aan de Zuid-Molukken ook niet, waarbij hij niet schroomt om met de Zuid-Molukse vrouwen te menarien (Ambonse samendans) Dit is "Zich bemind maken". Maar het vergoten bloed der Zuid-Molukken is niet vergeten en zal ook nooit vergeten worden! En zo zal nog over enige eeuwen de herinnering aan de S.N.I.-troepen in de Zuid-Molukken bij een ieder daar een hartgrondige vervensing oproepen.

Soekarno is ook in Oelet geweest, een klein dorp in Saparoea. Men verlangde daar van de bevolking, dat zij het Indonesische volkslied voor hem zou zingen. Tot driemaal toe liet de dirigent beginnen, doch er kwam geen geluid! Hetzelfde gebeurde in Ambon. Ach, onze mannen, die anders bekend staan als goede zangers, als muzikaal, zijn zeker te dom voor het Indonesia-Laya! Ik kreeg een brok in de keel, toen ik dit bericht las.

De meisjes van een klas staan onder arrest, op beschuldiging dat zij steun hebben verleend aan de N.H.S.-beweging. Nu wordt beweerd, dat de N.H.S.-gevangenen goed worden behandeld. Maar ooggetuigen en ex-gevangenen kunnen anders getuigen. Hoe zouden deze jonge N.H.S.-ers behandeld zijn? Het antwoord op deze vraag laat ik aan U.

Indonesie wil ons wijs maken, dat zij democratisch is, terwijl wij zeker weten, dat het een zeer communistische staat is. Dat is vanmiddag nog geteekend uit hetgeen Gastroamidjojo door de radio zei. De blaadjes "Mena-Moeria" en "Spiegel" worden in een Christelijke staat niet verboden maar wél in Indonesie.

In een democratische staat wordt geen telegram opgehouden. Maar wel is er een telegram van mij opgehouden, en kreeg ik bericht van het telegraafkantoor in Rotterdam, dat het in Indonesie door gerechtelijke instanties was opgehouden en niet afgeleverd kon worden. Dat is alles zeer democratisch. Heen, die Pantjasila van Soekarno lijkt op niets. Het is eerder een Pantja-sala (sala = verkeerd).

Maar, geachte toehoorders, het ligt niet in mijn bedoeling een beschouwing te geven van het "main Djawa". Mijn bedoeling is om van Nederland en Indonesie en aan de internatio-

nale wereld van ons standpunt te doen blijken.

Welk is dat standpunt na de opheffing van de Unie?

Ons standpunt is, zoals dit reeds op 25 Juni aan Minister-president Drees is geschreven en zoals ik zoeven reeds heb uiteengezet, niet veranderd. En onverkort en onverzwakt achten wij ons in geen enkel opzicht gebonden aan het door Nederland en Indonesië getekende protocol en de bijbehorende briefwisseling.

Op 25 April 1950 hebben wij ons op volkomen rechtmatig wijze tot een zelfstandige Republiek geproclameerd, en wij kunnen ons dus als wettig opvolger beschouwen van de Federale Staten van Indonesië.

De op 17 Augustus 1950 wederrechtelijk en in strijd met de E.F.C.-overeenkomst uitgeroepen Republiek Indonesië wordt wél als opvolger aanvaard en beschouwd.

Wij willen het recht van Nederland respecteren om zijn eigen verhoudingen te regelen, maar wij verzetten ons, wanneer Nederland daarin de Zuid-Molukken zou willen betrekken. De N.M.S. zou te gelegener tijd, n.l. op dat tijdstip wanneer Nederland weder haar oude grootheid zal hebben herwonnen, zeker weer met haar willen samenwerken. En bij voorbaat geef ik hierbij dan de verzekering, dat dit niet alleen maar zou bestaan op papier, een holle regeling, maar dat ieder buitenlands financieel-economisch belang in een vrije Zuid-Molukken ten volle zal worden gerespecteerd door de Zuid-Molukken.

Dames en Heren, dit is ons standpunt en geen macht ter wereld zal ons beletten om vastberaden en onverschrokken op te komen voor ons Vaderland en onze vrijheid en tegen de vreemde Javaanse overheersing.

Ik zou hiermede kunnen volstaan, ware het niet, dat de gehouden Unie-conferentie nog aanleiding geeft tot het doehoren van een ernstig protest. Namelijk heeft Minister Luns het vraagstuk van de hier te lande verblijvende Ambonnezen besproken met de Indonesische Minister Soenarjo.

Reeds tijdens de demonstratie op het Binnenhof in Den Haag heeft het Hoofdbestuur van de B.P.R.M.S. betoogd, dat zij niet als vee wensen te worden behandeld, maar als mensen, en dat zij protesteren tegen elke onmenselijke en nons-onterende behandeling, welke in strijd is met de fundamentele rechten van de vrijheid van de mens. Daarom moet ik hier ook een echerp protest doen horen tegen de gevoerde bespreking tussen de Ministers Luns en Soenarjo, welke werd gevoerd zonder Ambon.

Wij, Ambonnezen, wensen behandeld te worden als mensen en niet als ter slachtbank gevoerd vee. Daarom verklaar ik hierbij ook met grote beslistheid, ook namens alle hier in Nederland aanwezige Ambonnezen, dat wij niet eraan denken naar Indonesië terug te keren! De Zuid-Molukkers zijn geen Indonesiërs!!

Ik heb gezegd - (Groot enthousiasme in de zaal, stormachtig applaus gedurende de gehele rede).

De heer Kaijadoe dankt de Algemene Vertegenwoordiger de N.M.S. in het Buitenland, Dr Niki Juluw, voor zijn uitvoerige uiteenzetting, en verzoekt het fluitorkest van Schattenber een deuntje te laten horen.

Het genoemde fluitorkest voldoet aan dit verzoek.

Mierna geeft de heer Kaijadoo het woord aan de heer Aponno.

De heer F.A. Aponno:

"Excellenties, geachte aanwezigen, land- en lotgenoten! Ik zeg: land- en lotgenoten, omdat landgenoten alleen geen voldoende binding is voor ons, onderdanen van de vrije Zuid-Molukken in het buitenland, en ons in één groot en krachtig geheel ons willen en onze stem tot uitdrukking te brengen, terwijl - wanneer wij in het besef zijn van het feit, dat wij slachtoffers zijn van het politieke steekspel in het voormalige Nederlands-Indië, dat veroorzaakt heeft, dat wij - U en ik - hier in het vreedse Nederland zijn ont-recht en ont-beend, dan kunnen wij, zoals dat vanavond het geval is, tezamen - Mohammedanen en Christenen - onze wil en onze stem in één grote manifestatie de aether inslingeren.

De internationale wereld in het algemeen, en Nederland en Indonesië in het bijzonder, zullen weten, dat wij geen andere, maar dan ook geen enkele andere nationaliteit wensen te hebben dan de Zuid-Molukse! Ieder mens heeft van zijn schepper de roeping meegekregen om in vrijheid van geweten, naar eigen aard en in gehoorzaamheid naar zedelijke wetten te leven, en zo is ook door God aan ieder scheepsel afzonderlijk opgelegd om naar eigen nationale aard zijn leven in te richten, vrij van tuchting van buiten en van binnen. Dat wij, Zuid-Molukkers, deze roeping hebben verstaan, bewijst de proclamatie van onze Republiek op 25 April 1950. Geen Eisenhower of Churchill, en veel minder nog Drees of Soekarno zullen ons daarvan kunnen tegenhouden. Dat de internationale wereld met zijn Verenigde Naties, Veiligheidsraad, Atlantische Charter, enz., de N.M.S. nog steeds niet erkennen, tement haar gestellijde slapheid om niet ondanks alles het recht zijn beloop te laten. Nu dat de N.M.S. het recht aan haar zijde heeft, bewijst wel het feit, dat alle uitspraken van Nederlandse rechters in de vele processen tegen de Nederlandse Staat hier in Nederland en in Nieuw-Guinea dat bevestigen. Wij waren dan ook als een stomheid geslagen, toen - ondanks dat deze rechterlijke vonnissen deze rechtmatigheid van de proclamatie van de N.M.S. onomstotelijk bevestigden - Minister Luns toch nog de mededeling deed, dat de N.M.S. onrechtmatig geproclameerd was! Wij dachten, dat de Nederlandse Staats-structuur zo was, dat de Rechterlijke macht uitspraak deed in rechtzaken en niet de Regering.

Maar minister Luns had nog meer politieke pijlen op zijn boog tegen de Ambonnesen! Wij zijn thans vervuld van ontsteltenis, nu we hoorden, dat Minister Luns tegen zijn collega Soenarjo zeide: "Ik hoop maar, dat U een goede oplossing voor de Ambonnesen zult vinden!" Want die Ambonnesen vormen een probleem voor Luns. Maar de N.M.S. is helemaal geen probleem! Als Luns alleen maar de goed zou willen opbrengen om de vonnissen van zijn rechters te eerbiedigen, dan is de zaak voor elkaar" Luns maakt zelf een probleem van de N.M.S.!

Voor het recht van zelfbeschikking voor de volkeren van Indonesië waren niet minder dan twaalf verdragen, accoorden en overeenkomsten gesloten, n.l.: ik zal ze U opnoemen:

Lingsadjet!

Linggudjati, de Renville-overeenkomst, het Van Noyen/Rosen-
accord, het Memorandum van de Ronde Tafel-conferentie, de
R.C.O. zelf, de resolutie van de Gouvernements-
overdracht, den Pagar, de Nederlandse Grondwetbereiding van 1948, de
resolutie van de Veiligheidsraad, enz.

Al deze zijn stuk voor stuk door de Republiek Indonesia
het voeten getrept! Na de Republiek Indonesia heeft doen
weten, dat zij het heeft aan wélk verdrag; dat zij ook met
Nederland sluit. Na nu doet Minister Lans wáár een beroep
op Indonesië. De geschiedenis herhaalt zich weer voor de
Ambonnesen.

Na de opheffing van het beroemde Koninklijke Nederlands-
Indische Leger in 1950, toen alle pogingen om de Ambonnesen
in het leger van Soekarno te krijgen op hun onwil stuitten,
was het deze Ambonnesen soldaten - ik zeg soldaten, want er
was geen enkele officier bij, want die hadden hun de rug
toegekeerd! - gelukt steun te vinden bij de Nederlandse
rechters.

Lans, nu de Unie is verbroken, waardoor deze ~~xxxxxxx~~
rechten-~~xxxxxxx~~ nemen voor de Ambonnesen kennelijk verloren zijn,
zegt Minister Lans tegen zijn collega Soearjo: "Hier heb
ik ze, Soearjo! Deze Ambonnesen hebben 350 jaar lang voor
Nederland hun leven gegeven, zij hebben de waerlose vrouwen
en kinderen van Nederland beschermd tegen de extremisten
tijdens de bersiap-tijd, daarvoor kan ik hen niet danken,
geeft de ze nu nog maar een trap dieper de put in, dan van
in de tenminste bedenken!"

Hilar was een monster, een gruwel voor de gehele he-
schapsde wereld. Maar dit monster heeft nog nimmer God-
Almachtig tot getuige geroepen. Maar bij de ondertekening
van de R.C.O.-conferentie door Minister-president Drees
en Soemard Latta, waar op hetzelfde ogenblik dat de hand-
tekeningen geplaatst werden beiden ervan overtuigd waren, dat
de bepalingen daarvan niet zouden worden aangeleefd, daar
werd wel God-Almachtig als getuige erbij geroepen. Leest
er van overtuigd, dat deze rechthebbers, die zonder het
minste gewetensbezuur Gods naam schenden, tot alles in
staat zijn, en dat J van hen alles kunt verwachten.

Land- en lotgenoten, in de 350 jaren van samenhang met
Nederland, heeft Nederland nimmer tevergeefs een beroep
gedaan op u, nooit! Zij hebben ons altijd op Nederland
vertrouwd, we hebben Nederland vertrouwd, en als Nederland
op deze schandelijke wijze ons vertrouwen wil schenden door
ons aan de vijand over te leveren, laat ons dan het vrouwen
en kinderen ons verlaten, en laat Nederland dan zelf de
dood over ons brengen! Zij zijn het zo min Indonesiers als
de Nederlanders soffen of kussen zijn! Evenmin laten wij,
Luid-~~xxxxxxx~~, ons dwingen een andere nationaliteit aan te
kennen dan de onze.

De rechthebbers in Indonesië hebben er hun zinnen op gezet
om, het koste wat het kosten moge, het gehele voormalige
Oost-Indië onder Indonesische heerschappij te brengen. Dit
heeft Minister Latta gezegd tijdens een lezing, welke hij
heeft gehouden voor Indonesische studenten in het Kurhaus
op 6 Augustus j.l. De revolutie van Indonesië zal niet vol-

tooid

tooid zijn, wanneer niet Nieuw-Guinea zal zijn toegevoegd aan Indonesie. Nieuw-Guinea zal worden bevochten binnen of buiten de Unie. Indonesie streeft ernaar, om van geheel Indonesie één nationaal Indonesisch volk te maken. De federatieve gedachte is een gevaar, Dames en Heren! Wij weten het, en wij weten ook waarom alle verdragen tussen Nederland en Indonesie steeds met voeten zijn getrapt en de gehele R.T.O. niets anders is geweest dan een show om de ware bedoelingen van Nederland en Indonesie te camoufleren. De volkeren van die landen zijn door hun respectieve regeringen om de tuin geleid!

Luns heeft tegen Soenarjo gezegd: "Ik hoop, dat U een betere oplossing zult vinden voor de Ambonnezen". Let wel, Dames en Heren: een betere oplossing! Néén, wij laten niet ons lot door de Indonesiers beslissen! Wij zijn geen vee, waarover U zich verbeeldt de drijver te zijn, en dat zich naar believen naar iedere gewenste hoek laat drijven! Wij zijn overtuigd van onze roeping en zullen ons eigen nationaal bestaan inrichten. Dit bestaan wordt op het ogenblik onmogelijk gemaakt door U en Uw Indonesische collega's, maar dit is voor ons slechts een prikkel te méér om onverzaagd, ondanks alles de ingeslagen weg te blijven volgen. Een andere weg inslaan zou betekenen: verraad aan onze strijdende broeders en zusters in Ceram. Dat nóóit!! Zij strijden nog steeds tegen de bezetters van ons Vaderland, evenals toen het Nederlandse volk heeft gestreden tegen de Duitse bezetters. Maar: misschien heeft Minister Luns niet zélf meegedaan aan de strijd tegen de Duitse bezetters??

Wij zijn gelovigen in God en knielen voor hetzelfde altaar als Uwe Excellentie. Tenminste: als U ooit voor een altaar knielt, Excellentie ... Wél ligt ons land nu machteloos, maar al zijn wij nu nog in duistere politieke wolken gehuld: zolang nog duizenden Molukse knieën kunnen buigen, zullen wij bidden om dit af te smeken van de Hemelse Vader.

Wanneer wijde Nederlanders in de geschiedenis beschouwen, dan waren er daaronder vele, roeter dan Luns en verhevener dan Luns. Dat waren Nederlanders, zoals die in het huidige Nederland uitgestorven schijnen! Zoals die Man, die met een handjevol patriotten, gesteund door vrienden en bondgenoten, de vrijheids-strijd volhield en won, in verbond met de Potentat der Potentaten. En diezelfde Potentat is de rots voor ons, Zuid-Molukkers, waarop wij bouwen: het licht dat ons leidt in denacht en het baken, dat ons bij dag tot richting-wijzer dient.

Morgen, 17 Augustus, zal Soekarno voor Radio-Indonesie met de resultaten van de Unie-conferentie in Nederland de balans opmaken van negen jaren regerings-beleid. Met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid weten wij al, hoe zijn rede met betrekking tot ons, Zuid-Molukkers, zal uitvallen.

Door iedereen verlaten staan wij, Zuid-Molukkers, met de rug tegen de muur, wachtend op God's beschikking. Wij bouwen op God: Zijn wil geschiedde!! Wij roepen hem aan en zeggen evenals de dichter van de Psalm: "looft gij mijn handen beid

met kracht omvat, enz. Alleen kan ik niet verder ... en
Neem, trouwe Zielsherder, mij mee".
Ik heb gezegd."

De heer Kaijadoe dankt de spreker voor zijn bezielende
woorden. Hij geeft nu 15 minuten pauze, gedurende welke
Fluitorkesten van Vaght en Schattenberg zich zullen laten
horen.

PAUZE (tot 10 uur).

De heer Kaijadoe:

"Ladies en Heren, ik heropen de bijeenkomst en geef het
woord aan de Voorzitter van het Hoofdbestuur B.P.R.I.S.,
de heer J. Mailuhuw.

De heer Mailuhuw:

"Excellenties, Ladies, Heren, Genodigden, Ladies en Heren
van de Pers, gesachte aanwezigen!

"Wanneer wij vanavond hier bijeen zijn, dan is dat geen
toevalligheid, Ladies en Heren, doch dan is dit juist met
opzet in verband met de plaats gehad hebbende gebeurte-
nissen, n.l. de liquidatie van de Unie tussen Nederland
Indonesië en de over enige jaren door het staatshoofd van
Indonesië uit te spreken rede naar aanleiding van de
proclamatie-dag van de eenheids-staat de Republiek-Indonesië.
Het is daarom dan ook noodzakelijk, dat wij, vrije
staatsburgers van de Republiek Zuid-Ned. hier van-
avond bijeen zijn om gezamenlijk ons standpunt aan de
wereld bekend te maken.

Ladies en Heren, alvorens ons standpunt kenbaar te
maken, is het wel noodzakelijk, dat wij de geschiedenis
van Indonesië sedert de soevereiniteitsoverdracht door
Nederland aan Indonesië even de revue laten passeren.

Op 2 November 1949 werd in de Ridderzaal hier ter plaatse
de R. O.-overeenkomst tussen Nederland en Indonesië
getekend. In deze overeenkomst werd zowel door het Konink-
rijk der Nederlanden als door de Republiek-Indonesië Serik
het zelfbeschikkingsrecht van het Zuid-Ned. volk in-
ternationaal-rechtelijk gegarandeerd. Zowel te Djakarta
als te Amsterdam vond de soevereiniteits-overdracht plaats.

Direct daarna begon de deelstaat Republiek-Indonesië
onder leiding van de Japanse collaborateur Soekarno met
behulp van in burger gestoken S.N.I.-organisaties en
jeugd-organisaties, wederrechtelijk alle deelstaten op te
rollen en op 17 Augustus 1950 verklaarde deze zich sou-
verein over het gebied, dat eens Nederland bij gerechtere
gesloten verdragen aan de federale staten van Indonesië
overdroeg.

Voor de handhaving van de Nederlandse financiële econo-
mische belangen in Indonesië vond Nederland het zaak
hiertegen niets te doen. Zuid-Sumatra, de Pasjendan, Oost-
Java, Madoera, Oost-Indonesië en de verdere kleinere
deelstaten van Borneo zouden zich hiertegen hebben willen

verzetten als zij de beschikking hadden gehad over een beschermer. Doch uit onmacht en vrees voor représailles moesten de deelgebieden zich laten ontbinden, omdat Nederland schilwijdend toezeg. En zo werd de Republiek Indonesia op onwettige wijze tot stand gebracht.

Dat de Zuid-Molukken zich niet hebben willen onderwerpen en zich van de Republiek Indonesia hebben losgemaakt door het uantering van het recht van zelfbeschikking zich soeverein te verklaren en zich daardoor dus de feitelijke wettige representant te hebben gemaakt van de vernietigde Republiek der Verenigde Staten van Indonesia is als volkomen wettig gereflicieerd door de Nederlandse rechters. Nederland doet tegen deze rechts-erenzing niet. Nederland kijkt toe. Het was slechts een comédie geweest tussen de Minister-president Brees en Soekarno Matsir om het volk zoet te houden. De Nederlandse rechters deden niets. Zelfs weigerden zij mede te werken, dat de kwestie der Zuid-Molukken door de Veiligheidsraad werd behandeld en zelfs hebben zij toegelaten, dat de S.P.M.-schepen met de Nederlandse driekleur in top een aanval op Ambon deden! en dat de Nederlandse kanonnen werden gebruikt om hun oude wapenbroeders te helpen vermoorden!

En alsof dat alles niet genoeg was, werden wij, ex-N.I.L.-militairen op Java geconcentreerd en ontwapend in stede van ons naar het vrije deel van ons Nederland terug te brengen. Tegen onze uitdrukkelijke wil in werden wij naar Nederland getransporteerd, en bij aankomst hier, in strijd met de voorschriften, van onze status beroofd, en zo leven wij thans in ballingschap. Indonesia deed ons toen het aanbod van 5000 roepiah Mickey-mouse-geld, wanneer wij - in stede van naar Nederland te gaan - de bereidheid zouden hebben gehad ons te laten afvloeien naar Indonesisch grondgebied. Dat aanbod hebben wij met afwijzen! Zelfs nu kan en wil ik nog niet geloven, dat een zichzelf respecterend Nederland de trouw onzer voorvaders aan het Kuis van Oranje op deze wijze zou laten behandelen! Naar Nederland verliest nu nog steun van Indonesia en te menselijke rechten van het volk der Zuid-Molukken te vernietigen. elkenmale nog zien wij, dat Nederland, hoewel herhaaldelijk door haar eigen rechters gewaarschurd, erin volhardt zich tegen de vrije uitoefening van het vrije beschikking-recht te verzetten dat gegarandeerd is aan alle volken van het voormalige Nederlands-Indië.

meer is een uitlating van Minister Luns, als zou de proclamatie van de N.I.L. onrechtmatig zijn geschied. Maar met hem zeg ik hierbij, dat wij alle overleg met de Republiek Indonesia over onze status en over onze toekomst verwerpen!

Enige dagen geleden heeft weer een nieuw drama plaats gehad: de liquidatie van de Nieuw-Band tussen Nederland en Indonesia. wederom zijn er prachtige beloften gedaan over de naleving van de gesloten overeenkomst. Wij weten van tevoren, dat deze alleen betreft de financieel-economische

verhoudingen.

verhoudingen. Hiermede is dus het zelfbeschikkings-recht een dood begrip geworden. Voor de Zuid-Molukken is geen plaats meer. De hoofdzaak is, dat de Nederlandse belangen maar veilig zijn.

Maar al pleegt Nederland overleg met de Indonesische republiek over de Zuid-Molukken, wij zullen ons slechts dan onderwerpen, indien én door Nederland én door Indonesie de soevereine Republiek der Zuid-Molukken wordt erken-

Excellentie, Hoofd der Politieke Missie, en Excellenti Vertegenwoordigers van de R.M.S. in Nederland en in het Buitenland, wij willen nogmaals onze aanhankelijkheid en onze trouw betuigen aan de Republiek der Zuid-Molukken! En tevens geven wij hierbij uiting aan onze vaste wil om gezamenlijk met onze Leiders de strijd voort te zetten tot wij het einddoel zullen hebben bereikt, n.l. een vrij en onafhankelijke Republiek der Zuid-Molukken. Om eens het gezegde van vrouwen en kinderen in de kampen te gebruiken: "Liever begraven onder de sneeuw in Nederland, dan terug te gaan naar Soekarno!" Het RECHT zal immer zegevieren!!!

Ik heb gezegd." - (Stormachtig applaus).

De heer Kaijadoe dankt de spreker voor zijn bezielende woorden. Daarna verzoekt hij Zijne Excellentie Manusama even op het podium te willen komen, daar de vertegenwoordigers van de Ambonnezen-kampen in Nederland hem iets zouden willen aanbieden.

De heer Manusama betreedt onder een ware ovatie van het publiek het podium, waar hem door twee Ambonnesse meisjes een zeer grote, prachtige mand met gladiolen in verschillende kleuren wordt aangeboden: "Als bewijs van onze vaste wil om met onze Leiders gezamenlijk voort te strijden ter bereiking van ons gemeenschappelijk ideaal, moge ik dit bloemstuk U aanbieden."

De heer Manusama:

"Landgenoten, Dames en Heren, dit bloemstuk aanvaard ik omdat hieruit spreekt de onverzettelijke wil van het Zuid-Molukse Volk om de strijd voor recht en rechtvaardigheid voort te zetten tot het einde.

Ik heb niet het recht het woord hier te voeren, maar ik geloof wel, dat niemand mij verbieden kan, wanneer ik U allen vraag om gezamenlijk met mij onze gevoelens te zingen - zo zou ik het willen zeggen - en wel zullen wij tezamen zingen het zesde couplet van het Wilhelmus: "Mijn Schild ende Betrouwen zijt Ghij, O Godt, mijn Heer". Ik verzoek het orkest ons hierin te willen voorgaan".

Staande zingen alle aanwezigen bovengenoemd couplet van het Wilhelmus, begeleid door de beide orkesten.

Daarna verlaat de heer Manusama het podium weer.

De heer Kaijadoe deelt thans mede, dat deze bijeenkomst op het ogenblik ongeveer 2300 zielen telt. Hij zegt dit op in het Maleis.

"Het fluitorkest van Vught onder leiding van de heer De Lima zal nu een deuntje laten horen".

Nadat het orkest gespeeld heeft, deelt de heer Kaijadoe mede:

"Ik geef nu de gelegenheid aan de afgevaardigden van de verschillende organisaties hier in Nederland van de Ambon nezen, om hun gevoelens te uiten. Eerst zal spreken de afgevaardigde van de Ikatan Pemoeda dari Maloekoe-Selatan

De Vertegenwoordiger van de Ikatan Pemoeda R.M.S. in Nederland (naam niet bekend) oefende daarop kritiek uit op de Jnie-conferentie en spoorde de Ambonnezen aan de strijd voort te zetten. Wij gaan geheel accoord met het door onze Regering ingenomen standpunt, aldus sprker. Hij onderstreepte de woorden van Dr Nikijulaw: "Eens geproclameerd, blijft geproclameerd!" MENA! Beantwoord door de gehele zaal: "MO RIA!!"-

Vervolgens verleende de heer Kaijadoe het woord aan de Voorzitter van de Vereniging van Zuid-Molukse Studenten in Nederland, de heer De Lima:

"Excellenties, Dames en Heren, het is namens de Zuid-Molukse studenten, dat ik hier voor U sta en dat ik wil verklaren, dat voor ons, studenten, de Republiek Maloekoe Selatan geen utopie is. De fakkel, eenmaal op Ambon ontstoken op 25 April 1950, zullen wij brandende houden!

Van deze plaats uit verklaren wij, dat wij ten volle kunnen instemmen met het door onze Regering ingenomen standpunt en dat wij ons scharen achter de manifestatie van hedenavond. Schouder aan schouder zullen wij strijden ter verwezenlijking van ons heilig doel! MENA!"

Beantwoord door de gehele zaal: "MOERIA!!"

De heer Kaijadoe verleende hierna het woord aan:

Dr. S. Netlary, Vertegenwoordiger van de Pemoeda Christ (Christen Jongemannen) in Nederland, die op zeer sympathieke wijze in het Maleis sprak en zeide, zich namens de Pemoeda-Christen in Nederland volkomen aan te sluiten bij alle voorgaande toespraken.

Hierna verleende de heer Kaijadoe het woord aan: Mevrouw Pattipeelluhu van de C.I.M.S.:

"Als één van de Ambonnesse vrouwen hier in Nederland wil ik van deze gelegenheid gebruik maken enkele woorden te zeggen over de verantwoordelijkheid van de Ambonnesse vrouwen.

Wij hebben te maken gehad met vier jaren van harde strijd, terwijl thans nog gestreden wordt in ons geliefd Moederland. Wij zijn daarvan de slachtoffers geworden, doch wij geloven in de toekomst, die ons de overwinning zal brengen.

Deze jaren hebben in ons, vrouwen, een sterk verantwoordelijkheidsgevoel ontwikkeld ten opzichte van onze gezinnen, onze mannen en kinderen. Wij hebben de moeilijkheden, waarmede onze mannen te kampen hebben, samen te delen! Moeilijkheden zoals: het in onzekerheid leven, het niet beheersen van de Nederlandse taal, waardoor zij zich in vele dingen gehandicapt voelen.

In deze moeilijke omstandigheden hebben wij onze kinders

groot

groot te brengen en op te voeden. Het klimaat op zichzelf is voor ons een grote strijd. Hoevele gezinnen immers hebben in den beginnen niet hun babies verloren. Doch wij beschouwen dit alles als het offer, dat wij in alle strijd moeten brengen, en wij weten, dat deze offers niet vergeefs zijn gebracht! Ons vertrouwen in Hem, in Niens handen alles ligt, sterkt ons de strijd voort te zetten totdat wij een vrij en onafhankelijke Zuid-Molukken zullen hebben.

Genachte Dames en Heren: ik besluit met de varige wens: het volgende jaar een vrije Zuid-Molukken!!!

(Door 2 Ambonense jongens wordt op het podium een spandoek ontvouwd, waarop het opschrift:

UNIE = R.M.S. MOERS
ONGEWIJZIGD.)

Ik nocht het nodig zijn toespraak in het Maleis te verhalen voor onze niet-Nederlands-sprekende landgenoten.

(Mevrouw Pattipeiluhu vertaalt het bovenstaande vervolgens en beëindigde daarna haar rede met: "MENA", door de zaal geestdriftig beantwoord met: "MENA!!" -

Hierna verieende de heer Kaijadoe het woord aan de heer VAN,

de heer VAN ACHMAD, Leider van de Mohammedaanse Landgenoten hier in Nederland, die sprak:

"Wij, Islamieten, onderschrijven alles wat er hedenavond door de vorige sprekers is gezegd. Eens geproclameerd blijft geproclameerd! Eens zal de dag komen, dat wij - Mohammedanen sowel als -protestants-Christelijken der Republiek Maloekoe Belatan - zullen terugkeren naar ons vrije en zelfstandige land: de vrije Republiek der Zuid-Molukken

(Door twee Ambonense jongelieden wordt thans op het podium een spandoek ontvouwd: "SEKALI PROCLAMASIE, SEKALI PROCLAMASIE!" Betekenis: "Eens geproclameerd, blijft geproclameerd!")

De heer Kaijadoe geeft thans het woord aan de heer D. Lilipaly, Lid Hoofdbestuur B.P.R.M.S., die sprak in het Maleis, ongeveer als volgt:

"Dames en Heren, wij hebben reeds veel gehoord vanavond, vanaf zoeven tot nu. Van dat vele, dat wij gehoord hebben, van al die redevoeringen is wel het voornaamste, dat de Unie-band tussen Nederland en Indonesie is opgeheven. Ongeschiedlijk is dus onze strijd verloren. Indonesie en Nederland hebben door de verbreking van de Unie ons geheel losgelaten! Maar: al schaffen Nederland en Indonesie die Unie af, doch blijven wij op onze rechten staan. Unie of niet-Unie, de kinderen van Maloekoe-Belatan zullen berlist niet met Indonesie weegaan, en wij zullen blijven vechten totdat wij geheel vrij zijn! Gandoer-eh! Wij verzetten ons sterk ertegen, dat wij Bangsa-Indonesie (Indonesiers) zouden zijn! Pah Tongsonogoro zegt, dat wij nog niet terug willen naar Indonesie. Wij "sillen nog niet"! ik vraag U:

Hillen

Willen wij terug naar Indonesie?? (Uit de zaal wordt door allen hartstoechtelijk teruggeroepen: "Néén.")
Néén, NEEN, NEEN !!! Indonesie is boesiek (bedorven) tegen ons. Wij zijn geen Indonesiers. Wij ontkennen dit verscheidene malen. Waarvoor heeft Indonesie ons nodig? En waarvoor heeft Indonesie ons land nodig? Wij hebben Indonesie niet nodig. Wij blijven op ons recht van zelfbeschikking staan, niets meer en niets minder! Wij willen niet door Indonesie en Nederland gedwongen worden. Indonesie is duivels. Nogmaals: wij horen niet de stem van de boeroeng-gouw (.....-vogel) in de boom. Minister Luns en Soenarjo handelen over ons alsof wij karbouwen zijn. Maar wij willen niets; wij willen alleen ons recht! We zitten hier op ijzeren stoelen, eten van ijzeren tafels, alles is hier van ijzer. Ze zeggen, dat wij hier vrij zijn. Maar voelen wij ons hier vrij? We zijn niet vrij. Vrij of Merdeka!

Morgen zal Soekarno in Indonesie de proclamatie laten horen dat de Unie is verbroken. Maar voor ons betekent dit: de strijd voortzetten!

Er is reeds een collectebus door de zaal rondgegaan. Bij de uitgang zal straks weer een collectebus staan. Ik doe een beroep op alle aanwezigen om flink te offeren, ieder naar draagkracht, bij deze bij de uitgang te houden collecte. Deze gelden zullen worden bestemd voor onze strijd.

MINNA! - Antwoord uit de zaal: MOENIA!! - Terima-kasih (Dank U)

De heer Kaijadoo:

"Dames en Heren, wij zijn nu aan het einde van deze bijeenkomst gekomen. U zult nu naar huis moeten gaan.

(In het Maleis): Ik hoop, dat U in "adat baik" (= volgens goede gewoonten) en als mensen, die bevelen (prints) weten op te volgen naar huis zult gaan. Voordat wij gaan zullen we allen tezamen zingen gezang 73: "Dankt, dankt nu allen God". (Zaal zingt dit staande).

Einde.

12 October 1954.

Onderwerp: AMBONEZEN.

1. Naar van S. Johan Alvarez MANUSAMA, Bandjermasin, 17-8-1910 (bekend), de mogelijkheid overwogen om zijn staf van medewerkers en kantoor over te brengen van Rotterdam naar Amsterdam. E.e.a. omdat MANUSAMA vermeent dat Amsterdam gunstiger is gelegen voor de eventueel te ontplooiën activiteiten dan Rotterdam.

In verband hiermee, zou MANUSAMA aan de R.M.S.-er gegeven, om te Amsterdam uit te zien naar een geschikte ruimte waar het kantoor kan worden ondergebracht.

2. Voorts zou evengenoemde van MANUSAMA opdracht hebben gekregen, om gegevens te verzamelen over de juiste gang van zaken welke destijds werd gevolgd bij het inzamelen van de gouden en zilveren sieraden van de Ambonezen in de verschillende woonoorden h.t. en op welke wijze zich deze sieraden, of een gedeelte daarvan heeft toegeëigend.

3. Verder werd vernomen, dat zich weer enige voormalige leden van het CRAMS-hoofdbestuur hebben aangesloten bij het z.g. "blok der neutralen". Zoals bekend mag worden verondersteld, wordt door ~~dit blok~~ de leden - c.q. aanhangers - van dit "blok" in de verschillende woonoorden oppositie gevoerd tegen het beleid van MANUSAMA c.s.

Het betreft hier de voormalige CRAMS-hoofdbestuurders, voormalig sergeant majoor van het KNIL, ondergebracht in het woonoord "Well" en , uit het woonoord "Kazerne Kamp" te Woerden

Voordat deze personen tot het z.g. "blok der neutralen" zijn toegetreden, hebben zij - aldus werd vernomen - als lid van de CRAMS bedankt.
Einde.

0.3.

ACD/ 251937
Dupl. <i>JK</i>
DAT. 13 OCT. 1954
Bijl. —
Code 09.713.1

ACD/ 252943
Dupl. ☒
DAT. 19 OCT. 1954
Bijl. ☐
Code 09.713.1

RAPPORT VAN E

AAN HC(CAW)

Nr. 21531

Betr: Ambonезen.

Typ. J.

Uit werden de volgende berichten ontvangen

Van "Negara Islam Indonesia-zijde", zowel in Indonesië als in Nederland zou volgens B.P.R.M.S. -zegsman - contact gezocht zijn met de B.P.R.M.S. officials. Wie de contact-personen (persoon) zijn, kon niet worden gemeld, doch zouden die in Nederland behoren tot de Mohammadya Moslim groep. Het initiatief tot dit contact zou zijn uitgegaan van Mohammedaanse zijde (Masjoemi en Daroel Islam) met als reden ^{trachten} te komen tot een gezamenlijke strijd tegen de gemeenschappelijke vijand de "Republiek Indonesia". - Samenbundeling van krachten dus van Atjeh, Pasudan, Zuid Celebes en Ambon tegen de eenheidsstaat "Djogja". Gedacht wordt om uiteindelijk te komen tot een statenbond!

Voor wat betreft de tegenstelling Christendom-Islam in de toekomstige staat, behoeft, aldus B.P.R.M.S. kringen, geen gegronde vrees te bestaan om reden dat één van de grondstellingen zal zijn "godsdienst-vrijheid" en waardering voor elkaars principes, terwijl het politieke doel hetzelfde is.

De toekomstige houding jegens Nederland zal er één zijn van grote welwillendheid en sympathie als goede vriend doch als gelijkwaardige zelfstandige natie.

Voorts werd vernomen, dat volgens B.P.R.M.S.-kringen van R.I. zijde ook is gepoogd, middels een Ambonnees, die voor dit doel speciaal uit Bonn over kwam, overeenstemming te bereiken met de B.P.R.M.S.. De naam van de ambonese bemiddelaar werd niet genoemd, doch wel werd gezegd, dat de bespreking^{en} met de BPRMS niet tot het gewenste resultaat hebben geleid, omdat door de R.I. niet werd ingegaan op de eisen van de B.P.R.M.S. n.m.l. "de volledige onafhankelijkheid". Het motto is thans "afwachten".

Verondersteld wordt, dat als Mr. , de republikeinse gouverneur van Ambon, die als een ernstig kandidaat voor de post van Indonesisch ambassadeur in Nederland wordt genoemd, inderdaad de plaats van Mr. zal innemen, opnieuw voorstellen aan de BPRMS zullen worden gedaan.

Het "huidige" standpunt van de B.P.R.M.S. hier te lande is echter om niet met te onderhandelen, omdat hij als een verrader wordt beschouwd. Zijn komst zal echter als een gunstig teken worden opgevat. Op Ambon (Ceram) zou de strijd nog in volle gang zijn. Dr. SOUMOKIL is nog steeds in leven, aldus BPRMS-kringen, en leidt daar de strijd. De vijandelijke patrouilles worden zelfs met vergiftigde pijlen bestookt en men kiest hiervoor steeds de achterste man uit. Deze methode heeft een demoraliserend effect.

De bevoorrading van de R.M.S.-strijdkrachten geschiedt uit TNI-opslagplaatsen!

Volgens zegslieden is de Ambon-zaak zowel nationaal als internationaal bekeken nimmer zo gunstig geweest. In het buitenland heerst thans meer begrip voor Ambon, vooral tengevolge van de Ambonese activiteit in Genève en de propaganda in het buitenland.

Men is er in Ambonese kringen van overtuigd, dat na verloop van tijd de Ambon-kwestie voor de UNO zal worden gebracht en daarmede voor het forum van de wereld.

E, 16 Oct. 1954.

21 October 1954.

25306y
#Onderwerp: AMBONEZEN. C

22 OCT. 1954

19.13.1

C 240067

1. In aansluiting op het vermelde onder sub. 1. van het dzz. schrijven No. 96 -Y-'54 van 14-7-1954, werd thans van betrouwbare zijden vernomen, dat " het peilen der stemming" onder de in de verschillende woonoorden verblijvende Ambonezen, over het eventueel terugkeren naar Indonesië - verder aan te duiden met "enquôte" - naar het oordeel van de leiders der B.P.R.M.S. het volgende resultaat heeft gehad:
 - a. 10 % van deze bewoners, spraken zich uit voor terugkeren naar Indonesië zonder meer,
 - b. 30 % van deze bewoners, spraken zich uit voor terugkeren naar Indonesië, wanneer van de zijde der republiek Indonesië bepaalde garanties t.a.v. de veiligheid en dergelijke worden gegeven,
 - c. 30 % van de Ambonezen, spraken zich niet positief uit. Deze groep stelt zich n.l. geheel achter de besluiten welke door de "algemene leiders" t.a.v. deze kwestie zullen worden genomen
 - d. 30 % of de resterende spraken zich uit, alleen te zullen terugkeren naar een vrije onafhankelijke republiek der R.M.S.

2. T.a.v. de vragen: of de R.M.S. geheel zelfstandig - dus onafhankelijk - zal moeten blijven, danwel in federaal verband moet samengaan met de R.I., werd bij deze enquôte het volgende resultaat verkregen.
 - e. 50 % der Ambonezen spraken zich uit voor een gehele zelfstandige - dus soevereine - R.M.S.,
 - f. 30 % - dit zijn hoofdzakelijk de burgers - spraken zich uit, voor samengaan van de R.M.S. in federaal verband met de R.I.,
 - g. 20 % spraken zich niet positief uit. Het merendeel van deze groep verklaarden bij voorbaat zich onvoorwaardelijk achter de beslissingen van hun leiders te zullen plaatsen.

3. Opgemerkt zij hierbij, dat deze enquôte alleen in de woonoorden werd gehouden, waarin hoofdzakelijk aanhangers van de B.P.R.M.S. zijn ondergebracht.

T.a.v. de stemming onder de bewoners van de woonoorden waarin hoofdzakelijk aanhangers van de " Badan Persatuan Pulau-Palau Selatan Segenap" (B.P.P.S.S.) zijn ondergebracht - en algemeen worden aangeduid met " Tersejaten-kampen" - is naar werd vernomen, het merendeel voor terugkeren naar Indonesië, mits door de R.I. de nodige garanties worden gegeven met betrekking tot de veiligheid e.d. van de Ambonezen.

Ook in de woonoorden waarin hoofdzakelijk aanhangers van de C.R.A.M.S. zijn ondergebracht, kon uiteraard deze enquôte niet worden gehouden.

Naar verluidt moet worden aangenomen, dat ook het merendeel van d bewoners van deze woonoorden voor terugkeren naar Indonesië is, mits door de R.I. zekere waarborgen worden gegeven voor hun veiligheid.

De ouderen in deze woonoorden zien echter - aldus werd vernomen - meer heil in het samengaan ~~van~~ in federaal verband van de R.M.S. met de R.I.

4. Verder werd nog vernomen, dat in de het woonoord:
 1. Middelburg I, als voorzitter van de B.P.R.M.S. optreedt
 2. in Schattenberg, is voorzitter voor de B.P.P.S.S., en
 3. in Overbroek bij Kesteren is voorzitter voor de C.R.A.M.S.

Einde.

28 October 1954.

Onderwerp: AMBONEZEN.

15/11

1. Naar werd vernomen, heeft de bekende R.M.S.-leider MANUSAMA, Johan Alvarez, Bandjemasin, 17-8-1910, aan de besturen van de stichting:
- a. "Pro Patria" te Den Haag en
 - b. "Door de Eeuwen Trouw" te Eindhoven, toestemming gegeven om in de door deze organisaties uitgegeven periodieken n.l.:
 1. "Rapat-Eenheid" en
 2. "De Stem van Ambon", een bericht op te nemen, waarin door MANUSAMA als vertegenwoordiger van de R.M.S. wordt bekendgemaakt, dat de leiders der R.M.S. zich volkomen distancieren van de onlangs te Utrecht opgerichte stichting "Alle Hulp aan Ambon".

In verband hiermee werd in het blad "Rapat-Eenheid" van 19-10-1954 No. 27 en in het nummer van "De Stem van Ambon" van 22-10-1954 No. 60, het ondervolgende bericht opgenomen:

"Enige maanden geleden werd te Utrecht opgericht de Stichting "Alle Hulp aan Ambon". Reeds in het begin heeft één der Zuid-Molukse leiders een dringend beroep op de organisatoren gedaan tot ontbinding van deze nieuwe stichting over te gaan, aangezien het één en ander niet in het belang werd geacht van de Zuid-Molukse zaak. Ofschoon de organisatoren toezegden met de wensen van de Zuid-Molukse leiders rekening te zullen houden, is men intussen rustig met alle activiteiten doorgestaan. Deze gevoerde acties zijn niet alleen in het belang van Ambon's vrijheidsstrijd. Daarom wenst men van de Zuid-Molukse zijde hierbij uitdrukkelijk vast te stellen, dat men geen enkele relatie onderhoudt met deze stichting".
2. Verder werd vernomen, dat WESTERLING Raymond P.P., geboren te Constantinopel, 31-8-1919, door de z.g. "kampraden" van enig woonoorden voor Ambonezen is uitgenodigd om deze woonoorden te bezoeken en daar te komen eten.
- Zo zou WESTERLING uitgenodigd zijn een bezoek te brengen aan het woonoord:
- a. "Schaffelaar" te Barneveld,
 - b. "Ederveen",
 - c. "Marum" en
 - d. "Schautenberg".
- Naar verluidt, zal WESTERLING in de loop van de middag van Zaterdag, 30-10-1954 zijn bezoek brengen aan het onder a. genoemde woonoord "Schaffelaar".
- Niet bekend is, of hij ook de andere woonoorden zal bezoeken, Eindhoven.

ACD/	254/129
Dupl.	
DAT. 29 OCT. 1954	
Bijl.	
Code	097131

No. 61 - I - '55.

Onderwerp: AMBONEZEN.

A dan
31 Maart 1955.

ACD/ 273281.
1 APR. 1955
Code 09.713.1

1. Naar van werd vernomen hebben de bewoners van
het woonoord voor Ambonezen "SCHATTENBERG" te Hooghajen besloten om de viering van het 5-jarig bestaan van de R.M.S. te Den Haag op 25 April a.s. in grote getale bij te wonen.
Naar verluidd werden hiervoor reeds thans 15 autobussen gehuurd, welke de deelnemers in de vroege morgen van de 25 ste April naar Den Haag zullen brengen, om deze dan in de late avond van deze dag, vanuit Den Haag naar Hooghajen terug te brengen.
Voor ieder van deze autobussen zal een bedrag van f. 280.- moeten worden betaald, ~~Ende~~ gerekend wordt, dat iedere deelnemer daarvoor een bedrag van f. 3.- zal moeten betalen.
2. Tevens werd vernomen, dat de Ambonezen te Djakarta middels een inzameling een groot bedrag aan geld zouden hebben bijeengebracht. Het zou - aldus werd vernomen - de bedoeling zijn om dit bedrag aan

ter hand te stellen. Zoals algemeen bekend mag worden verondersteld is op Zaterdag 19-3-1955 naar Indon-
sië vertrokken, om rechtskundige bijstand te verlenen aan vier van de twaalf R.M.S.-leiders, die verdacht van verraad voor de Militaire Rechtbank te Djokjakarta terecht staan.

Mr. Healey

21 Januari 1955.

Verbinding: No. 12.

Doss.: No. 13/748-12.

Onderwerp: Conferentie R.M.S.

Datum ontvangst bericht: 17 Januari 1955.

263737
26426
DA: 26 JAN 1955
Code

∠ op

Ten gevolge op dezeszids bericht d/d. 14 Januari 1955 doss. 13/748-41, wordt medegedeeld, dat van werd vernomen, dat/de conferentie van de R.M.S.-leiders er bij hun buitenlandse vertegenwoordigers, in verband met de ontwikkelingen in de Z. Molukken, op aan werd gedrongen ~~[de diverse ambassadeurs in hun land te benaderen om de mogelijkheid te bespreken]~~ de kwestie Ambon bij hun respectieve regeringen voor te brengen, op dat deze de R.M.S.-kwestie bij de U.N.O. ter tavel zullen brengen.

Verder werd aan elk der vertegenwoordigers een tot in de finesses toegelichte verklaring verstrekt, omtrent de jongste ontwikkelingen in de Z. Molukken, zomede een schriftelijk overzicht omtrent de algemene toestand in de R.I.

Er werd nog gesproken over de financiële, sociale en juridische ontwikkeling van de R.M.S. en de opbouw hiervan na de soevereiniteit, hetgeen een protest uitlokte van de Engelse vertegenwoordiger Mr , die dit zag als een kwestie van latere zorg.

EINDE.

Verbinding: No. 12.

Doss.: 13/748-41.

Onderwerp: Conferentie R.M.S.

Data ontvangst bericht: 3 en 4 Januari 1955.

18/1-55

14 Januari 1955 ACD/263737
Dupl.
DAT. 17 JAN. 1955
St.
Code 09.923.1

Hierbij wordt medegedeeld, dat van het volgende werd vernomen.

Op 4,5 en 6 Januari 1955 respectievelijk van 3.30 tot 21.00 uur, 10.00 tot 21.00 uur en van 14.00 tot 17.00 uur, was de tuinzaal van het "Parkhotel", gelegen aan de Molenstraat te 's-Gravenhage, gereserveerd voor een door de R.M.S. te houden conferentie en receptie, terwijl tevens op laatstgenoemde datum een kleine kamer gereserveerd was voor een persconferentie.

Van werd vernomen dat dit een conferentie was van vertegenwoordigers van de R.M.S. (top) in Nederland met hun buitenlandse politieke, juridische en financiële medewerkers. Deze conferentie had ten doel de R.M.S. aangelegenheden te behandelen en de richtlijnen voor de toekomst te bespreken.

Van werd vernomen dat op de door de R.M.S. gehouden conferentie van 5 Januari ongeveer een 20-tal personen aanwezig waren waaronder een 6-tal Ambonnezen, enige vreemdelingen, iemand van de pers en een vertegenwoordiger van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw".

Voorts werd vernomen dat genoemde vreemdelingen waren:

Verder werd van alsnog vernomen dat van R.M.S.-zijde aan de conferentie deelnamen Dr Ir MANUSAMA, LOKOLLO, en

Hij vertegenwoordigde de Stichting "Door de Eeuwen Trouw", waarvan hij verbindingsman is met Ir MANUSAMA. Tevens is hij vertrouwensman van Ir MANUSAMA en onderhoudt voor hem de verbindingen met de buitenlandse vertegenwoordigers. Vorig jaar is hij met Ir MANUSAMA naar Zwitserland (Genève) en München meegeweest. Behalve de reeds genoemde personen was op de conferentie eveneens aanwezig Ds

Dezerzijds werd geconstateerd dat de persconferentie slechts door een klein aantal journalisten werd bezocht. In diverse bladen is van deze persconferentie een verslag verschenen.

Na de persconferentie werd er een receptie (cocktailparty) in de tuinzaal gehouden, welke door een

- groot -

groot aantal personen, plm. 150, werd bijgewoond.

Deze receptie werd opgeluisterd door de Ambonnesse Band uit Schattenberg en er werden Ambonnesse (folkloristische) dansen uitgevoerd. De deelnemers hiervan (ongeveer 125 mannen en vrouwen) waren met 3 autobussen uit Schattenberg aangevoerd.

EINDE.

Verbinding No. 12.

Doss. No. 13/748-45.

Onderwerp: Lustrum 5-jarig bestaan R.M.S. }

Datum ontvangst bericht: 12 Februari 1955.

Bijlagen: 2.

21

Kr 4500

AGD/ri 1955.
Dupl. <u> </u>
DAT. 24 FEB. 1955
Code <u> </u>

d.d. 24.4.55 te Sentani

2 09.11.15

Op 25 April 1955 zal te 's-Gravenhage het 5-jarig bestaan van de R.M.S. op feestelijke wijze door de Ambonnezen worden herdacht.

In verband hiermede werd door het "Comité Lustrumviering" een 2-tal in de Maleise taal gestelde circulaire uitgegeven, welke hierbij worden gevoegd.

De voornaamste mededelingen hierin omvatten het navolgende.

- I. De samenstelling van het feestcomité. Hierin hebben zitting als voorzitter A.F. PASANEA, vice-voorzitter C. LOUHENAPESSY, secretarissen J. FERDINANDUS en D. LILIPALY, commissarissen W. MUNSTER en A. SALAMOE.
- II. Firma's moeten worden aangezocht voor het plaatsen van advertenties in de programma's. De Heer OWEL heeft zich hiervoor beschikbaar gesteld.
- III. Er zal een herdenkingspenning worden uitgegeven voor de prijs van f. 2,-. Er wordt een beroep gedaan zoveel mogelijk hiervan te kopen opdat de kosten gedekt kunnen worden.

De penning zal het gewijzigde wapen van de R.M.S. dragen, dat thans een duif voorstelt inplaats van de kiekendief (roofvogel) van het oude wapen.

- IV. Op het vaandel (dat op 25 April a.s. zal worden uitgereikt) zal eveneens het nieuwe R.M.S.wapen (met duif) worden aangebracht.
- V. Opgave van het aantal deelnemers moet voor 20 Februari 1955 met geld voor de kosten binnen zijn. Voor wat betreft de deelnemers onder de marinemensen wordt dit overgelaten aan de Heer LATUPERISA.
- VI. De Heer VAN RINGEN zal persoonlijk door de Voorzitter worden uitgenodigd.
- VII. Op het feest zullen de Nederlandse en Ambonense volksliederen gespeeld worden.

EINDE.

260450

K U T I P A N dari warta rapat tgl. 28 Januari 1955 yang dilakukan di Bazarstraat 50 Den Haag antara Panitia Pekerdja.

1. Susunan panitia pekerdja baru.
Membangunkan panitia pekerdja sebegitu rupa sehingga terbanjak orang dari luar yang memangku djabatan ini dari pada anggota2 Pusat Pemimpin BPRMS.
Susunan baru ini ternjata bagaikan berikut:
Ketua: Tuan A.F. Pasanea.
Ketua Muda: " C. Louhenapessy.
Sekertaris I " J. Ferdinandus.
Sekertaris II " D. Lilipaly.
Dendahara I " W. Munster.
Dendahara II " A. Salamoer.
2. Mentjahari firma2 yang mau menempatkan advertentie didalam programma peringatan.
Tuan Owell dimohon atas nama comite akan mentjahari mereka yang mau masukkan advertentie.
3. Hedali peringatan. Akan dibuat medali peringatan dengan memakai lambang negara "merpati" dan bukan "goheba" seperti semulanja ditetapkan.
4. Vaandel. Rantjangan diterima baik, djuga dengan pakai "merpati", pengganti goheba.
5. Opgave dari mereka yang mengambil bahagian atau yang mengundjungi malam peringatan: Oleh panitia pekerdja akan ditudjukan satu surat kepada P.P./BPRMS dengan permohonan pertolongan untuk meminta dari kamp2 opgave2 dari kebanyakan orang yang mengambil bahagian atau/dan yang mengundjungi malam 25 April itu, satu dan lainnja menurut dasar yang telah ditentukan pada rapat di Utrecht (lihat titik 8 dari notulen tertanggal 22-1-55). Opgave harus sudah masuk selambat-lambatnja tgl. 20 Februari 1955 bersama dengan wang. Keterangan pendek: Terhadap Tuan2 dari Marine diserahkan dalam tangan Tuan Latupeirissa.
6. Tuan van Ringen: Tuan van Ringen akan diundang sendiri oleh Ketua.
7. Lagu kebangsaan:
 - a. Wilhelmus dan Hena Masa Waja dimainkan pada pembukaan malam ini.
 - b. Wilhelmus hanja dimainkan oleh fluitorkest.
 - c. Hena Masa Waja oleh fluitorkest dengan para hadirin, satu dan lain menurut petundjuk2 yang akan diberikan oleh Tuan Kuhuwael.
8. Comite penetapan programma: Ditundjuk Tuan2 yang berikut:
 1. Tuan Kuhuwael pemimpin.
 2. Tuan Kaihatu pembantu.Pembantu2 lain akan ditundjuk oleh Tuan Kuhuwael.
9. Komisi penerimaan: Tuan Ferdinandus pemimpin.
Tuan Aponno pembantu.
10. Komisi penjelenggara keamanan: Akan ditundjuk dari anggota2 sub-comite atas dasar kamp2 tersendiri. (anggota2 Kampraad).
11. Programma: Rantjangan akan dimasukkan oleh Tuan Kuhuwael dimuka minggu pertama dari bulan Maart 1955.
12. Perundingan panitia pekerdja: Akan diberitahukan lagi.
13. Panitia pekerdja menetapkan anggota2 menurut surat Nr. 001/CLV/55 dan dimohon suggestie mereka (untuk sementara dengan surat) terhadap peringatan ini.

A.n. Panitia Pekerdja.

COMITÉ LUSTRUM VIERING Ketua
Republik Maluku Selatan

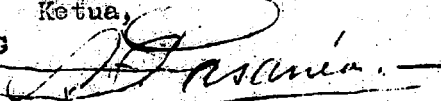

A. F. Pasanea.

K U T I P A N dari warta rapat ttgl. 22 Februari 1955 dalam ruangan "Kunsten en Wetenschappen" di Utrecht.

1. Memperluas panitia pekerdja (werkcomite).
Jang ditundjuk itulah Tuan2:
 1. Th.O. Kuhuwael.
 2. F. Ferdinandus.
 3. C. Louhenapessy. semua dari Den Haag.
 4. Ch.P.Th. Patty.
 5. C. Hehanussa.
 6. B.A. Latupeirissa.Keterangan: Dari Tuan C. Hehanussa akan diperoleh lagi chabar entah Tuan ini setuju atau tidak.
2. Kebaktian:
 - a. Soal kebaktian ini diadakan pada tgl. 24 atau tgl. 25 memperoleh pendapatan jang begitu terbagi, sehingga diputuskan akan undurkan perkara ini pada kesempatan lain.
 - b. Kata "kerkdienst" dalam bahasa Belanda diganti mendjadi "herdenkingsdienst", satu dan lain berhubung dengan bermatjam agama didalam masyarakat kita.
3. Mengundang pemimpin2 jang utama dari organisasi2 lain.
Kepada mereka tjara perseorangan telah dikirim surat2 undangan. Akan tetapi berhubung dengan tidak diperoleh barang chabar maka diputus tidak lagi mengirim undangan baru.
4. Medali peringatan (Draagpenning).
Diputuskan supaja berhubung dengan hari peringatan ini akan dikeluarkan satu medali peringatan jang akan didjual dengan harga sebuah f. 2.00. Dipikir akan mendjual medali ini sebegitu banjak kepada penduduk kamp, sehingga belandja2 untuk hari peringatan ini dapat ditutup.
5. Lambang Negara R.N.S.
Sesudahnja terdjadi pertengkaran antara lambang mana jang harus dipakai selaku lambang negara R.N.S., goheba-kah (seperti selanannya dipakai dinegeri Belanda hingga kini) ataukah merpati, maka sesudahnja hadirin menengar barang keterangan dari PJM. Ir. J.A. Manusama, dengan suara banjak telah diputus untuk memakai "merpati".
6. Langganan untuk "De Stem van Ambon".
Berhubung pada tgl. 24 April 1955 djuga "Door de eeuwen Trouw" mengadakan hari peringatan 5 tahunnja maka Dewan2 Kamp diminta supaja mengadakan propaganda kepada penduduk sekitar kamp2nja akan berlangganan pada "De Stem van Ambon". Untuk maksud ini diberikan kepada Dewan2 Kamp beberapa lembaran surat propaganda. Kebanyakan langganan jang diperoleh atas djalan ini pada hari peringatannya akan diserahkan kepada Stichtingsbestuur dari "Door de eeuwen Trouw" selaku satu sumbangan dari bangsa Maluku Selatan di Belanda.
7. Mars didalam kota:
Tentang soal route mana jang harus dipakai diserahkan atas urusan panitia pekerdja.
8. Wang entree.
Tidak akan dipungut wang entree. Tiap2 penduduk kamp diatas umur 18 tahun harus membajar sumbangan sebesar fl.- untuk menutup ongkos2. (sewah gedung, d.l.l.) Isteri dan anak2 jang hendak mengundjungi malam itu djuga harus membajar f. 1.-. Ini berlaku djuga pada mereka jang berdiam diluar woonoord2.

A.n. Panitia pekerdja.
Ketua,

COMITÉ LUSTRUM VIERING
Republik Maluku Selatan

A.F. Pasanea.

Verbinding No. 12.

Doss. No. 170/97.

Onderwerp: Amboneze aangelegenheden.

Datum ontvangst bericht: 26 Maart 1955.

K 4009

8 April 1955.	
ACD/	274 333
DAT. 12 APR. 1955	
Bijl.	2
Code	09.713.1

Bijlagen: 2.

Hierbij wordt medegedeeld, dat van het volgende werd vernomen.

Dr NIKYULUW, de Algemeen Vertegenwoordiger van de R.M.S. in het buitenland, wordt bijgestaan door enige Nederlandse adviseurs (namen onbekend). Ir J.A. MANUSAMA heeft eveneens zijn eigen Nederlandse adviseurs. Beiden hebben tezamen weer een andere groep Nederlandse adviseurs. Het gevolg hiervan is dat in de topleiding 3 groepen bestaan.

Volgens staat vast, dat MANUSAMA en NIKYULUW elkaar wantrouwen in verband met beider poging om de grootste figuur te zijn. Dit feit is in lagere regionen van de Ambonezen bekend geworden o.a. bij het Hoofdbestuur van de B.P.R.M.S., dat op een vergadering, gehouden in de avond van 16 Maart in de Bazarstraat 50 te 's-Gravenhage en bloc zijn ontslag bij de R.M.S. regering heeft ingediend.

Op bovengenoemde vergadering heeft Dr NIKYULUW, in het nauw gedreven door verschillende vragen van de zijde van de B.P.R.M.S., het volgende geuit: "Niemand kan mij ontslaan, wat ik ook doe, goed of fout" daarbij op zijn borst slaande. Dit optreden van NIKYULUW had bovengenoemde ontslagaanvraag tot gevolg.

A.F. PASANEA heeft als voorzitter van het Comité Lustrumviering een in de Maleise taal gesteld memorandum gedateerd 11 Maart 1955 No. P 009A gezonden aan Dr NIKYULUW.

Dit memorandum is als bijlage hierbij gevoegd. Van de belangrijkste punten uit dit memorandum, is in het kort, de Nederlandse vertaling hierbij gevoegd.

Van dit memorandum is door de B.P.R.M.S. een afschrift naar alle woonoorden gezonden.

Het gevolg hiervan is, dat de stemming in de woonoorden zodanig is, dat er sprake is van een oppositie tegen de topleiding.

Tot de hoofdgroep van deze oppositie behoren LOKOLLO, (die eveneens op 16 Maart 1955 zijn ontslag heeft ingediend als Vertegenwoordiger van de R.M.S. in Nederland), Kolonel TAHAPARY, Kapitein

en vele intellectuelen onder de Ambonezen hier te lande.

Men vraagt zich in Ambonese kringen thans in spanning af, wat er zal gebeuren na de lustrumviering op 25 April a.s. nl. of deze scheuring openlijk tot uiting zal komen, of dat men voortgaat met een leiding, die in feite/onderling vijandig gezinde groepen zal bestaan.

Luit

-2-

De inhoud van bovengenoemd memorandum is eveneens in de Crams-kampen bekend geworden.

De gespannen toestand onder de leiders van de Ambonnezen nam nog meer toe door een uitnodiging van A.F. PASANEA, voorzitter van het Lustrum Comité, gericht aan de Commissaris voor Ambonese Zaken, de heer VAN RINGEN, ter bijwoning van het Lustrumfeest. Deze uitnodiging droeg niet de goedkeuring weg van NIKYULUW en MANUSAMA, die van oordeel waren, dat de heer VAN RINGEN niet behoefde uitgenodigd te worden.

EINDE.

MEMORANDUM nr. P 009A.

Kepada : PJM Wakil Oemoem R.M.S., Pleinweg 170 B Rotterdam (aangetek)
Dari : A.F.Pasanea.
Tanggal : 26.2.1955
Pokok : Penerangan jang salah II (dalam Mena Moeria).
Temboesan : kepada PP.BPRMS dengan permintaan memperbanjakan temboesan ini dan mengirimnja kepada segala Dewan2 Kamp berhoeboeng dengan "koersi" Ketoea Comité Peringatan 5 tahoen.

1. Memorandum saja Nr. P.009 tt. 2.2.'55 sampai kini PJM tak membalasnja, demikian djoega nr. P.002 tt. 19.11.'54, nr. P.007 tt. 4.1.'55, nr. P. 008 tt. 21.1.'55, jang poen ditoedjoeakan kepada PJM dan jang djoega ada mengandoeng kritik2 saja terhadap kebidjaksanaan PJM dalam beberapa hal.
 - 1.1. Dari pihak saja sampai baroe2 ini ada dianggap, bahwa PJM selakoe seorang jang tidak berderadjat rendah, dapat membedahkan apa jang haroes diselesaikan dengan pintoe jang tertoe toep dan apa jang ba: dicoemoemkan, sedang saja tidak mae berpegang keras kepada dasar kesopanan jang menoe toet barang djawab atas Memorandum2 saja.
 - 1.2. Tetapi dengan mengoemoemkan Memorandum saja itoe dengan tidak idz: dari saja dalam Mena Moeria tt. 25.2.'55, maka PJM ada melanggar kesopanan dan PJM memboektikan beloem dapat membedahkan kedoea perkara, jang diseboet dalam ajat 1.1. diatas ini. (Djika Mena Moeria kekoerangan bahan, saja senentiasa bersedia memberi bantoean !)
 - 1.2.1. Oleh tidak sanggoep membedakan kedoea perkara itoe, maka PJM kembali menoe ndjoeakkan sesoeatoe kebidjaksanaan jang agak kaboet, atas kebidjaksanaan mana saja sekarang haroes mengoelangkan kritil saja, tetapi dengan pintoe terboeka.
2. Kekaboetan kebidjaksanaan PJM ini njata djoega dalam "tafsiran" dalam Mena Moeria dan jang menjertai Memorandum saja.
 - 2.1. Dalam tafsiran ini PJM roepanja dengan sengadja mae mengaboetkan maksoed saja jang benar.
 - 2.1.1. Aliran tafsiran itoe pada benarnja ada dengan maksoed mengaboei mata rajat alias pembatja2 boelanan Mena Moeria.
 - 2.1.2. Memorandum saja dalam bahasa Belanda ditafsirkan dalam bahasa kita dan menoe roet petoandjoeak2 dari PJM.
 - 2.1.3. Siasat PJM ini adalah siasat "de eerste klap is een daalder waard" jaitoe siasat bahwa poekoelan jang terlebih dahoe loe (dimata oemoem itoe ada sangat besar faedahnja).
 - 2.1.4. Petoandjoeak2 jang dimaksoedkan dalam ajat 2.1.2. itoe hanja bermaksoed menoe dai diri saja tjara oknom, sedang emorandum saja itoe tidak ditoedjoeakan kepada oknom J.P.Nikijuluw, Pleinweg 170 b, Rotterdam, melainkan kepada wakil oemoem RMS. dinegeri Belanda.
 - 2.1.5. Tahoelah PJM, bahwa salah2 setjara oknom J.P.Nikijuluw sama sekal: tidak mendapat barang perhatian saja, malahan dalam itoe J.P.Niki: uluw itoe hanja bertangoeng djawab kepada oknom2 jang bersangkoe: dan kepada Jang Djaoeh Lebih Tinggi dari J.P.Nikijuluw.
 - 2.1.6. PJM maäfkkan, djika saja pastikan disini, bahwa disamping apa jang dikemoekakan dalam ajat 1.1. diatas itoe, poen PJM beloem sanggoej mentjeraikan dan membedakan diri PJM tjara "oknom" dan tjara waki: oemoem kita.
 - 2.1.7. Menoe roet anggapan saja, maka kela: mahan inilah jang menjebakkan gagalnja kebidjaksanaan PJM dalam mengikat kita satoe kepada jang lain dan seteroesnja dalam menghentarkan kita dalam 5 tahoen per: djoengan ini, boekan sadja pada saja ada timboel pertanjaan : "Siapakah jang menghentar kita diperantauan ini?" (Saja tak oesal mendalami soal ini disini).

- 2.1.8. Oleh jang diseboet dalam ajat 2.1.6. itoe, maka PJM dengan segera maoe tjahari barang maksoed perseorangan dalam "toentoetan" saja dengan menondjoek kepada ajat 8.1.1. dari "memorandum tt. 2.2. '55 itoe.
- 2.1.8.1. Boenji ajat 8.1.1. itoe: Kalau Mena Moeria tidak memenoehi toentoetan saja (oentoek memberi pembetulan tentang karangan hal andjing itoe) maka saja berpegang kepada (hak dan) kebebasan saja menjampaikan temboesan dari Memorandum itoe kepada Commissaris Ambonezenzoeg dan saja akan memikirkan tindakan2 jang ada diperloekan lagi.
- 2.1.9. PJM telah memboektikan tidak hendak mengindahken hak dan kebebasan saja dan maoe mematakannja dengan siasat PJM lekas2 memoekoel saja dalam Mena Moeria.
- 2.1.9.1. PJM (dengan melanggar kesopanan), lihat ajat 1.2. diatas) dan dengan megoemomkan Memorandum saja itoe memboektikan seteroesnja, bahwa djika "Memorandum itoe soedah" diserahkan kedalam tangan C.A.Z maka peristiwa itoe tidak barang harganja
- 2.2. Saja haroes menarik kesimpoelan dari ini, bahwa PJM mendjadi marah oleh sebab saja jang rakjat berani memadjoekan barang toentoetan. Djika begitoe, PJM ada sangat keliroe tentang soal kedaulatan.
- 2.2.1. Perlakoean PJM terhadap (Memorandum) saja itoe ada menondjoek nafsoe diktatorial dan terhadap sidang pembatja Mena Moeria PJM tidak benar dan roepanja maoe mengaboel mata rakjat (pembatja) sebab jang lebih penting dalam Memorandum saja itoe tidak dikemoekakan dalam bahasa kita.
3. Jang saja mementingkan dalam Memorandum itoe, ialah:
- Ajat 2. Soeatoe masjarakat Maloekoe Selatan jang boelat jang sementara ada dinegeri Belanda dalam perantauan ini.
- 2.3. Bahwa soeatoe soerat chabar dibawah pimpinan wakil oemoem RMS dapat memanasakan semangat dikamp2.
3. Soeatoe masjarakat jang boelat hanja dapat tertjapai oleh penerangan jang boelat dan jang djernih.
- 3.1. Masjarakat jang boelat hanja dapat tertjapai, kalau ketenangan, ketentruman dan keimbangan soedah tertjap.
- 3.3. Saja soedi menerima segala matjam toelisan dalam Mena Moeria, kalau wakil oemoem RMS sendiri atas redaksi M.M. tjara oknom memikoel akibat2 jang boeroek, jang timboel oleh toelisan dalam M.M.
- 3.3.1. Sajang benar, bahwa jang memikoelnja, ialah orang ketjil jang boeta dan jang berlajar menoeroet pedoman M.M.
4. Oleh sebab itoe, maka saja - sebeloem dan sesoedahnja - memprotes toelisan jang mengatjau.
- 7.2.2. Orang kita jang ketjil, jang berdiam diwoonoord2 menentoet penerangan jang betoel dalam soal2 (jang sebagai andjing itoe).
9. Djanganlah memoeatkan toelisan2 jang bermaksoed miring (tendentieuze artikelen) dalam Mena Moeria.
4. PJM dalam "tafsiran" hanja mementingkan saja ada membela C.A.Z.
- 4.1. Boekan sadja oleh sebab Padoeka Toean itoe sama sekali tidak ada menanggoeng barang djawab atas pemakaian andjing itoe, tetapi orang jang salah tangkap maksoed PJM (kalau tidak bermaksoed menghasoet) boleh meroesakan ketentruman diwoonoord2. Kedoa perkara ini ada sangat penting.
- 4.2. Roepanja PJM tidak mementingkan segala ajat2 jang saja koetipkan pada ajat 3 diatas itoe.

- 4.3. Kalau PJM soenggoeh ada mementingkan jang dikemoekakan dalam ajat 3 itoe, maka PJM dapat tangkap, bahwa sebetoelnja saja menjerang kebidjaksanaan PJM dan dengan sendirinja saja haroes membela P.T. C.A.Z. dan membela kepentingan hidoep rakjat kita diwoonoord2.
- 4.3.1. Itoelah djawab saja atas Quo Vadis P.I., jang PJM tanjakan.
5. Dalam tafsiran ajat C PJM ada titahkan : Kritik haroes tinggal dalam kalangan kita sendiri. Saja persembahkan titah ini kembali kepada PJM. sebab siapakah jang mengoemoemkan kritik saja ini? (Kaboet.)
- 5.1. Selandjoetnja saja haroes membantahkan pendirian PJM, bahwa oleh sebab RMS kita berdaulat, djanganlah kita tjampoerkan bangsa lain dalam perselisihan pikiran kita.
- 5.1.1. Saja maoe menasihatkan PJM: toelis gampang, djoega tentang kedaulatan; tetapi menaggoeng djawab teroesnja tentang apa jang ditoe: lis ada soesah. Sajalah jang sekarang haroes bertanja: Quo Vadis, PJM Wakil Oemoem kita?
- 1.2. Oentoek mendjelas pertanjaan saja ini, dan soepaja terang kepada PJM, maka saja memperingatkan PJM, bahwa PJM mengelilingi diri PJM dengan penasehat2 asing (bangsa lain) dan tak seorang dari bangsa kita jang PJM rasa boleh dipertjajai atau sanggoep menolong PJM dalam mendjalankan kewadajiban terhadap kedaulatan kita. (lihat salah satoe memorandum saja jang terkemoeka, jaitoe nr.P.006-tt. 20.12.'54).
- 5.1.3. Dengan memakai kata "berdaulat" dalam tafsiran PJM itoe, saja ada berpendapat, bahwa PJM bermaksoed, soepaja rakjat kita, saja ini tidak mengindahkan kedaulatan kita, tetapi saja mengindahkannya lebih dari PJM sendiri dan roepanja lebih dari PJM (oleh nafsoe diktator) maoe terimanja.
- 5.1.4. Kembali kepada tafsiran PJM dalam M.M. ajat C, jang berboenji: "kita berdaulat, kenapa maoe tjampoer bangsa lain dalam perselisihan pikiran kita?" maka saja djawab: "Kalau kita dalam kedaulatan kita ada bersalah terhadap (seorang) bangsa jang lain, maka soedah patoet kita haroes membetoelkan salah itoe; apa koerangnja? Koerang berdaulatlah kita? Sama sekali tidak.
- 5.1.5. Tetapi kedaulatan kita itoe djanganlah PJM pakaikan oentoek mem-persalahkan orang dari bangsa jang lain dengan sawenag2 sadja. Kalau saja bertanja: Quo Vadis, Wakil Oemoem? maka saja serta menasihatkan, djanganlah kita berdjedjak kedaulatan Indonesia.
- 5.1.6. Kalau saja soedah membantah deradjat kedaulatan Indonesia, sampai saja terpaksa haroes dilarikan keperantauan ini, maka sajapoen akan tinggal membantah deradjat ini, kalau kedaulatan kita terdjangkit olehnja, siapa djoega jang menghentar kita dalam ini dan apa djoega akibatnja kepada saja.
6. Berhoeboeng dengan jang tertjatjat diatas pada ajat 4.1. dan ajat 4.3., maka PJM maoe membenarkan siasat PJM (dan mempersalahkan saja) dengan menoeelis: "Menteri Donker mendjawab, bahwa "op verzoee van de Commissaris van Ambonezen Zorg" (ATAS PERMINTAAN C.A.Z.) satoe detachement ijkspolitie telah berikan bantuan dalam woonoord jang bersangkutan....
- 6.1. Sekalipoen PJM maoe toeliskan ATAS PERMINTAAN CAZ dengan hoeroef2 jang sebesar geredja, tetapi PERMINTAAN itoe tidak ada mengandoeng perintah kepada polisi (CAZ tak berwadjib memberi perintah kepada polisi; PJM soedah haroes tahoe ini) soepaja mempergoenakan andjing.
- 6.2. Saja dalam Memorandum saja itoe ada memprotes pikiran jang miring ini dan jang moedah meroesakkan semangat dan ketentraman dalam woonoord2 dan jang akan membahajakan orang ketjil.

- 6.3. Bahwa saja sampai pada waktoe itoe ada lagi menaroeh kepertjajaan atas kebidjaksanaan PJM, adalah njata dalam ajat 5.1.1. dari Memorandum tt. 2.2.'55 itoe, dalam mana saja ada menolak pikiran jang timboel pada saja, bahwa toelisan jang miring ini ada terdja di dengan sengadja dan dengan sengadja dibantoe djoega oleh PJM. Sekarang saja soedah haroes menarik kembali kepertjajaan saja ito
- 6.3.1. Saja maoe teroes menasehatkan PJM, bahwa kebidjaksanaan dan tindakan2 PJM soedahlah mendjadi sebab, bahwa tenaga2 kita, jang dapat dipakai dalam perdjoeangan mendjaoehkan dirinja dari PJM.
- 6.3.2. Sekiranya mereka beloem bertindak, maka itoe tidak berarti, bahwa kebidjaksanaan PJM ada disokong olehnja, akan tetapi oleh sebab mereka (dan sajapoen) berkejakinan, bahwa kemerdekaan kita tentoe akan datang, sekalipoen doenja maoe memperlambatkannya, sekalipoen kebidjaksanaan PJM sangat dipengaroehi oleh tenaga2 bangsa asing dan oleh petoendjoek2 mereka.
4. Bolehkah saja bertanja, mengapakah PJM bertindak sedimikian terhadap saja, sedang saja tadi itoe baroe sadja melampa dan beloem membinting? Mengapakah PJM tidak maoe membalas "emorandum saja itoe, atau menitahkan saja datang beroending?
7. Diarpoen pertengkeran pikiran kita ini oleh kebidjaksanaan PJM soedah terlempar kepada oemoem, saja dalam keadaan daroerat ini senentiasa tinggal menjampaikan hormat kepada PJM selakoe Wakil Oemoem kita selama PJM ada memangkoe djabatatan ini, tetapi dengan sjarat djanganlah PJM bertindak diktator dan djanganlah PJM menodahi diri saja.
- 7.1. Tetapi beralasan kedaulatan kita, maka saja tinggal berpegang kepada hak dan kebebasan saja (oleh kedaulatan itoe) akan memperdengarkan kritik terhadap segala jang saja merasa salah pada mereka, jang sekarang ini memimpin kita, sekalipoen kritik saja ini diédjék2kan sebagai aliran perseorangan.
8. Sekiranya toean2 Dewan Kamp oleh peristiwa ini berpendapat bahwa saja tak dapat lagi mendjalankan kewadjiban saja selakoe ketoea dari comité Peringatan 5 tahoen kemerdekaan, maka dengan senagg hati saja akan serahkan "koersi" ini kepada jang ditoendjoek bahu roe atau kepada PJM Wakil Oemoem.
- 8.1. Kalau PJM menghamboeri pikiran, bahwa dengan mengoendang toen CAZ oleh ketoea Comité Peringatan itoe ada siasat bikin "moeka manis", maka toedoehan ini ada menoenjoek. betapa pahit adanja batin PJM ini. Oleh sebab batin tidak bergelar, maka njata betapa pahit adanja batin oknom J.P.Nikijuluw itoe.
- 8.2. Ada baiknja, djika PJM dapat tangkap, bahwa oendangan ini ada termasuk kesopanan diplomasi, kesopanan politik dan kesopanan pergaulan oemoem.
- 8.3. Dengan batin jang pahit PJM tak dapat membawa sinar kemerdekaan jang gilang gemilang kepada rakjat, tetapi PJM tjoema dapat mendjangkitkan rakjat dengan segala jang pahit.
9. Ada agak baiknja, djika PJM dengan segala tenaga dan dengan roch jang djernih tjoema beroesaha pada lapangan politik international (dengan mempergoenakan sebanjak moengkin tenaga2 kita) soepaja kemerdekaan kita ini dapat dianoegerahi Allah, dan soepaja kita djangan selaloe tinggal memikoel serba pertjobaan dari Allah kepada kita dan dari kita sensiri kepada kita.
- 9.1. Oesaha mengenai hidoep masjarakat kita di perantauan ini, baiklah PJM dengan hati jang djernih serahkan kepada tenaga2 jang lain; tak moengkin PJM seorang diri dapat mengoeroes hidoep kita kedalam dan kaloear. Beban ini soenggoeh berat dan haroes mengaboeti pandangan PJM.

10. Kalau keadaan tinggal begini dan tidak ada perubahan jang dapat diperlihatkan dalam waktoe jang pendek, maka pada saat kita dianoegerahi kemerdekaan, saja akan berkata: "Sjoekoerlah, Allah ada dengan kita, kemerdekaan tertjapai, sekalipoen pimpinan PJM dalam tahoen2 jang berat itoe.
11. Kiranja PJM soedi memoeatkan Memorandum ini di Mena Moeria; saja setiap waktoe bersedia membalas tafsiran PJM, poen saja senentiasa taät kepada Pemerintah kita dalam segala jang soenggoeh bidjaksana, demikian djoega saja menanti2 perintah PJM - djika dirasai perloe oleh PJM - soepaja datang beroending berhoeboeng dengan pertengkeran pikiran kita ini.
12. Sebagai penoetoep saja sampaikan oetjapan terima kasih saja kepada PJM, sebab oleh kebidjaksanaan jang kaboet dari PJM, maka PJM soedah "paparipi" moeatkan Memorandum saja itoe di Mena Moeria, sehingga saja diloepoetkan sampaikan temboesannja kepada Commissaris Amboneze: Zorg.

Oleh sebab PP. BPRMS. sangat terlambat dalam menjampaikan temboesan kepada toean2 Dewan Kamp, maka penoelis sadja jang kirimkan ini kepada Dewan2 Kamp.

's-Gravenhage, 11 Maart 1955

A.F.PASANEA.

Bijlage II.

Korte inhoud van het belangrijkste gedeelte van het memorandum No. P. 009A d.d. 11 Maart 1955 van F.A. PASANEA gericht aan de Algemeen Vertegenwoordiger van de R.M.S. in het buitenland te Rotterdam waarvan doordruk aan het Hoofdbestuur van de B.P.R.M.S. werd gezonden met verzoek om doorzending naar alle woonoorden.

Bovenstaand memorandum werd opgesteld naar aanleiding van het feit, dat de vier voorgaande memoranda, die aan de Algemeen Vertegenwoordiger te Rotterdam werden toegezonden, vergezeld van critiek op diens beleid, tot op heden niet werden beantwoord.

Door PASANEA wordt verondersteld dat de Algemeen Vertegenwoordiger als intellectueel in staat is onderscheid te maken tussen dat wat achter gesloten deuren kan worden afgehandeld en dat wat geopenbaard kan worden.

Maar door het plaatsen van het memorandum, zegt PASANEA, in het blad Mena Muria van 25-2-1955, zonder diens toestemming heeft de Algemeen Vertegenwoordiger alle regels van fatsoen overtreden en bewezen dat hij geen onderscheid weet te maken tussen het onder I aangehaalde. Indien Mena Muria onvoldoende copie heeft, is hij gaarne bereid hulp aan te bieden.

Naar aanleiding van het bovenstaande zal hij zijn critiek openlijk kenbaar maken. In zijn memorandum beschuldigt PASANEA de Algemeen Vertegenwoordiger van dictatoriale neigingen en probeert deze de lezers van Mena Muria zand in de ogen te strooien door het belangrijkste uit zijn memorandum niet in de Ambonese taal weer te geven. Wat PASANEA o.a. in zijn memorandum doet uitkomen is dat er tendentieuze artikelen in Mena Muria werden opgenomen en geen duidelijke voorlichting betreffende vele zaken, zoals de politiehondenkwestie in het kamp Beenderrikken, werd gegeven. In zijn weergave heeft de Algemeen Vertegenwoordiger alleen de verdedigin van de Commissaris voor Ambonese Zaken naar voren doen komen.

PASANEA geeft de Algemeen Vertegenwoordiger de raad zich niet te laten leiden door vreemde adviseurs doch slechts door eigen mensen.

Na felle critiek uitgeoefend te hebben op het beleid van Dr MIKYULUW verklaart hij dat hij zolang MIKYULUW Algemeen Vertegenwoordiger van de R.M.S. is, ^{hij} deze zal erkennen, doch niet indien deze als een dictato optreedt.

Hij eindigt zijn memorandum met te verklaren, dat indien noodzakelijk, hij bereid is een onderhoud te hebben met de Algemeen Vertegenwoordiger over het bovenvermelde.

No. 61 - L - '55.

22 April 1955.

bijlage: één.

Onderwerp: AMBONEZEN.

wordt hierbij toegezonden één fotocopie van het programma van de feestelijke bijeenkomst, welke ter gelegenheid van het 5-jari bestaan van de R.M.S., op Maandag 25-4-1955 te circa 20 00 uur in de Houtrusthallen te Den Haag zal worden gehouden .Einde.

ACD/ 276 110
Dupl. <i>d</i>
DAT 23 APR. 1955
Br. 1
Code

1950

25
APRIL

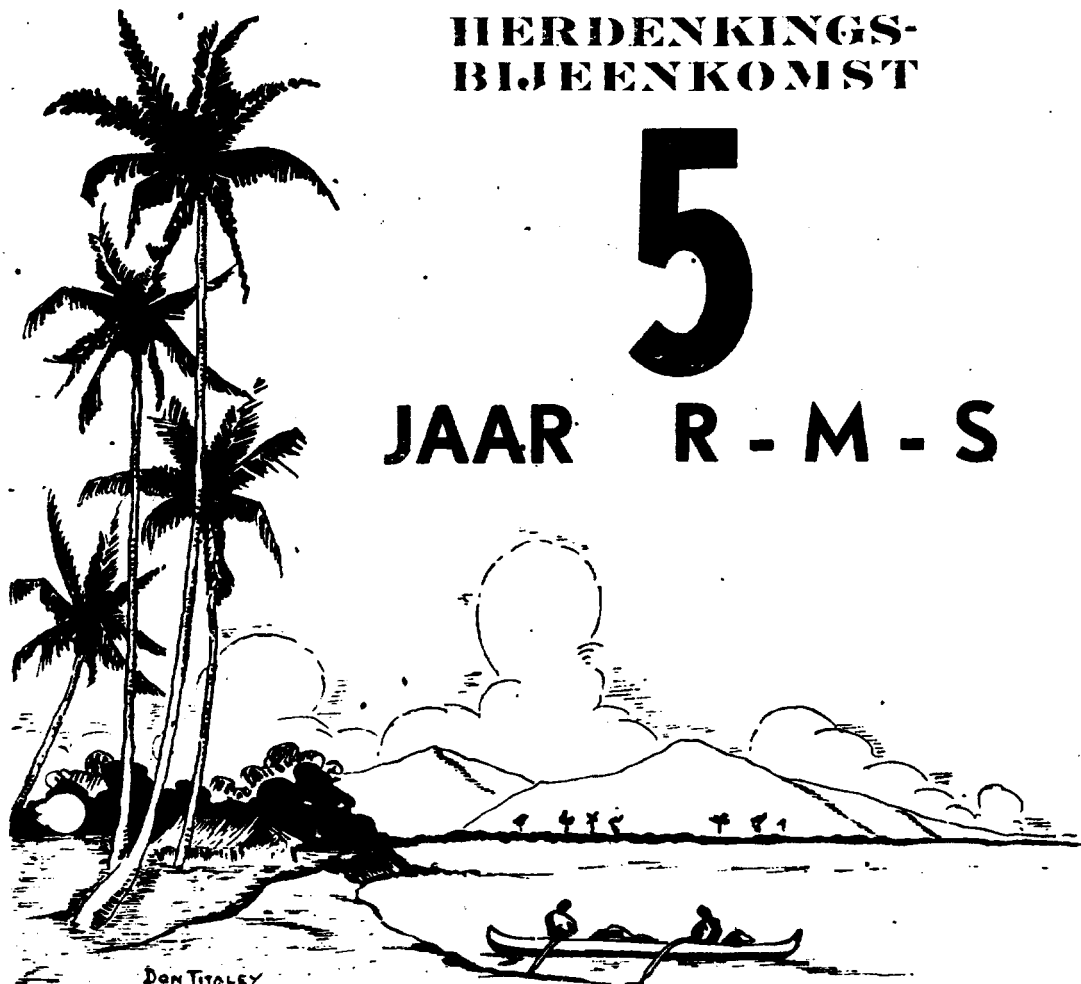

1955

HERDENKINGS-
BIJENKOMST

5

JAAR R - M - S

Maandag 25 April 1955, des avonds 8 uur precies
in de

Houtrusthallen - Den Haag

ATJARA

Djam 20.15 tibanja Anggota-anggota Pemerintah RMS.
Wilhelmus oleh fluitorkest.

Hena Masa-Waja dinjanji dan dihentar oleh fluitorkest.

Last Post.

1. menit berdiam diri oentoek memperingatkan segala jang
telah goegoer dalam perdjoeangan.

Pidato Pemboekaan Ketoea Komité Perajaan 5 Tahoen
Oesia RMS.

Pidato-Pidato anggota Pemerintah RMS.

PERTOENDJOEKAN

1 Waktoe tiba ditanah Belanda	Schattenberg
2 Seka Besar	Babar-Schattenberg
3 Tjinta Tanah Air	Bab. 1-Vught
4 Tableau I P.M.S.	Den Haag
5 Tjinta Tanah Air	Bab. 2-Vught
6 Tjakalele panah-panah	Kei-Schattenberg
7 Tjintah Tanah Air	Bab 3-Vught
8 Tjakalele Banda	Banda-Vlissingen
9 Orlepei	Vught

Muziek Fluitorkest

PAUZE

10 Kepandoean	Vught
11 Siamalli	Vlissingen
12 Tjintah Tanah Air	Bab 4-Vught
13 Tjakalele Alifoeroe	Ceram-Schattenberg
14 Waktoe poelang	Oleh semoea pemain 2

*Pertoendjoean ini diadakan dengan bantoean dari Woonoord 2
Schattenberg, Vught, Vlissingen dan IPMS dari Den Haag.*

*Fluitorkest dibawah pimpinan Tn2 W. Maail dan W. de Lima.
Pengoeroes pertoeandj. Tn. Th. O. Kuhuwael. Decors H. Bakarbossy*

BAROE DIBOEKA

L. KASTELEIN - SCHAARSBERGENSTRAAT 70
DEN HAAG

GOEDANG - SEROETOE

(DEKAT ZUIDERPARK)

"TOKO" WELBOOREN v. Loostraat 144, Den Haag
Berdekatan Houtruithallen, Pandjoealan bras ketan, f 1.10 se Kilo, sambal
chak, trassi, ketjap benteng, kroepoek oedang, emping melindjoe, semjoea
oentoek makanan nasi, Harga Moeriah, dan BARANG 2 DJEMPOL

PROGRAMMA

Aankomst RMS-regeringspersonen (20.15 uur)

Wilhelmus door fluitorkest, gevolgd door Hena Masa-Waja (Zuid-Moluks Volkslied) door fluitorkest en gezamenl. zang.
Last Post

1 minuut stilte ter herdenking van de gevallen in de strijd.
Openingsrede Voorzitter Herdenkingscomité in 't Maleis en in 't Nederlands

Toespraken van de Regeringspersonen der RMS

TONHEEL

1 Aankomst in Nederland	Schattenberg
2 Seka Besar, Krijgsdans	Babar-Schattenberg
3 Liefde voor het Vaderland	1e bedrijf-Vught
4 Tableau IPMS	Mol. jongeren-'s-Hage
5 Liefde voor het Vaderland	2e bedrijf-Vught
6 Tjakalele panah ² , Krijgsdans	Kei-Eilanden-Schattenb.
7 Liefde voor het Vaderland	3e bedrijf-Vught
8 Tjakelele Banda, Dans uit Banda	Vlissingen
9 Horlepijp	Jongeren uit Vught

Muziek Fluitorkest

PAUZE

10 Padvinders	Vught
11 Siamalli, Bandanese dans	Vlissingen
12 Liefde voor het Vaderland	Slot-Vught
13 Tjakalele Alfoeroe, Alf. krijgsdans	Schattenberg
14 Huiswaarts	Door alle spelers

Medewerking wordt verleend door de Zuid-Molukse Woonornden Schattenberg, Vught, Vlissingen en de IPMS uit Den Haag
Fluitorkesten o.l.v W Maill en W. de Lima.

Regie: Th. O. Kuhuwael. Decors H. Bakarbessy.

Hebt U al een HERINNERINGS-MEDAILLE?

L. ELKHUIZEN

GOEDANG - SEROETOE
ANNA PAULOWNASTR. 8 DEN HAAG TEL. 335056
BERDEKATAN KANTOR PEMERINTAH RMS.
OENTOEK SEROETOE, SIGGARET, DAN TEMBAKOMOE I

No. 61- K -'55.

bijlage:

Onderwerp: AMBONEZEN.
(R.M.S.-draagpenning)

A. Lamm
21 April 1955.

Deze "draagpenning", die bij de N.V. Koninklijke BEGEER te Voorschoten werd vervaardigd en bestaat uit een bronzen penning met een middellijn van circa 3 1/2 c.M., waaraan verbonden een lint in de kleuren van de R.M.S.-vlag - n.l. blauw, wit, groen en rood - wordt voor een ieder beschikbaar gesteld tegen de prijs van f. 2.- per stuk. Niet bekend is hoeveel van deze "draagpenningen" werden vervaardigd.
Einde.

0.3.

10.13.1

ACD/ 275-867
Dupl. <i>d</i>
DAT. 22 APR. 1955
Bijl.
Code <i>09.713.1</i> <i>04.67.</i>

Verbinding No. 12.

Doss. No. 170/99.

Onderwerp: Herdenkingsviering 5 jaar R.M.S.

NK

ACD/ 277170
28 April 1955
DAT. 4 MEI 1955
Bijl. 1
Code 59.713.1 05.45

Bijlage: 1.

Ter gelegenheid van het 5-jarig bestaan van de Republiek Zuid-Molukken werd op Maandag 25 April 1955 te 13.00 uur op de speelweide van het Zuidpark te 's-Gravenhage een parade gehouden door + 2000 Ambonnezen. Deze stonden in carré opgesteld rond een podium.

Op dit podium hadden plaatsgenomen: Dr NIKYULUW, Ir MANUSAMA, LOKOLLO, en Kol. TAHAPARY, allen behorende tot de leiding van de R.M.S. in Nederland. Nadat Dr NIKYULUW en TAHAPARY de troepen hadden geïnspecteerd werd door eerstgenoemde van het podium een toespraak gehouden tot de troepen. In verband met het feit dat er geen geluidsversterker was aangebracht, kon van deze toespraak niets worden opgevangen. Aan het eind van deze toespraak onthulde hij een vaandel, waarop het wapen van de R.M.S. en een Ambonnesse spreuk was geborduurd. Dr NIKYULUW overhandigde dit vaandel aan Kol. TAHAPARY, die op zijn beurt dit vaandel weer overhandigde aan de vaandeldrager met vaandelwacht. Direct hierna speelde het fluitorkest het Zuid-Molukse volkslied Hena Masa Waja, waarna de troepen voor de Ambonnesse regeringsautoriteiten defileerden.

Daarna werd in marscolonne afgemarcheerd naar de Houtrusthallen.

Op het veld dat met Nederlandse en Ambonnesse vlaggen was versierd waren nog + 2000 Ambonnesse mannen en vrouwen uit de woonoorden als belangstellenden aanwezig.

Des avonds om 20.15 uur werd in de Houtrusthallen een herdenkingsbijeenkomst gehouden. Aanwezig waren + 4000 Ambonnesse mannen en vrouwen zomede + 2000 Nederlanders. Onder de aanwezigen werden opgemerkt

zomede de heer en de leiders van de R.M.S. in Nederland.

Nadat het Wilhelmus en het Zuid-Molukse volkslied Hena Masa Waja door de aanwezigen staande was aangehoord verzocht de voorzitter van het herdenkingscomité

een minuut stilte ter herdenking van de in de strijd gevallen.

Hierna hield een langdurige rede in het Maleis en het Nederlands.

Spreker sprak van de lotsverbondenheid tussen het Zuid-Molukse en het Nederlandse volk. De Zuid-Molukken herdenken deze dagen hun nog steeds geknevelde vrijheid terwijl Nederland aan de vooravond staat van de viering van zijn herwonnen vrijheid. Voor de een een vijfjarig jubileum, voor de ander een tienjarig. Nederland werd verraden en aan het Duitse fascisme overgeleverd door Nederlandse satellieten die zich verenigden in een

Nationaal Socialistische Beweging, de Zuid-Molukken door satellieten, die de zeer sterk nationaal socialistische gekleurde deelstaat "Republiek Indonesia" aanvingen.

Nederland wist zich te verzetten en is herrezen, dank zij eigen kunnen, maar ook dank zij de krachtige steun van bondgenoten. De Zuid-Molukken weet nu nog slechts wat verzet betekent, doch stellig zal ook zij herrijzen, want zij krijgt steeds meer bondgenoten en in de verlatenheid moet zij bewijzen, wat eigen kunnen vermag.

Spreker becritiseerde de verkrachting van de R.T.C. Hij herinnerde er aan dat wij thans zijn in de dagen tussen Pasen en Pinksteren en dat we staan tussen het drama van het verraad en van het lijden en van het schouwspel van de overwinning van het geestelijk Licht.

Hij waarschuwde dat de strijd voor de nationale onafhankelijkheid de strijders niet moet verblinden voor de geestelijke waarden, die hoger zijn dan de politieke, welke de wereld nu weer naar een derde wereldoorlog dreigen te slepen.

Na de rede van werd de rest van de avond gevuld met toneel en dans (zie bijgevoegd programma).

De bijeenkomst, die om $\frac{1}{2}$ half een werd gesloten had een rustig verloop.

EINDE.

1950

25
APRIL

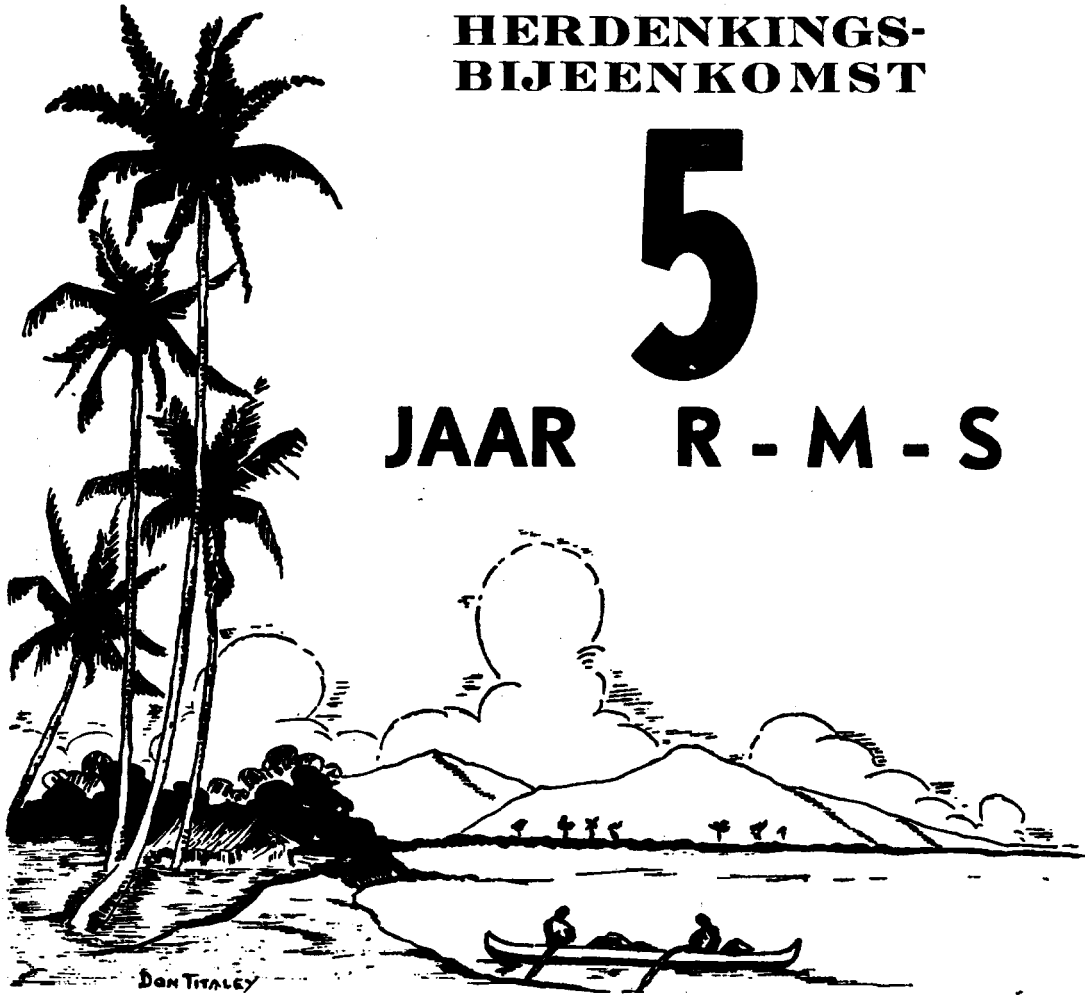

1955

**HERDENKINGS-
BIJeenKOMST**

5

JAAR R - M - S

Maandag 25 April 1955, des avonds 8 uur precies
in de

Houtrusthallen - Den Haag

ARANG BATOE dari A. OVERDEVEST

Pengganti kepanasan dari „MATAHARLAM BON“

Perniagaan alat pembakaran „HOUTRUST“

PEMBORONG dari kantor Pemerintah RMS dan

PPBPRMS di Den Haag

Alamat: van Loostraat 85-87 Telf. 558383 Den Haag

Djanganlah loepa nama GRUIPIK

Pemborong dari Kantor Pemerintah RMS dan Kamp-kamp dari BPRMS.

Prabotan kantor dari wadja dan kaije.

Mesin-mesin tik, mesin boekhouding, duplic., d.l.l.

Alamat: K. Grijpink, Vondelstraat 182, Tel. 334484, Den Haag

STEMPELS dari karet, plaat oentoeck nama-nama dan alat pengukir

Pabrik oentoeck stempel, Lembaga pengukir „WARTA“ Pemborong dari PPBPRMS dan Kamp-kamp dari BPRMS.

Alamat: Molenstr. 30-41a, Den Haag, Tel. 114728-114818

ATJARA

Djam 20.15 tibanja Anggota-anggota Pemerintah RMS. Wilhelmus oleh Fluitorkest.

Hena Masa-Waja dinjanji dan dihentar oleh Fluitorkest.

Last Post.

1 menit berdjari diri oentoeck memperingatkan segala jang

telah goeoger dalam perdjoeangan.

Pidato Pemboekaan Ketoea Komité Perajaan 5 Tahoen

Oesia RMS.

Pidato-Pidato anggota Pemerintah RMS.

PERTOENDJOEKAN

1 Waktoe tiba di tanah Belanda	Schattenberg
2 Seka Besar	Babar-Schattenberg
3 Tjinta Tanah Air	Bab. 1-Vught
4 Tableau I.P.M.S.	Den Haag
5 Tjinta Tanah Air	Bab. 2-Vught
6 Tjakalele panah-panah	Kei-Schattenberg
7 Tjintah Tanah Air	Bab. 3-Vught
8 Tjakalele Banda	Banda-Vlissingen
9 Orlepei	Vught

Muziek Fluitorkest

PAUZE

10 Kepandoean	Vught
11 Siamalli	Vlissingen
12 Tjintah Tanah Air	Bab 4-Vught
13 Tjakalele Aliferoe	Ceram-Schattenberg
14 Waktoe poelang	Oleh semoea pemain 2
- Pertoendjoeakan ini diadakan dengan bantoean dari Woonoord 2 Schattenberg, Vught, Vlissingen dan IPMS dari Den Haag. Fluitorkest dibawah pimpinan Tn 2 W. Maail dan W. de Lima. Pengeros-pertoendj. Tn. Th. O. Kuhuwael. Decors H. Bakarbesy*

BAROE DIBOEKA GOEDANG . SEROFTOE
L. KASTELEIN . SCHAARSBERGENSTRAAT 70
DEN HAAG (DEKAT ZUIDERPARK)

„TOKO“ WELBOOREN v. Loostraat 144, Den Haag
Berdekatan Houtruushallen, Pandjoealan bras ketan, f 1. 10 se Kilo, sambal enak, rassie, kejiap benteng, kroepoek oedang, emping melindjoe, semoea oentoeck makanan nasi, Harga Moeriah, dan BARANG 2 DJEMPOL

PROGRAMMA

Aankomst RMS-regeringspersonen (20.15 uur)

Wilhelmus door fluitorkest, gevolgd door Hena Masa-Waja (Zuid-Moluks Volkslied) door fluitorkest en gezamenl. zang Last Post.

1 minuut stilte ter herdenking van de gevallen in de strijd.
Openingsrede Voorzitter Herdenkingscomité in 't Maleis en in 't Nederlands

Toespraken van de Regeringspersonen der RMS

TONEEL

1 Aankomst in Nederland	Schattenberg
2 Seka Besar, Krijgsdans	Babar-Schattenberg
3 Liefde voor het Vaderland	1e bedrijf-Vught
4 Tableau IPMS	Mol. jongeren-'s-Hage
5 Liefde voor het Vaderland	2e bedrijf-Vught
6 Tjakalele panah ² , Krijgsdans	Kei-Eilanden-Schattenb.
7 Liefde voor het Vaderland	3e bedrijf-Vught
8 Tjakelele Banda, Dans uit Banda	Vlissingen
9 Horlepijp	Jongeren uit Vught

Muziek Fluitorkest

PAUZE

10 Padvindders	Vught
11 Siamalli, Bandanese dans	Vlissingen
12 Liefde voor het Vaderland	Slot-Vught
13 Tjakalele Alifoeroe, Alf. krijgsdans	Schattenberg
14 Huiswaarts	Door alle spelers

Medewerking wordt verleend door de Zuid-Molukse Woonorden Schattenberg, Vught, Vlissingen en de IPMS uit Den Haag Fluitorkesten o.l.v W Maail en W. de Lima.

Regie: Th. O. Kuhuwael. Decors H. Bakarbessy.

Hebt U al een HERINNERINGS-MEDAILLE?

L. ELKHUIZEN

GOEDANG - SEROETOE
ANNA PAULOWNASTR. 8 DEN HAAG TEL. 335056
BERDEKATAN KANTOR PEMERINTAH RMS.
OENTOEK SEROETOE-, SIGGARET-, DAN TEMBAKOMOE I

ORANG-ORANG DARI MALOEKOE SELATAN SENTIASA
MEMBELIH KEMBANG PADA;

FA. L. MORGENSTERN

BANKASTRAAT 48 DEN HAAG TEL. 112041

PEMBORONG DARI KANTOR PEMERINTAH RMS DI DEN HAAG

Café-Restaurant „MERCUUR”

ANNA PAULOWNASTRAAT 4 BAZARSTRAAT 31

DEN HAAG TEL. 334227-334228

PERSEDIAAN ROEANGAN OENTOEK BERAPAT, DJOEGA SERING-
KALI TEMPAT RAPATAN DARI PEMERINTAH RMS DAN BPRMS

TUAN DJUGA

akan beruntung - djika beli lontjeng2 kita dengan
membayar angsuran bulanan. Ta'usah contant. Kita djual lontjeng2 bikinan
Switserland tjap: TITUS dan lain2 merk untuk tuan dan njonja, berguna
untuk ditanah panas djuga (tropen) Waterproof. Shockproof, Anti-Magnetisch
Incablok. 17 batu, dalam emas dan wadja, dan Lontjeng2 automatich. Surat
garansi 2 tahun. Djika diundang kita datang kerumah tuan/njonja dikelling
Belanda dengan lontjeng2 tersebut. Berdamallah dengan:

DUVEEN & Co. - Amsterdam - Willemsparkweg 128

Tel. 725076 - Dulu Djakarta-Surabaya

PERNIAGAAN: H. REURIK

ANNA PAULOWNAPLEIN 9 DEN HAAG TEL. 111476

(BERDEKATAN KANTOR PEMERINTAH RMS)

PERSEDIAAN BOEMBOE2 OENTOEK MAKANAN NASI, DJOEGA

OENTOEK SEGALA MAKANAN MODERN

PEMBORONG BARANG DARI PALANG-MERAH

«MENA»

SPECIALITET DARI :

SARONGS (kain-kain)

FEESTSARONGS (kain pasiar)

TALI-KAIN

SELOP-SELOP

PLAIDS (seroepa kain selimoet)

DEKENS (kain selimoet)

TOETOEPE MEDIA d.l.l.

Bahan2 pakaian dan kain potongan (coupons)

PAKAIAN

Semoea barang hanja bisa dapat dengan perant.

DEWAN2 Kamp dan agen2 kita bangsa
Maloekoe Selatan

„MENA“ djoega ada agen dari soeatoe pabrik
besar pembikinan Anggoer2, cognac, d.l.l.

„MENA“

**Reguliersbreestraat 38 Bv.
Amsterdam C Tel. 020-65425**

Hanja kwalitet dengan Garansi!

3 Mei 1955.

ACD/ 277412

Onderwerp: AMBONEZEN.

Dupl.

DAT. 6 MEI 1955

09/13-1
05-45

1. Naar van betrouwbare zijde werd vernomen, werd ~~aan~~ de bijeenkomst welke op 23-4-1955 ter gelegenheid van het 5-jarig bestaan van de R.M.S., door de stichting "Door de Eeuwen Trouw" ~~aan~~ de Houtrusthallen te Den Haag werd gehouden, niet deelgenomen, door personen - Ambonezen - aangesloten bij de C.R.A.M.S., of de "Tersejatan-groepen".
Ook de groepering van de Kei en Aroe-eilanden had verstek laten gaan.
2. ~~De~~ De bijeenkomst, welke door de B.P.R.M.S. ter gelegenheid van dit 5-jarig bestaan werd georganiseerd op 25-4-1955 in de Houtrusthallen te Den Haag, werd wél bijgewoond door de "Tersejatangroeperen en de groepen van de " Kei en Aroe-eilanden".
Van de C.R.A.M.S. waren vertegenwoordigers aanwezig van enkele kleinere woonoorden, zoals: Woerden, Utrechtsestraat, Vierlingsbeek en Plasmolen bij Mook,
Het werd opvallend genoemd, dat met zijn aanhang niet aanwezig was. Einde.

WAP

0.3.

26 Mei 1955

ACD/ 20027/10
Dupl.
DAT. 27 MEI 1955
Bijl.
Code 09.712.1

Onderwerp: AMBONEZEN.

Naar van
verblijvende R.M.S.-leiders:

MANUSAMA
TAHAPARY

werd vernomen, zou door de h.t.i.

en
, opdracht zijn
gegeven om in Nederland een Ambonees " Rode Kruis" op te richten.
Met het oprichten hiervan zouden zijn belast:

- a.
- b.
- c.

Het Rader voor het op te richten " Rode Kruis" moet worden gevormd uit de h.t.i. verblijvende Ambonese jongeren, aan wie o.a. E.H.B.O.-cursussen zullen worden gegeven.

Voor de benodigde fondsen zal de organisatie zelf moeten zorgen. had hiervoor reeds de hulp en steun ingeroepen en verkregen van het bestuur van de te Utrecht gevestigde stichting " Alle Hulp aan Ambon". Hierbij zat o.a. de bedoeling voor, om door deze organisatie avondjes te organiseren om daarop gelden in te zamelen voor dit doel.

Toen MANUSAMA daarmee inkennis werd gesteld, gaf hij te kennen, dat het bijeen brengen van gelden hiervoor met steun van Nederlandse verenigingen, niet zijn instemming of goedkeuring kon hebben.

Hij - MANUSAMA - was n.l. van meening, dat het geheel in handen moest blijven van de in Nederland verblijvende Ambonezen, daar deze z.i. instaat moeten worden geacht voldoende gelden bijeen te kunnen brengen, om de kosten van het Ambonese " Rode Kruis" te dekken.

Het op te richten " Rode Kruis" zal - aldus werd vernomen - een onderdeel vormen van het R.M.S.-leger en onder directe leiding worden gesteld van (kolonel) TAHAPARY v.d. Einde.

3 Juni 1955.

81.

Onderwerp: AMBONEZEN.A. Jan

Naar van betrouwbare zijde werd vernomen, zou de R.M.S.-leider MANUSAMA Johan Alvarez, (17-8-1910 Bandjermasin) het plan hebben opgevat om in de Jordaan te Amsterdam een Ambonese feestavond te organiseren.

Voor het organiseren van deze feestavond zou inmiddels contact zijn opgenomen met de promotor van "Willem Parel" de heer PERJEE te Amsterdam, die veel voor dit plan voelde.

Het eventueel batig saldo van deze feestavond zal ten goede komen aan het op te richten Ambonese "Rode Kruis".

ACD/281261
Dupl. <u>de</u>
DAT. 4 JUNI 1955
Bijl. <u>—</u>
Code 09.713.1

1 Juli 1955.

Onderwerp: AMBONEZEN.

ACD/24923	
Dupl.	<i>[Handwritten mark]</i>
DAT. 2 JULI 1955	
Bijl.	<i>[Handwritten mark]</i>
Code	09.713.1

1. Naar van *[Handwritten name]* werd vernomen, zouden meerdere kampraden uit verschillende woonoorden voor Ambonezen, waarin hoofdzakelijk aanhangers van de B.P.R.M.S. zijn ondergebracht, bij de leiding - bestuur - van de B.P.R.M.S. hebben geklaagd, dat dit bestuur te vaak en te vlug zou toegeven aan - en instemmen met - de eisen welke door de C.A.Z. voor de bewoners van deze woonoorden worden gesteld.

N.a.v. deze kracht heeft - aldus werd vernomen - het bestuur van de B.P.R.M.S. aan deze kampraden meegedeeld, dat met de R.M.S.-leiders was afgesproken, dat deze tactiek van toegeven zou worden gevolgd, om zodoende de C.A.Z. gunstig te stemmen en daardoor te bereiken, dat de B.P.R.M.S. als officiële instantie voor de Ambonezen zal worden aanvaard en erkend. Wanneer dit zal zijn bereikt, zal het bestuur krachtadiger en met betere resultaten kunnen opkomen voor de belangen van de Ambonezen in de woonoorden.

Meerdere kampraden waren het met deze zienswijze niet eens. Om beter contact met de Ambonezen in de woonoorden te krijgen, zullen door het B.P.R.M.S.-bestuur enige personen - Ambonezen - worden aangezocht, om regelmatig de verschillende woonoorden te bezoeken, teneinde aan de bewoners daarvan meer voorlichting te geven, alsmede de wijze van het voeren van de politieke strijd voor de erkenning van de R.M.S. beter toe te lichten. Niet bekend is wie deze Ambonezen zullen zijn.

2. N.a.v. een bericht in "Euseviers weekblad" van 19-6-1955 waarin o.a. wordt gezegd, dat *[Handwritten name]* als voorzitter van de "Persatuan Putau Seratan Segenap" enige tijd geleden een schrijven zou hebben gericht aan het Hoge Commissariaat voor Indonesië te Den Haag, waarin werd verzocht het daarheen te leiden, dat de aanhangers van de P.P.S.S. in afzonderlijke woonoorden zullen worden ondergebracht en mettertijd toestemming te verlenen naar Indonesië terug te kunnen keren, werd thans het volgende vernomen. Bij een gesprek met *[Handwritten name]* beweerde deze, dat hij enige tijd geleden namens de P.P.S.S. inderdaad een verzoekschrift heeft gezonden aan de H.C. voor Indonesië te Den Haag. Hierin zou hij de Hoge Commissaris hebben medegedeeld, dat de aanhangers van zijn vereniging genegen waren naar Indonesië terug te keren, wanneer hun de garantie werd gegeven, dat zij daar in vrijheid en veiligheid zouden kunnen vertoeven. Volgens *[Handwritten name]* werd hierop van het H.C. nimmer enige bericht ontvangen. Einde.

28-Juli 1955.

Onderwerp: AMBONEZEN.

Maar van _____ werd vernomen, zal op 11 en 12 Augustus a.s. in het woonoord "Schattenberg" bij Hooghajen (Assen) door de Ambonese Christelijke jongeren een "congres" worden gehouden.

Hierbij worden ongeveer 900 Ambonese jongeren uit de verschillende woonoorden in Nederland verwacht.

Op de eerste dag van het "congres" zullen sport-demonstraties en dergelijke worden gehouden.

Op de tweede dag zullen deze Ambonese jongeren worden toegesproken door MANUSAMA, Johan Alvarez, Bandjermasin 17-8-1910 en andere R.M.S.-leiders, waarvan de namen niet bekend zijn.

ACD/ 200471
Dupl. <u>u</u>
DAT. 29 JULI 1955
Bijl. _____
Code <u>09.713.1</u> <u>04.132</u> <u>6.53-05.15</u> <u>09.713.1</u>

Verzoeken agenderen en terug aan CAW.

R A P P O R T

VAN: CAW/I

Onderwerp.: Zender op Ceram

Uit _____ is vernomen,
dat de grote zender welke de R.M.S. oorspronkelijk had, in het ongerede is geraakt. Deze werd n.l. reeds geruime tijd geleden bij schermutselingen vernield, doch men is er op Ceram in geslaagd een nieuwe zender te bouwen, welke is op te vangen op Ambon, Nieuw-Guinea en Australië. Deze zender is echter niet sterk genoeg om in Europa gehoord te worden. De berichten, welke op Ambon worden opgevangen, worden dadelijk schriftelijk per Garuda naar Djakarta doorgegeven en vandaar per K.L.M. naar Holland doorgezonden. Na de uitzending uit Ceram heeft _____ dan ook reeds binnen 7 dagen het laatste nieuws.

4-8-1955.

ACD/209366
Dupl. _____
DAT. 6 AUG. 1955
Bijl. _____
Code 09.713.1 No 232.7

4 Augustus 1955. *289 377*Onderwerp: AMBONEZEN.

Dupl.

DAT. 5 AUG. 1955

Bijl.

Code.

69. 713.1

1. Naar van _____ werd vernomen, zou bij de h.t.l. verblijvende Ambonezen het voornemen bestaan om binnenkort een bijeenkomst te beleggen, waarop vertegenwoordigers van de B.P.R.M.S. C.R.A.M.S. en de "Tersejatan-groep" aanwezig zullen zijn. Vertegenwoordigers van de P.M.N - _____ -groep - zullen hiervoor niet worden uitgenodigd.

Naar verrijdt zou het de bedoeling zijn, om deze bijeenkomst te houden in het woonoord te Kesteren, waar thans het hoofdbestuur van de C.R.A.M.S. is gevestigd, doch wanneer dit niet mogelijk mocht zijn, zal men trachten deze te Den Haag te houden.

Doel van e.e.a. is, om door het houden van besprekingen te komen tot het overbruggen van de politieke geschiedenissen welke bij de verschillende in Nederland verblijvende Ambonese-groeperingen bestaan.

Ook zal gesproken worden, over het terugkeren naar Indonesië van twee gezinnen van de "Tersejatan-groep".

De in Nederland verblijvende "z.g. R.M.S.-regeringspersonen" zullen niet op de te houden samenkomst worden toegeleten. Wel zal aan deze personen verslag worden uitgebracht over het verloop van de gehouden besprekingen en de eventueel genomen besluiten.

Het initiatief voor het houden van deze bijeenkomst is uitgegaan van _____

die een vertrouwen is van MANUSAMA Johan Alvarez, 17-8-1910 te Bandjermasin

Den Haag

Verbinding No. 12.

Doss. No. 170/128.

Betreft: Viering van het 6-jarig bestaan R.M.S. te 's-Gravenhage.

33866
27 april 1956
DAT. 26 APR. 1956

2

29.713.1

Bijlagen: 2.

Ter gelegenheid van het 6-jarig bestaan van de Republiek der Zuid-Molukken (R.M.S.) werd op woensdag 25 april 1956 op de speelweide van het "Zuiderpark" te 's-Gravenhage een openluchtbijeenkomst gehouden.

Te 11.00 uur waren in het Zuiderpark te 's-Gravenhage een 60-tal touring-cars gearriveerd uit verschillende delen van Nederland.

Vrouwen en kinderen begaven zich te voet naar een met hekken afgezet gedeelte van voornoemde speelweide, terwijl de aanwezige mannen, die in uniform gekleed waren, (khaki broek en shirt met zwarte das) in gesloten formatie naar bedoelde speelweide marcheerden en zich aldaar in carré opstelden.

Aan de noord-westelijke zijde van de speelweide was een podium opgesteld waarop de Nederlandse en Ambonese vlag was aangebracht.

Terzijde van het podium bevond zich een auto met een geluidversterkersinstallatie. Via een microfoon op het podium werd het gesproken woord door een viertal luidsprekers op de speelweide hoorbaar gemaakt.

De geluidversterkersinstallatie was aangebracht en werd bediend door het Technisch Bureau

De algehele leiding van de bijeenkomst berustte bij

Te 12.30 uur arriveerden op de speelweide de leider van de R.M.S. in Nederland, te weten:

Dr. J.P. NIKIJULUW, P.W.
LOKOLLO en SAHAPARY, die zich op het podium opstelden.

Precies 13.00 uur arriveerde aldaar Ir. J.A. MANUSAMA, minister van defensie van de R.M.S.

Hij werd aan de ingang van de speelweide door een groep personen, gekleed als Alfoerse krijgdsdansers onder het uitvoeren van een krijgdsans naar het podium begeleid.

Nadat J.A. MANUSAMA vergezeld van de paradedcommandant de in carré opgestelde groepen had geïnspecteerd, sprak hij voor de microfoon in het Maleis een rede uit waarvan een afschrift hierbij gaat. (Bijlage A). Bezuidende werd geconstateerd dat de spreker zich woordelijk aan de gedrukte tekst hield.

Daarna werd een minuut stilte in acht genomen ter herdenking van de gevallen in de vrijheidsstrijd. Hierbij brachten de in carré opgestelde groepen de militaire groet terwijl een muziekkorps het Ambonese volkslied speelde.

Vervolgens defileerden de op de speelweide opgestelde groepen voorafgegaan door het muziekkorps, langs de op het podium staande leiders. Onder de defilerende groepen bevonden zich parachutisten, kenbaar aan een wijnrode baret, commando's met groene baret en mannelijke en vrouwelijke Rode Kruis-groepen.

Na afloop van het defilé begaven de vrouwen en kinderen alsmede de niet in uniform geklede mannen zich naar de gereedstaande autobussen waarmede zij naar de Dierentuin te 's-Gravenhage werden vervoerd.

De op de speelweide opgestelde groepen - ongeveer 1500 man - marcheerden in gesloten formatie via de in de vergunning voorgeschreven route naar voornoemde Dierentuin. Slechts een kleine afwijking van de voorgeschreven route werd geconstateerd.

Insteede van via de Koningskade voorlangs het Hoge Commissariaat van de republiek Indonesië te marcheren werd via het Korte Voorhout en Nieuwe Uitleg voornoemd Commissariaat aan de achterzijde gepasseerd.

De mars door de volkrijke delen van de stad trok wel belangstelling, doch men was kennelijk onbekend met het doel.

Na aankomst in de Dierentuin werd de stoet ontbonden waarna de deelnemers zich vrij konden bewegen. Velen van hen gingen met vrouw en kinderen de stad in.

Te 16.00 uur werd door de leiders van de R.M.S. een persconferentie in de Dierentuinzaal gehouden waaraan door een klein aantal journalisten werd deelgenomen. Hun werd een brochure uitgereikt (zie bijlage B), aan de hand waarvan zij de leiders van de R.M.S. vragen konden stellen. Hiervan werd slechts door enkele journalisten gebruik gemaakt. De persconferentie eindigde te 16.30 uur.

Door een 300-tal Ambonezen werd vervolgens een herdenkingskerkdienst bijgewoond in de Valkenboskerk aan de Loosduinsekade te 's-Gravenhage (Gereformeerde Kerk).

Te 20.00 uur zou in de grote zaal van de Dierentuin een feestavond beginnen. Daar echter de deelnemers aan de kerkdienst eerst te 21.00 uur in de Dierentuin arriveerden liep het programma enigszins in de war.

Door de leiders van de R.M.S. te 21.00 uur binnenkwamen, stonden alle aanwezigen (ongeveer 3000 personen) op. Vervolgens hield de vertegenwoordiger van de R.M.S. in Nederland, in het Maleis en het Nederlands een welkomstwoord, waarna het feestprogramma werd afgewerkt.

Dit feestprogramma bestond uit een concours van de "Hawaybands" uit de verschillende woonoordn. In totaal traden 8 bands op, die ieder 3 nummers ten gehore brachten. Tot slot trad het bekende radio-orkest "Mena Suria Minstrels" op.

Te 24.15 uur reikte Ir. MANUSAMA de prijzen uit aan

de winnaars.

Alle zalen van de Dierentuin waren volledig bezet. Slechts een klein aantal Europese genodigden was aanwezig.

Gedurende de pauze werden repen chocolade verkocht de z.g. Ambon-repen, in drie waarvan zich een bon bevond, rechtgevend op een damespolshorloge.

De gehele feestviering had een ordelijk en rustig verloop.

EINDE.

PIDATO P.J.M. HEDDANAHUSAMA, KEMILU PARTALANAH K.I.S.
dalam upacara pengibaran bendera tanah sendiri K.I.S.
pada tanggal 29 April 1950.-

Pada hari ini, kita bangsa Maluku yang telah datang dari berbagai-
 bagai woonoord di tanah perantaraan ini, hendak memperingati disini,
 bagaimana enam tahun yang lalu, di kota Ambon, ibu-kota Maluku
 Selatan, bangsa kita memproklameerkan kemerdekaan Maluku Selatan.
 Proklamasi Republik kita itu adalah semata-mata pendjelmaan hasrat
 kemerdekaan rajat Maluku Selatan yang sungguh-sungguh. Kemerdekaan
 tiap2 bangsa di dunia ini dan djuga kemerdekaan tanah air kita
 terutama terpergantung dari pada hasrat kemerdekaan bangsa itu,
 kesetiaannya terhadap kepada tjita-tjitanja yang luhur, imannya yang
 teguh atas Keadilan dan Kemurahan hati Tuhan Besar Tuhan serta
 kesediaan dan kerelaan tiap2 anggotanja untuk memerikan tenaganja,
 hartanja sampai djiwanja guna kemerdekaan itu. Dalam enam tahun yang
 telah silam itu, banjak diantara bangsa kita telah menundjuakan
 sifat2 semua ini, banjak yang mengorbankan djiwanja untuk memperta-
 hankan hak2 mutlak kita. Pengorbanan mereka itu tidak sia-sia dan
 sekarang merupakan t'rang yang tetap bertjahaaja didalam kegelapan
 yang masih meliputi kehidupan bangsa Maluku.

Marilah kita sekalian disini memperingati bersama semua mereka itu
 yang telah gugur dalam perdjjuangan kita itu. Semoga Tuhan sadjalan
 melapangkan arwah mereka itu.

'Terima Kasih'

Dengan penuh chidmat telah kita peringati mereka yang sudah gugur
 itu dan sekarang tinggal kewadjiwan kita untuk meneruskan pekerdjaan
 dan perdjjuangan mereka itu. Adakah kita bersedia berbuat itu?

Marilah kita semua yang adalah berkumpul disini, memperlihatkan
 kepada dunia luar, hasrat kemerdekaan kita djuga, dan terlebih-lebih
 kesanggupan kita untuk memperdjjuangkan hasrat kemerdekaan itu
 sebegitu rupa, sehingga bangsa lain tjuma dapat menghormati kita
 selaku satu bangsa yang beradaban tinggi dan halus. Djauhkanlah dan
 sinkirkanlah segala perasaan tentji, perasaan dengki, perasaan iri
 hati dan perasaan-perasaan hawa naisu yang lain yang merusakkan
 masjarakat kita. Marilah kita menghadapi negara2 barat yang
 materialistic ini, yang penuh djusta, tipu dan chianat dengan
 sendjata kita, ialah kesetiaan kita, dengan iman kita dan tudjuan
 kita yang djudjur. Berdjabatlah tangan seorang dengan yang lain,
 supaja tjita2 kita yang indah dan murni itu dapat terwadjud dalam
 waktu yang singkat. Tuhan sadjalan mau menjertai dan memimpin kita
 sekalian dalam perdjjuangan kita yang mana berat ini.
 Semoga hari kemerdekaan bangsa kita lekas tertjapai djualah.

NEDERLANDSE VERTALING VAN DOVENSTAANDE REDE.

Vandaag herdenken wij hier, Zuid Molukkers uit de verschillende woon-
 oorden in Nederland, die zes jaren geleden in de stad Ambon, de hoofd-
 plaats van de Zuid Molukken, ons volk de Onafhankelijkheid van de
 Zuid Molukken proclameerde. De proclamatie van onze Republiek vormt
 geheel en al de verwezenlijking van de werkelijke vrijheidsdrang
 der Zuid Molukkers. Nu hangt de onafhankelijkheid van elk volk op
 de wereld, en dus ook van de onze, af van deze vrijheidsdrang, van de
 trouw van dat volk aan zijn verneven idealen, van zijn vast geloof
 in de rechtvaardigheid en grootmoedigheid van de Almachtige alsmede
 van zijn bereidheid goed en bloed voor deze vrijheid veil te hebben.
 In de afgelopen zes jaren hebben velen onder getoond deze bereidheid
 te hebben, velen zijn gevallen bij de verdediging van onze fundamen-
 mentele rechten. Nun olier is niet vergeefs en vormt voor ons een
 lichtend voorbeeld in de duisternis, die ons nog omringt. Laten wij
 hen hier in stilte herdenken. God geve hun vredelievende geestes-
 dank U!

In volle eerbied hebben wij sojuist onze gevallen en herdacht en
 thans rust op ons de plicht om hun werk en hun strijd voort te
 zetten. Zijn wij daartoe bereid?

laet ons allen, die hier gekomen zijn, ook onze vrijheidsdrang tonen en laet ons daarbij vooral tonen, dat wij in staat zijn voor ons vrijheidsideaal op te komen op een wijze, die slechts eerbied en respect van andere naties afdwingt en die duidelijk doet zien dat wij een beschaafd en ordelijk volk zijn. Laet ons tot dit materialistisch vesten, vol leugen, bedrog, ontrouw en verraad komen met onze trouw, ons geloof en ons rechtvaardig en eerlijk streven. Het van U af alle gevoelens van haat en nijd, van wrok en bitterheid, van afgunst en van nog zoveel andere slechte begeerten en hartstochten. Reikt elkander de hand, opdat onze schone idealen spoedig kunnen worden verwezenlijkt. De Heere vergezelle en leidde ons allen in deze moeilijke strijd.
Moge voor ons de dag der bevrijding spoedig aanbreken!

TRANSLATION OF THE SPEECH INTO ENGLISH.

To-day, we, South Moluccans in several camps in the Netherlands, are commemorating how six years ago our compatriots at Ambon, the capital of the South Moluccas, proclaimed the independency of the South Moluccas. The proclamation of our Republic is thoroughly the realization of the real endeavour of the South Moluccans to liberty. The independency of every nation in the world and also that of ours depends on its endeavour to liberty, on its loyalty towards its high principles, on its deep faith in the Righteousness and Generosity of God the Almighty, as well as on the readiness of its people to sacrifice their lives for their independency. In the past six years many of our compatriots have shown such a readiness, many of them felled in their struggle in defence of their fundamental rights. Their sacrifice will not be in vain and in the darkness which are still occupying our country this sacrifice will be a shining example to us. Let us therefore commemorate them silently. May they all rest in peace.

Thank you!

We have just commemorated reverently those who sacrificed their lives in their struggle and it is our obligation now, to continue their work and their struggle. Are we ready to do so? Well let us all show the international world our spirit of liberty, too, and above all things let us show that we are able to fight for the principles, we stand for, in such a manner that other nations cannot but respect us as a civilized nation. Let us go to the materialistic western countries with its lies, deceit, unfaithfulness and treachery and bring there our loyalty, our faith and our righteous endeavours. Shake off from you your feelings of hatred and envy, your feelings of resentment and bitterness and all other passions. Join hands that our high ideals may be realized within a short time. May God the Almighty be with all of us and guide us in our complicated struggle.
May our independent day not be far off!

Heren van de Pers,

Mag ik U hartelijk welkom heten op deze grote vergadering ter gelegenheid van de zesde verjaardag van de Republiek Zuid-Molukken.

Ook dit jaar werd een defilé gehouden door onze militairen. Door hen, die goed en bloed veil hebben voor een soevereine R.M.S., doch wie tot dusver het niet gegeven werd te strijden naast hen, die momenteel, zes jaar na de proklamatie der R.M.S. nog moedig stand houden tegen de pogingen van de Republiek Indonesië om hen te overweldigen.

Heden zullen wij in een Kerkdienst gezamenlijk onze gebeden opzenden tot Hem, die het Al regeert, om onze dappere kameraden op Ceram Zijn onontbeerlijke zegen, steun en sterkte te blijven geven in hun nabelees zware strijd tegen een overmachtige vijand.

Vooral op deze dag gaan onze gedachten uit naar Mr Dr Chris SOE. NILL en zijn mannen, en naar onze landgenoten, elders in de Zuid-Molukken, in nog door de R.I. bezet gebied.

Heden zijn wij, 1500 Zuid-Molukkers hier tezamen met U, Heren van Nederland. Met U, wiens stem naar wij geloven - ook al lijkt het ons dat de Nederlandse natie niet meer die plaats heeft in de rij der volkeren als zij vroeger had - toch nog tot ver over U_u grenzen te horen is.

Met U, op wien wij een beroep doen om onze hartewens "een soevereine R.M.S." nog weer te doen horen aan het Nederlandse volk en de volken om ons heen.

Wederom zijn wij heden bijeen om te getuigen van ons vast vertrouwen in onze grote leider op Ceram, onze voormannen in Nederland en hun vertegenwoordigers in het buitenland, en ons vast vertrouwen, dat wij ons ideaal van een vrije R.M.S. in de rij der andere soevereine volken uiteindelijk zullen bereiken.

Onze R.M.S., waarvan juristen van naam - ook Nederlandse - het bestuursrecht hebben erkend op grond van het zelfbeschikkingsrecht, genoemd in de R.T.C.-overeenkomsten, werd door de Nederlandse Regering, de partner in het Uniestatuut die wij volkomen vertrouwen, nog steeds niet erkend.

U kent het drama: geen jaar nadat de soevereiniteit van de Verenigde Staten van Indonesië een feit was geworden kwam de eerste schending van wat plechtig was overeengekomen. In ditte immers werden de deelstaten door een der deelstaten, waarvan de grenzen nauwkeurig waren omschreven, ingelijfd.

Daarna volgde schending op schending van de R.T.C.-overeenkomsten tot dat het drama zijn slot vond in de opheffing van het Uniestatuut, met terzijdestelling van elk diplomatiek fatsoen.

Gezien de trieste loop van deze zaken vragen wij ons verschillende dingen af:

1. Zou het Nederlandse volk door zijn partijen en de door hem gekozen regering zijn goedkeuring hebben gehecht aan de R.T.C., indien het geweten had hoe slecht de Uniepartner zich aan de gemaakte overeenkomsten zou houden?

2. Is er in de zes jaren, die nu achter ons liggen geen enkele gelegenheid geweest om het zelfbeschikkingsrecht voor de Zuid-Molukken naar voren te brengen, opdat tenminste dit enkele punt van de gemaakte overeenkomsten effectief was gemaakt?

3. Bestaat op dit ogenblik die gelegenheid nog steeds niet? Nu het Uniestatuut eenzijdig werd opgeheft? Is het nog steeds niet mogelijk

lands-Indonesische verhoudingen zou worden voorgelegd aan bijvoorbeeld het Internationaal Gerechtshof?

Wij hopen, dat de Nederlandse Regering de gelegenheid zal vinden om zulks te doen, waar dit een rechtvaardige zaak is. Wij weten, dat zij, om daartoe te geraken verschillende grote moeilijkheden het hoofd zal moeten bieden, gezien de neutrale houding van bevriende mogendheden t.a.v. het Nederlands-Indonesisch geschil.

Wij geloven echter nog, dat de Nederlandse Koning zich de Kroon van het Recht niet zal laten ontnemen en zijn pijlenbundel niet zal ontvallen aan een krachteloze klauw, nu voor hem de noodzaak er is op op de grote bres te staan, geslagen door onrecht.

Heren van de Pers, hij hebt U vandaag er van kunnen overtuigen, dat ons vertrouwen op een uiteindelijke overwinning, die een soevereine R.M.S. tot gevolg zal hebben, niet is verzwakt.

Gij zult U ook in de toekomst er van kunnen overtuigen, dat zulks nimmer het geval zal zijn en dat wij, waar de gelegenheid ons wordt geboden, steeds zullen trachten onze rechtvaardige zaak te brengen voor het Nederlandse - en Internationale forum.

Gij weet, dat onze strijders op Ceram nog dapper stand houden. Het feit, dat enkele R.M.S.-officieren in Nieuw-Guinea zijn aangekomen, zij U daarvan een bewijs.

Tot zover de behandeling van ons eerste punt op deze zesde verjaardag.

Er is echter nog een ander punt, dat ons aller gedachten zôer bezig houdt. Dat is het punt van de nieuwe koers, die de Nederlandse Regering middels Haar ministerie voor Maatschappelijk Werk met ons voeren wil. Het punt van de ZELFVERZORGING.

Ogenschijnlijk lijken de beide punten strikt op ander terrein te liggen, strikt daardoor van elkaar gescheiden te zijn: de R.M.S. op het politieke vlak, de Zelfverzorging op het sociale vlak.

Voor ons is dat in feite geenszins het geval.

ZELFVERZORGING.

Wij willen U enkele passages voorhouden uit de behandeling van het hoofdstuk "Ambonezenzorg" in de 2de Kamer:

"Zelfverzorging kan alleen heilzaam werken voor het Ambonees volk. Zelfverzorging bevat pedagogische waarde, die de Ambonezen zeer nuttig dienen te leren kennen"....."Het nieuwe beleid is het behoud van het verantwoordelijkheidsbesef van de Ambonezen"....."De Zelfverzorgingsmaatschappij, die voorwaarden schept om te komen tot een gezonde gezinsvoeding, zal met krachtige hand moeten worden doergevoerd." (tussen twee haakjes, Heren van de Pers, deze "krachtige hand" wordt ons op verschillende plaatsen in de kamerverslagen waarschuwend voorgehouden).

Op een andere plaats wordt nog gesproken over de onvoldoende nakoming van de bijdrage-regeling 1954.

"vestiging van Ambonees wooncorden op plaatsen waar Ambonezen nodig zijn, dit betekent dus geen vrije keuze van woonplaats"

"Het geschikt maken van de Ambonezen, die niet naar Indonesia terug willen voor de Nederlandse samenleving"

"Critiek van de Nederlandse arbeiders, die moeten toekomen van slechts datgene, dat zij verdienen."

Dit zijn de passages uit de kamerverslagen, die wij vanavond gerne van een nadere beschouwing willen onderwerpen.

Naast de zeer te waarderen zorg van de Nederlandse Overheid voor de pedagogische kant van de zaak der zelfverzorging, klinken er dus tal van geluiden, die ons huiverig doen staan t.o. deze zelfverzorgingsplannen.

Geluiden, die in feite suggereren:

1. dat wij de pedagogische waarde van de arbeid nog moeten leren kennen.
2. dat wij geen verantwoordelijkheidsbesef hebben t.o. eigen gezin en volk.
3. dat wij geen gezonde gezinsvorm hebben.
4. dat wij parasiteren op kosten van het Nederlandse volk.
5. dat wij reeds lang gevraagd hebben om zelfverzorging.
6. dat slechts een minderheid en een enkele groepering tegen de nieuwe maatregelen zijn.

Mogen wij n.a.v. bovenstaande punten het volgende zeggen:

Op punt 1 : Wij kennen de pedagogische waarde van de arbeid terdege. Vandaar immers, dat iedereen werkt. Dat de bijdrage-regeling 195 niet voldoende werd nagekomen komt doordat bepaalde sancties niet voldoende bleken te zijn, aangezien vele werkgevers met een tekort aan arbeidskrachten zitten. Wij kennen de pedagogische waarde zekerlijk, doch wij zien ook duidelijk de achtergrond, waarom wij in deze precaire situatie zitten, een achtergrond van politieke aard, welke, naar wij hopen, de Nederlandse Regering eindelijk ook zal willen zien.

Op punt 2 : Wat is ons verantwoordelijkheidsbesef voor eigen gezin? Dat is allereerst te streven naar een eigen land, eigen grond om op te leven. De zelfverzorging is een voornaam punt, echter niet in de eerste plaats als het land in nood is. Hoevele hebben in de afgelopen oorlog, overal op de wereld, hun gezin lange tijd moeten opofferen om het land te redden. Onze R.M.S. is nog steeds in een zware strijd gewikkeld. "Ja, maar," zo zou U ons kunnen antwoorden, "jullie zijn toch niet op Ceram". Inderdaad, U hebt gelijk. Op Ceram zitten wij, helaas, niet. Maar alleen van de strijd daar moeten wij het ook niet laten afhangen. Uit brieven van ginds lezen wij overduidelijk, dat zij op ons blijven vertrouwen. Ze gaan er van uit, dat wij, die hier in de vrije wereld leven, ons aandeel zullen weten te nemen in het streven om te komen tot een vrije, erkende staat der R.M.S. Dit vertrouwen zullen wij niet beschamen. Wij zullen voor de R.M.S., zij het ook met vreedzamer middelen, dan onze landgenoten ginds moeten gebruiken, op de bres blijven staan. Dit is ons eerste punt in ons besef van verantwoordelijkheid voor gezin en volk. Wij hebben echter de verdrietige gedachte, dat men er op uit is, om de R.M.S.-zaak volkomen in de doofpot te stoppen. Verschillende geluiden dringen tot ons door, die willen suggereren: "De R.M.S. is dood. Zij heeft geen kans om te bestaan. Zij is een utopie. Denk er niet aan en bereid je liever voor op een leven in Nederland, waar iedereen zorgvuldig is gewikkeld in de warme watten van de sociale voorzieningen. Maak je klaar voor opname in de Nederlandse samenleving." Heren van de Pers: Wij willen hier niet blijven. Dit is ons land niet.

Op punt 3 : Dat onze gezinsvorm een andere is dan de Uwe behoeft, gezien bovenstaande opvatting, geen betoog. Daarbij komt, dat wij uit het oosten komen en bij U in het koude Holland nooit

recht zullen worden. Waren ons dan niet afgevoerd naar Tropische gebieden, hetgeen Uw Minister van Maatschappelijk Werk wel mogelijk acht, gelezen zijn uitspraak in de tweede kamer t.a.v. mogelijke afvoer naar Indonesië of "helders." Onze gezinsvorm is geen Nederlandse, wel anders, doch gezinsgezond.

Op punt 4: Wij parasiteren niet.

Het is U toch bekend, dat wij hierheen zijn overgebracht na een uitspraak van de Nederlandse rechter, daar de Nederlandse regering ons niet naar de Molukken terug voerde, waar wij recht op hadden en waar pogingen om ons over te doen gaan in het Indonesische leger mislukten? Het is U toch bekend, dat wij met schone beloften, middels militair dienstbevel, hier kwamen en ons direct na aankomst de distinctieven werden afgenomen, waardoor met één slag de eeuwenlange vaste geleidingen van de militaire structuur, waaraan wij ons in ons dagelijks leven steeds hebben vastgehouden, wegvielen.

Het is U toch bekend, dat wij in principe bereid waren dienst te nemen in het zg. "Dewakingseerps", welk plan verder niet werd uitgewerkt?

Het is U toch bekend, dat wij door U worden ontvangen als uw "GASTEN"?

Het is U toch bekend, dat wij een proces hebben gevoerd over het behoud van de R.O.-status, die ons zonder voorkennis, onrechtmatig werd afgenomen?

Het is U toch bekend, dat wij tot heden nog niets mochten vernemen over uitbetaling van pensioenen, oorlogsschade-uitkering, niet betaald soldij, etc.?

Het is U toch bekend, dat ons gezegd werd, dat wij hier slechts tijdelijk verblijven?

Ons zal derhalve pas recht zijn gedaan, indien wij afgevoerd zullen worden naar de Zuid-Molukken, terug gevoerd naar onze plaats van herkomst, in dit geval dus, naar onze Republiek rechtmatig werd geproclameerd, naar een vrije R.O.S.

Wat doet men nu?

Men wil U voorstellen, dat wij parasiteren op de Nederlandse samenleving. Op grond van bovenstaande uiteenzetting moeten wij een dergelijke gedachte tegenspreken.

Wij willen een geen concurrenten zijn op de Nederlandse arbeidsmarkt.

Men houdt U graag een vergelijking voor met de Nederlandse arbeider door middel van een dergelijk voorbeeld: "Er zijn genoeg Nederlandse arbeidersgezinnen, bv. bestaande uit vader, moeder en 3 kinderen, die in een stad 4 hoog wonen in 2 kleine kamers, in welke ruimte moet worden geëeten, gewassen, gegeten, geslapen, kortom waar het hele gezinsleven zich dagelijks moet afspelen. Jullie Arabieren hebben het dus niet slechter. Ja, soms zelfs beter".

Horen van de Ars, een dergelijke zienswijze is bepaald onjuist. Wij wijzen elke vergelijking, zoals de hierboven geschetste, direct en nadrukkelijk van de hand.

Waarom?

Omdat U, Nederlanders, hoe slecht U het ook zou hebben, woont en leeft op eigen bodem, in volle vrijheid, orde en rust. De Nederlandse arbeider kan gerust zijn. Indien U ons op de arbeidsmarkt zou zien als concurrenten, dan treden wij terug. In deze tijd van hoogconjunctuur veronderstellen wij echter, dat U iedere arbeider, die zich meldt, kunt gebruiken. In deze tijd kunnen dus ook wij een plaats vinden om U te helpen op elk arbeidsveld. Kost er een brisje, dan twijfelen wij er niet

aan, of wij zullen de eerste zijn, die ons van het arbeidsveld zullen moeten terugtrekken. Wij zijn immers "tijdelijk toegelaten vreemdelingen", dus zonder de rechten, die de autochtone arbeider heeft.

Tot de Nederlandse arbeider zouden wij willen zeggen: "Uw partijen en de mede door U gekozen Regering, zijn in staat de soevereiniteit van de R.M.S. te erkennen. Geef ons die erkenning. Laat ons teruggaan naar ons land. Dan hebt U geen last meer van ons. Dan zullen wij U dankbaar zijn voor de genoten gastvrijheid.

Wij weten, dat wij dan in ons vaderland zullen wonen in hutten met wanden, waar de wind doorheen blaast met de wildernis om ons heen. Wij weten, dat wij het arm zullen hebben, net als velen van U. Maar dan weten wij ook, dat wij een eigen bodem hebben waar wij leven en onze kinderen straks zullen leven, en wij zullen gelukkig zijn, net als U.

Op punt 5: Wij hebben niet om nieuwe maatregelen gevraagd.

Wij hebben wel om verbetering van maatregelen gevraagd.

Om meer woonruimte omdat de huidige ruimte te klein wordt bij uitbreiding van de gezinnen. Dit is toch billijk?

Wat te doen als een echtpaar met 2 kinderen twee kleine barakkamentjes krijgt en nu 5 kinderen hebbende, nu steeds in dezelfde ruimte zit? Het is U toch bekend hoe groot en hoe snel de aanwas van ons volk is?

Wij hebben ook om verbetering gevraagd van de voeding en wel in deze zin: Wat ons aan voeding wordt verstrekt is voldoende in hoeveelheid, doch onvoldoende in bereiding, waardoor nagenoeg elke huisvrouw haar potje uit de centrale keuken, thuis naar smaak weer toebereid. Daarbij zijn wel eens onze gedachten uitgegaan naar verstrekking van voeding in natura en naar keukentjes buiten de barakken, waarin immers het brandgevaar zo groot is. Van een verzoek om maatregelen als nu in het zelfverzorgingsplan worden vermeld, is ons niets bekend.

Op punt 6: Wij kunnen de nieuwe koers van de Minister van Maatschappelijk werk niet aanvaarden, maar wij staan machteloos.

Wij behoeven geen opvoeding in ons verantwoordelijkheidsbesef voor gezin en volk.

Het is ook niet juist te veronderstellen, dat slechts een bepaalde groepering in de Ambonese gemeenschap, een minderheid vormend zich, tegen de nieuwe maatregelen tonen.

Zo denkt ons hele gemeenschap er over, waarbij ongetwijfeld de enkele uitzonderingen de regel zullen bevestigen.

Wij hebben echter de verdrietige gewachete, dat deze maatregelen worden genomen om ons als te maken voor opname in de Nederlandse samenleving. Dat betekent dus uiteindelijk volledige assimilatie in de Nederlandse bevolking, iets dat wij niet willen, iets, dat een zeer belangrijk doel van het Nederlands volk zekerlijk ook niet wil. Wat ook niet gebeuren mag, voor U niet en voor ons niet.

Doch, wij staan machteloos tegen het Nederlandse, machtige staatsapparaat met zijn departementen en zijn ambtenaren. Uw apparaat, dat plannen voor ons klaar maakt, zonder dat wij mogen zeggen of wij dat willen of niet. Met ons werd ook deze keer geen officieel contact opgenomen, hoewel van verschillende zijden vele malen hierop werd aangedrongen. Het hele plan wordt kant en klaar gemaakt en dan wordt het ons opgelegd met op de achtergrond het beeld van "de krachtige hand,

waarmee de regeling (het beste wat het kost) zullen worden doorgevoerd.

Wij weten, dat onze mensen in de kampen dit nieuwe beleid niet willen, en dat zij wachten op orders van ons. Wij zouden vanavond deze mening niet kunnen vertolken, als wij niet zekerlijk wisten, dat dit de mening was van onze landgenoten in de woonoord. Zij zouden graag onze orders willen geven op grond van ons standpunt. Moet U wat er gebeurt, als wij zulks zouden doen? Als wij naar beste weten, de raad zouden geven, waar onze landgenoten in de kampen op wachten?

Dan zou ons gezegd worden: "Jullie hebben een standpunt in te nemen. Jullie hebben geen raad te geven, noch minder orders. Jullie vormen een staat in een staat. Jullie zetten aan tot verzet. Jullie hoeven niet terdenken. Maar zijn jullie te dom voor. Wij zullen wel voor jullie denken. Ga maar eerst een lusje halen in verantwoordelijkheid voor eigen gezin en volk." Horen van de Pers, dat zal ons gezegd worden.

Twee passages uit de kamerverslagen willen wij hier toch ook nog kort bespreken. Allereerst de verklaring, dat vele vooraanstaande Ambonezen zich eens zouden hebben verklaard met de nieuwe regeling. Ons antwoord is: Dat kan wel er zijn voor een deel van de pedagogische kant van de zelfverzorging. Voor de rest van de regeling geloven wij het niet. Ook werd gezegd, dat deze voormannen, die het dus wel eens zouden zijn met de nieuwe regeling, moeite hebben om de andere Ambonezen er van te overtuigen. Zelfs indien dit alles waar zou zijn, hoe moeten die voormannen dat dan doen, waar ze nog een verbod hebben om de kampen te betreden en een verbod om in het openbaar te spreken?

De 2de passage, die wij bedoelen is die, waarin de twijfel wordt uitgesproken, dat het altijd rustig is in de woonoord. Ons antwoord daarop is: "Altijd" is een onmogelijk begrip. In Uw normale maatschappij is het ook niet altijd rustig. Moeten wij ook eens een twijfel tot uitdrukking brengen? Wij twijfelen er namelijk aan of er ook zo weinig onrust zou zijn in de woonoord, als deze nauwe barakken, waar de wind giert door kieren in vloer, ramen en deur, waarin het leven eentoniger en kleurlozer is dan in menig dorp, waar meer mensen mochten wonen in minder ruime als waar ook in Nederland - bewoond zouden zijn door U, Nederlanders, ongeacht Uw rang en stand, en dat nog wel 5 jaar lang (voor velen van ons zal het nog wel langer kunnen duren).

Het is geen wonder, dat wij, die een eigen land bezitten, een eigen staat hebben, die voor ons een waarheid is (voor U helaas nog niet), doch hier nog in de vreemde zitten, ons vergelijken met de Israëlieten in het land van Egypte. Het is geen wonder, dat daarom onze voorgangers in de woonoordkerken hoofdzakelijk hun preken Oud-testamentisch inkleeden. Het is geen wonder, dat wij daarom roepen: "Laat ons weg gaan. Wellicht zullen wij achteraf no. wel eens denken aan Uw vleesotten, maar wij zullen nimmer tot U terugkeren, omdat wij dan gelukkig zullen zijn in eigen land."

Van deze plaats doen wij dan ook een dringend beroep op het hele Nederlandse volk om de Nederlandse Regering te bewegen tot een brengen van onze zaak op internationaal niveau. Om zodoende te geraken tot een erkenning van onze R.M.S.

Dan zullen wij U, Nederlanders, diep erkentelijk zijn.

ATJARA PERAJAAN 6 TAHUN BERDIRINJA REPUBLIEK MALUKU SELATAN
PADA TANGGAL 25 April 1956.

Djam:

- 11.00: Tibanja autobussen di Zuiderpark.
- 12.00: Troepen telah mengambil opstelling.
- 12.15: Tibanja vaandel serta vaandelwacht. Sehabis vaandel mengambil tempat Parade-Cdt mengambil rapport
- 12.50: (selambat2nja) Semua Wakil2 R.M.S serta Njonja2nja telah berada dilapangan.
- 13.00: PJM Min. Ir. J. MANUSAMA tiba dilapangan sesudah itu:
 - a. Pemeriksaan troepen.
 - b. Pidato oleh salah seorang anggota Perwakilan Pemerintah R.M.S.
 - c. Defile.
 - d. Sehabisnja defile troepen mengambil tempat semula.
 - e. Anggota2 Perwakilan Pemerintah R.M.S, serta Njonja2nja meninggalkan lapangan.
 - f. Troepen mengadakan persediaan untuk berbaris ke dalam kota:

(Route jang akan didjalani jaitulah:

Zuiderpark-Drooglever Fortuinweg-Melis Stokelaan-Fruitweg-Wouwermansstraat-Vaillantlaan-van Osta-destraat-Jac. Catsstraat-Groenewegje-Z.O Buitensingel-Brug Reynstraat-Zuid Buitensingel-Bezuidenhoutseweg-Koningskade-Dierentuin).

Sehabis tibanja di Dierentuin troepen inrukken serta beristirahat.

- 16.00-17.00: Moektamar pers.
- 17.00-18.00: Kesempatan untuk makan.
- 18.00-20.00: Kebaktian dalam rumah gereja "Valkenboschkerk" di Loosduinsekade 359 (Pintu terbuka setengah djam dimuka djam kebaktian).
- + 20.15: Oleh pemimpin2 dalam concours ditarik undi. Berikut pidato oleh salah seorang anggota Perwakilan R.M.S, sesudahnja:

C O N C O U R S

Sehabisnja concours maka upatjara pemberian hadiah didjalankan oleh PJM Ir J.A. MANUSAMA.

\$\$\$\$\$\$\$\$\$—\$\$\$\$\$\$\$\$\$

REPUBLIK MALUKU SELATAN
REPUBLIEK DER ZUID-MOLUKKEN

VOORLICHTINGSDIENST

Rotterdam, Pleinweg 170 b

Telefoon K 1800-76420

Communiqué:

No. 4/56.

Rotterdam, 10 oktober 1956.

Zoals bekend keerden ca een maand geleden 38 Ambonezen uit een kamp bij Arnhem per Willem Ruys terug naar Indonesië.

Een van hun leiders schreef kort na vertrek uit een Engelse haven een brief aan een ex-kampgenoot in Nederland, waarin hij o.m. het volgende stelde.

"Toen wij in open zee waren, ontvingen wij uit Indonesische bron bericht dat wij na aankomst ondergebracht zouden worden op Onrust of Nusakambangan, en na screening aldaar tewerk zouden worden gesteld in Bula (bij de petroleumboringen op N.O.Ceram), in Grissee (op een suikerfabriek bij Surabaja) en op een thee-onderneming op de Puntjak (berg-ondernemings-arreaal West-Java).

Wij zijn dus door de Indonesische regering bedrogen en ook door onze landgenoten in Nederland en Djakarta. Ik stuur je daarom deze brief zo snel mogelijk, opdat onze eilandgenoten op Nusahalawano niet hetzelfde zal kunnen overkomen.

Dit bericht uit Indonesische bron verbijstert mij. Ik weet niet wat te beginnen. Ik zou terug willen zwemmen naar Holland, maar wat geeft het allemaal. Ik kan niet anders doen dan mijn lot ondergaan en mij daarbij neerleggen.

Wij zijn reeds bedrogen, maar laat anderen niet bedrogen worden."
(Onrust en Nusakambangan zijn gevangenkampen in Indonesië.)

Teneinde de betrokkenen voor eventuele kwalijke gevolgen te behoeden, hebben wij in het bovenstaande namen weggelaten. Voor bonafide geïnteresseerden ligt echter de originele brief ter inzage bij de R.M.S.-Voorlichtingsdienst, Pleinweg 170 b, Rotterdam.

=====

R A P P O R T VAN CAW

Bijlage:

Betr.: Manifest R.M.S.

445975
1958
sijl.

Uit
vernomen.

werd het navolgende

Dr. NIKIJULUW en Ir. MANUSAMA hebben een manifest opgesteld, waarin wordt verklaard, dat de R.M.S.-leiding zich niet achter de tegen-regering te Padang kan stellen, zolang deze regering vasthoudt aan de Indonesische eenheidsstaat, waardoor Padang weigert de R.T.C.-overeenkomsten te erkennen en dus ook de R.M.S. niet erkent.

Op grond hiervan kan de R.M.S.-leiding in de leiders te Padang niet anders dan rebellen en opstandelingen zien, waarmede zij geen contact wenst op te nemen. Eerst wanneer Sumatra zich volledig van de Djakarta-regering zal hebben afgescheiden en zich tot een vrije onafhankelijke staat heeft uitgeroepen, kan er voor de R.M.S. aanleiding bestaan eventueel gezamenlijk tegen Djakarta op te treden.

Dit manifest werd door de R.M.S. ultimo maart 1958 toegezonden aan de Ver.Naties en de Veiligheidsraad.

3-4-1958.

Verbinding: No. 12. *h. Klaag*

Dossier: No. 170/144

Onderwerp: Herdenkingsfeest Ambonnezen.

18 april 1958.

440651

DAT. 23 APR. 1958

Bijl.

Bijlage: 1.

273 (713). 81

Hierbij wordt toegezonden een programma van het Herdenkingsfeest der Ambonnezen (8-jarig bestaan), hetwelk men voornemens is op 25 april 1958 te houden te 's-Gravenhage.

EINDE.

COMITE UNTUK MEMPERINGATI HARI ULANG TAHUN JANG
KE-DELAPAN DARI REPUBLIK MALUKU SELATAN
Panitera: Bazarstraat 50 den Haag
Telefoon: K1700-323256

-----o0o0o0o-----

Nomor : 037 / 8

Pokok : Perubahan mengenai djam2
terhadap upatjara dsb.nja
pada hari peringatan RMS.

Lampiran: 1 (satu) Atjara-Resmi.

's GRAVENHAGE, 29 maart 1958.

Kehadapan Jth. Tuan2 Putjuk Pim-
pinan B.P.R.M.S., C.R.A.M.S. dan
P.N.M.S.

(Dengan sekian benjak lembaran
jang diperlukan untuk disampai-
kan kepada Dewan2-Kamp dan Tuan2
Anggauta Comite)

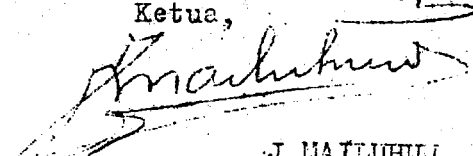
Tuan2 jang terhormat,

Dengan menundjuk pula kepada surat2 edaran dari
Comite tersebut diatas jaitu edaran jang diberikan nomor
027/8 ttgl.15-3-1958 dan nomor 001/8 ttgl.7-2-1958, maka
kami dari Comite menjerahkan keterangan jang teratur se-
perti berikut:

- 1) Supaja dapat memenuhi peraturan dari politie, maka su-
sunan "Atjara" (programma) untuk tgl.25 april itu kini
terpaksa dirobah dan hari kebangsaan itu dipikir baik
dimulainkan dengan kebaktian di-Valkenboskerk setjara
pengalasan serta lain2 upatjara jang berikut diperte-
tapkan sebagaimana ternjata pada lampiran surat ini.
Autobus2 jang mengangkut orang2 pergi kegeredja, diluas-
kan menurunkan orang2 itu dimuka atau didekat geredja
baharu meneruskan perdjalanannja ke-parkeerplaats di
Zuiderpark. Cdt. dari bus2 tersebut harus menasehatkan
sendiri chauffeur dari bus2 tersebut untuk datang kem-
bali dimuka selesainja kebaktian supaja dapat mengang-
kut orang2 dari geredja pergi kelapangan tersebut.
- 2) Terhadap upatjara pembarisan dan persediaan pada hari
peringatan tersebut, kami beritahukan bahwa djam2 jang
ditentukan semula, kini ternjata ta' dapat dipertahan-
kan dan olehnja itu diobah seperti ternjata dibawah ini:
 - a. Tentang djam tibanja autobus2 di-Zuiderpark dari
orang2 jang tidak berniat pergi kegeredja diobah dan
ditetapkan pada selambat2nja djam 11.00;
 - b. Tentang djam afdeling2 sudah harus mengambil tempat-
nja dilapangan parade, ditetapkan pada djam 11.30
 - c. Tentang djam Vaandel dengan vaandelwacht masuk kela-
pangan ditetapkan pada djam 11.35;
 - d. Tentang djam Wakil2/Anggauta2 Pemerintah tiba dila-
pangan parade, ditetapkan pada djam 11.55;
 - e. Tentang djam "Mars door de stad" jang tidak bisa di-
tawar dari Politie, ditentukan pada djam 14.00.
(djam mulai berangkat dari Zuiderpark)Sekian adalah keterangan mengenai perobahan djam dan
"Atjara Resmi" pada hari peringatan itu. Terimalah hormat
kami disertai dengan salam Tanah-Air jang bebas

"Mena-Muria"

Atas nama Comite tersebut,
Ketua,

J. MAILUHUI.

Selambar disampaikan untuk ketahuannya kepada:
- Wakil2/Anggauta2 Pemerintah RMS. di Nederland
- Organisasi2 Geredja dsb.nja.

LAMPIRAN dari surat edaran Comite Peringatan 8 tahun R.M.S.
ttgl.29-3-1958 nr.037/8.-

A T J A R A - R E S M I.

dari

HARI PERINGATAN DELAPAN TAHUN USIA
NEGARA REPUBLIK MALUKU SELATAN.

DJUMAAT tgl.25 April 1958.-

- Djam 09.30 - 11.00 KEBAKTIAN di Valkenboskerk bertempat di Loosduinsekade 359
- 11.00 Semua bus2 harus telah tiba di "INGANG" dari Zuiderpark dekat ROLSCHAATSENBAAN, dimana tersedia toilet.(gratis)
- 11.35 VAANDEL dengan Vaandelwacht masuk lapangan
- 11.50 Wakil2/Anggauta2 Pemerintah R.M.S. tiba dilapangan. Pemeriksaan pasukan pembarisan. PIDATO oleh PJM. Ir.J.A.MANUSAMA, Menteri R.M.S. jang mendjabat Kepala Misi Politik. D E F I L E.
- 14.00 "MARS DOOR DE STAD": Mulai berdjalan menurut route Zuiderpark - Drooglever Fortuynweg - Veluweplein - de Larijweg - Loosduinsekade - Regentesselaan - Newtonstraat - Conradkade - Marnixstraat - Elandstraat - Piet Heinplein - Hoge Wal - Woerdeinde - Heulstraat - Kneuterdijk - Lange Voorhout - Vos in 't tuinstreet - Malistraat - Nieuwe Uitleg - Dierentuinbrug - Boorlaan - Dierentuin.
- 15.30 Tibanja pembarisan dan pembubaran pasukan2 di MALIEVELD.
- 16.00 - 18.00 PERTANDINGAN sepak-bola antara kesebelasan bangsa Maluku melawan kesebelasan bangsa Belanda dan bertempat di-stadion V.U.C. terrein dekat station Laan v.Nieuw Oost-Indie (Dari Dierentuin/Malieveld naik lyn ?)
- 19.30 - 23.30 DIERENTUIN DEN-HAAG:
Pertundjukkan, PIDATO oleh PJM. Dr. J. P. NI-KYULUW, Wakil Umum RMS. diluar negeri. P E N U T U P.
(Malam ini akan diramaikan oleh Drumband dari Veteranen Legioen Nederland, Mena-Muria Minstrels dan Perhiapunan Fluit).-

-----oooOooo-----

N.B.: Orang2 jang hendak menonton pertandingan sepak bola boleh dapat membeli kartjis pada stadion jang tersebut diatas. Harganja: Staenplaatsen f. 0,50
Overdekte tribune f. 1,--

RAPPORT VAN E

AAN HC (CAW)

Nr : 65069.

Betr : Uitlatingen van

Typ : F.

~~22 april 1958.~~

ACDI 448673

Dupi. /

DAT. 23 APR. 1958

Op 21.3.1958 werd van
volgende bericht ontvangen.

het

deelde
mede, dat de kampraden van de B.P.R.M.S.-woon-
oorden in Nederland de opdracht van de R.M.S.-leiding
nadden gekregen, om per Ambonees gezin een bedrag bij-
een te brengen van f.20.-.
Volgens , zouden door de R.M.S.-leiding
de plannen gereed zijn gemaakt, voor de spoedige er-
kenning van de "Republik R.M.S." door een grote mogend-
heid. Door de R.M.S.-leiding zou beloofd zijn, dat na-
dere bijzonderheden hierover bekend zullen worden ge-
maakt tijdens de viering van de onafhankelijkheids-
dag van de R.M.S. op 25 april 1958 in de Bierentuin te
Den Haag.
beweerde met zekerheid te weten, dat
e.e.a. verband hield met het artikel in "De Telegraaf"
van 6 maart 1958, waarin de U.S.-generaal
aandringt op erkenning van de R.M.S.

Coll: x

Verbinding: No. 12.

22 mei 1958.

Doss.: 170/144.

Onderwerp: Viering 8-jarig bestaan van de R.M.S.

Bijlagen: 3.

Op vrijdag, 25 april 1958, werd door de Ambonezen in Nederland te 's-Gravenhage het achtjarig bestaan van de Republiek der Zuid-Molukken gevierd.

Met ruim 70 autobussen en andere vervoersmiddelen waren + 3000 Ambonezen van de diverse woonoorden in Nederland naar Den Haag gekomen.

Van 9.30 tot 11.00 uur werd in de Valkenboskerk, gelegen hoek Zuiderparklaan - Loosduinsekade, een korte dienst gehouden. Voorgangers in deze godsdienstoefening waren: Ds. uit Bloemendaal en Ds. uit Den Haag. Na de godsdienstoefening sprak Ir. Johan A. MANUSAMA uit Rotterdam een kort woord van dank aan al degenen, die zoveel voor Ambon hebben gedaan. Speciaal bracht hij dank aan de Stichting "Door de Eeuwen Trouw" en aan de Commissie voor Ambonezenzorg (C.A.Z.), waarvan de leider, de heer , aanwezig was.

Te + 12.00 uur werd op de speelweide van het Zuiderpark te 's-Gravenhage een parade gehouden. Ongeveer 1200 in uniform geklede mannen en vrouwen marcheerden in gesloten formatie naar de speelweide, alwaar zij zich in carré rondom een podium opstelden. Bij de troepen was ook een R.M.S.-vaandel met vaandelwacht, benevens een muziekkorps.

Te + 12.45 uur arriveerden op de speelweide de leiders van de R.M.S., die op het podium plaats namen.

Van genoemde R.M.S.-leiders waren aanwezig; Dr. J.P. NIKIJULUW, , P.W., LOKOLLO en Kol. TAHAPARY.

Om 13.00 uur arriveerde Ir. J.A. MANUSAMA, Minister van Defensie van de R.M.S., wiens komst met een trompetsignaal werd aangekondigd.

Nadat MANUSAMA, vergezeld van Kol. TAHAPARY, de troepen had geïnspecteerd, sprak hij in het Maleis een rede uit. Spreker herinnerde er aan, dat het heden 8 jaar geleden is, dat op Ambon de proclamatie van een vrij Ambon werd afgekondigd. Wij hebben nooit de wapens tegen Indonesië opgenomen, doch toen wij werden aangevallen moesten wij ons wel verdedigen. Thans, na acht jaren, woedt op Ceram nog steeds onze strijd voor de vrijheid voort. Spreker bracht dank aan al degenen, die thans nog op Ceram onder leiding van Dr. SOUMOKIL voor de vrijheid strijden.

Hij wekte de aanwezigen op niet te versagen en de tijd in Nederland niet in ledigheid door te brengen, maar zich voor te bereiden voor de taak die straks bij de opbouw van de Z. Molukken wacht.

Hoewel de R.M.S. sympathiek staat tegenover de strijd van de Sumatranen tegen Djakarta, staat deze niet aan de zijde van de tegenregering, die ook voorstander is van de eenheidsstaat. De huidige politieke ontwikkeling in Indonesië bewijst, dat de proclamatie van 25 april 1950 der Zuid-Molukken niet onjuist is geweest.

Met de woorden "Ambon zal herrijzen" besloot hij zijn rede:

Daarna werd het Ambonese Volkslied gespeeld. Vervolgens defileerden de opgestelde troepen langs de op het

- podium -

podium opgestelde leiders.

De opgestelde troepen marcheerden te \pm 14.00 uur in gesloten formatie via de in de vergunning voorgescreven route naar de "Dierentuin", alwaar de stoet werd ontbonden en de aanwezigen zich haastten naar het V.U.C.-terrein, alwaar een voetbalwedstrijd werd gespeeld tussen een Z.Mo-luks voetbalelftal en een combinatie van de club A.D.O. te 's-Gravenhage.

Te 19.30 uur werd in de zaal van de "Dierentuin" een feestavond gehouden, waarbij \pm 2900 Ambonezen aanwezig waren, alsmede vele Nederlandse genodigden. De feestavond werd geopend door Dr. J.F. NIKIJULUW, die in het Maleis en Nederlands een korte rede hield. - Verder moge verwezen worden naar het hierbij gevoegde programma.

Te 23.30 uur werd de bijeenkomst gesloten.

Het geheel had een zeer rustig en gedisciplineerd verloop.

EINDE.

STICHTING "D O O R D E E E U W E N T R O U W"

Eindhoven, 22 april 1958
Postbus 245

Aan de lezers/lezeressen van "De Stem van Ambon",

Op 25 april aanstaande wordt herdacht dat acht jaar geleden de Republiek Zuid Molukken een feit werd. Op deze dag zijn er in Den Haag - waar honderden Zuid Molukkers heen zullen gaan - verschillende plechtigheden en bijeenkomsten.

Onze Stichting nam op zich een grote wens van vele Zuid Molukkers en van vele Nederlanders te vervullen door een VOETBALWEDSTRIJD te organiseren voor het ZUIDMOLUKSE ELFTAL. Wij kregen hiervoor de beschikking over het V.U.C.-veld, gelegen aan de SCHENKKADE in Den Haag, terwijl een A.D.O.-COMBINATIE de tegenpartij zal zijn. Komt U aanstaande vrijdagmiddag de wedstrijd - die om vier uur aanvangt - bijwonen ?

De entreprijzen zijn:

overdekte tribune en eerste rang	f 1,--,
alle andere rangen	" 0,50,
jongensrang	" 0,25.

Op verschillende plaatsen in Den Haag zijn er kaarten in voorverkoop verkrijgbaar. Zie hiervoor de aanplakbiljetten.

Wanneer U de mogelijkheid ziet, komt U dan met gezinsleden, vrienden en bekenden deze wedstrijd bijwonen ? Is het U niet mogelijk naar het V.U.C.-terrein te komen, spoort U dan anderen aan deze wedstrijd mee te maken ? Een flink gevuld V.U.C.-stadion zal voor de Zuid Molukkers een grote steun zijn. Niet in de eerste plaats door het winnen van de wedstrijd, maar wel door het feit dat Nederland voor deze zo geïsoleerde vluchtelingen belangstelling toont.

Zorgt U ervoor dat wij aanstaande vrijdag om vier uur een flink bezet stadion hebben !

Met vriendelijke groeten,
hoogachtend,
STICHTING "DOOR DE EEUWEN TROUW",
A.Schiebergen, directeur.

FRONT PEMUDA MALUKU

CORR adr

VREDENHOEFF STR 18

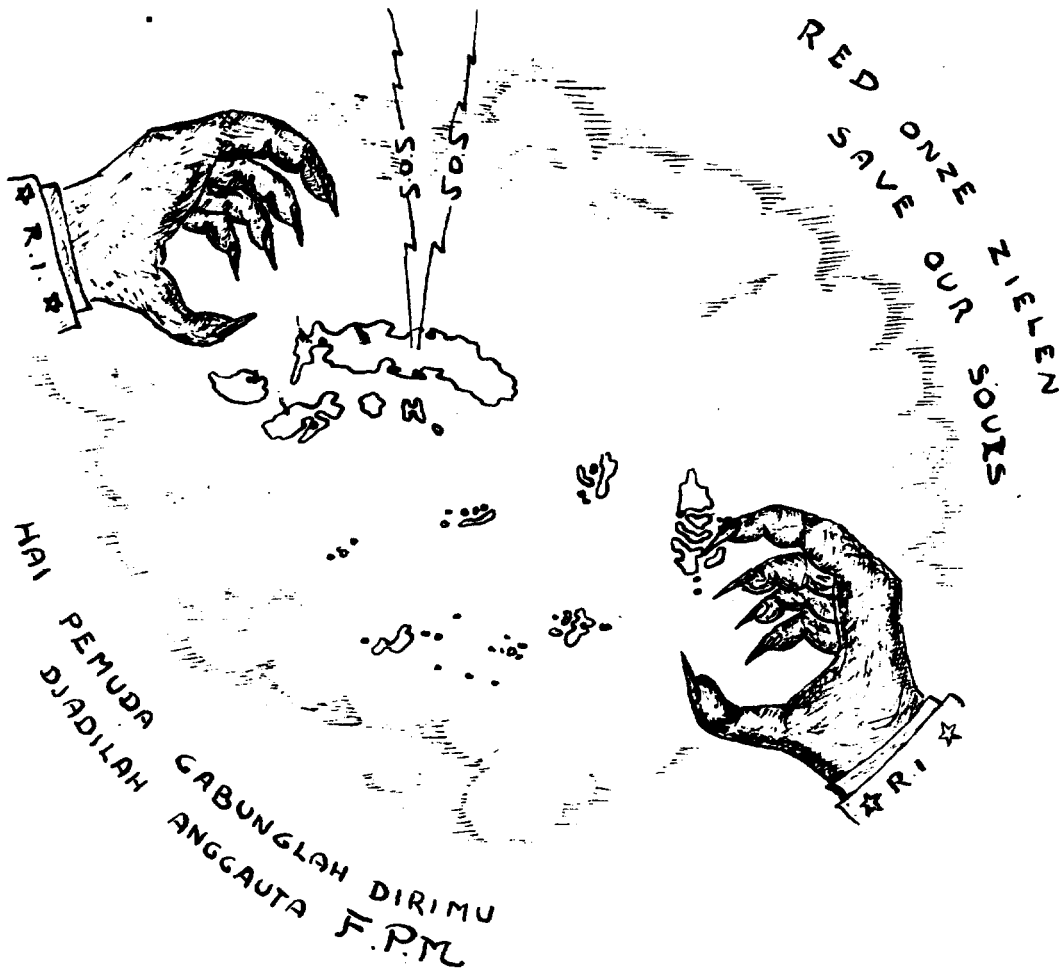
VOORSCHOTEN

DIATAS KERUNTUHAN AMBON
KAMI BANGUNKAN MALUKU BARU

OP DE PUINHOPEN VAN AMBON
ZULLEN WIJ EEN NIEUW MOLUKKEN

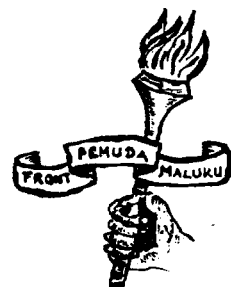
BOUWEN

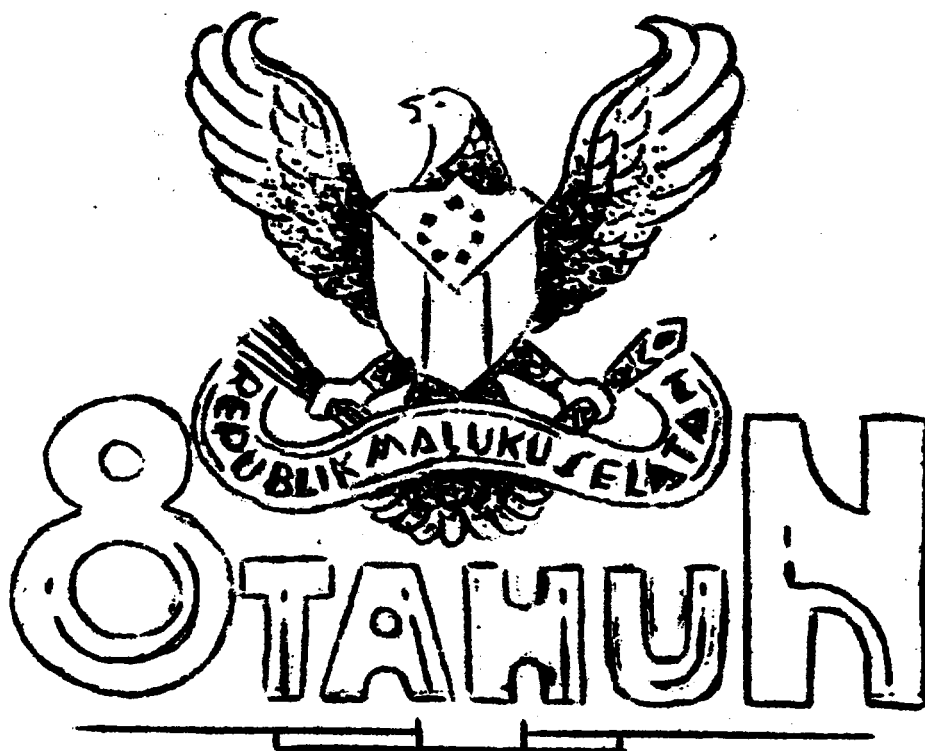
ON THE RUINS OF AMBON
WE'LL BUILD A NEW MOLUCCAS

NIETTEGENSTAANDE
DE ATLANTIC CHARTER
DE R.T.C OVEREENKOMST
DE VERENIGDE NATIES
WERD AMBONS ZELFBESCHIKKINGS-
RECHT VERKRACHT

NOTWITHSTANDING
THE ATLANTIC CHARTER
THE R.T.C AGREEMENT
THE UNITED NATIONS
AMBONS RIGHT FOR
SELFDETERMINATION WAS VIOLATED.....

P R O G R A M M A

VAN DE VOORSTELLING TE GEVEN
IN DE DIERENTUIN TE DEN HAAG
OP 25 APRIL 1958

T.G.V. DE HERDENKING VAN
HET 8-JARIG BESTAAN
VAN DE REPOEBLIK MALOEKOE SELATAN.

---o)(o---

aanvang 19.30 u.

P r o g r a m m a .

1. Opening.
2. Rede van Z.E. Alg.Vert.RMS.Dr.J.P.NIKIJULUW.
3. Drumband van het Veteranen Legioen Nederland.
4. Colonne stok.
5. Menari lenso.
6. Colonne sabel.
7. Tjakalele M a r o .
8. Mena Moeria Minstrels.
9. Tjakalele Tanimbar.
10. Pakaiian Kebangsaan.
11. Tudju lompat.

P A U Z E

In de pauze zal muziek worden ten gehore gebracht door de Mena Moeria Minstrels, de Drumband v.h. Veteranen Legioen Nederland en de fluitorkesten van "Schattenberg" en "Vught".

12. Tjakalele bulu ayam.
13. Pantjing ikan.
14. Menari bulu ayam.
15. Mena Moeria Minstrels.
16. Menari Nolot.
17. Menari sioh Tanah Air.
18. Slotnummer.

Bovenstaand programma wordt gegeven
door de kinderen van Geleen, Vught, Schatten-
berg en Marum...

De nummers worden hoofdzakelijk uitge-
voerd door de jongeren uit de genoemde woon-
oorden.

=====

A M B O N Z A L H E R R I J Z E N !

Lang Leve Mr. Dr. Soumokil

M e n a M o e r i a !

=====

Mijn schildt ende betrouwen
Sijt Gij, o God, mijn Heer,
Op U so wil ick bouwen
Verlaet mij nimmer meer.
Dat ick doch vroom mag blijven
Uw dienaer t'allerstont,
De tyranny verdrijven
Die mij mijn hert doorwont.

Hena masa waja, leti oeni moea-o
Joeri tasi beja salan'e kotika-o ,
Hena masa waja, leti oeni moea-o
Joeri tasi beja salan'e kotika-o ,
A oleh roemah- 'e, roemah singgih sepa- 'e.
E - pau-ni ité, kibiratoe hira rollo
Hena masa waja, leti hoeni moea- o,
Joeri tasi beja salané kotika- o.

9 juni 1958

RAPPORT VAN E
AAN HC(CAW)

No. : 67124

Betr. : Regering van de Republiek van de Zuid-
Molukken.

Typ. : C

ACD/ 455/27
Dupl. <i>X g. m. f. d. n. 27</i>
DAT. 10 JUNI 1958
<i>gjt.</i>

Op 30 mei 1958 werd van
het volgende bericht ontvangen :

Uit bleek, dat het congres van
de Wereld Raad van Kerken niet zal plaats hebben
in juni 1958, doch in
augustus 1958.

Het staat echter nog niet vast of MANUSAMA aan
dat congres zal kunnen deelnemen. De reis naar
Brazilië wordt namelijk in groepsverband gemaakt
via Amerika met een gecharterd vliegtuig.
Na een verblijf van 12 dagen in Amerika, zal de
reis naar Brazilië plaats hebben.

MANUSAMA zal dus een visum moeten hebben
voor Amerika. Op vroegere verzoeken om een visum
voor Amerika, werd steeds afwijzend beschikt.
De kans bestaat dus, dat het verzoek thans weder
om van de hand zal worden gewezen.

Enige tijd geleden werd gemeld, dat de ver-
tegenwoordiger van de republiek van de Zuid-
Molukken in Amerika, , uit die
functie zou worden ontslagen. Kort daarna werd
genoemde vertegenwoordiger inderdaad als zodanig
ontslagen. heeft zich van dat ontslag
echter niets aangetrokken en hij is tot heden
als vertegenwoordiger van de Zuid-Molukken blij-
ven optreden.

Bij de algemene vertegenwoordiger van de
Republiek van de Zuid-Molukken in Nederland, Dr.
NIKYULUW, die heeft ontslagen
is door andere leiders van de Republiek van de
Zuid-Molukken herhaaldelijk er op aangedrongen
het aan verleende ontslag in
Amerika bekend te maken, hijv. door advertentie
in de dagbladen etc..

Dr. NIKYULUW meent echter, dat het voor de zaak van de Republiek van de Zuid-Molukken niet gewenst is het verleende ontslag in het openbaar bekend te maken.

Dat zich van het ontslag niets heeft aangetrokken en zijn werkzaamheden als zodanig voortzet is o.a. uit het volgende gebleken.

Een niet bij name genoemde Amerikaanse organisatie heeft MANUSAMA een betrekking bij bedoelde organisatie aangeboden.

Hij zou dan naast zijn werk voor deze Amerikaanse organisatie ook zijn werk als hoofd van de politieke missie van de Republiek van de Zuid-Molukken in Amerika kunnen vervullen en het werk van kunnen overnemen.

Bovendien zou MANUSAMA dan in de gelegenheid zijn in contact te komen met de Verenigde Naties, of althans met vertegenwoordigers daarvan. De Amerikaanse organisatie verzocht MANUSAMA spoedig te willen mededelen of hij de aangeboden betrekking zou willen aannemen.

Tot het aanvaarden van het aanbod van bedoelde Amerikaanse organisatie, heeft MANUSAMA zich onmiddellijk bereid verklaard; dat is ongeveer 2 maanden geleden. Daar MANUSAMA op zijn schriftelijke bereidverklaring na ongeveer 6 weken nog geen bericht van meer bedoelde organisatie had ontvangen, heeft hij wederom een brief geschreven en gevraagd of de organisatie zijn eerste schrijven al dan niet had ontvangen. Op 30 mei 1958 ontving MANUSAMA antwoord op zijn brieven. Daarin werd medegedeeld, dat het bedoelde organisatie gebleken was, dat

nog steeds vertegenwoordiger van de Republiek van de Zuid-Molukken in Amerika is en dat in verband daarmee het aanbod om MANUSAMA in hun dienst te nemen kwam te vervallen. Het aanbieden van een betrekking had in hoofdzaak tot doel MANUSAMA te helpen de belangen van zijn land in Amerika te kunnen bepleiten.

Uit één en ander blijkt, dat tracht te voorkomen, dat een andere vertegenwoordiger van de Republiek van de Zuid Molukken naar Amerika komt.

18 juli 1958

RAPPORT VAN E

AAN HC(CAW)

No. : 68658

Betr. : Mededelingen van bestuursleden van de
B.P.R.M.S..

Typ. : C

460 368

19 JULI 1958

Bijl.

Op 14 juli 1958 werd van
het volgende bericht ontvangen :

Op het kantoor van de B.P.R.M.S., Bazar-
straat 50, Den Haag, werd door enkele bestuurs-
leden van genoemde organisatie het volgende
verteld :

Begin juli 1958 werd door
Pieter Willem LOKOLLO een vierdaags bezoek ge-
bracht aan Brussel, met het doel contact op te
nemen met de ambassade van Nationalistisch Chi-
na te Brussel. Het initiatief hiertoe zou uit-
gegaan zijn van laatstgenoemde instantie.

Alhoewel de Chinese regering op Formosa
sympathiseert met de zaak van de R.M.S., heeft
zij tot dusverre noch de regering van de R.M.S.
willen erkennen, noch daadwerkelijk de strijd
van de Ambonnezen in de Zuid-Molukken gesteund.
Wel ging deze sympathie van de Formosa-regering
zo ver, dat Ir.J.A.MANUSAMA werd uitgenodigd
een bezoek te brengen aan Taipeh, hetgeen in
1957 dan ook plaats vond.

Na de laatste ontwikkelingen in Indonesië
en de (verkapte) steun, die daarbij door Natio-
nalistisch China werd verstrekt aan de "rebel-
len" op Celebes, zou de regering van Chang-Kai-
shek thans genegen zijn ook verder te gaan in
haar sympathie voor de zaak van de Zuid-Molukke
hetgeen dan zou gebeuren door :

- 1) eventuele erkenning van de R.M.S.;
- 2) daadwerkelijke steun aan de strijd op de
Zuid-Molukken, door wapenleveranties etc..

Dat LOKOLLO en niet MANUSAMA (de hoogste
vertegenwoordiger van de R.M.S. in Nederland)
naar Brussel is gegaan om hierover besprekingen
te voeren, had twee redenen.

In de eerste plaats wilde MANUSAMA na reeds gesproken te hebben met het hoogste gezag op Formosa, geen besprekingen meer voeren met lage geplaatste tussenpersonen in Brussel. Op de tweede plaats heeft LOKOLLO "de oudste papieren" in Brussel, gezien zijn langdurig verblijf te Brussel vóór zijn komst naar Nederland.

Intussen zou ook van de zijde van de ambassade van Nationalistisch China in Parijs een uitnodiging zijn ontvangen om nadere besprekingen te voeren.

Naar verluidt, zou MANUSAMA voornemens zijn van deze uitnodiging wel gebruik te maken. De bekende kolonel TAHAPARY zou MANUSAMA in het geval van een bezoek aan Parijs vergezellen.

Overigens is bekend, dat de verhouding tussen MANUSAMA en LOKOLLO niet al te best is. MANUSAMA is de voorzichtige diplomaat, die veel meer heil verwacht van een openlijke erkenning van de R.M.S. door Nationalistisch China. LOKOLLO daarentegen meent, dat daadwerkelijke steun middels wapenleveranties etc. van veel meer nut is voor de zaak van de R.M.S..

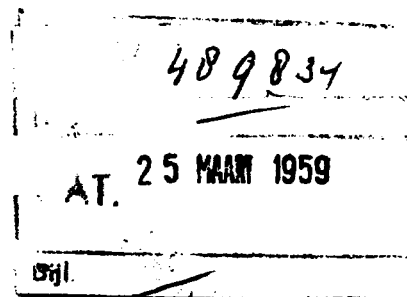
Wat de besprekingen van LOKOLLO, die nu weer in Nederland terug is, in Brussel hebben opgeleverd, is niets bekend geworden.

Wel zouden na zijn terugkomst, door hem en , schriftelijk contact zijn opgenomen met sympathisanten van de R.M.S. in Nieuw-Guinea en Australië (in welk land LOKOLLO enige tijd verbleven heeft op zijn beruchte reis met de "TIKI" naar Ceram).

R A P P O R T VAN K/CH

No. : 1455

Onderwerp: Mededelingen

Van _____ werd d.d. 6 maart 1959 het volgende vernomen.

deelde mede, dat het bezoek van Ir MANUSAMA aan Canada een zeer groot succes is geworden zowel voor hemzelf als voor de R.M.S.. In het blad Mena Muria van 25-2-1959 is daarover een artikel opgenomen. Na zijn terugkomst in Nederland heeft MANUSAMA in een bijeenkomst van R.M.S.-leiders verslag uitgebracht van al hetgeen hij te Montreal heeft meegemaakt en daarbij ook enkele feiten genoemd welke h.t.l. nog niet algemeen bekend zijn.

Tijdens een aldaar gehouden persconferentie, waarbij aan MANUSAMA verschillende vragen werden gesteld, was daarbij ook aanwezig een vertegenwoordiger van de Indonesische Ambassade te Montreal, een zekere _____, die op een gegeven moment zich tot MANUSAMA wendde en hem toevoegde "dat aangezien de R.M.S. niet bestaat, hij daarvan derhalve ook geen vertegenwoordiger kan zijn". Hierdoor was MANUSAMA in de gelegenheid op de conferentie, in het openbaar, een juist beeld te geven van het ontstaan van de R.M.S., de proclamatie en de verkiezing van de R.M.S.-regering door het volk van de Zuid-Molukken, waartegen de Indonesische vertegenwoordiger niets in te brengen. Om zijn houding te redden, verklaarde deze tenslotte, dat MANUSAMA zich toch maar niet ontzag om op een Indonesisch paspoort te reizen en daarmee in feite toegaf Indonesiër te zijn, waarna MANUSAMA ten overstaan van alle aanwezigen verklaarde, dat betrokkene zich moest vergissen en zijn van de Nederlandse Regering verkregen paspoort toonde, waarmee de Indonesiër afdoende was verslagen.

Verder deelde hij mede, dat de R.M.S.-leiders en het bestuur van de B.P.R.M.S. door de commissie Verwey-Jonker werden uitgenodigd voor een bespreking op woensdag 11-3-1959 in het restaurant Bellevue (?) alhier over het assimilatieproces onder de Ambonezen, waartoe genoemde commissie een eindrapport zal hebben in te dienen aan de Regering;

24-3-1959.

R A P P O R T VAN K/CH

No. : 1454

Onderwerp: Mededelingen

409038
25 MAART 1959

Uit werd d.d. 4 maart 1959 het volgende vernomen.

deelde in een gesprek mede in begin februari te hebben verklaard, dat topfiguren van de R.M.S. in december 1958 plannen hadden beraamd om van Nederlanders die met de R.M.S. sympathiseren geld los te krijgen. Dit is, zo zegt hij, volkomen waar gebleken. Zowel de kas van de R.M.S. als van de B.P.S. was leeg en zonder geld kon er geen actie worden gevoerd en de dure reizen van MANUSAMA worden bekostigd.

Doch niet alleen bij Nederlanders werd geld ingezameld, maar ook onder de Ambonezen in de kampen, waarmede hoofdzakelijk was belast.

Hij deed voorkomen dat de United Nations op het punt stond de R.M.S. als zelfstandige staat te erkennen en daartoe MANUSAMA had uitgenodigd voor nadere besprekingen over te komen, waarvoor natuurlijk geld nodig was. Per gezin zou slechts een bedrag van f.20.-- verschuldigd zijn. Later werd dit bedrag tot f.40.-- en f.100.-- verhoogd en heeft vernomen, dat aan een gezin in het kamp IJseloord zelfs een bedrag van f.500.-- is gevraagd. Op deze wijze was er voldoende geld binnengekomen en kon MANUSAMA weer eens op reis gaan, doch niet naar Amerika voor een bespreking met de Verenigde Naties zoals werd voorgegeven, maar naar Montreal in Canada voor een organisatie van studenten werkende onder de naam Model United Nations, welke hem in de daad als Vertegenwoordiger der R.M.S. beschouwde en in welke hoedanigheid hij ook aan het congres zou deelnemen en het woord voeren.

De Indonesische Ambassade aldaar heeft toen middels Indonesische studenten, die ook aan het congres deelnamen, protest laten aantekenen tegen de officiële aanwezigheid van MANUSAMA en het feit dat hij in deze hoedanigheid het woord zou voeren, en hebben gedreigd, indien hem dit toch zou worden toegestaan, de Indonesische deelnemers aan het congres zich zouden terug trekken waarbij de Japanse deelnemers in opdracht van de Japanse Ambassade zich aansloten. MANUSAMA besloot toen van deelname aan het congres af te zien. Het gevolg hiervan was dat deze houding de aandacht trok en niet alleen de organisatoren van het congres maar ook de pers en televisie-commentators de houding van de Indon. en Japanse Ambassades als ondemocratisch bestempelden, waardoor MANUSAMA juist in het brandpunt der belangstelling kwam en de gelegenheid kreeg in conferenties en vraaggesprekken de belangen der R.M.S. naar voren te brengen. Het toeval wilde dat een der vertegenwoordigers van de Indonesische Ambassade aldaar op 4 februari j.l. aan de pers had verklaard, dat de Zuid-Molukken geen bezet gebied is, doch een rustig deel van Indonesië vormt, terwijl juist dezelfde dag het Reuter Persbericht

werd omgeroepen, dat 5 plaatsen op Ceram door de Indon. Luchtmacht waren gebombardeerd om R.M.S. strijdkrachten aldaar op te ruimen. Deze tegenstellingen werden op 5 februari in alle bladen welke in Canada verschijnen naast elkaar geplaatst, waarmede het diplomatieke incident onder de aandacht van het Canadese volk kwam, waardoor werd bereikt dat er enorme belangstelling voor de belangen der R.M.S. werd gewekt en de zending van MANUSAMA een groot succes werd.

Naar vernam zou MANUSAMA dit succes voor een groot deel te danken hebben aan de voorzitter van het congres, de Indiër , die hem daarbij heeft geadviseerd en hem in contact bracht met Canadese journalisten, radio- en televisiecommentators.

zegt te betwijfelen of het Reuter-bericht omtrent het bombardement op Ceram op waarheid berust. De daarbij genoemde plaatsen Sala, Talipi, Tanah Binga, Kalimati en Amasono bestaan volgens hem op Ceram niet. Wel echter Tala en Amasana. Ook heeft geen enkel blad in Indonesië melding van dit bombardement gemaakt, terwijl ook de Indonesische radio-omroep hiervan niets berichtte.

Voorts zegt dat bij de inzameling van gelden ook heeft verklaard, dat deze behalve voor de reis van MANUSAMA tevens dienden voor de betaling van reeds aangekochte wapens voor Ceram, welke bereids in geheime depots te Singapore zijn opgeslagen.

TAHAPARY - aldus - die conform de onderlinge afspraak van de R.M.S.leiders ongeveer 2 maanden zich h.t.l. heeft schuil gehouden en begin februari j.l. weer te voorschijn kwam, verklaart nu in Manilla te zijn geweest en contact te hebben gelegd met van de Indonesische tegenregering.

Hij bevestigt het bericht omtrent de aankoop van wapens en verklaart te Manilla een regeling te hebben getroffen met 2 Nederlanders en 2 Ambonezen om de wapens van Singapore naar Ceram over te brengen.

De reis van MANUSAMA naar Montreal zal grotendeels wel betaald zijn door de studentenorganisatie aldaar en van de aankoop van wapens voor Ceram gelooft hij niets. De kwestie is dat als wettige en enige vertegenwoordiger der R.M.S. eerst in Nieuw Guinea en later in Nederland verzocht heeft om teruggave

van het motorschip Hoa Moa en de zich destijds daarin bevindende lading kruidnagelen, vertegenwoordigende een zeer grote waarde. Het schip ligt nog steeds aan de ketting te Sorong, maar de lading is inmiddels verdwenen en werd daar ondershands verkocht door toedoen van MANUSAMA.

Deze is nu bevreesd dat dit zal uitlekken en poogt thans zijn naam te redden door het geld bijeen te brengen dat hij destijds heeft verdonkeremaand.

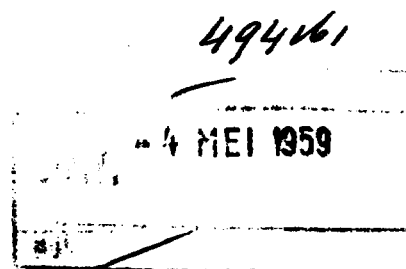
In antwoord op zijn verzoekschriften heeft NANLOHY juist enkele dagen geleden bericht ontvangen van zijn advocaat dat de Nederlandse Regering afwijzend heeft beschikt op teruggave van de Hoa Moa, doch dat t.a.v. de lading nog geen beslissing kon worden genomen, aangezien deze blijkt te zijn verdwenen. Deze kruidnagelen waren het eigendom der vroegere R.M.S.regering, waarover de verantwoording droeg en welke destijds bij zijn aanhouding op Nieuw-Guinea door het Gouvernement aldaar in beslag werden genomen. Hijzelf was hierbij ook financieel betrokken.

24-3-1959.

R A P P O R T VAN K/CH

No. : 1560

Onderwerp: Aangelegenheden R.M.S. Algemeen

Op 20 april 1959 werd het volgende vernomen.

In het blad "Nieuws in het kort over de Republiek Zuid-Molukken" gedateerd 25 maart 1959 no.2, komen twee artikelen voor.

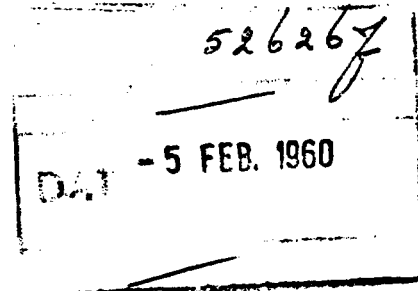
1e. "De Kamerverkiezingen 1959 in Nederland", waarin naar voren wordt gebracht dat 4 van de 12 politieke partijen welke aan de verkiezingen deelnamen, de strijd der Zuid-Molukken voor hun zelfbeschikkingsrecht in hun verkiezingsprogramma hebben opgenomen, n.l. de S.G.P., de A.R.P., de V.V.D. en de G.P.V. en voorts dat 91.000 kiezers een voorkeurstem hebben uitgebracht op het K.V.P.-lid K.van RIJCKEVORSEL, die bekend staat als "Ambon-advocaat", zodat deze, hoewel op de K.V.P.-lijst op een niet verkiesbare plaats voorkomende, nu toch in de gelegenheid wordt gesteld op een meer onafhankelijke manier voor Ambon's recht in de 2e Kamer op te komen.

2e. "Wat Ambon van Nederland verwacht", waarin wordt betoogd, dat de tegenwoordige internationale positie van Nederland, door haar deelname en bijdrage aan de Navo, nu vele malen sterker is dan in de jaren 1945-1949, waardoor de regering thans in de gelegenheid is de aandacht van de internationale wereld en de Verenigde Naties op het nog onopgeloste probleem van de Zuid-Molukken te vestigen, steunverlening aan de Zuid-Molukse leiders b.v. door opname van een Zuid-Molukker als adviseur in de delegatie bij de Verenigde Naties, geschikte jonge Ambonese krachten in de gelegenheid te stellen op kantoren en staatsinstellingen vaardigheid en ervaring op te doen ten behoeve van de Zuid-Molukken en Nieuw-Guinea in de toekomst en het plegen van regelmatig overleg met de Zuid-Molukse leiders of, indien deze 4 punten niet uitvoerbaar mochten zijn, dat van de Nederlandse Regering althans geen tegenwerking, daden dan wel uitlatingen worden verwacht welke de Zuid-Molukse zaak zouden kunnen benadelen.

1-5-1959.

R A P P O R T VAN K/CH

No. : 2378

Betreft:

Van werd vernomen
op 25.1.60 als volgt

"Het is voor MANUSAMA en zijn medewerkers blijkbaar erg gemakkelijk om naar het buitenland te reizen. MANUSAMA heeft destijds zelfs een bezoek aan Formosa, gebracht. Hoe zij het met hun paspoorten voor elkaar kunnen krijgen, begrijp ik niet. Voor het contact met leden van de Permesta, waarover MANUSAMA op zijn laatste persconferentie gesproken heeft, zijn uiteraard ook Ambonnezen van de B.P.R.M.S. naar het buitenland geweest, doch het is mij niet bekend wie dat waren. Wel heb ik vernomen, dat de chef-staf van het leger der R.M.S., TAHAPARY, reeds vóór januari 1960 naar het buitenland is vertrokken. Hij zal zeker als militair met leden van de Permesta in het buitenland over militaire aangelegenheden confereren, nu er blijkbaar besloten is tot samenwerking van de B.P.R.M.S. en de Permesta. Het is mij niet bekend waarheen hij is gereisd, doch hij beschikte wel over vrij veel geld. Alle bij de B.P.R.M.S.-aangesloten woonoorden van de Ambonnezen, hebben elk f 400.- bijeengebracht voor reis- en verblijfkosten van TAHAPARY".

4.2.60

REPUBLIK MALUKU SELATAN
REPUBLIEK DER ZUID-MOLUKKEN

VOORLICHTINGSDIENST

Rotterdam, Pleinweg 170b

Telefoon K 1800-7642

Communiqué:

Zijne Excellentie dr. J.P. Nikijuluw en Zijne Excellentie ir. J.A. Manusama resp. gevolmachtigde en minister van de Republiek Zuid-Molukken hebben in een telegram aan Moise Tshombe, premier van de Republiek Katanga, hun gevoelens van warme sympathie uitgedrukt voor zijn opkomen voor de rechten van de mens tijdens het uitbreken van mouterij tegen de blanken in zijn land.

Als Zuid-Molukkers die 10 jaar geleden hun republiek uitriepen om te voorkomen met Indonesië in het verderf gestort te worden, begrijpen zij de proclamatie van de Republiek Katanga en zijn zij bereid Moise Tshombe alle mogelijke hulp te verschaffen.

Rotterdam, 13 juli 1960.

4

NO. 549324
Dupl. /
DAT. 9 AUG. 1960
Bijl. /

R A P P O R T VAN K/CH.

No. : 2787

Betreft: Ambonëse aangelegenheden.

Van _____ werd op 27 juli 1960 het volgende vernomen. _____ zou nog steeds een ca. 200-leden tellende ahang hebben en wel voornamelijk in de Ambonëse woonoorden te Barneveld - Hooghalen en Muiderberg.

Van deze aanhangers zou _____ maandelijks een bijdrage in geld ontvangen. Het is niet bekend hoe groot deze bijdrage is. De leider van de R.M.S.-regering in Nederland, Ir. Johan Alvarez MANUSAMA, zou na het voorgaande vernomen te hebben, een rondschrijven aan de Ambonëse woonoorden gericht hebben, waarin hij tegen waarschuwt.

Een aantal Ambonëzen vond dit maar een halve maatregel en had hij liever gezien, dat MANUSAMA - net als het hoofdbestuur van de C.R.A.M.S. dit had gedaan - door middel van een rondschrijven de kampen had opgedragen er op toe te zien, dat _____ de toegang tot de woonoorden werd verboden.

Intussen zou MANUSAMA zelf wederom een algemene order aan de woonoorden hebben gegeven, dat per Ambonëes gezin wederom een bedrag moest worden geïnd - ditmaal groot f.100.-, welke bijdrage ook nu weer net als bij de voorgaande heffing van f.400.- per gezin, bestemd zou zijn voor de aankoop van wapens voor de strijd op Ceram.

Daar bij de voorgaande heffing van f.400.- was gezegd, dat de R.M.S.-leiding in Nederland de bewijzen zou overleggen, dat daarvoor wapens waren gekocht, maar dit bewijs nooit gegeven werd, voelen vele Ambonëzen er nu niets voor om nogmaals f.100.- op te brengen. Overigens beweert MANUSAMA nog steeds, dat de nu reeds een jaar lang afwezige "chef-staf" van de R.M.S.-strijdkrachten, Levinus TAHAPARY, zich "ergens in het Verre Oosten" bevindt, teneinde contact te houden met Dr. Ch. SOUMOKIL op Ceram en de Ambonëse strijders aldaar van wapens te voorzien.

Teneinde de weerstand te overwinnen van enkele invloedrijke leden van de "Badan Perwakilan Republik Maluku Selatan" (BPRMS), heeft MANUSAMA nu de voorzitter van de kampraad van Hooghalen, _____, gebombardeerd tot "generaal van het R.M.S.-leger", en het lid van dezelfde kampraad _____ tot "kolonel".

Van deze benoemingen hebben beiden een schriftelijk besluit van MANUSAMA ontvangen.

De volgende prominente Ambonëzen: Pieter Willem LOKOLLO, _____ en _____, zijn aan MANUSAMA gebonden, doordat zij maandelijks een toelage van laatstgenoemde ontvangen. Uit welke middelen MANUSAMA deze toelagen betaalt, wist _____ niet te zeggen.

De kloof tussen MANUSAMA en de CRAMS heeft zich nog verbreed, o.m. doordat MANUSAMA een mislukte poging heeft gedaan om zich met interne CRAMS-zaken te bemoeien.

Verder heeft MANUSAMA de CRAMS-leiding "opgedragen om zich bij de

besluiten....

besluiten van "Commissie Ambonese Zaken" (CAZ) neer te leggen, zoals bij de z.g. "zelfstandigheids-regeling" en bij het "huurbetalen". De CRAMS-leiding heeft n.l. deze besluiten van CAZ naast zich neergelegd, daar zij nog steeds van mening zijn, dat zij als militairen van het voormalige KNIL in dienstopdracht naar Nederland zijn gekomen en hier ten onrechte zijn gedemobiliseerd.

Wederom heeft de CRAMS-leiding nu het voornemen een proces tegen de Nederlandse Staat te beginnen, ditmaal terzake de "onrechtmatigheid van huuroplegging".

Volgens zou het alles bij elkaar genomen niet zo vreemd zijn, wanneer de CRAMS-leiding er toe over zou gaan het gezag van de R.M.S.-leiding in Nederland niet meer te erkennen. Dit temeer, daar het CRAMS-bestuur de overtuiging heeft, dat MANUSAMA berichten van Dr. SOUMOKIL op Ceram voor de Ambonezen in Nederland achterhoudt.

Dit is voor aanleiding om te proberen buiten de RMS-leiding in Nederland om, contact te zoeken met Ceram of met SOUMOKIL.

neemt aan, dat dit niet zo moeilijk zal zijn, nu regelmatig Nederlandse militairen naar Nieuw Guinea vertrekken.

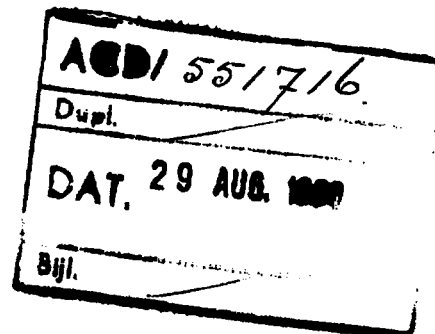
Ook heeft gedacht aan de mogelijkheid om zelf als vrijwilliger op Nieuw-Guinea dienst te nemen, dat hij de Nederlandse nationaliteit heeft en zelf sergeant-majoor in het KNIL is geweest.

5.8.60.

R A P P O R T VAN K/CH.

No. : 2816

Betreft: R.M.S. en Indonesische rebellen..

Van _____ werd op 17.8.60 het volgende vernomen:
De vertegenwoordigers in Nederland van de Republiek der Zuid-Molukken zouden geen contact meer wensen te onderhouden met de vertegenwoordigers van de z.g. tegenregering op Sumatra. Wel onderhouden zij nog contact met de vertegenwoordigers van Manado. Met dezen willen de leiders van de Zuid-Molukken wél samenwerken, omdat zij niet de eis stellen, dát de proclamatie waarbij de Republiek der Zuid-Molukken werd uitgeroepen ongedaan wordt gemaakt, zoals de tegenregering op Sumatra dat eist.

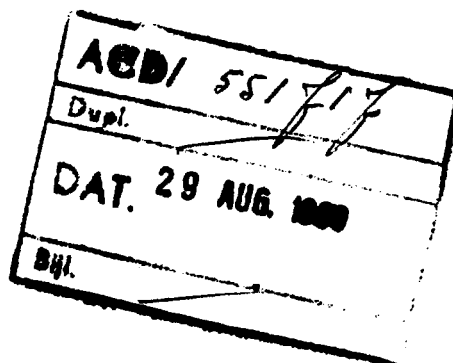
Kortgeleden zou MANUSAMA een gesprek hebben gehad met een Menadonese vertegenwoordiger, die illegaal de Nederlandse grens zou hebben overschreden.

26.8.60.

R A P P O R T VAN K/CH.

No. : 2817.

Betreft: R.M.S. en Katanga.

Van _____ werd op 17.8.60 het volgende vernomen:
De vertegenwoordigers in Nederland van de Republiek der Zuid-Molukken (I^g. MANUSAMA en Dr. NIKIJULUW) zouden bericht van TSJOMBE hebben ontvangen, dat hij instemt met hun plannen Ambonese militairen uit Nederland naar Katanga te zenden. Een groot aantal Ambonezen zou zich hiervoor hebben aangemeld, doch bedoelde vertegenwoordigers wensen, vóór dat deze Ambonezen naar Katanga vertrekken, zekerheid hebben, dat zij later weer naar Nederland terug kunnen komen.

De Ambonese leiders vermoeden echter dat, nu TSJOMBE troepen van de V.N. heeft toegelaten, hij de Ambonese militairen niet meer nodig zal hebben.

Het bericht, dat de Ambonese leiders van TSJOMBE hebben ontvangen kwam waarschijnlijk via een vertegenwoordiger van zijn regering in Brussel.

26.8.60.

NO/ 55852/
19 OKT. 1960
DAL

R A P P O R T VAN K/CH.

No. : 2907

Betreft: R.M.S.

In het blad "Nieuws in het Kort over de Republiek Zuid-Molukken" gedateerd 25 augustus j.l. no. 7, zijn 2 artikelen opgenomen, betreffende:

1. "Katanga en de Zuid-Molukken", waarin wordt gewezen op de grote overeenkomst in de actie van Katanga en die der Zuid-Molukken van 10 jaren geleden. Verder vermeldt het artikel, dat behalve het telegram, dat de R.M.S.-leiding op 13 juli j.l. aan TSHOMBE van Katanga zond, de R.M.S.-leiding in een telegram aan de Secretaris Generaal der V.N. ernstig protesteerde tegen diens besluit om V.N.-troepen naar Katanga te zenden, terwijl het artikel verder vermeldt, dat de Zuid-Molukse Vertegenwoordigers, indien nodig, bereid zijn een detachement militairen naar Katanga te sturen.
2. "Premier TSHOMBE's antwoord op het telegram der Z.-Molukse leiders waarbij deze telegrafisch zijn dank betuigdé voor het Z.Molukse aanbod en verklaarde, indien nodig, daarvan gebruik te zullen maken.

14.10.60.

R A P P O R T VAN K/CH.

No. : 3060

Betreft: R.M.S.-leiding.

580191
DAT. 18 JAN. 1961
Bijl.

Van werd vernomen, dat in de woonoorden voor Ambonezen in Nederland geruchten gaan, dat de "Vertegenwoordiger van de R.M.S. in Nederland": Ir. J.A. MANUSAMA, binnenkort weer een inzameling van geld en sieraden in de woonoorden zal houden, nodig voor de aankoop van wapens voor de strijd op Ceram. Ter stimulering van dit plan zou MANUSAMA gebruik maken van het volgende argument: "nu de verhouding tussen Nederland en Indonesië dagelijks slechter wordt, zal de Nederlandse regering wel een oogje dichtknijpen voor wat betreft de plannen van de R.M.S.-leiding in Nederland, om de strijd van Dr. SOUMOKIL op Ceram te steunen".

Het bestuur van de C.R.A.M.S. staat echter geheel afwijzend tegenover deze komende inzameling, daar zij van mening zijn, dat het onmogelijk is om wapens naar Ceram te zenden en het geld wel weer gebruikt zal worden voor privé doeleinden van de R.M.S.-leiders in Nederland.

14.1.61.

R

ACD1636719
Dupl. ☐
DAT. 9 APR. 1962

RAPPORT VAN K/CH.

No. : 3687

Betreft : Radio-uitzendingen door R.M.S.-partisanen op
Ceram en de strijd van Dr. SOUMOKIL.

In een gesprek vestigde de aandacht op het artikel voorkomende in het blad "Nieuws in het kort" van 25 februari j.l. omtrent de in Nieuw-Guinea opgevangen radio-uitzendingen vanuit Ceram en zei, dat deze berichten geen verzinsels zijn zoals sommige tegenstanders van de RMS beweren, doch de absolute waarheid. Nadat eerst van landgenoten in Nieuw-Guinea berichten waren ontvangen dat zij radio-uitzendingen uit Ceram hadden opgevangen, ontving de RMS-leiding htl. nu kort geleden 2 brieven, welke, alvorens hun bestemming te bereiken een grote omweg hadden aangelegd en afkomstig waren uit Ceram. Eén van deze brieven bleek een persoonlijk schrijven van Dr. SOUMOKIL te zijn, gesteld in de Engelse taal, waarin hij zich richtte tot het Ambonese volk en verklaarde dat de strijd tegen de Indon. bezettingstroepen nog onverminderd voortduurt en de RMS zal stand houden totdat het bevrijdingsuur is aangebroken. Dr. SOUMOKIL verzocht de RMS-leiders in Nederland zijn schrijven ter kennis te willen brengen aan alle buitenlandse regeringen. Dit is inmiddels geschied door toezending van een fotocopie van het schrijven aan alle buitenlandse vertegenwoordigingen in Nederland, behalve de communisten.

De 2e brief was een legerorder van de chef-staf op Ceram genaamd , gericht aan alle RMSers op Ambon en elders, waarin hij hen verzocht geen gehoor te geven aan de oproep van SOEKARNO om de wapenen neer te leggen.

Hij deelde verder mede dat als gevolg van de weigering om zich op 5 oktober 1961 over te geven, de R.I. een strafexpeditie uitzond tegen de RMS-troepen op Ceram, waarna een veldslag werd geleverd welke geheel ten voordele van de RMS verliep, waarbij veel wapens en ammunitie werden buit gemaakt en ook een zender. Daardoor is het thans weer mogelijk zich met de buitenwereld in verbinding te stellen. Inderdaad werden daarna in Nieuw-Guinea, Singapore, Manilla, Australië en Indonesië meestal 2 maal en soms 3 maal per week radio-uitzendingen in de Nederlandse, Engelse en Franse taal uit Ceram opgevangen op een golflengte welke schommelt tussen de 20 en 40 m band. De uitzendingen worden door Indonesië echter dikwijls zwaar gestoord.

Van bovengenoemde beide brieven werden ook foto-copieën gezonden aan Elseviers Weekblad ter opname. Het is nog niet bekend of de redactie tot publikatie over zal gaan.

6.4.62

D. Haag

ACDI 683631
Dupl. _____
DAT. 6 MEI 1963

Verbinding: No. 12.

2 mei 1963.

Doss.: 170/153.

Onderwerp: Optocht Ambonezen.

Op 25 april 1963 te ongeveer 10.30 uur verzamelde zich een aantal Ambonezen op het beschelpde pad van het Lange Voorhout nabij de gedenknaald voor de Hertog van Saxon Weimar te 's-Gravenhage.

Dit aantal, bestaande uit ongeveer 200 mannen, vrouwen en kinderen, stelde zich in optochtformatie op, met zich meevoerende enkele Nederlandse vlaggen, geflankeerd door de R.M.S. (Republiek Maluku Selatan)-vlag en een tiental spandoeken waarop de volgende leuzen te lezen waren:

1. Wij zijn niet vrijwillig naar Nederland gekomen.
2. 13 jaren ballingschap hebben onze geest niet gebroken.
3. Ondanks geen steun van het buitenland blijft de Republiek Zuid-Molukken doormarcheren.
4. De Nederlandse Regering heeft gegarandeerd ons zelf beschikkingsrecht te verwezenlijken en te bevorderen.
5. Nederland en de Unci machteloos..... de Republiek Zuid-Molukken strijdt onverdroten voort.
6. Weet gij te vechten voor Uw vrijheid?
Wij willen het niet minder doen.
7. Kunt gij leven onder vreemde dwingelandij?
Wij..... zeker niet.
8. De vrijheidsdrang van een volk is niet te onderdrukken.
9. De Zuid-Molukse jeugd is een stevige steunpilaar van de R.M.S.
10. wij zijn geslagen maar niet verslagen.

Een delegatie van vier Ambonezen uit deze groep begaf zich vervolgens naar het gebouw Korte Voorhout 1, alwaar aan de Commissaris van de Koningin voor de Provincie Zuid-Holland een petitie werd aangeboden. Hierna marcheerde de groep via Korte Voorhout, Bosbrug Koningskade naar de Dierentuim. Hier werd de optocht ontbonden.

In het restaurant van de Dierentuin werd een persconferentie gehouden. De pers werd te woord gestaan door Ir. J.A. MANUSAMA
P.W. LOKOLLO (, Dr. J.P.
NIKIJULUW

Nadat de pers om ongeveer 11.30 uur de zaal had verlaten, richtte Dr. NIKIJULUW het woord tot de aanwezige Ambonezen in de zaal, waarbij gebruik werd gemaakt van de Maleise taal.

Hij deze 13-jarige herdenkingsbijeenkomst van de proclamatie van de R.M.S. wekte spreker zijn toehoorders op om voort te gaan met hun strijd en streven voor een vrij "Zuid-Molukken". Hij wees er op, dat de Nederlandse Regering zowel de Ambonezen als de Papoea' garanties heeft gegeven voor hun soevereiniteit. In beide gevallen hebben de Nederlandse Regering en het Nederlandse volk de belofte niet gestand kunnen doen. Dus wij kunnen geen vertrouwen meer stellen in de Nederlanders. Bij de Nederlanders gaat de handel vóór de politieke belangen van andere bevolkingsgroepen. De Nederlandse vlag is geen vlag meer van moed en rechtvaardigheid, maar het is een "vlag van de handel" geworden. Aldus Dr. NIKIJULUW.

Verder drukte spreker zijn toehoorders op het hart zich niet te laten verleiden om zich te scharen aan de zijde van de landgenoten die naar Indonesië wensen terug te gaan. Hecht geen geloof aan de mededelingen over de teruggekeerde groep Ambonezen, zonder ons eerst hierover geraadpleegd te hebben.

Ook moet men geen vertrouwen stellen in de voorlichting van het commissariaat van Ambonezenzorg te 's-Gravenhage.

Wij gaan door met onze strijd, doch niet met geweld of illegale middelen. Wij leven hier in een democratische staat. Wij kunnen alles vragen of zeggen.

De heren MANUSAMA en LOKOLLO leverden in een toespraak ook hun bijdrage t.g.v. deze 13-jarige R.M.S.-herdenkingsdag.

Het geheel verliep rustig.

Om 12.00 uur werd het officiële gedeelte van de bijeenkomst beëindigd.

EINDE.

A. P. Arnhem.

no. 34-63

No. ID 1188-63

Aan de Binnenlandse Veiligheidsdienst
te 's-Gravenhage

Hierbij doe ik U toekomen een verslag
van de manifestatie gehouden door "Zuid-
Molukkers" ter gelegenheid van het 13-jarig
bestaan der republiek der Zuid-Molukken
op 25 april 1963 te Arnhem.

1 mei 1963.

ACDI 684075
Dupl. <i>d</i>
DAT. 8 MEI 1963
Bijl. <i>2</i>

C.P. ...
No. 34-6
No. ID 1188-63

CDI
Dupl. <i>d</i>
DAT. 8 MEI 1963
Bijl. <i>1</i>

60407

Verslag betreffende manifestatie "Zuid-Molukkers".

Op donderdag 25 april 1963 werd, ter gelegenheid van de herdenking van het 13-jarige bestaan der republiek der Zuid Molukken, in Arnhem een manifestatie gehouden door een uit ongeveer 400 personen bestaande, zich tot deze republiek aangetrokken voelende groep onderdanen uit het voormalige Nederlands-Indië. Het betrof hier bewoners van enkele woonoorden in de omgeving van Arnhem.

Bedoelde personen verzamelden zich op de Grote Markt en marcheerden in een gesloten groep naar de binnenplaats van het Provinciehuis, waar zij zich te omstreeks 11.- uur opstelden.

Door de voorzitter en de secretaris van het herdenkingcomité, die ook de leiding had van de manifestatie, en , werd in de hal van het Provinciehuis een petitie aangeboden, die, bij ontstentenis van de Commissaris der Koningin in de Provincie Gelderland, aangenomen werd door de Chef van diens Kabinet. Graaf. en waren daarbij vergezeld van enkele groepshoofden.

In deze petitie, die geen concreet verzoek inhield en die niet bestemd was om naar de Ministerraad of naar de Kroon te worden doorgezonden, werd een beroep gedaan op het zelfbeschikkingsrecht, zoals dit is vastgelegd in het Handvest der Verenigde Naties. Naast het begrip, dat er werd getoond voor de moeilijke omstandigheden waarin de Nederlandse regering ten deze verkeerde, werd er begrip gevraagd voor de moeilijkheden der Zuid-Molukkers in verband met het woonklimaat e.d. hier te lande. De petitie besloot met de belofte dat de manifestanten zich als goede burgers van het gastland zouden blijven gedragen.

De bedoeling van de manifestatie op de binnenplaats werd verduidelijkt door spandoeken met opschriften als in de bijlagen dezes vermeld.

Na het afgeven van de petitie en de manifestatie op de binnenplaats werd een mars door de binnenstad gehouden. De route was: Grote Markt, Kerkplein, Bakkerstraat, Vijzelstraat, Ketelstraat, Land van de Markt, Koningstraat, Grote Markt. De in de vorige alinea bedoelde spandoeken, de Nederlandse driekleur en de Zuid-Molukse vlag werden in deze mars meegevoerd. Te ongeveer 11.45 uur werd de groep ontbonden.

Zowel de manifestatie in het Provinciehuis als de mars door de stad verliep ordelijk. De leiding had de groep, waaronder veel vrouwen en kinderen, goed in de hand. Bijzonderheden hebben zich niet voorgedaan.

Van de zijde van het overheidstoezicht op de woonoorden voor Ambonezen e.a. werd vernemen dat aan deze manifestatie ook enige, met name bekende, bewoners van het woonoord Golf Links te Arnhem hebben deelgenomen. Dit heeft in deze kring verwondering gewekt, daar de betrokkenen, evenals de overige bewoners van het woonoord Golf Links, behoren tot die groep Ambonezen, die steeds geijverd hebben voor terugkeer naar Indonesië onder het regime van Soekarno. Van deze zijde ziet men de aanwezigheid van deze personen als een kentering van de gevoelens ten nadele van de huidige regering van Indonesië. De minder gunstige ervaringen die reeds naar Indonesië terug gekeerde Ambonezen aldaar hebben opgedaan zouden aan deze kentering niet vreemd zijn.

Arnhem, 1 mei 1963.

M

**PLAATSELIJKE HERDENKINGS-
COMITE**

"Kesteren"

ARNHEM, 18 april 1963

**Aan de Burgemeester
Hoofd van de Politie
van de Gemeente "Arnhem"
te ARNHEM Glld.**

Hoogedelgestronge Heer,

In verband met de herdenking van het 13-jarige bestaan van de Republiek der Zuid-Nederlanden, verzoeken ondergetekenden namens het plaatselijke Comité van de belangenerorganisaties van de Zuid-Nederlanden in Nederland, verblijvende in de omgeving uwer gemeente, u beloofd hun toe te staan en op 25 april 1963, te 11:00 uur, een petitie aan de Commissaris van de Koningin te Arnhem te mogen aanbieden, waarin zij zich de vrijheid veroorloven hun gevoelens met betrekking tot hun land en volk kenbaar te maken en waarin zij de verzekering uitspreken, dat zij zich in uw gezagsgebied zullen weten aan te passen aan de eigen van het provinciale maatschappelijk leven, en hun bijdrage zullen leveren aan de bloei van uw provincie.

Het mege hun voorts worden vergund deze aanbieding te doen vergezeld gaan van een manifestatie, waarin zij spandoeken met leuzen als gesteld in de hierbij gevoegde bijlage, denken mede te dragen.

De hoop koesterend een gunstige beslissing te mogen tegemoet zien, tekenen wij

Met de meeste hoogachting,

Het Plaatselijke Herdenkingscomité
De Voorsitter,

De Secretaris,

The block contains two handwritten signatures. The first signature is over a stamp that reads "M. G. F. ...". The second signature is over a stamp that reads "M. R. H. ...".

Bilaga :

1. Wij zijn niet vrijwillig naar Nederland gekomen.
2. 13 jaren ballingschap hebben onze geest niet gebroken.
3. Ondanks geen steun van het Buitenland, blijft de Republiek Zuid-Molukken doormarcheren.
4. De Nederlandse Regering heeft gegarandeerd ons zelfbeschikkingrecht te verwezenlijken en te bevorderen.
5. Nederland en de UNGI machteloos
de Republiek Zuid-Molukken strijdt onverdroten voort.
6. Vreest Gij te vechten voor Uw vrijheid ?
Wij willen het niet minder doen.
7. Kunt Gij leven onder vreemde dwinglandij ?
Wij zeker niet.
8. De vrijheidsdrang van een volk is niet te onderdrukken.
9. De Zuid-Molukse jeugd is een stevige steunpilaar van de R.M.S.
10. Wij zijn geslagen maar niet verslagen.

F

ACDI 043212
Dupl. _____
DATUM 28 SEP 1966
Bijl. _____

RAPPORT AAN : CBF 26-9-1966
 VAN : CV
 NO. : 3859
 BETR.: De Ambonezen en de R.M.S.
 Bijl.: geen

Van _____ werd het volgende vernomen.

De terechtstelling van Chr. SOUMOKIL heeft verregaande gevolgen gehad onder in Nederland verblijvende Ambonezen. Vooruitlopende op de komst naar Nederland van de weduwe en zoon van SOUMOKIL, werd op 25 en 26 juni 1966 een congres gehouden te Assen, waaraan 400 Ambonezen, afgevaardigden uit alle delen van Nederland, deelnamen. Er werden twee belangrijke besluiten genomen, t.w.: de vorming van een nieuwe regering van de Republik Maluku Selatan. Tot president-opvolger van Chr. SOUMOKIL werd gekozen Ir. J.A. MANUSAMA. Tot 1e vice-president Dr. J.P. NIKIJULUW en tot tweede vice-president P.W. LOKOLLO. Naast deze regering zullen nog vier diensthooften worden gekozen, namelijk een Hoofd afdeling Voorlichting, een Hoofd voor de Politieke Afdeling, een Hoofd voor Interne en Sociale Zaken en een Hoofd voor Opleiding en Culturele Zaken. Zodra deze vier diensthooften zijn gekozen zullen de namen bij rondschrijven worden bekend gemaakt. Het tweede belangrijke besluit was de oprichting van één algemene Ambonese organisatie onder de naam: "BADAN PERSATUAN". Alle overige organisaties en groeperingen worden in deze BADAN PERSATUAN opgelost, met uitzondering van de R.P.I. en de "pro-SUKARNO-groep", waarop nog nader wordt teruggekomen. Wat voorheen nimmer mogelijk was, namelijk de bundeling van alle Ambonese organisaties en splinterpartijen, is een feit geworden. Belangrijk nog is de bereidwilligheid die door alle betrokkenen hierbij aan de dag werd gelegd.

In Hoog

F

ACDI 092691
Dupl. _____
DATUM 9 JAN. 1968
Bijl. _____

Verbinding: No. 12.

Doss.: 170/165.

Onderwerp: Demonstratie Ambonese Jongeren.

3 januari 1968.

Op 27 december 1967 vond te 's-Gravenhage de jaarlijkse demonstratie plaats, georganiseerd door de centrale jongeren organisatie van de Republiek Zuid-Molukken (R.M.S.) in Nederland.

Voor deze demonstratie verzamelden zich ongeveer 600 Ambonezen, meest jongeren, afkomstig uit verschillende woonwijken en woonoorden in Nederland, in het gebouw van de "Dierentuin" te 's-Gravenhage.

Om ongeveer 10.30 uur werd de groep in optochtformatie op het terrein van de dierentuin opgesteld, waarna de groep (spandoeken, R.M.S.-vlaggen en portretten van wijlen Mr. Dr. Chr. SOUMOKIL met zich meevoerende) zich in beweging zette om onder politiegeleide langs een vooraf vastgestelde route af te marcheren naar Plein 1813.

Voor het gebouw van het Ministerie van Algemene Zaken werd halt gehouden. Een delegatie van 4 personen uit de groep demonstranten werd in het gebouw van dit Ministerie toegelaten om aan de Minister-President een petitie aan te bieden, welke petitie namens de Minister-President in ontvangst werd genomen door Mr.

Daarna zette de optocht zich weer in beweging om langs een vooraf vastgestelde route terug te marcheren naar het gebouw "Dierentuin".

Om ongeveer 13.00 uur ving in de grote zaal van de "Dierentuin" een bijeenkomst aan.

Tijdens deze bijeenkomst werd door verschillende leiders van de R.M.S.-beweging het woord gevoerd.

Door de huidige President van de R.M.S., Ir. J.A. MANUSAMA, werd de in 1949 gesloten R.T.C. overeenkomst tussen Nederland en Indonesië gememoreerd. De nadruk werd hierbij gelegd op de overdracht van het gebied van het voormalige Nederlandsch-Indië aan de R.I.S. (Verenigde Staten van Indonesië), waartoe de Molukken als een deel van de deelstaat Oost Indonesië behoorden. Het Soekarno-Regiem heeft echter de

- eenheidsstaat -

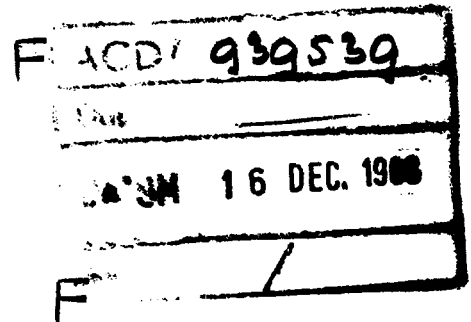
eenheidsstaat R.I. gevormd, wat voor de Zuid-Molukkers onder leiding van wijlen SOUMOKIL aanleiding was om de R.M.S. te proclameren, zulks gefundeerd op de R.T.C.-akkoorden waarin het zelfbeschikkingsrecht van elke bevolkingsgroep in Indonesië werd gegarandeerd.

De 27ste december 1949 is een historische dag ook voor de Zuid-Molukkers, waarom de R.M.S.-aanhangers deze dag jaarlijks herdenken met een demonstratie, teneinde de Nederlandse Regering en andere V.N.-landen te herinneren aan de door hun tussenkomst gesloten R.T.C.-overeenkomst.

De demonstratie verliep zonder enig incident.

Om ongeveer 15.00 uur werd de bijeenkomst in de "Dierentuin" beëindigd.

(EINDE).

RAPPORT VAN C

12 december 1968

AAN: CFO

No.: 7034

Betreft : Badan Persatuan
(R.M.S.-Ambonezen Nederland)

Bijl.: 1-

Op 14-10-1968 werd
het navolgende vernomen.

- a. Als gevolg van de soevereiniteits-overdracht van N.O.I. aan de R.I.S.-regering en de door de Nederlandse regering gedane beloften kwamen in 1951 (op eigen verzoek) circa 12.000 Ambonezen (3500 gezinnen) naar Nederland. (De gezinshoofden waren hoofdzakelijk KNIL-militairen). Door geboorte aanwas is dit aantal thans gestegen tot circa 30.000 personen.
- b. Een deel van de naar Nederland komende Ambonezen had deelgenomen aan de R.M.S.-opstand waarbij de Republiek Maluku Salatan (los van Indonesië) op 24-4-1950 werd geproclameerd. Door optreden van de Indonesische troepen werd de opstand reeds in september 1950 neergeslagen, hetgeen ook het einde betekende van de geforceerde Ambonese Republi (R.M.S.).
- c. In Nederland zette de R.M.S.-beweging haar activiteiten voort onder leiding van Ir. J.A. MANUSAMA die zich uitriep tot President van de Regering in ballingschap van de R.M.S.

In latere jaren werden in Nederland de vele R.M.S. aanhangende groepen overkoepeld door de Badan Persatuan thans bureau houdend te Den Haag, Bazarstraat 50. Het bestuur is als volgt samengesteld:

Voorzitter :
Vice-voorzitter :
Secretaris :
Secr. Speciale Zaken :
Commissaris met
speciale bevoegdheden :
Overige commissarissen:

De Badan Persatuan stelt dat zij circa 25.000 ambonezen overkoepelt.

- d. De R.M.S.-beweging wordt geruggesteund door de "Stichting Door de Eeuwen Trouw". De leiding van de R.M.S. heeft nog contact met de Nationalistische Papua beweging in Nederland; het "Front Nationaal Papua".
- e. De R.M.S.-beweging heeft altijd getracht de Nederlandse Regering er toe te bewegen de Republiek Maluku Salatan (proclamatie 24-4-1950) te erkennen en daarmede (en hie op vooruitlopend) een speciale status te verkrijgen voor de in Nederland verblijvende Ambonees (Molukkers) en hun organisatie.
In een poging de Nederlandse regering een "argeloze sta in deze te doen zetten; heeft de Badan Persatuan (lees Ds. METIARI) en waarschijnlijk in samenwerking met de "Stichting Door de Eeuwen Trouw", een concept opgesteld van een "Ontwerp van Wet betreffende de rechtspositie van Zuidmolukkers".
Dit "Ontwerp van Wet" wil de B.P. aan de Minister van C.R.M. aanbieden met de bedoeling dat deze door de Nederlandse regering zal worden aangenomen.
Bedoeld "Ontwerp" als bijlage.

F

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE DE
RECHTSPOSITIE VAN ZUIDMOLUKKERS.

Alzo wij in overweging genomen hebben dat het wenselijk is de rechtspositie vast te stellen van de Zuidmolukkers in Nederland teneinde hen volledig te doen delen in het Nederlandse recht-leven, de Zuidmolukse gemeenschap te steunen bij het in stand houden van eigen vormen van cultuur en vertegenwoordigers van die gemeenschap bepaalde vormen van inspraak in het over hen ge-voerde beleid toe te kennen;

TITEL I.

-Zuidmolukkers-

art. 1. Zuidmolukker in de zin van deze wet is een ieder die,
a. van Zuidmolukse landaard is,
b. in Nederland zijn woonplaats heeft,
c. ten tijde van het sluiten van de overeenkomst betref-fende de toescheiding van staatsburger in 1949 Neder-lander dan wel Nederlands onderdaan was,
d. van geen ander land dan van Nederland de bescherming kan of wil inroepen,
Alsmede diens afstammelingen in mannelijke en vrouwe-lijke lijn.

art. 2. Het zuidmolukkerschap is niet onverenigbaar met het be-zitten van een nationaliteit.

art. 3. De niet Zuidmolukse vrouw, wier man bij het sluiten van het huwelijk Zuidmolukker was, wordt Zuidmolukker door haar wil daartoe te kennen te geven aan de secretaris van de Raad Zuidmolukker indien op de dag van de kennisgeving het huwelijk voortduurt en de man nog Zuidmolukker is.

art. 4. De Zuidmolukse vrouw die gehuwd is met een niet Zuidmoluk-ker en dezelfde nationaliteit bezit als haar man, verliest het Zuidmolukkerschap door haar wil daartoe te kennen te geven aan de secretaris van de Raad Zuidmolukkers.

TITEL II.

- De rechtspositie van Zuidmolukkers niet Nederlanders-

art. 5. lid.1. Zuidmolukkers niet Nederlanders worden behoudens het bepaalde in het tweede en derde lid, behandeld als waren zij Nederlanders, zonder de staat van Ne-derlander te verkrijgen.

lid.2. Zuidmolukkers niet Nederlanders zijn uitgesloten van het kiesrecht en de verkiesbaarheid bij krach-tens wettelijk voorschrift uitgeschreven verkiezingen

lid.3. Ten aanzien van Zuidmolukkers niet Nederlanders blijft de dienstplichtwet buiten toepassing.

TITEL III.

- Van de Zuidmolukse gemeenschap-

art. 6. De Badan Persatuan (Rakjat Maluku Selatan) Vereniging van het Zuidmolukse volk, wordt erkend voor onbepaalde tijd.

X art. 7. Onze Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk zal de Badan Persatuan (Rakjat Maluku Selatan) per week twee uur radiozendtijd en één uur televisiezendtijd ter vrije beschikking stellen.

X art. 8. Onze Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk zal jaarlijks een subsidie van f. 1.500.000,-- storten in de kas van de Badan Persatuan (Rakjat Maluku Selatan), voor de eerste maal binnen drie maanden na de werking treedt van deze wet

TITEL IV.

- Van de Raad Zuidmolukkers -

Afdeling 1. Zetel en taak.

- art. 9. lid 1. Er is een Raad Zuidmolukkers.
- lid 2. De Raad Zuidmolukkers heeft zijn zetel te s-Gravenhage.
- art. 10. lid 1. De Raad Zuidmolukkers heeft tot taak voortdurend overleg tussen Ons en vertegenwoordigers van de Zuidmolukse gemeenschap te doen plaats vinden, bindend te bepalen wie voldoen aan de criteria van art. 1, zorg te dragen voor de registratie van alle Zuidmolukkers en in het algemeen de rechten en belangen van de Zuidmolukkers te behartigen in overeenstemming met het landsbelang.
- lid 2. De Raad Zuidmolukkers kan desgevraagd en ongevraagd Ons van advies dienen.

Afdeling 2. Van de samenstelling, inrichting en werkwijze.

- art. 11. lid 1. De Raad Zuidmolukkers heeft negen leden waaronder een voorzitter en een algemeen secretaris.
- lid 2. Door Ons worden drie leden benoemd. a.
 Door de leden persatuan kerkjat Maluku Selatan worden drie leden, Zuidmolukkers benoemd. b.
 De aldus benoemde leden stellen een aanbevelingslijst op van zes kandidaten waaruit door Ons de drie overige leden worden benoemd. c.
- art. 12. Binnen drie maanden na inwerktrading van deze wet zullen bij Algemeene Maatregel van Bestuur regelen worden gesteld omtrent eventuele plaatsvervangers, aanvaarding van hun functie door de leden en plaatsvervangers, de vereisten voor het lidmaatschap met andere werkzaamheden, de duur van het lidmaatschap, aftreden en ontslag, de vergoeding voor de leden en de werkwijze.
- art. 13. De raad Zuidmolukkers kiest de Voorzitter en de Algemeen secretaris uit zijn-midden.
- art. 14. Onze Minister van Binnenlandse Zaken neemt een secretaris en ander personeel in dienst ten behoeve van de Raad Zuidmolukkers en stelt een secretariaat en andere benodigdheden ter beschikking, een en ander in overleg met de Raad Zuidmolukkers.
- art. 15. lid 1. Onze Minister van Binnenlandse Zaken zal besluiten dat en hoe op aanwijzing van de Raad Zuidmolukkers op alle persoonskaarten als bedoeld in art. 1 sub j van het besluit bevolkingsboekhouding van 29 augustus 1967 s 442 van de Zuidmolukkers onder rubriek 24 vermeld zal worden: Zuidmolukkers.
- lid 2. Van alle persoonskaarten van Zuidmolukkers zal een tweede exemplaar ter beschikking worden gesteld aan de Raad Zuidmolukkers.

TITEL V.

- Slot en overgangsbepalingen -

LL

939585
16 DEC. 1968

RAPPORT VAN C

12 december 1968

AAN: CFO

No.: 7036

Betreft : Korps Pendiagaan Keamanan
(R.M.S.-Ambonezen Nederland).

Op 14-10-1968 werd
het navolgende vernomen.

In de Ambonese R.M.S.-beweging ontstond behoefte aan een soort "orde dienst" ter handhaving van de interne discipline in de verschillende Ambonese kampen en onder een aantal Ambonese jongeren die enkele malen uit de band sprongen. Hiertoe werd op initiatief van de R.M.S. in het leven geroepen; het "Korps Pendiagaan Keamanan" waarvan het bureau en de leiding is gevestigd in het kamp IJSSELOORD. De leiding van de K.P.K. berust bij ex-sergeant KNIL.

D. Haag F

ACDI	997633
Dupl.	
Datum:	11 MEI 1970

Verbinding: no. 12

29 april 1970

Doss.: 13/748-58

Onderwerp: Herdenking 20-jarige proclamatie
van de R.M.S. door de Zuid-Molukkers.

Ter gelegenheid van de herdenking van de 20-jarige proclamatie van de R.M.S. (Republik Maluku Selatan) werd op 25 april 1970 door de Zuid-Molukkers in Nederland een optocht georganiseerd, die eindigde in de Houtrusthallen te 's-Gravenhage waar een herdenkingsmanifestatie plaats vond.

Om ongeveer 8.30 stelden ~~zich~~ ongeveer 5000 Zuid-Molukkers en sympathisanten, afkomstig uit verschillend de delen van Nederland, zich in Voorburg - op en nabij het terrein van de sporthal aan de Badhuislaan - in optochtformatie op.

Zuid-Molukse vlaggen en spandoeken waarop leuzen vermeld stonden, met zich meevoerende, marcheerden de deelnemers aan deze optocht langs een tevoren vastgestelde route door Voorburg en 's-Gravenhage naar de Houtrusthallen. Zij werden begeleid door een fluitorkest, een eigen drumband en de drumband van het Oud Strijders Legioen.

Hoewel deze mars gepaard ging met veel gejoel en het uitroepen van leuzen gericht tegen het Indonesisch bewind in de Zuid-Molukken en vóór de Zuid-Molukse vrijheidsstrijd, had de optocht een zeer ordelijk verloop.

Bij het passeren van het Kabinet van de Minister President aan Plein 1813, trad een deputatie van 5 personen onder leiding van Ds. S. METIARY, voorzitter van de Badan Persatuan, uit de formatie om aan de Minister President een brief aan te bieden.

De deputatie werd door Minister President de JONG persoonlijk ontvangen.

In een daarop volgend onderhoud dat ongeveer 40 minuten duurde, konden de deputatieleden de inhoud van de tevoren aan Minister President de JONG aangeboden petitie, politieke en sociale vraagstukken met betrekking tot de in Nederland wonende Zuid-Molukkers, bespreken.

Hierna begaf de deputatie zich naar de Indonesische Ambassade, Tobias Asserlaan 8, om een brief bestemd voor President SUHARTO aan de Indonesische Ambassadeur af te geven.

99753

De brief werd bij het gesloten hek van de Ambassade in ontvangst genomen door de Ambassade-secretaris , die de Zuid-Molukkers mededeelde dat de brief naar President SUHARTO zou worden doorgezonden.

In het kort komt de inhoud van deze brief neer op een aan President SUHARTO gericht verzoek de leden van de R.M.S.-regering in ballingschap tijdens het aanstaande bezoek van de President aan Nederland te willen uitnodigen voor een gesprek.

Om 14.00 uur vond in de Houtrusthallen een bijeenkomst plaats, die door ongeveer 6000 personen werd bijgewoond.

Onder de aanwezigen werden veel Nederlandse en enkele buitenlandse genodigden opgemerkt.

Tijdens het officiële gedeelte van de feestelijke bijeenkomst werd o.m. het woord gevoerd door de R.M.S.-President Ir. J.A. MANUSAMA

, de Vice-President van de R.M.S..P.W. LOKOLLO

voorzitter van de Stichting Door de Eeuwen Trouw en Ds. S. METIARY voorzitter van de Badan Persatuan van de R.M.S.

Daarna volgde het optreden van zang- en dansgroepen uit verschillende woonoorden in Nederland.

De gehele manifestatie eindigde omstreeks 18.15 uur en had een zeer ordelijk verloop.

EINDE.

TI

ACDI/	1029889
Dupl.	
Exped.: 2 5 NOV. 1970	
Bijl.:	/

TI

RAPPORT VAN C.

AAN : CFO.

No. : 10580

23-11-1970

Betreft : Rondschrijven ter gelegenheid van de
"R.M.S.-onafhankelijkheidsdag" op 25.04.1970.

Bijlage : Eén.

Van _____ werden op 16.10.1970
de navolgende gegevens verkregen.

In bedoeld rondschrijven (zie bijlage) wordt onder meer een
beroep gedaan de R.M.S.-strijd gezamenlijk te blijven voeren

1029889

E

PEMERINTAH REPUBLIK MALUKU SELATAN

**Pokok : „SERUAN” KEPALA NEGARA REPUBLIK MALUKU SELATAN
Ir. J. A. MANUSAMA**

Dikirim: Keseluruh Raiat Maluku Selatan di Belanda, dalam berbagai-bagai Partij dan Organisatie, bahkan raiat jang tidak tergabung didalam barang Partij atau organisatie.

Raiat Republik Maluku Selatan jang Kekasih!

Selaku Kepala Negara dari Negara Kita Republik Maluku Selatan dalam waktu ini, beta merasa berkewadajiban, untuk mengeluarkan „seruan” ini, didalam suatu waktu jang penuh dengan berbagai-bagai „pertjobaan”, selaku satu „udjia n” bagi kita semua, jang tetap setia mau meneruskan „perdjungan” Tanah Air Kita, jang manis itu.

Sebelah lain, usia Negara Kita, pada tanggal 25 april 1970, sudah genap 20 tahun. Memang sungguh, 20 tahun itu sudah lama menurut ukuran kita masing2, apa lagi, waktu dimuka kita belum lagi nampak tanda2 bahwa dalam waktu jang dapat ditentukan, Negara kita sudah Merdeka dan Berdaulat.

Suasana jang baru sadja berlaku didalam hidup kita, beta sangat mengerti, bahwa saudara2 sudah sangat rindu supaja selekas mungkin mau merdeka dan berdaulat djua, sebab sudah rindu mau pulang melihat negeri dan halaman kita masing2 jang kita tjinta itu. Apa lagi bila kita sudah ada didalam hari2 ketuaan.

Kerinduan saudara2 ini adalah kerinduan kita semua. Dengan kata lain, beta mau bilang begini: „siapakah diantara kita jang tidak suka merdeka dengan selekasnja”?

Apa lagi beta, jang diatas bahu beta, masih tertaruh dengan seberatnja, tugas Pemerintah Republik Maluku Selatan, rindu supaja tugas ini lekas habis djua bila sudah merdeka. Djikalau beta ditugaskan keluar untuk membantu politik R.M.S. diluar negeri jang dikerdjakan oleh pedjuang2 kita ditanah Belanda ini maka itu adalah satu kewadajiban dan panggilan jang ta' dapat dengan sesukanja mau dibuang atau ditinggalkan begitu sadja, atau tidak diperdulikan menurut pendapat2 atau perasaan2 orang. Tidak seorang tahu betapa sengsaranja bathin beta berhubung dengan politik dunia, maka hingga kini soal R.M.S. belum lagi mendapat perhatian dunia, sedang sengsara kekasih2 kita ditanah-air sudah tinggi sampai kepuntjaknja. Tidak seorang tahu bagaimana kita hingga kini berperang melawan segala kelaliman2 dunia terhadap hak2 tiap2 bangsa, begitupun dengan hak2 kita selaku satu bangsa.

Ditambah sengsara bathin beta ialah karena bagi dunia jang sematjam diatas ini, sedang dari fihak kita, kita tidak menundjukkan bahwa kita satu dalam segala sesuatu. Kita tidak menundjukkan bagi dunia ini, bahwa kita dengar 2an satu pada jang lain, bersopan satu terhadap jang lain sebagai satu bangsa jang baik deradjatnja, jang berhak untuk merdeka.

Kini sudah 20 tahun. Supaja terang bagi saudara2 bahwa kita tidak pernah lemah didalam menuntut „pengakuan” dunia atas kemerdekaan kita dan tanah-air kita. Hal belum kita berhasil itu bukan sebab kita lemah, melainkan sebab keadaan politik dunia dari tahun ketahun tidak sama; ada ketikanja pengharapan kita dibesarkan, tetapi dengan segera pula berubah sehingga sudah tahun berganti tahun, kini sudah 20 kali pergantian tahun, belum djuga membawa untung bagi kita.

Tambahan pula, kita sebagai bangsa jang pertaja Tuhan, mau Kristen mau Muslimin, kita mengetahui benar2, bahwa: „kita manusia mengirai-ngirai djalan tetapi Tuhanlah jang mengatur langkah2 kita”. Kita jang menabur dan mendiris tetapi kita tidak berhak menumbuhkan. Jang berhak ialah Tuhan sadja. Siapakah dapat menentang Dia itu jang belum memberikan tumbuhnja bagi tumbuhan jang kita tanam?

Dengan kata lain, kita tidak dapat bertindak untuk paksa Tuhan memberikan tumbuh bagi tanaman jang kita tabur dan diris. Kita tidak dapat paksa Tuhan untuk turut kemauan kita. Tetapi djikalau kita toch mau tjoba berbuat djuga untuk paksa Tuhan turut kehendak kita, maka hasil jang kita dapat ialah: „kitalah jang rusak dan binasa”.

Sebelah lain kitapun ta' usah ketjewa, sebab sebesar2nja dan sekuat2nja kuasa keradjaan2 didunia ini tetapi semuanya itu ta'aluk dibawa kuasa Tuhan jang Maha Kuasa itu. Ta' ada sesuatu bangsa atau keradjaan didunia ini jang bertindak menurut kehendaknja bila tidak dikehendaki oleh Tuhan. Dunia ini diatur oleh Tuhan menurut KehendakNja, supaya jang satu membantu akan jang lain dan oleh sebab dosa dan kedjahatan manusia, maka tiap2 kali satu bangsa itu mendjadi rotan pada jang lain. Dalam hal ini terletak satu hal jang penting, ialah: „adakah kita terbilang orang2 jang sungguh2 pertjaja akan Tuhan? Pertjaja akan Tuhan jang berisi mengaku bahwa Ialah jang Maha Kuasa, Murah, Baik, mengaku akan penghentarannya hingga kini dan seterusnya, terima segala sesuatu jang kita bertemu dalam pertjalanan hidup kita, mau baik atau tidak, untung atau rugi, susah atau senang, karena kita pertjaja bahwa segala sesuatu itu diatur oleh Tuhan bagi kita dan semuanya itu berguna bagi kita”, karena apa jang Tuhan buat itu baik.

Dengan uraian pendek didalam „seruan” ini, beta punja maksud dan tudjuan, ialah, bahwa oleh sesuatu keadaan politik jang kurang terang bagi kita, sehingga perhubungan Pemerintah dan Rajat dilonggarkan, tidak dipertjajai, maka dengan „seruan” ini, mudah2an perhubungan itu dapat diperbaiki pula, kepertjajaan itu dikembalikan pula, bukan karena kepentingan seorang melainkan karena kepentingan Negara kita. Dengan ini beta berseruh: „bersetialah dan taatlah kepada djalannya perdjuaan dalam suasana ini, jang ada dan jang sudah diatur dan ditetapkan oleh Pemerintah R.M.S. jang untuk sementara dan berbuhung dengan keadaan sekarang berada di-Belanda.

Oleh Pemerintah, telah dititahkan satu Komité Peringatan jang terdiri dari tuan2 Metiary, Haholy, Kaitjily, Aponno Talapessy dan Nona Latul, untuk menjusun satu programma peringatan jang sudah disahkan oleh Pemerintah, seperti berikut: „Vrijheidsmars Assen — Den Haag, mulai tanggal 20 april dan tiba di-Den Haag 25 april. Pada tanggal 25 april, tempat bertolak dari Voorburg djam 09.00 pagi, menudju ke-Plein 1813 dan terus ke- Houtrusthallen. Inilah garis besarnya.

Atas djalan ini beta berseruh: „marilah beramai-ramai kita pergi ke-Den Haag dan bertemu disana dalam hari kita memperingati Negara kita berusia 20 tahun, tepat pada tanggal 25 april 1970. Djangan kita dilemahkan, sehingga terpisah2 satu dari pada jang lain, karena perdjuaan ini menuntut „persatuan” jang teguh.

Seruan ini beta tudjukan terlebih2 kepada rajat jang tergabung didalam berbagai2 partij di-Belanda dengan Pemimpin2 Partijnja, sebagai berikut:

Bond ex-KNIL op weg naar huis, CRAMS² Wenno CRAMS⁴ Polhaupessy, P.N.M.S., K.R.P.P.T.,⁵ Badan Persatuan⁽⁶⁾, saudara2 dari Nw. Guinea dan segala Partij2 dan Organisasi2 jang beta tidak sebut disini, sebab beta tidak berketinggian. Saudara2 dari Partij Missie, timbangkan isi surat ini dan marilah ramai2 ke-Den Haag, tundjuklah bagi dunia bahwa R.M.S. hanya satu dan kita semua ada satu Bangsa jang bertudjuan satu dan pendirian satu jang ta' dapat digojangkan oleh siapapun, terlebih2 mereka jang memusuhi kita. Pun satu2an rajat jang terpisah2 tempat kediamannya dimana-mana sadja mereka berada.

Beta tutup „seruan” ini dengan sesuatu kejakinan jang terbit dari hati beta seperti berikut:

„makin djauh djalan, makin susah, makin banjak kuat kita. „berusah, tahan ada damai dan sentosa, ganti susah dan. „lelah”.

Doakanlah perdjuaanmu kepada Tuhan dengan tidak berkeputusan.

PEMERINTAH REPUBLIK MALUKU SELATAN,
KEPALA NEGARA

Ir. J. A. Manusama

F

ACD

datum

CO

23 JUN 1972

1095650

b
d

RAPPORT VAN C

AAN : CFO

NR. : 16.298

22.6.1972

BETR.: RMS en de filatelie....

deed op 12.5.72 de volgende mededeling:

Medio augustus 1971 ontving een te Djakarta wonende Chinees,
uit de VS een aangetekende
postzending.

Het pakket bleek een hoeveelheid vers gedrukte RMS-postzegel
te bevatten.

zegt vernomen te hebben dat deze postzegels in
Zwitserland zijn vervaardigd, vervolgens naar Nederland zijn
gebracht en van Nederland verder naar Amerika, van waaruit
ze uiteindelijk naar Indonesië zijn verzonden.

F

ACD 1.128.346

datum 12 FEB. 1973

CO

b. _____ d. _____

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.:

BFA - BPOI - HC - HD

Bijlage(n):

Afschr.:

BO:

107. BPOI

Retref: Zuid-Molukkers.

leverde onderstaande informatie.

De Zuid-Molukse gemeenschap herdenkt in 1974 een periode van 25 jaar verzet tegen de Indonesische overheersing. In verband hiermee ligt het in de bedoeling door spectaculaire activiteiten de aandacht op het voor vrijheid strijdende Zuid-Molukse volk te vestigen.

Eén der activiteiten zal bestaan uit het gijzelen van vooraanstaande Nederlanders. Dit kan een lid van de koninklijke familie dan wel e.v. een minister zijn. De gegijzelde(n) zal (zullen) mogelijk naar Duitsland worden overgebracht.

In Bonn zou (den) één (of meer) cel (len) van Papeea-verzetsgroepen hand- en spandiensten verlenen. Deze groepen zouden geleid worden door Papease studenten die in Bonn studeren.

Doel is door middel van gijzeling de autoriteiten te pressen steun te verlenen aan het plan Zuid-Molukse para-militairen eventueel onder bescherming van de Marine naar de Zuid Molukken te vervoeren.

Gelijktijdig zou een soortgelijke actie worden uitgevoerd tegen de president en de regering van Indonesië.

In Nederland zal het karakter van deze acties grimmig van aard zijn door daarmee gepaard gaande acties i.c. terreuractiviteiten van samenwerkende Surinaamse groepen.

De Zuid-Molukse activiteiten zoals de para-militaire training, de aankoop van wapens e.d. worden geleid vanuit het buitenland.

De Chinese militaire inlichtingendienst zou in feite de braintrust op de achtergrond zijn. Het oogmerk van de Chinezen zou gelegen zijn in het veroorzaken van destructie in de Indonesische samenleving.

Zover bekend speelt de Chinese vertegenwoordiging in Den Haag indit opzicht geen rol.

F

ACD 1145110
datum 2 JULI 1973
CO
D. / a

F

2-7-73

RAPPORT VAN C.

Aan : *CFV*

No. : 19.022

Betr.: "Suara Maluku".

Van werd op 18-5-1973 het geschrift Suara Maluku ontvangen dat door met zijn geestverwanten op 25-4-1973 is verspreid. In dit geschrift worden de ex-KNIL-militairen o.m. opgeroepen geen steun meer te verlenen aan de politieke activiteiten van MANUSAMA en TAMAELA.

De KNIL-militairen zijn nl. niet naar Nederland gekomen voor de R.M.S., maar ter verkrijging van hun rechten als ex-militair. De landgenoten worden er voorts aan herinnerd dat zij in de Molukken thuishoren en t.z.t. moeten terugkeren naar hun familieleden die aldaar een rustig bestaan hebben en niets van een R.M.S. willen weten.

De jeugd wordt gewaarschuwd voor de praktijken van MANUSAMA en TAMAELA.

Laatstgenoemden houden de jeugd van school om hun werkzaamheden te laten verrichten die afbreuk doen aan de goede naam van de Zuidmolukkers.

De jeugd wordt opgeroepen niet meer naar MANUSAMA en TAMAELA te luisteren.

Bedoelde "Suara Maluku" is als bijlage bij dit rapport gevoegd

1145110

SUARA

MALUKU

Seruan kepada Saudara²ku dari Maluku

Dengan rasa hormat katong dari anak ALIPURU asli dari Maluku menjampai buah² pikiran katong kepada Saudara²ku warga Maluku di Netherland setelah katong berada ditana Belanda ± 23 tahun lamanja.

Katong mesti ingat kebelakang bahwa sedjarahnja katong sampai ada di tana Belanda ini, adalah tak lain tak bukan karena katong sebagai ex KNIL katong dibawa oleh Pemerintah Belanda, jang Pemerintah Belanda kata untuk sementara.

Dus katong sementara ada ditana Belanda, sesungguhnya hati katong mesti perjuangankan katong punja hak sebagai ex KNIL kepada Pemerintah Belanda, sebab katong punja tana tumpa darah ada di Maluku. Katong punja familie semua ada di Maluku.

Dus katong ada ditana Belanda bukan karena kebaikan atawa usaha maupun perjuangan dari tuan Manusama dan tuan Tamaela, tetapi oleh Pemerintah Belanda sendiri. Dan katong datang ditana Belanda bukan untuk perjuangankan RMS merdeka. Katong hanja mau perjuangankan katong punja hak sebagai ex KNIL.

Sebab tuan Manusama tidak perna dan bukan ex KNIL, dus tuan Manusama tidak tauakan bagaimana pengurbanan djiwa daripada katong sebagai militer. Katong punja tana leluhur adalah di Maluku, bukan ditana Belanda, katong punja sudara²/familie semua ada ditana Maluku. Semua katong punja tete - nenek dan famili ada di Maluku dalam keadaan tenteram dan damai, tidak tauakan itu politik² soal RMS.

Katong sekarang sudah 23 tahun ditana Belanda, apa tuan Manusama dan tuan Tamaela sudah pernah perjuangankan katong punja hak² sebagai ex KNIL? Katong semua adalah ex militer, dus katong tidak mengarti itu politik. Katong tjuma tauakan katong punja hak² sadja sebagai ex KNIL. Sekarang katong setjara tidak sadarkan diri sudah masuk dalam kurungan dari tuan Manusama dan tuan Tamaela dengan dia crang punja politik jang kata mau perjuangankan Republik Maluku Selatan merdeka.

Sudah 23 tahun katong bajaranakn contributie kepada tuan Manusama dan tuan Tamaela jang kata untuk perjuangan RMS merdeka, tapi sampai sekaran katong tidak tauakan apa hasil perjuangannja.

Kalau katong sekarang hitung katong punja uang semua jang dipaksa oleh tuan Manusama dan tuan Tamaela harus bajaranakn sudah hampir f.30juta (tigapulu djuta gulden).

Katong sudah harus sadarkan diri bahwa katong hidup ditana Belanda deng kerdja keras baru dapat katong hidup dengan sedih, terus katong dipaksa lagi harus bajaranakn contributie dan sumbangan kilat kepada tuan Manusama dan tuan Tamaela. Katong hidup ditana Belanda harus kerdja keras dan peras keringat dengan hasil katong punja gadji sangat sedikit.

Katong sering dipaksa harus bajarkan sumbangan kilat untuk tuan Manusama dan tuan Tamaela dengan dia orang punja politik busuk jang kata untuk tingkatkan perjuangannya RMS merdeka, dimana katong harus bajarkan mulai dari contributie f 2.- tiap 1 minggu, dan sumbangan kilat mulai dari f 50. sampai f 400.-.

Sekarang katong tanja tuan Manusama dan tuan Tamaela bagaimana verantwoording dari katong punja uang jang djumlahnja sudah hampir f 30 djuta, apa katong sudah punja kapal terbang perang jet untuk bisa katong sampai di Ceram ?

Katong mesti akui katong punja diri bahwa katong tidak tauakan itu soal politik RMS merdeka. Tuan Manusama dan tuan Tamaela kata bahwa itu perjuangankan RMS merdeka dipulau Ceram di tana Maluku. Katong sebagai ex militer tauakan apa itu pedjuangan untuk rebut dan bikin kemerdekaan. Katong mesti punja perlengkapan militer jang kuat dan banjak dan punja militer jang terlatih untuk perang. Katong djuga mesti tauakan katong punja lawan, bagaimana kekuatan militernja dan kekuatan sendjatanja.

Sekarang katong hitung, katong semua ada di Nederland ada berdjumlah 35.000 orang, dihitung semua maitua dan katong punja anak2 jang ketjil. Katong punja familie di Maluku semua ada berdjumlah 1.300.000 orang. Djumlah begitu besar di Maluku hidup dengan tenteram dan damai, tidak baribut2 soal politik RMS merdeka.

Ale tau bahwa katong punja familie di Maluku sekarang jang actief militer ada berdjumlah 100.000 orang dengan opleiding militer internasional, dan sudah banjak jang pangkat kolonel dan djenderal.

Katong bekas militer KNIL tantu sudah mengarti akan keadaan di Maluku dan sudah ada pengalaman perang, apa katong berani lawanakan mereka di Maluku Ale tau bahwa kalau katong mau serbuakan itu Seram dari Nederland, katong dengan terbang pesawat djet 30 djam katong baru sampai, dan kalau naik kapal boot katong baru sampai 2 bulan. Apa katong sudah punja kapal terbang sendiri, apa katong sudah punja kapal boot sendiri, apa katong sudah punja kekuatan militer jang punja opleiding militer internasional untuk berani berperang di Maluku ?

Katong mesti pikirakan ini semua, djangan katong sudah bodoh, diperminkanakan oleh politik busuk tuan Manusama dan tuan Tamaela. Katong mesti mengarti bahwa tuan Manusama dan tuan Tameela sudah kaja raja, sudah punja villa diluar tana Belanda dan simpan uang dibank luar negeri, karena katong punja uang semua.

Tuan Manusama dan tuan Tamaela sendiri tidak tauakan bagaimana keadaan di Maluku dan tidak punja kontak apa2 samasekali.

Dus katong seng ada arti ditana Belanda dibanding dengan katong punja sudara2/familie ditana Maluku. Sudara2/familie2 katong ditana Maluku tidak perlu katong kalau hanja bikin baribut2 sadja, Zonder katong warga Maluku ditana Belanda, itu tana Maluku tetap madju, anak2 pigi sekolah dan sudah banjak dapat titel dokter, Ir, Drs dan lain2.

Sekarang bagaimana katong punja anak2 ditana Belanda, ada pigi sekolah atawa tidak, ada dapat titel atawa tidak ?

Karena katong dipaksa harus bajar contributie dan sumbangan kilat, katong punja anak2 seng dapat masuk sekolah karena seng ada duit lagi.

Sus botul2 katong djadi korban untuk kepentingan pribadi tuan Manusama dan tuan Tamaela.

Katong mesti buka katong punja pikiran, bahwa katong terus2an ditipu oleh tuan Manusama dan tuan Tamaela dengan dia orang punja politik busuk, dengan selalu adakan tiap tahun jang kata ulang tahun RMS ditana Belanda. Katong tidak malu dan tidak tau diri, kenapa sudah 23 tahun terus2 bikin ulang tahun RMS ditana Belanda, kenapa katong tidak berani bikin ditana Maluku? Kalau katong bikin ulang tahun ditana Belanda, katong mesti ada rasa malu, sebab dia orang kata RMS merdeka di Ceram, katong bikinakan ulang tahun RMS sudah 23 tahun terus ada ditana Belanda. Tana Belanda bukan katong punja, orang Belanda punja, katong punja tana ada di Maluku, bukan ditana Belanda.

Sudah 23 tahun jang tuan Manusama dan tuan Tamaela kata perdjuaan RMS dan katong terus2 dipaksa bajar contributie dan sumbangan kilat, tapi hasilnja sampai sekarang adalah seng ada samasekali, semua katong ditipu. Lantas katong tanja kemana katong punja uang semua jang sudah berdjumlah f 30 djuta dibikinakan oleh tuan Manusama dan tuan Tamaela???????

Katong mesti mintaakan verantwoording dari katong punja uang semua kepada tuan Manusama dan tuan Tamaela, sebab dari katong punja uang jang katong tjari dengan kerdja keras dan keluar keringat tuan Manusama dan tuan Tamaela hidup senang dan mewah, punja villa diluar negeri dan simpan katong punja uang dibank luar negeri, jang kalau ada apa2 dia orang akan lari dan terus selalu hidup senang dengan katong punja uang.

Untuk selamatkan praktek tipu muslihat tuan Manusama dan tuan Tamaela dan untuk dapat katong punja uang dipaksa bajar lebih banjak, maka tuan Manusama dan tuan Tamaela tiap tahun adakanakan peringatan ulang tahun RMS, jang sesungguhnya sama sekali tidak arti, dimana tudjuannja hanja mau ambil katong punja uang lebih banjak.

Hai Pemuda² Maluku

Ale tau bahwa kamu orang bisa ada ditana Belanda adalah karena ibu-bapamu bukan tuan Manusama dan tuan Tamaela jang bawa kamu orang pigi tana Belanda. Tuan Manusama dan tuan Tamaela sama sekali tidak punja andeel apa2 untuk kamu orang supaja ada ditana Belanda.

Apa toekomst kamu orang hai pemuda² Maluku ditana Belanda, kalau kamu orang tidak punja sekolah, tidak punja pengetahuan vak.

Ale tau bahwa kamu orang sengadja disuruh oleh tuan Manusama dan tuan Tamaela tidak pigi sekolah supaja kamu orang tetap bodoh, supaja dapat dipermainakan dan disuru-suru oleh dia orang untuk bikin kaja dia orang.

Ale tau bahwa tuan Manusama dan tuan Tamaela mau bikin mati kamu orang punja mama dan papa ditana Belanda, karena selalu dipaksa harus bajar contributie dan sumbangan kilat dan tidak mengurus hak2 kamu orang punja sebagai ex KNIL kepada Pemerintah Belanda.

Kamu orang sudah harus sadarkan diri, bahwa mama dan papa kamu orang sudah 23 tahun dipaksa harus bajar contributie dan sumbangan kilat kepada tuan Manusama dan tuan Tamaela untuk bikin senang dan kaja dia orang dan kamu orang selalu disuruh bikin musuh dan bikin rusak nama suku Maluku.

Ale tau bahwa tuan Manusama sudah bukan orang Maluku, tetapi sudah warga negara Belanda? Kamu orang hanja dipakai oleh tuan Manusama dan tuan Tamaela untuk kepentingan diri sendiri dari dia orang berdua. Kalau kamu orang dapat tjilaka, siapa jang lebih dulu tulung kamu orang, hanja mama dan papa kamu orang, bukan tuan Manusama dan tuan Tamaela.

Ale tau bahwa kamu orang disuruh oleh tuan Manusama dan tuan Tamaela untuk tjari seteru, dimana sesungguhnya kamu orang tidak punja musuh siapa2. Sedang Tuhan berkata : "Hendaklah kamu kasih-mengasihi sesamamu manusia" dan "Hendaklah kamu senantiasa beri hormat akan orang tuamu, supaya engkau beroleh berkat dan selamat".

Ale tau bahwa didalam geredja djuga orang2 tuan Manusama dan tuan Tamaela selalu berdoa tentang musuh2nja jang kata musuh2 dari RMS. Djadi untuk kepentingan diri sendiri tuan Manusama dan tuan Tamaela katong sudah disuruh berbuat dosa didalam rumah Allah dan dalam katong punja hidup sehari-hari.

Tuan Manusama dan tuan Tamaela selalu pergunakan nama Tuhan jang kata Tuhan selalu beri berkat akan perjuangan RMS merdeka. Djangan katong mau ikut pikul itu dosa jang begitu besar dari perbuatan tuan Manusama dan tuan Tamaela.

Katong mesti pikirakan bahwa Tuhan tidak beri berkat kepada tuan Manusama dan tuan Tamaela untuk jang dia orang kata RMS merdeka, buktinja karena sudah 23 tahun jang kata perjuangan RMS merdeka tidak ada hasil apa2, hanja bikin kaja tuan Manusama dan tuan Tamaela sadja.

Ale tau apa utjapan terahir dari tuan Soumokil sebelum dipanggil Tuhan ? Tuan Soumokil kata : Beta sudah salah besar, perjuangan beta tidak mendapat berkat dari Tuhan". Masih ada saksi hidup jang denger ini ucapan tuan Soumokil.

Dus katong mesti pikir djauh, djangan katong karena mulut manis tuan Manusama dan tuan Tamaela, katong pakai katong punja emotie, tapi katong mesti pakai katong punja ratio.

Terlebih-lebih kepada pemuda Maluku, kamu orang sudah harus pikirakan kamu orang punja toekomst, kamu prong mau djadi apa kalau kamu orang tidak punja sekolah, karena kalau kamu orang tidak punja sekolah, kamu orang tidak ada arti apa2 ditana Belanda dan ditana Maluku.

Sudara 2 ku jang tertjinta

Sekarang sudara2ku, sudah waktunja katong mesti tinggalkan itu soal2 politik busuk tuan Manusama dan Tuan Tamaela jang dia orang kata perjuang-kanakan RMS merdeka, katong harus bangun katong punja keluarga masing2, pemuda2 Maluku insafilah dan kembali pigi sekolah untuk kamu orang punja toekomst.

Katong mesti minta pertanggung djawab dari katong punja uang selama 23 tahun kepada tuan Manusama dan tuan Tamaela.

Katong mesti lebih giat dan bekerdja keras untuk perjuang-kanakan katong punja hak2 sebagai ex KNIL kepada Pemerintah Belanda.

Awas katong djangan mau kena tipu politik busuk tuan Manusama dan tuan Tamaela sabantar nati tanggal 25 April 1973 jang dia orang kata untuk peringati ulang tahun RMS merdeka. Biar tuan Manusama dan tuan Tamaela berdua sadja pestakanakan dia orang punja tanggal 25 April supaya katong djangan kena tipu dan paksaan bajat lagi untuk tuan Manusama dan tuan Tamaela.

Katong mesti bangunakan katong punja rumahtangga masing2, katong suru katong punja anak2 pigi sekolah untuk toekomstnja.

" Maluku tana tumpah darahku " . " Maluku minisi e " .

ANAK ALIPURU ASLI

AURORA dd. 8-4-74

273(713)1

2. RMS

Hedenmorgen vindt onder auspiciën van de CdK, Mr. Vrolijk, een bijeenkomst van de betrokken autoriteiten plaats ter bespreking van ordemaatregelen, te nemen bij gelegenheid van de binnenkort plaatsvindende RMS-demonstratie.

Op 12 april wordt de dood van de eerste RMS-president herdacht; op 25 april de uitroeping van de RMS.

AURORA dd. 19-4-74

2. Gesprek met de Minister

In het kader van het verkrijgen van de handtekeningen onder de bijzondere lasten, had H.BVD woensdag jl. een gesprek met Minister De Gaay Fortman.
Aan de orde kwamen de bijeenkomst van de Kamercommissie op 29 april a.s. en de situatie onder de Zuid-Molukkers.

AURORA dd. 26-4-1974

1. Acties tegen Indonesische instellingen

Gesproken wordt over de brand hedennacht in het kantoor van de Indonesische Luchtvaartmaatschappij Garuda in Amsterdam.

H.C meldt, dat afgelopen nacht is ingebroken in het kantoor van de consul-generaal van Indonesië in Amsterdam. Er bleek een kist met papieren te zijn verdwenen.

Geconstateerd wordt, dat deze gebeurtenissen samenvallen met de gisteren gehouden herdenking van de oprichting van de RMS. Het wordt waarschijnlijk geacht, dat Zuid-Molukkers met deze voorvall te maken hebben. Als dat zo is, moet worden gevreesd voor een verdere escalatie in de relatie tussen pro-Indonesische Zuid-Molukkers en Zuid-Molukkers die de RMS zijn toegedaan.

4. Gesprek met SG

H.BVD had gisteren een gesprek met de SG van Binnenlandse Zaken, Mr. P. van Dijke. O.m. kwam aan de orde de situatie van de Zuid-Molukkers en de vraag of van politiezijde op hoogtijdagen van de Zuid-Molukkers wel voldoende aandacht wordt gegeven aan objecten die een voorwerp voor hun belangstelling kunnen vormen. (Aanslag op Garoeda en inbraak in woning consul-generaal Indonesië enige tijd terug in Amsterdam). De vraag komt op of het nuttig zou zijn onzerzijds de politie in te lichten omtrent herdenkingsdagen en dergelijke die voor bepaalde groeperingen aanleiding kunnen zijn tot demonstraties of andere acties.

PH.E zal worden gevraagd om een lijst van data in dit verband van bela vast te stellen.

De SG overweegt de minister voor te stellen over deze aangelegenheid een gesprek te hebben met de burgemeesters van de grote steden.

PH.BVD brengt in herinnering dat enige tijd terug een gesprek van deze aard plaats vond onder leiding van de DG O.O. en V.,

Mr. , met enige hoofdcommissarissen onder wie die van Amsterdam en Den Haag.

28 juni 1974

AURORA dd. 20/6/74

Behoort bij brief no. 1204699.

LAATSTE ONTWIKKELING IN DE MOLUKSE GEMEENSCHAP.

ALGEMEEN

Tot voor kort werden de ontwikkelingen in de Molukse gemeenschap hoofdzakelijk beheerst door de controverse tussen pro-Indonesisch gezinde Molukkers en aanhangers van de "Republik Maluku Selatan" (R.M.S.).

Hoewel de politieke tegenstellingen niet zijn verdwenen, is de controverse enigszins afgezwakt.

Terwijl de activiteit van de pro-Indonesisch gezinde groep is afgenomen, wordt de aandacht van de R.M.S.-organisaties thans weer opgeëist door interne vraagstukken.

Aan de hand van een overzicht van de belangrijkste ontwikkelingen en verhoudingen zal getracht worden een evaluatie te geven van het huidige stemmingsbeeld van de Molukse bevolkingsgroep.

ONTWIKKELINGEN EN GROEPERINGEN.

1. Opkomst en ontwikkeling van een pro-Indonesische stroming.

Om gestalte te geven aan de wens van de Indonesische Regering bij te dragen tot de oplossing van het Zuidmolukse vraagstuk, werd in 1971 de Stichting Opbouw Molukken (S.O.M.) opgericht. Dit gebeurde op initiatief van de heer I.MAHDI, toenmalig hoofd van de afdeling "Molukse Zaken" van de Indonesische Ambassade te 's-Gravenhage.

Ondanks het korte bestaan van de S.O.M. hebben enkele van haar initiatieven in belangrijke mate de gebeurtenissen in de Molukse gemeenschap bepaald.

De S.O.M. voerde o.m. een actieve propaganda voor het maken van oriëntatiereizen naar de Molukken.

Talrijke Molukkers maakten hiervan gebruik, hetgeen voor de leiders van de R.M.S. een reden tot grote bezorgdheid werd.

Velen die van deze reizen terugkeerden gingen zich namelijk positief opstellen t.o.v. het (door de Indonesische Ambassade gesteunde !!) programma van de S.O.M. voor economische opbouw van de Zuid Molukken

Hoewel deze opstelling -althans in de meeste gevallen- geen enkel verband hield met een politieke voorkeur (pro-Indonesisch of anti-R.M.S.) werd zij al spoedig in R.M.S.-kringen gebrandmerkt als "landverraad".

Hierdoor traden spanningen op die de Molukse gemeenschap tenslotte verdeelden in een pro- en een anti-Indonesisch kamp.

Fanatieke R.M.S.-aanhangers voerden tegen de Indonesische Ambassade en (sympathisanten van) de S.O.M. een felle hetze die op verschillende plaatsen tot ordeverstoringe en gewelddadige incidenten leidde.

Deze spanningen werden nog verhoogd door de uitwerking van een andere activiteit van de S.O.M., t.w. het neutraliseren van het jongerenradicalisme.

Deze activiteit resulteerde in 1972 in de oprichting van de "Angkatan Pemuda Indonesia Maluku" (A.P.I.M. of A.P.I.-Maluku, lett.: front van Indonesische jongeren van Molukse origine).

Volgens haar beginselprogramma streefde deze organisatie uitsluitend sociale, culturele en recreatieve doeleinden na.

Zij kreeg echter al spoedig de naam anti-R.M.S.-gezind te zijn, doordat vele van haar leden zich in hun gedragingen duidelijk anti-R.M.S. opstelden.

Deze gezindheid was o.m. verklaarbaar door het feit dat vele Keiese jongeren lid waren van de A.P.I.M. en er vanouds een sterke controverse bestaat tussen Molukkers en bewoners van de Kei-eilanden. Voorts was de A.P.I.M. voor de R.M.S.-beweging onaanvaardbaar door de duidelijke binding die er met de Indonesische Ambassade bestond. Over en weer beschuldigden de A.P.I.M. en de R.M.S.-groeperingen elkaar van provocatie en agressie en het kan niet ontkend worden dat aan beide zijden meermalen provocerend werd opgetreden en plannen werden beraamd (en soms uitgevoerd) voor gewelddadige acties.

Voor het laatst kwam de A.P.I.M. op spectaculaire wijze in de publiciteit toen enige van haar leden in april 1974 een gewapende overval pleegden op de Molukse wijk te Almelo. Aanleiding hiertoe was een vechtpartij die enige dagen tevoren was ontstaan, toen een der overvallers in een openbare gelegenheid door R.M.S.-aanhangers uit Almelo met een vuurwapen werd bedreigd.

Vrees voor gewelddadige represailles van de zijde van de R.M.S.'ers is waarschijnlijk de oorzaak van de verminderde activiteit van de A.P.I.M. na het incident te Almelo. Voorts heeft het terugroepen naar Indonesië van de heer , die op de Indonesische Ambassade belast was met Molukse zaken en wiens persoon in R.M.S.-kringen hevige weerstanden opriep, in deze kringen een gunstige uitwerking gehad.

Zeker is ook van invloed geweest dat de nieuwe Indonesische Ambassadeur, Generaal , minder geneigd bleek dan zijn voorganger om de banden met de A.P.I.M. strak aan te halen. De laatste maanden wordt de A.P.I.M. in de berichtgeving nog slechts sporadisch genoemd.

Een en ander houdt echter niet in dat activiteiten in pro-Indonesische zin zijn opgehouden.

Zo werd kort geleden de organisatie "RUKUN MALUKU" opgericht.

Voorzitter verklaarde tegenover de pers dat RUKUN MALUKU, als organisatie van pro-Indonesisch gezinde Molukkers, ervoor ijvert door de Nederlandse Regering te worden betrokken in het overleg over het ten aanzien van de Molukkers te voeren beleid.

Hij doelde hierbij met name op het beleid ten aanzien van de repatriëring naar de Molukken.

Door verschillende R.M.S.-organisaties is afwijzend gereageerd op de oprichting van Rukun Maluku, die zij beschouwen als een voortzetting, onder een andere naam, van de A.P.I.M.

Tot meer dan tegenpropaganda is het nog niet gekomen. Dit ligt waarschijnlijk mede aan de betrekkelijk geringe activiteit van Rukun Maluku.

De vraag rijst overigens in welke richting de activiteiten van pro-Indonesisch gezinde groeperingen zich zullen ontwikkelen nu de opstelling en verklaringen van de Indonesische Ambassadeur steeds duidelijker de indruk wekken dat de Indonesische Regering het Zuid-molukse vraagstuk voornamelijk beschouwt als een binnenlandse aangelegenheid van Nederland.

2. Onderlinge verdeeldheid van de R.M.S.-beweging.

Nog steeds zijn de "Badan Persatuan Rakjat Maluku Selatan" (B.P.R.M.S.) de groepering van Ir. MANUSAMA) en de "Missi Militer" (de organisatie van "Generaal" TAMAËLA) de belangrijkste exponenten van de R.M.S.-beweging.

Voorts bestaan diverse splintergroepen, waarvan de meeste echter nauwelijks enige activiteit ontplooiën.

(N.B.: Op één ervan zal echter afzonderlijk nader worden ingegaan - zie K.P.M.S.M.- pt. 5.).

Naarmate de controverse tussen pro-Indonesisch gezinde Molukkers en R.M.S.'ers sterker werd, nam de druk op de leiders toe om zich met elkaar te verzoenen.

Incidenteel werd reeds een zekere samenwerking waargenomen tussen leden van de ordedienst van de B.P.R.M.S. en commando's van TAMAëLA.

Het betrof hier gevallen waarin gevreesd werd voor acties van de zijde van de A.P.I.M.

Op initiatief van de weduwe van Dr. SOUMOKIL (de in 1966 in Indonesië geëxecuteerde "president" van de R.M.S.) kwam het in mei 1974 tot een ontmoeting tussen MANUSAMA en TAMAëLA.

Hierbij verklaarde TAMAëLA zich bereid MANUSAMA te erkennen als enige "president" van de R.M.S., mits deze over een recenter "regeermandaat" van Dr. SOUMOKIL kon beschikken dan zijn eigen "mandaat". Toen MANUSAMA het verlangde document overlegde, weigerde TAMAëLA de authenticiteit ervan te erkennen.

Van samenwerking, in welke vorm of mate dan ook, tussen de verschillende R.M.S.-organisaties zal voorlopig dan ook weinig sprake kunnen zijn.

3. Situatie binnen de groepering van "Generaal" TAMAëLA.

Door het afnemen van de activiteit van de pro-Indonesisch gezinde Molukkers is de aandacht van de TAMAëLA-groepering weer voornamelijk gericht op haar eerste doelstelling, t.w. het verkrijgen van sympathie en steun van delegaties bij de Verenigde Naties.

Na lange tijd geen visum te hebben kunnen krijgen, is TAMAëLA onlangs weer toegelaten tot de Verenigde Staten van Amerika.

Uit de contacten die hij aldaar heeft gelegd, ontstond kort geleden het "American Committee for the recognition of South Moluccas Independence" (A.C.R.S.M.I.).

De oprichting van dit comite zou een initiatief zijn van de "United Isreal World Union", een dezerzijds tot nu toe onbekende organisatie. Het A.C.R.S.M.I. stelt zich ten doel actie te voeren om met de steun van invloedrijke personen te bereiken dat de kwestie van de R.M.S. op de agenda van de Verenigde Naties wordt geplaatst. Naar de activiteiten, werkwijze en eventuele resultaten van genoemd comite is een onderzoek gaande.

De politieke activiteit in Nederland beperkt zich tot interne aan-
gelegenheden.

In het algemeen huldigt deze groepering het standpunt dat de in Nederland verblijvende Molukkers zich dienen te gedragen in overeenstemming met de alhier voor iedereen geldende wetten en normen.

Recente berichten duiden echter op een zekere onrust die ook in deze kringen is ontstaan als gevolg van de toelating tot de vergadering van de Verenigde Naties van een Palestijnse delegatie onder leiding van Yasser ARAFAT.

Dit politieke succes wordt in hoge mate toegeschreven aan de terreur-acties van Palestijnse commando's.

Van verschillende zijden is er dan ook bij de leiders op aangedrongen: soortgelijke acties in overweging te nemen.

Voor zover bekend staan de leiders afwijzend tegenover deze suggestie. Van concrete actieplannen is tot dusverre niets gebleken, maar ook m.b.t. deze organisatie zij opgemerkt dat de leiders niet altijd voldoende overwicht en middelen beschikken om spontane acties tegen te houden.

4. Badan Persatuan Rakjat Maluku Selatan (B.P.R.M.S.).

Binnen deze groepering is de aandacht van de Dienst hoofdzakelijk gericht op de jongerenorganisatie Pemuda Masjarakat.

Deze organisatie ontwikkelde zich steeds duidelijker tot een niet te onderschatten element. Pemuda Masjarakat is voorstander van een radicale aanpak van "de strijd" en stelt zich zeer kritisch op t.o.v. het meer gematigde beleid van MANUSAMA en andere oudere leiders. Deze leiders onderkennen de radicale tendenzen onder de jongeren en de daaraan verbonden gevaren.

Zij zijn zich er echter ook van bewust dat de toekomst van de R.M.S.-beweging in handen ligt van de jongere generatie, zodat zij het, bij hun pogingen het radicalisme in te dammen, nooit tot een openlijk krachtmeting met de jongeren zullen laten komen.

Dit verklaart dat zij weliswaar daden van agressie veroordelen, maar eraan toevoegen dat radicalisme en agressie opgewekt en gevoed worden door het uitblijven van positieve resultaten.

Radicale elementen vatten deze halfslachtigheid op als een bedekte goedkeuring, zonet aanmoediging van hun daden en opvattingen.

Dat hierin een reëel gevaar schuilt, blijkt uit de poging die Molukse jongeren in april 1974 te Amsterdam hebben gedaan om een Indonesisch consul te gijzelen.

Deze jongeren waren lid van of stonden in nauw contact met hetzij Pemuda Masjarakat, hetzij de ordedienst van de B.P.R.M.S.

Badan Persatun en Pemuda Masjarakat bereiden momenteel de 25-ste verjaardag van de R.M.S.-proclamatie (25 april 1975) voor.

MANUSAMA heeft voorgesteld de manifestaties rond deze herdenking te plaatsen in het teken van "confrontatie".

Hiermee beoogt hij een bezinning op de beleving van het R.M.S.-ideaal in een politiek klimaat (in Nederland, Indonesië en de Verenigde Naties) dat geen uitzicht biedt op de verwezenlijking van dat ideaal.

Deze bezinning zou het uitgangspunt moeten worden van een nieuwe politieke lijn, de zogenaamde "confrontatiepolitiek".

Het programma daarvan zal t.z.t. door de B.P.R.M.S. worden gepubliceerd. De ideeën zijn momenteel nog niet voldoende uitgekristalliseerd om reeds een prognose toe te laten van de inhoud van die politiek.

Een indicatie van hetgeen in sommige radicale kringen onder confrontatie wordt verstaan, is te vinden in een voorstel van , landelijk voorzitter van Pemuda Masjarakat.

Zijn voorstel houdt in dat een streefdatum wordt vastgesteld waarop het R.M.S.-ideaal zou moeten zijn verwezenlijkt en dat door sabotage van de Nederlandse economie Nederland gedwongen wordt tot een voor de Zuidmolukse onafhankelijkheidsbeweging gunstige politieke opstelling.

Over de streefdatum en de aard van de sabotage werden geen nadere bijzonderheden vernomen.

MANUSAMA heeft deze voorstellen verworpen. Het blijft echter -vooral op langere termijn- de vraag welk gewicht zijn autoriteit in de schaal legt.

Het moet namelijk niet uit het oog worden verloren dat , gezien zijn functie in Pemuda Masjarakat, waarschijnlijk niet een uitsluitend persoonlijke mening maar ook groepsgevoelens vertolkte.

Een andere omstandigheid waarop met nadruk wordt gewezen is het feit dat radicale jongeren de laatste tijd met groeiende bewondering spreken en denken over recente gevallen van kaping, gijzeling, bezetting van gebouwen e.d.

Opnieuw zij in dit verband herinnerd aan de mislukte gijzelingspoging te Amsterdam in april 1974. Tijdens zijn verhoor verklaarde de leider van de groep, dat hij niet gearzeld zou hebben geweld te gebruiken tegen de consul om zijn eisen kracht bij te zetten.

Het vorenstaande lijkt de conclusie te rechtvaardigen dat het radicaliseringsproces onder de Zuidmolukse jongeren, dat met de "actie Wassenaar" een hoogtepunt bereikte, niet tot stilstand is gekomen. Het is te verwachten dat de voortzetting van dit proces in niet geringe mate een stempel zal blijven drukken op de politieke opstelling en activiteit van de B.P.R.M.S., die zich beschouwt als de grootste R.M.S.-groepering.

9

5. Kemauan Pemuda Maluku Selatan Merdeka (K.P.M.S.M.).

Door enige jongeren die deel hebben uitgemaakt van de "Radical Actiegroep R.M.S.-LINKS" werd onlangs een nieuwe R.M.S.-jongerenorganisatie opgericht, de Kemauan Pemuda Maluku Selatan Merdeka (lett.: de wens van de vrije Zuidmolukse jongeren).

De "Radical Actiegroep R.M.S.-LINKS" waarvan praktisch gesteld kan worden dat zij heeft opgehouden te bestaan, streefde ernaar de eenheid onder de R.M.S.'ers te herstellen.

Deze actiegroep propageerde voorts het voeren van gewelddadige acties ter ondersteuning van de "politieke strijd" voor het verkrijgen van erkenning van de R.M.S.-proclamatie.

K.P.M.S.M. zet zich af tegen de, volgens haar, negatieve resultaten en het passieve beleid van leiders als MANUSAMA en TAMAËLA, en staat "andere wegen" voor om de erkenning van de R.M.S. te bewerkstelligen. Welke deze wegen zijn is in het huidige stadium, waarschijnlijk ook voor deze organisatie zelf, nog niet helemaal duidelijk.

De rol die de kernleden destijds hebben gespeeld in de "Radical Actiegroep R.M.S.-LINKS" duidt er echter op dat gewelddadige acties niet bijvoorbaat worden uitgesloten.

Of en in hoeverre enkele summiere contacten van K.P.M.S.M. vertegenwoordigers met leden van de Rode Hulp eveneens als een indicatie voor mogelijk gebruik van geweld kunnen worden beschouwd, valt vooralsnog moeilijk te beoordelen.

Voorts is bekend geworden dat vertegenwoordigers van de K.P.M.S.M. pogingen doen om in contact te treden met PKI-figuren in het buitenland, die de zogenaamde Peking-lijn volgen.

De indruk is, dat men wil onderzoeken of en in hoeverre de PKI een partner kan zijn in de strijd voor de omverwerping van het SUHARTO regiem en het vestigen van een zelfstandige staat door de Zuidmolukkers. Er zijn geen aanwijzingen dat er van een samengaan in het ideologische vlak sprake is.

De K.P.M.S.M. is onaanvaardbaar voor de groeperingen van MANUSAMA en TAMAËLA, zodat recrutering van aanhangers binnen deze twee grote R.M.S.-groeperingen bijzonder moeilijk, zomet onmogelijk is. Dit is waarschijnlijk de reden waarom zij contact zoekt met groeperingen die in het verleden actie voerden om honorering te verkrijgen van rechten die zij menen te kunnen ontleen aan het vroegere dienstverband met het K.N.I.L.

Het idee is niet nieuw, de "Radicale Actiegroep R.M.S.-LINKS" heeft in het verleden hetzelfde geprobeerd en daarbij acties overwogen -maar niet uitgevoerd- zoals bezetting van overheidsgebouwen, ontvoering en gijzeling van regeringsleden e.d.

Gezien het weinig vastomlijnde programma en de geringe originaliteit die K.P.M.S.M. tot nu toe aan de dag heeft gelegd, bestaat het sterke vermoeden dat deze nieuwe groepering in grote lijnen het actieprogramma van de "Radicale Actiegroep R.M.S.-LINKS" heeft overgenomen.

NB.: Dit vermoeden wordt bevestigd door de "bezetting" van de cantine van het Ministerie van CRM op 19.11.1974 door leden van een belangenorganisatie van ex-K.N.I.L. militairen, waarbij een van de kernleden van K.P.M.S.M. een rol heeft gespeeld.

SLOTOPMERKINGEN.

Gedurende betrekkelijk lange tijd heeft de R.M.S.-beweging een defensieve houding aangenomen tegen ontwikkelingen en invloeden die als ondermijnd voor het vrijheidsideaal werden ervaren. Het huidige stemmingsbeeld vertoont een tendenz tot het openen van een offensief.

Er is reden om aan te nemen dat de in dat kader te verwachten activiteiten niet uitsluitend of in de eerste plaats gericht zullen zijn tegen de Indonesische Ambassade h.t.l. of Indonesische belangen, maar tegen de Nederlandse overheid en gemeenschap.

Bij het afsluiten van dit overzicht werd bekend, dat op 18 november 1974 Zuidmolukse jongeren op verschillende plaatsen in het land opzettelijk vertragingen in het spoorwegverkeer hebben veroorzaakt. De verantwoordelijkheid voor deze gecoördineerde actie werd opgeëist door de jongerenorganisatie Pemuda Masjarakat.

Dit zou erop kunnen duiden dat radicale elementen in deze organisatie Ir. MANUSAMA's veroordeling van de door voorzitter gelan-ceerde ideeën, negeren.

Van verschillende zijden werd vernomen dat Pemuda Masjarakat voor de komende maanden acties in petto heeft.

In dit verband wordt er voorts op gewezen dat rond de jaarwisseling veelal verhoogde spanning optreedt.

Dit houdt o.m. verband met de historische betekenis van 27 december. Zoals bekend is werd op deze datum in 1949 de soevereiniteit over Nederlands-Indië overgedragen aan Indonesië.

In R.M.S.-kringen wordt deze gebeurtenis beschouwd als het begin van de ontwikkelingen die hebben geleid tot de proclamatie van de R.M.S.

Pemuda Masjarakat herdacht deze datum in 1973 met een grote demonstratie bij de Indonesische Ambassade, waarbij zich het bekende incident van de vlagverbranding voordeed.

Op langere termijn zal vooral omstreeks de 25-ste verjaardag van de R.M.S.-proclamatie (25.4.1975) rekening moeten worden gehouden met uitingen van de in Zuidmolukse kringen levende wens om de kwestie van de R.M.S. op spectaculaire wijze in de publiciteit te brengen. Het wordt niet uitgesloten geacht dat daarvoor, naast de reguliere manifestaties, acties zullen worden gevoerd met een ordeverstoring en/of gewelddadig karakter.

Dat ook in de tussenliggende periode zulke acties zullen worden ondernomen mag echter niet worden uitgesloten.

De aandacht van de Dienst blijft bij voortdurende gevestigd op de ontwikkelingen en gebeurtenissen in de Molukse bevolkingsgroep.

26.11.1974

AURODA dd. 10-12-74

7. Evaluatie-commissie

Deze commissie komt hedenmiddag bijeen. Aandacht zal worden besteed aan de onrust onder de Zuidmolukkers.

AURORA dd. 20-12-74

1. Zuidmolukkers

H.C deelt mede, dat de Zuidmolukkers op 27 december a.s. een demonstratieve tocht door Den Haag zullen houden. Hiervoor is toestemming door de politie verleend. Zij zullen langs Algemene Zaken trekken om daar een petitie, gericht aan de Minister-President, te overhandigen. Voor zover bekend zal hun niet worden toegestaan de Indonesische Ambassade in de route op te nemen.

AUROPA dd. 24-12-74

3. Zuidmolukkers (Zie ook Aurora van 17-12-1974, pt. 3)

H.C deelt mede, dat heden de kleine evaluatiecommissie bijeen komt. Hoewel wij geen bevestiging hebben gekregen van de berichten inza plannen tot het in gijzeling nemen van ministers zijn er wel gegevens verkregen, die erop duiden dat een dergelijke daad mogelijk ook een actie tegen de Indonesische Ambassade niet uitgesloten mag worden geacht. De evaluatiecommissie zal zich beraden omtrent eventuele maatregelen.

AURORA dd. 31-12-74

3. Actie Zuidmolukkers

H.C deelt mede, dat het recherche-onderzoek naar de ongeregelde van 27 december jl. tot dusver weinig opgeleverd heeft. Onzerzijds is aan de politie-ambtenaren, die met het onderzoek zijn belast, enige achtergrondinformatie verstrekt. De video-opnamen van de politie zullen ons ter beschikking worden gesteld. De zgn. kleine evaluatie-commissie komt op 2 januari a.s. weer bijeen.

AURORA dd. 3-1-75

Zuidmolukkers

H.C deelt mede, dat de kleine evaluatiecommissie gisteren niet bijeen is geweest. Wel heeft een gesprek plaatsgevonden in de zgn. praatclub o.l.v.

Daaraan werd deelgenomen door vertegenwoordigers van Algemene Zaken
, CRM en van O.O. en V.

Gesproken werd over de lijn, die de Minister-President zal worden aanbevolen voor het gesprek, dat hij binnenkort met Manusama zal hebben.

H.C meldt verder,

op 27 december

een symbolische bezetting van het Vredespaleis gedurende vijf minuten en het hijsen van de vlag van de RMS in de tuin daarvan. Dit is volledig uit de hand gelopen en is geëindigd met de vernielingen, die in het Vredespaleis werden téweeg gebracht.

PH.BVD vraagt H.C een korte notitie over onze bevindingen te willen opstellen en deze te zenden aan de Ministers van Binnenlandse Zaken, de Minister-President en de Minister van Justitie. Dhr. van CRM kan een exemplaar van de notitie ter beschikking worden gesteld.

Bijlage bij brief no. 1.208.671 d.d. 7.1.1975
Dit stuk bestaat uit 4 blz.

Omtrent de op 27 december 1974 door Zuidmolukkers te 's-Gravenhage veroorzaakte ongeregelheden, is tot dusverre het volgende bekend geworden:

Met de organisatie van de op 27 december 1974 voorgenomen manifestatie was belast de "Pemuda Masjarakat", de jongerenorganisatie van de Badan Persatuan R.M.S.

De manifestatie zou bestaan uit het aanbieden van een petitie op het Departement van Algemene Zaken, gevolgd door een demonstratieve optocht naar de Indonesische Ambassade, waar eveneens een petitie zou worden overhandigd.

Met de zorg voor een ordelijk verloop van het programma was de K.P. (ordedienst) belast.

Op 26 december 1974 heeft Ir. MANUSAMA het hoofdbestuur van "Pemuda Masjarakat" en de leiding van de KPK verantwoordelijk gesteld voor een ordelijk verloop van de manifestatie. Hij benadrukte daarbij dat incidenten ernstig afbreuk zouden doen aan zijn positie tegenover de Minister-President, zulks i.v.m. het hem inmiddels toegezegde onderhoud.

Tegen deze achtergrond kan worden aangenomen dat Ir. MANUSAMA niet op de hoogte is geweest van een ander dan het hiervoor genoemde programma.

Na de incidenten heeft Ir. MANUSAMA tegenover de "Pemuda Masjarakat" en K.P.K. zijn ernstige ontevredenheid en teleurstelling uitgesproken over het verloop van de gebeurtenissen.

Enkele bestuursleden van "Pemuda Masjarakat" hebben daarop verklaard in zekere zin verantwoordelijk te zijn voor de ongeregelde heden omdat zij in kleine kring hadden besloten tijdens de demonstratie gedurende korte tijd symbolisch het Vredespaleis door enige leden te laten bezetten en in de tuin de vlag van de R.M.S. te laten hijsen. De actie, die gericht was op het verkrijgen van publiciteit zou ongewapend worden uitgevoerd.

"Meelopers" die niet van deze plannen op de hoogte waren, zijn het gebouw binnengedrongen en hebben daar vernielingen aangericht. Als gevolg hiervan is van "bezetting" afgezien.

Het wordt dezerzijds aannemelijk geacht dat de organisatoren van de bezetting inderdaad slechts een geweldloze actie hebben beoogd. De Haagse Politie heeft bij het verlenen van de demonstratievergunning namelijk duidelijk gesteld dat incidenten als gevolg zouden hebben dat in de toekomst geen vergunning meer zou worden verleend voor de jaarlijkse manifestatie op 25 april. (In 1975 bijzonder belangrijk i.v.m. de 25-ste verjaardag van de R.M.S.-proclamatie.)

Uit de momenteel beschikbare informatie kan worden opgemaakt dat de K.P.K. òf niet op de hoogte was van de bezettingsplannen, òf niet gerekend had op de mogelijkheid dat meelopers incidenten zouden veroorzaken, die de actie zouden kunnen doorkruisen.

Dit verklaart waarschijnlijk waarom de ordedienst niet onmiddellijk een poging heeft gedaan de orde te herstellen.

Uit uitspraken van Molukkers uit Ir. MANUSAMA's naaste kring valt af te leiden dat hij, om gezichtsverlies van zijn organisatie te voorkomen, zal trachten hetzij pro-Indonesisch gezinde Molukkers, hetzij ongeorganiseerde radicale elementen aansprakelijk te stellen voor de incidenten.

Er zijn evenwel geen aanwijzingen verkregen die Ir. MANUSAMA's verklaringen voor pers en televisie bevestigen dat de incidenten zijn uitgelokt door "infiltranten" uit kringen van pro-Indonesisch gezin de Molukkers.

Reeds eerder is gesteld dat MANUSAMA veel van zijn gezag over "Pemuda Masjarakat" heeft verloren.

Het feit dat het bestuur van deze jongerenorganisatie plannen heeft gemaakt voor een bezetting, zij het een vreedzame, van het Vredespaais, toont opnieuw aan dat "Pemuda Masjarakat" een eigen richting bepaalt waarin slechts in beperkte mate rekening wordt gehouden met de meer gematigde opvattingen van de oudere leiders.

Een andere indicatie hiervoor vormt de opstelling van twee prominente bestuursleden van "Pemuda Masjarakat" tegenover de politie na de onregeldheden op 27 december 1974.

Deze bestuursleden uitten in felle bewoordingen hun misnoegen over het optreden van de politie bij de onregeldheden en verklaarden (letterlijk) "de oorlog aan de politie", waarbij zij dreigden met aanvallen op politiebureaus.

Het is zeker dat Ir. MANUSAMA, die pretendeert leider te zijn van 70 à 80 % van de Molukkers h.t.l., inziet dat deze tendenzen zijn positie van onderhandelaar met de Nederlandse Regering schaden. Hij is zich er echter ook van bewust dat een krachtige opstelling tegenover deze radicale tendenzen bijna onvermijdelijk een verwijdering tussen hem en de jongere generatie zal teweeg brengen.

Deze omstandigheid verklaart de halfslachtige opstelling waarmee hij tracht aanvaardbaar te blijven voor zowel de Nederlandse Regering als voor de radicale stromingen in zijn organisatie.

De BPKRS koestert van het gesprek van Ir. MANUSAMA met de Minister-President hoge verwachtingen.

Men verwacht o.m. dat de Nederlandse Regering openlijk haar afkeuring zal uitspreken over de in de brief aan de Minister-President gesignaleerde arrestaties op de Molukken.

Voorts wordt verwacht dat een commissie zal worden ingesteld, bestaande uit Nederlanders en Molukkers -en, eventueel Indonesiërs- die in de gelegenheid zal worden gesteld op de Molukken een onderzoek in te stellen naar het Indonesische optreden.

In kringen van de Badan Persatuan wordt er rekening mee gehouden dat als het resultaat van het onderhoud niet beantwoordt aan de verwachtingen, radicale elementen zullen overgaan tot het voeren van harde acties.

6 januari 1975

UITGEBEKT

AAN:
Zijne Excellentie de Minister
van Binnenlandse Zaken,
Binnenhof 19,
's-GRAVENHAGE

één

1.208.671

7.1.1975

Zuidmolukkers

Hierbij moge ik Uwer Excellentie een rapport aanbieden
inzake enige achtergronden van de demonstratieve betoging
op 27 december 1974, naar de inhoud waarvan ik mij
verwijzing veroorloof.

HET HOOFD VAN DE DIENST

Drs. A. KUIPERS

100 1.235.550
datum 30 MEI 1975
CO
b. _____ d. _____

RAPPORT VAN C

29.5.75.

Aan: CFO

Nr: 75/1128

Betreft: Situatie onder de Molukkers

Door tussenkomst van ID-Utrecht werd op 6.2.1975 van het volgende vernomen.
Naar mening verliezen de Zuid-Molukkers in Nederland als politieke factor steeds meer aan waarde/inhoud. TAMAELA en MANUSAMA hebben geen werkelijke aanhang meer, al doen zij beiden alles om het tegendeel te bewijzen. Beide leiders hebben geen aanhang van enige betekenis meer en bovendien hebben zij geen greep meer op wat zij nog aan aanhangers over hebben.
Vooral is dat het geval bij de jongere Zuid-Molukkers. De jongeren voelen zich misleid en bedrogen.
ziet het in wezen totaal wegvallen van werkelijke leiding als een gevolg van het feit dat TAMAELA noch MANUSAMA enige inspraak dulden. De jeugd neemt dat niet meer; zeker de studerende jeugd niet. Een Zuid-Molukse studentenorganisatie met een politieke motivering of ideaal bestaat dan ook niet meer.
Gesteld mag worden, aldus : de RMS bestaat niet meer, zo zij al ooit bestaan heeft en de jeugd weet dat en realiseert zich dat steeds bewuster, met het feit van "wij zijn steeds bedrogen".
De laatste tijd zijn vrij veel Zuid-Molukse jongeren naar Indonesië en de Zuid-Molukken geweest en zij komen allemaal gedesillusionneerd terug. Zij weten dan namelijk één ding heel zeker: de RMS bestaat niet en de verzetsbeweging op de Zuid-Molukken is er niet en was er nooit.
Deze wetenschap, die steeds verder doordringt, is volgens de oorzaak dat de politieke organisatie van de Zuid-Molukkers is ingestort.
Hij vindt dat zeer ernstig en motiveert dat als volgt; Toen de diverse politiek/semi-militair georiënteerde groepen nog bestonden, was er geen ideaal en gemeenschappelijk doel.

Dat is nu totaal weggefallen. In de tijd echter toen dat politieke ideaal nog bestond hebben allerlei personen en groepen zich (meestal vuist-) vuurwapenen aangeschaft voor de grote dag die komen zou. Vooral bij de jonge Zuid-Molukkers was zulks het geval. Er kwam uiteraard ook een stuk avontuur en sensatie bij, maar tóch hadden die groepen nog een zekere discipline, welke nu verdwenen is. Onder de Zuid-Molukse jongeren heerst een verhoudingsgewijze grote werkloosheid. Wapens zijn ruimschoots voorradig en fantasie is er ook voldoende, terwijl een zekere onrust en desperaatheid volop gevoed wordt door de toenemende wetenschap van "wij zijn steeds belazerd, door iedereen", dus: "wat kan het ons verdommen" en daarmee zijn de voorwaarden aanwezig voor toenemende criminaliteit. is hierover zeer bezorgd en waarschuwt er met klem voor dat de Zuid-Molukse jongeren de wapenen die ze hebben zullen gebruiken.

deelt mee dat een groep Zuid-Molukkers uit Culemborg opereert in Utrecht en zich vooral ophoudt in de stations-traverse, Hoog Catarijne en de stationswachtkamers. Deze groep doet het voorkomen alsof zij "Zuid-Molukse vrijheidsstrijders" zijn doch in werkelijkheid zijn het aankomende criminelen. Tegen berovinkjes zien zij niet op en wapens horen er als het ware bij; nu nog voor merendeel uit sensatie-zucht doch de ernst zal spoedig volgen, zo meent . Immers deze jongens brengen vrijwel elke dag in ledigheid door en dus groeien zij als het ware automatisch naar escalaties en excessen.

Opm.: Deze berichten werden ook uit andere bron ontvangen.
ID-Utrecht: Samenwerking tussen Zuid-Molukse en Surinaamse jeugdige criminelen is (te Utrecht) groeiend

stelt, dat er veel geld van het Ministerie van CRM, beschikbaar gesteld voor de Zuid-Molukkers, gebruikt wordt voor de aankoop van wapens. Hij verklaart dat als volgt. In de woonoorden zijn de bestuursfuncties van de daar werkende stichtingen bijna allemaal in handen van voormalige politieke figuren. Zij krijgen het geld in handen dat CRM aan die stichtingen verstrekt. Nu de politieke functies allemaal uitgehold blijken te zijn en de sfeer helemaal naar het criminele neigt, houden die bestuursleden hun omgeving rustig en besteden een deel der ontvangen gelden aan dubieus doeleinden. Controle is er vrijwel niet.

AURORA dd. 10-1-75

2. Zuidmolukkers

H.C deelt mede, dat er vannacht enige activiteit van de politie is geweest i.v.m. een radiobericht uitgezonden via een amateurzender wijzende in de richting Sittard. In dit radiobericht werd melding gemaakt van de rit van een autobusje. De politie heeft rekening gehouden met de mogelijkheid, dat dit busje zou dienen voor een bepaalde actie

AURORA dd. 10-1-70

9. PG-vergadering

In de op 9 januari gehouden PG-vergadering werd uitvoerig gesproken over de Zuidmolukkers.

Gesproken werd verder nog over de weerkorpsachtige activiteiten van de Zuidmolukkers, die naar voren kwamen in de Aktua TROS-uitzending van maandagavond 6 januari in het kader van een interview met Tamaëla. Door de PG-Leeuwarden werd gevraagd, hoe ons oordeel was over de beveiliging van de installaties van de NAM en de Gasunie.

AURORA dd. 31-1-75

4. Zuidmolukkers.

H.C wijst op het besprokene tijdens de bijeenkomst van de kleine evaluat commissie, d.d. 30-1-1975.

Indien het resultaat van het gesprek op 18-2-1975 tussen Minister-President en Ir. Manusama niet aan de hoogg gespannen verwachtingen aan Zuidmolukse kant beantwoordt - zoals te verwachten is - moet er rekening mee worden gehouden, dat radicale elementen zullen overgaan tot "harde akties".

120/0
273(713)-1
alg

AURORA dd. 4. 3. 75

1. Ontvoering Lorenz

Gesproken wordt over de ontvoering van de CDU-politicus Lorenz, die bij de verkiezingen van zondag j.l. kandidaat was voor het burgemeesterschap in West-Berlijn. De vraag komt op of zoiets in Nederland mogelijk zou zijn.

AURORA dd. 7.3.75

3. Zuid-Molukkers

PH.BVD en H.C namen deel aan besprekingen
die plaatsvonden n.a.v. de berichten van mogelijk
activiteiten van Zuid-molukkers. :

Er zijn flexibele bijzondere maatregelen
t.a.v. bepaalde objecten genomen.

AURORA dd. 25.3.752. Zuidmolukkers

H.C deelt verder mede, dat Manusama en Metiary dezer dagen zijn ontvangen door de loco-burgemeester van Den Haag en door H.C.v.P

Hun is kenbaar gemaakt, dat zij er mee dienen rekening te houden, dat geen vergunning zal worden gegeven voor een demonstratie in Den Haag op 25 april a.s..

H.C hoopt, dat de officiële mededeling daarvan (het besluit tot het niet toestemming geven zou reeds zijn genomen) eerst na Pasen zal plaatsvinden.

AURORA dd. 1. 4. 75

1. Zuidmolukkers

H.BVD neemt hedenmiddag deel aan een bespreking van de betrokken autoriteiten over het Zuidmolukse probleem. De leiding van de vergadering berust bij de Commissaris der Koningin in Zuid-Holland, Mr. Vrolijk.

AURORA dd.22 APR. 1975

273(713)1

2. Zuidmolukkers

PH.BVD nam samen met H.C deel aan een bespreking bij O.O. en V. vrijdagmiddag 18 april jl.. Gesproken werd over de maatregelen op 25 april.

AURORA dd. 6 JUNI 1975

1. Zuidmolukkers

H.C deelt mede dat een groep Zuidmolukkers op 22 mei j.l. een bezoek bra
aan het Rijksmuseum in Amsterdam. Zij gedroegen zich daar zodanig dat zi
gedwongen moesten worden het muscum te verlaten.

Later ontving de directeur, toen nog de heer , een brief
waarin bedreigd werd met vernietiging van de schilderijen in het Rijks-
museum indien de verdachten in de Soestdijkse zaak niet in vrijheid zou
worden gesteld.

F

ADD	1242.521
datum	25 JULI 1975
CO	
b. /	d. _____

F

Korte beschouwing over de Zuidmolukkers in Nederland.

I. ALGEMEEN.

De ruim 33.000 personen tellende Molukse gemeenschap in Nederland kan globaal verdeeld worden in:

- a. een groep - bestaande uit talrijke organisaties- die ijvert voor de erkenning van de op 25-4-1950 op de Molukken geproclameerde Republiek der Zuidmolukkers (Republik Maluku Selatan = R.M.S.)
- b. een groep die pro-indonesisch georiënteerd is.

II. R.M.S.-organisaties.

De belangrijkste organisaties die de RMS-gedachte propageren zijn de volgende:

1. Badan Persatuan Rakjat Maluku Selatan (B.P.R.M.S., eenheids-organisatie van het Zuidmolukse volk).
Ca. 60% van de R.M.S.'ers behoort tot deze organisatie, die Ir.J.A.MANUSAMA beschouwt als de "president" in ballingschap van de R.M.S.
Deze organisatie richt haar politieke activiteit in de eerste plaats op Nederland en de Nederlandse Regering. Vooral de laatste jaren worden ook activiteiten ontplooid gericht ter verkrijging van internationale bekendheid en politieke steun. Met het voeren van deze activiteit is de U.N.A.S.I. (United Nations Association of the Spice Islands) belast, die regelmatig bijeenkomsten van de World Federation of United Nations Associations (W.F.U.N.A.) bezoekt.

De Badan Persatuan R.M.S. heeft een landelijk vertakte ordedienst, genaamd Korps PENDJAGAAN KEAMANAN.

Deze ordedienst heeft tot taak het handhaven van rust en orde in de verschillende woonconcentraties en bij manifestaties, alsmede de "beveiliging" van de leiders van de organisatie.

De B.P.R.M.S heeft voorts een politieke jongerenorganisatie, Pemuda Masjarakat R.M.S. (= de jongeren van het R.M.S.-volk).

Deze jongerenorganisatie is voorstander van een radicale politiek en stelt zich daarbij intern zeer kritisch op t.o.v. het meer gematigde beleid van "President" MANUSAMA.

2. "Missi Militer".

Deze organisatie erkent "Generaal" I.J.TAMAELA als "president" van de R.M.S.

De activiteit van deze organisatie richt zich in hoofdzaak op het verkrijgen van internationale politieke steun.

In dit verband worden door "President" TAMAELA en zijn "Minister van Buitenlandse Zaken", Mej. Pelpina SAHUREKA, in de Verenigde Staten propaganda-acties gevoerd om steun te verkrijgen van de delegaties bij de Verenigde Naties.

In Nederland ontplooit deze groepering betrekkelijk weinig activiteit.

De Missi Militer heeft evenals de B.P.R.M.S. een ordedienst, nl. de zogenaamde commando's.

3. Naast deze twee grote organisaties bestaan talloze, aanzienlijk kleinere, splinterorganisaties, o.m. van Zuidmolukse studenten.

Een van deze splinterorganisaties (enige tientallen leden) is de Kemauan Pemuda Maluku Selatan Merdeka (de K.P.M.S.M. = de wens van de vrije Zuidmolukse jongeren), die zich ook wel het Zuidmolukse Bevrijdingsfront noemt.

De K.P.M.S.M. zet zich af tegen de, volgens haar, negatieve resultaten en het passieve beleid van leiders als MANUSAMA en TAMAELA en tracht langs andere wegen erkenning van de R.M.S. te bewerkstelligen. Hierbij mogen gewelddadige acties niet worden uitgesloten. De K.P.M.S.M. streeft naar de vestiging van een socialistische republiek.

III. Pro-Indonesisch georiënteerde groeperingen.

1. Angkatan Pemuda Indonesia Maluku (A.P.I.M.)

(lett. front van Indonesische jongeren van Molukse origine).

Deze in 1972 opgerichte organisatie streefde sociale, culturele en recreatieve doeleinden na. de A.P.I.M. was voor de R.M.S.-beweging onaanvaardbaar vanwege de duidelijke binding die er met de Indonesische ambassade bestond.

De A.P.I.M. en de R.M.S.-groeperingen beschuldigden elkaar, in vele gevallen niet zonder reden, over en weer van provocatie en agressie. Aan beide zijden werd inderdaad meermalen provocerend opgetreden, hetgeen dikwijls heeft geleid tot gewelddadigheden.

De laatste maanden doet de A.P.I.M. nog slechts sporadisch van zich spreken.

2. Rukun Maluku.

Deze organisatie ijvert ervoor door de Nederlandse regering te worden betrokken in het overleg over het ten aanzien van de Molukkers te voeren beleid, met name t.a.v. de repatriëring naar de Molukken.

De verschillende R.M.S.-organisaties reageerden afwijzend op de oprichting van Rukun Maluku, die zij beschouwen als een voortzetting, zij het onder een andere naam, van de A.P.I.M.

IV. Uitingen van de controverse tussen R.M.S.-leden en pro R.I.-leden.

De meest spectaculaire uitingen van deze controverse zijn:

a. De actie Almelo op 12-4-1974.

Enige leden van de A.P.I.M. (zie pt.3.1) voerden op genoemde datum een gewapende overval uit op de Molukse R.M.S.-woonwijk in Almelo. Aanleiding hiertoe was een vechtpartij die enige dagen tevoren was ontstaan toen één der overvallers in een openbare gelegenheid door R.M.S.-aanhangers uit Almelo met een vuurwapen werd bedreigd.

b. Acties Amsterdam in april 1974.

Jongeren van de Pemuda Masjarakat pleegden een inbraak in de woning van de Indonesische Consul in Amsterdam, met als doel deze te gijzelen. Daar de Consul en zijn gezin niet thuis waren, mislukte deze actie.

Vervolgens werd in de nacht van 25 op 26 april 1974 brand gesticht in het kantoor van de Garuda Indonesian Airways, vermoedelijk eveneens door Pemuda Masjarakat-jongeren gepleegd.

c. Wapendiefstal uit kazerne Breda.

Eind april 1974 is uit een kazerne in Breda een hoeveelheid wapens en munitie ontvreemd door jongeren, met als doel deze te gebruiken als verdediging tegen de A.P.I.M. De wapens zijn later teruggevonden, terwijl de daders zijn gearresteerd.

V. Herdenkingen.

De R.M.S.'ers herdenken op verschillende data gebeurtenissen, welke emotionele reacties te weeg kunnen brengen.

1. 12 april Op deze dag herdenkt de R.M.S. dat hun eerste "president" Dr.SOUMOKIL, in 1966 na een proces voor een Indonesische krijgsraad werd geëxecuteerd.
2. 25 april Herdenking van de proclamatie (1950) van de Republiek Maluku Selatan (R.M.S.)

3. 17 augustus Proclamatie van de Republiek Indonesia.
4. 27 december Overdracht in 1949 van de soevereiniteit over Nederlands-Indië door Nederland aan Indonesië, wat de aanhangers van de R.M.S. beschouwen als het begin van de ontwikkelingen die geleid hebben tot de proclamatie van de R.M.S. op 25 april 1950.

NOOT: Op 27 december 1974 j.l. culmineerde deze herdenking in een gewelddadige korte bezetting van het Vredespaleis en deden zich rond de Indonesische ambassade ernstige ongeregeldeheden voor tussen politie en betogende Zuidmolukkers.

VI. Viering 25ste verjaardag van de R.M.S.-proclamatie op 25 april 1975.

Zowel de Badan Persatuan en de Pemuda Masjarakat als de TAMAELA-groepering herdenken de 25ste verjaardag van de R.M.S.-proclamatie op 25 april 1975.

Van de TAMAELA-groepering is slechts bekend dat ze een bijeenkomst hebben in Nijmegen, gevolgd door een feestavond, terwijl de MANUSAMA-aanhangers o.a. een bijeenkomst hebben in de Houtrusthallen in Den Haag.

Eén van de programmapunten van de MANUSAMA-aanhangers was een demonstratieve mars door Den Haag. Het Haagse Gemeente bestuur weigerde echter een vergunning te verlenen voor deze mars, welke weigering harde acties tot gevolg zou kunnen hebben van de zijde der Zuidmolukkers.

VII. Radicalisering.

Radicale jongeren spreken met toenemende bewondering over de terreur-acties welke de Palestijnen hebben gevoerd. Met als resultaat dat Yasser ARAFAT, aan het hoofd van een Palestijnse delegatie, in november 1974 een toespraak mocht houden tot de Algemene Vergadering der Verenigde Naties.

Zij hebben er bij de leiders op aangedrongen soortgelijke acties in overweging te nemen, waarop echter tot nu toe afwijzend is gereageerd.

Ondanks dat hebben Pemuda Masjarakat-jongeren in november 1974 op verschillende plaatsen in Nederland opzettelijke vertragingen in het spoorwegverkeer veroorzaakt door aan de noodrem te trekken.

23 april 1975.

AURORA dd. 17-12-75

3. Ambonnezen

Vrijdag 13 december vond een bespreking plaats van de grote evaluatie-commissie, o.m. DG's Politie en O.O. en V., PH.BVD en H.C, waar werd gesproken over ons rapport betreffende de Zuidmolukkers in het bijzonder over de berichten inzake plannen tot het in gijzeling nemen van Ministers. Besloten werd de situatie nog even aan te zien om nadere gegevens te verkrijgen alvorens tot maatregelen over te gaan. H.C wijst op berichten in de pers uit Indonesische bron, dat arrestaties in de Zuidmolukken hebben plaatsgevonden. Manusama zou daarover heden een persconferentie geven, hetgeen de gemoederen bepaald niet rustiger zal maken.

272 (713)1
a.l.g.
30
AURORA dd. NOV. 1976

2. Zuidmolukkers

TVC geeft een overzicht van de voorzorgsmaatregelen die zijn getroffen in verband met eventuele Molukse acties in de decembermaand. PH.BVD acht het van belang dat ook intern met bepaalde gebeurtenissen rekening wordt gehouden.

Volgens een bericht in de "Volkskrant" van hedenmorgen noemde professor Baudet van de R.U. Groningen de situatie in de Zuidmolukse gemeenschap bijzonder explosief. Via de I.D. Groningen zal getracht worden na te gaan waarop de heer Baudet deze uitspraak baseerde.

Zitting 1977-1978

Aanhangsel van de Handelingen

Vragen gesteld door leden van de Kamer, met de daarop door de Regering
gegeven antwoorden

1742

Vragen van het lid **Waltmans** (P.P.R.)
over arrestaties van RMS-aanhangers
in Indonesië. (Ingezonden 8 augustus
1978)

1

Hebt u kennis genomen van berichten,
dat in de afgelopen weken enkele hon-
derden RMS-aanhangers in Indonesië
zijn gearresteerd en bovendien gemar-
teld?

2

Kunt u nagaan, of deze berichten op
juistheid berusten?

3

Wilt u, indien de berichten op feiten
berusten, de nodige stappen onderne-
men ten gunste van de gearresteerde
Molukkers in Indonesië en de Indone-
sische regering duidelijk maken, dat
zulke activiteiten de betrekkingen tussen
beide landen nadelig beïnvloeden?

Antwoord

Antwoord van Minister **Van der**
Klaauw (Buitenlandse Zaken). (Ont-
vangen 4 september 1978)

1

Het antwoord op deze vraag luidt be-
vestigend.

2

Het is gebleken, dat in Indonesië een
aantal inwoners van de provincie Ma-
luku zijn gearresteerd, doch inmiddels
— naar de Indonesische autoriteiten
meedeelden — weer zijn vrijgelaten. Uit
de voorhanden zijnde informatie valt
af te leiden dat deze arrestaties samen-
hangen met het bezoek van de heer
Hatumena aan Indonesië.

3

In het licht van hetgeen ik onder punt 2
antwoorde, behoeft deze vraag geen
reactie.

UITGEBOKT

Aan Zijne Excellentie de Minister
van Binnenlandse Zaken
Binnenhof 19
's-GRAVENHAGE

5 AUG. 1976

1287.045

Zuidmolukse notities

Hierbij moge ik Uwer Excellentie wederom een rapport aanbieden
betreffende enkele Zuidmolukse aangelegenheden, naar de inhoud
waarvan ik mij verwijzing veroorloof.

Het Hoofd van de Dienst

Dit stuk bestaat uit 3 blz.

Behoort bij brief nr. 1287.045

ex. nr: 8

ZUIDMOLUKSE NOTITIES

Zuidmolukse activiteiten in augustus 1976

In meerdere Zuidmolukse woonwijken in Nederland zijn voorbereidingen getroffen voor een groot aantal activiteiten in de maand augustus 1976.

Hierover is thans het volgende bekend geworden:

8 tot 14 augustus

Van 8 tot 14 augustus 1976 wordt in Boven-Smilde een Zuidmolukse week gehouden die een politiek/cultureel karakter zal dragen. Organisator is de bekende N. SOLISA uit Boven-Smilde.

Tijdens deze Zuidmolukse week zullen een aantal Nederlandse actiegroepen eveneens acte de présence geven.

zondag 15 augustus

Twaalf Zuidmolukse jongeren, o.a. afkomstig uit Lunteren en Vaassen zullen op zondag 15 augustus 1976 te ca. 09.00 uur in Den Haag (voor het gebouw van de Hoge Raad) een

hongerstaking houden om te protesteren tegen de annexatie van Oost-Timor bij Indonesië. De Zuidmolukker die de vergunning voor de hongerstaking heeft aangevraagd, heeft uitgelaten dat deze zal voortduren "tot de dood erop volgt".

dinsdag 17 augustus

Op deze datum zijn Zuidmolukkers uit diverse woonwijken in Midden-Nederland voornemens een demonstratie te houden in Den Haag. Deze demonstratie zou men willen "gebruiken" om de vrijlating van de veertien Zuidmolukse "december-terroristen" te bepleiten.

N.B. - Op 17 augustus 1976 wordt wederom de jaarlijkse herdenking van de proclamatie van de Republiek Indonesië gevierd.

✓ Mocht de demonstratie doorgang vinden, dan wordt een gewelddadig verloop niet uitgesloten.

zaterdag 21 augustus

In samenwerking met een groot aantal Nederlandse actiegroepen zijn Zuidmolukkers uit het Noorden voornemens in Amsterdam een demonstratie te houden die gericht is tegen het huidige politieke bewind van Indonesië.

Tijdens de demonstratie wil men de volgende leuzen meevoeren:

- Solidair met de strijd van de onderdrukte volkeren in Indonesië,
- Solidair met het FRETILIN,
- Erkenning van de democratische republiek Oost-Timor,
- Stop ontwikkelingshulp aan Indonesië,

- Stop bouw oorlogsschepen voor Indonesië,
- Vrijlating van alle politieke gevangenen in Indonesië en Nederland.

Ten behoeve van de publiciteit van deze demonstratie, willen de organisatoren een groot aantal landelijke en regionale dagbladen inlichten.

UITGEBEKT

Aan:
Zijne Excellentie de Minister
van Binnenlandse Zaken,
Binnenhof 19,
's-Gravenhage.

CX. 1296.767

25 oktober 1976

Bezoek uit Indonesië van de
Indonesisch Molukse Vrouwen-
organisatie (W.I.M.) aan
Nederland.

Hierbij moge ik Uwe Excellentie een rapport aanbieden betreffende
een Zuidmolukse aangelegenheid naar de inhoud waarvan ik mij ver-
wijzing veroorloof.

Het Hoofd van de Dienst

H.G. Neervoort

Dit stuk bestaat uit 1 blz.

Behoort bij brief no. 1296.767

1. Een delegatie, bestaande uit negen vertegenwoordigers van de Wanita Indonesia Maluku (W.I.M.), zal op 3 november 1976 voor een bezoek van 3 weken in Nederland arriveren.
2. Het bezoek van de delegatie draagt zowel een officieel als een privé karakter en wordt door het Ministerie van C.R.M. gesubsidiëerd.
3. Na een officiële ontvangst op de Indonesische Ambassade, zal de delegatie o.m. bezoeken afleggen aan diverse Zuidmolukse gemeenschappen, die doorgaans zowel pro-Indonesische als R.M.S.-aanhangers huisvesten.
4. In verband met het bezoek van de W.I.M.-delegatie is er onder de Zuidmolukkers h.t.l. enige onrust ontstaan. Gezien de pro-Indonesische instelling van de W.I.M. beschouwen de R.M.S.-aanhangers de leden van de delegatie als verraders.
Het is niet uitgesloten dat gedurende dit bezoek onge-regeldheden zullen plaatsvinden.

19-10-1976

NO. : 1302.149

Datum: 30-11-1976

BETREFT : Zuidmolukse Notities.

Minister van Binnenlandse Zaken

Dit stuk bestaat uit 3 blz.

Behoort bij brief no. 1302.149

ZUIDMOLUKSE NOTITIES.

1. ALGEMEEN

De ontwikkelingen welke zich momenteel - een jaar na de terreuracties van december 1975 - binnen de Zuidmolukse gemeenschap aftekenen, tonen aan dat de Zuidmolukkers een fase doormaken waarin zij zich over een breed terrein herbezinnen. In het bijzonder geldt dit ten aanzien van de Zuidmolukse jongeren die onder leiding van enkele op de voorgrond tredende activisten een geheel eigen beleid trachten te ontwikkelen.

Deze meer zelfstandige en onafhankelijke opstelling van de Zuidmolukse jongeren is in belangrijke mate het gevolg van het sterk toegenomen zelfbewustzijn, en daarnaast ook wel van een bredere politieke oriëntatie. Als uitvloeisel hiervan is er incidenteel al sprake van een kritischer opstelling ten opzichte van het Zuidmolukse "establishment", met name t.a.v. het door "president MANUSAMA gevoerde beleid.

Aangezien "president" MANUSAMA zich realiseert dat hij, alleen al ter handhaving van zijn eigen positie, de greep op de Zuidmolukse jongeren zal moeten blijven houden, kan verwacht worden dat hij op korte termijn bepaalde concessies aan deze jongeren zal doen.

Een in kleine kring uitgesproken gedachte om leden van de Zuidmolukse jongerenorganisatie "Pemuda Masjarakat" op te nemen in het "kabinet" van "president" MANUSAMA zou daarvoor reeds een aanwijzing kunnen zijn.

Een geheel nieuwe ontwikkeling waarmede "president" MANUSAMA mogelijk op korte termijn geconfronteerd kan worden, is de door een aantal leden van de beleidsgroep van "Pemuda Masjarakat" uitgesproken wens rond de Indonesische presidentsverkiezingen in het voorjaar van 1977 bepaalde activiteiten op Indonesisch territorium te gaan ontplooiën.

2. BEZOEK VAN "GENERAAL" I. TAMAELA AAN BENIN.

Medio september 1976 heeft "generaal" I. TAMAELA, vergezeld van zijn "minister van Buitenlandse Zaken"

, een bezoek gebracht aan de staat BENIN, het vroegere DAHOMEY.

Naar het schijnt heeft "generaal" TAMAELA met het staats-hoofd van BENIN succesvolle onderhandelingen gevoerd over de vestiging van een R.M.S.-vertegenwoordiging in dat land. Het is nog niet bekend met ingang van welke datum dit gerealiseerd zal worden.

De aanhang van "generaal" TAMAELA, die in de loop van 1976 aanzienlijk was teruggelopen, schijnt door dit succes overigens weer toe te nemen.

3. DECEMBER-ACTIVITEITEN.

In de afgelopen weken heeft de Dienst een groot aantal berichten ontvangen over door Zuidmolukkers uit te voeren acties, met name bevrijdingsacties ten behoeve van de veertien Zuidmolukse "decemberterroristen", nieuwe terreuracties en "herdenkingsacties"gerelateerd aan 2 en 4 december 1975.

Daarbij zouden de onder de Zuidmolukkers levende frustratiegevoelens kunnen toenemen naar aanleiding van een door de V.P.R.O. op 1 december geplande drie uur durende uitzending over Indonesië.

Met betrekking tot de voor de Zuidmolukkers belangrijke datum van 27 december, werd bekend, dat de Zuidmolukse jongerenorganisatie "Pemuda Masjarakat" zich thans bezig houdt met de organisatie van een grote demonstratie op die dag.

AAN:
Zijne Excellentie de Minister van
Binnenlandse Zaken,
Binnenhof 19,
aa-GRAVENHAGE.

CX. 1306.907
11-1-1977

Zuidmelukse notities

Hierbij moge ik Uwer Excellentie wederom een rapport aanbieden betreffende enkele Zuidmelukse aangelegenheden, naar de inhoud waarvan ik mij verwijzing veroorloof.

Het Hoofd van de Dienst

H.C. Neervoort

Dit stuk bestaat uit 2 blz.
Behoort bij brief no. 1306.907

ZUIDMOLUKSE NOTITIES

1. Activiteiten van Zuidmolukse jongeren.

Na de terreuracties van december 1975 is de officiële Zuidmolukse jongerenorganisatie Pemuda Masjarakat er niet in geslaagd om alle Zuidmolukse jongeren te bundelen in één sterke organisatie. Dit heeft ertoe geleid, dat enkele politiek bewuste Zuidmolukse activisten, die - in tegenstelling tot Pemuda Masjarakat - in het afgelopen jaar wél op de voorgrond zijn getreden, enige aanhang hebben gekregen.

Deze meer plaatselijk gebonden groeperingen zijn echter gering van omvang gebleven, voornamelijk als gevolg van het feit dat een groot deel van de Zuidmolukse jongeren niet voldoende politiek geïnteresseerd is.

In de afgelopen weken hebben de vertegenwoordigers van de diverse groeperingen getracht te komen tot samenwerking, teneinde op korte termijn belangrijke invloed te kunnen uitoefenen op het (buitenlandse) beleid van "president" MANUSAMA en zijn "kabinet".

Met name _____, hoofdbestuurslid van Pemuda Masjarakat, heeft zich ingezet om een eenheid te creëren. Dat de diverse groeperingen binnenkort zullen samengaan lijkt vooralsnog twijfelachtig, aangezien geen der leiders bereid schijnt de identiteit van zijn eigen groepering op te geven.

2. Zuidmolukse hongerstaking te Den Haag.

De vijf Zuidmolukkers, die van maandag 21 tot vrijdag 24 december 1976 in Den Haag een hongerstaking hebben gehouden, waren afkomstig uit Almelo, Vught, Lunteren en Capelle a/d IJssel.

Zij zouden de actie hebben ondernomen, omdat Pemuda Masjarakat, waarvan zij lid zijn, naar hun mening de laatste tijd geen enkel initiatief heeft ontplooid. Voorts zouden zij zich hebben uitgelaten, dat zij wél een actie zoals de treinkaping bij Wijster hadden willen uitvoeren, maar de dat zware vonnissen hen daarvan hadden weerhouden.

3. Buitengewoon Zuidmoluks congres.

Dit congres, dat gehouden werd op 18 december 1976 te Capelle a/d IJssel, had als voornaamste doel van het Zuidmolukse volk een uitspraak te vragen over de activiteiten van Ds. METIARY.

De overgrote meerderheid van het congres heeft Ds. METIARY's ideeën echter verworpen, terwijl zij bovendien haar afkeuring heeft uitgesproken over de wijze waarop Ds. METIARY heeft getracht om - buiten het "kabinet" van "president MANUSAMA - één en ander te realiseren.

Slechts vertegenwoordigers uit de Zuidmolukse woonwijken Assen en Boven-Smilde hebben - soms op demonstratieve wijze - laten blijken, dat zij achter de plannen van Ds. METIARY staan en deze ook verder willen uitvoeren.

Ds. METIARY heeft tijdens het congres verklaard, dat hij zich bij de uitspraak van het congres zal neerleggen en zich van verdere activiteiten zal onthouden.

Van meerdere zijden werd echter vernomen, dat er twijfel bestaat over de oprechtheid van zijn verklaring. Ook "president" MANUSAMA heeft uitgelaten, dat hij bevreesd is, dat Ds. METIARY toch heimelijk zijn activiteiten zal voortzetten.

10-1-1977

ACD 1314958

datum 24 FEB. 1977

CO

b. _____ d. _____

C (CFO) nr.: 77/348

d.d. 24 FEB. 1977

Aan : CFB

Betreft : Molukse aangelegenheden

Bijl. :

Op 17.1.1977 vernam Hr. _____, ID/Groningen

het volgende :

Te constateren valt dat sinds geruime tijd, de jongere Molukkers niet tevreden zijn over het politiek beleid dat gevoerd wordt door MANUSAMA en TAMAELA.

De jongeren zoeken een weg die zal leiden tot tastbare resultaten m.b.t. verwezenlijking van de RMS.

Een aantal jongeren die plaatselijk enig gezag hebben, zijn voorstander om steun te zoeken bij communistische en dictatoriaal geregeerde landen. Deze plaatselijke "leiders" hebben de jongeren uit hun omgeving beïnvloed.

Zij die (nog?) niet door deze ideeën zijn beïnvloed, twijfelen of zij tot dit standpunt zullen overgaan of dat van MANUSAMA zullen blijven steunen, die links politieke steun afwijst.

De vraag is hierbij of MANUSAMA wat zijn politieke inzichten betreft (onder druk van de jongeren) op den duur er toch niet toe gedwongen zal worden, zich ook te wenden tot links gerichte landen.

TAMAELA deed dit reeds, getuige zijn contact met Benin.

ACD 1.323.751

datum 03 MEI 1977

CO

b. _____

d. _____

C (CFO) nr.: 77/857

d.d. 3 MEI 1977

Aan : CFB

Betreft : Molukse aangelegenheden.

Bijl.:

Van de Hr. _____, ID-Groningen, werd op 4.3.77 het navolgende vernomen.

Sinds enige tijd valt te constateren, dat onder de jongeren van MANUSAMA's aanhang een beweging gaande is, die de door MANUSAMA bereikte politieke resultaten vergelijkt met die van TAMAELA. Hierbij valt de vergelijking in het voordeel van TAMAELA uit (Benin).

Het is daarom dat deze MANUSAMA-jongeren zich bezinnen op het vormen van een nieuwe groepering waarmede MANUSAMA onder druk kan worden gezet om zijn passief politiek beleid te wijzigen.

Tegelijkertijd wil men proberen om van een dergelijke jongerengroep een eenheids"partij" te maken waarbij dus alle jongeren samengaan, zonder dat het noodzakelijk is dat alle groeperingen in één organisatie worden opgenomen. Gestreefd wordt dus feitelijk naar (niet méér dan naar) een eenheidsdenken op politiek gebied.

ACD

1345774

datum 04 AUG. 1977

CO

b. _____ d. _____

C (CFO) nr.: 77/1344

d.d. = 3 AUG. 1977

Aan : CFB

Betreft : RMS-topoverleg te Utrecht d. 14-5-1977

Bijl.:

Van _____ werd _____ het volgende vernomen.

De bijeenkomst te Utrecht werd in twee fasen gehouden; de 1e fase in de ochtend waaraan uitsluitend werd deelgenomen door leden van de regering/kabinet en hoofdbestuursleden van de B.P..

Deze bespreking was "geheim" maar reeds in de middag lekte uit dat in hoofdzaak was gesproken over de zgn. Vietnam activiteiten van METIARY en druk op hem werd uitgeoefend om hiermede te kappen. METIARY zou hierin hebben toegestemd.

Voorts zou besloten zijn om op korte termijn iemand te benoemen die belast wordt met het onderhouden-/en leggen van contact met het buitenland.

De 2e fase van de bijeenkomst werd in de namiddag gehouden en werd bijgewoond door:

- Regering/kabinet: MANUSAMA (voorz. v.d. verg.)

- Voltallig Hoofdbestuur Badan Persatuan.
- Hoofdbestuursleden en leden Pemuda Masjarakat (16 personen).
- Staf Missie Militair:

- K.P.K.:(Staf + sector I en II)

- 2 -

MANUSAMA opende de bijeenkomst door te verzoeken zich vooral niet te laten opjagen door persberichten en niet zo maar aan te nemen wat in de krant stond. Hierop ontstond een ruzie tussen en .

. stelde dat terecht, METIARY aan de kaak werd gesteld en zich had neer te leggen bij het besluit van het Staatshoofd. was het hiermede niet eens en stelde dat te oud was om nog iets zinnigs te zeggen en eigenlijk al lang zijn ontslag had moeten nemen.

verweet dat hij de vuile was had buiten-gehangen (NRC-artikel) en hierbij had gebruik gemaakt van vertrouwelijke gegevens waarover hij en beschikken. verdedigde zich door te stellen dat hij slechts een deel van de informatie had verstrekt van wat in de krant had gestaan.

Voorts stelde , dat zijn uitlatingen m.b.t. de medeplichtigheid van METIARY aan de treinkaping geen nieuws bevatte omdat immers (tijdens de treinkaping) de voorlichtings ambtenaar bij het beleidscentrum Mevr. reeds hetzelfde stelde.

stelde nog dat hij wel achter de (Vietnam) actie van METIARY staat, maar van mening blijft dat een dergelijk plan/actie niet moet worden behartigd door METIARY maar door de regering en haar militaire adviseurs.. Immers, alleen zij kunnen de draagwijdte en militaire mogelijkheden beoordelen.

(Hfd. KPK) merkt op, dat als TAHAPARY ontkent de zegsman te zijn geweest van een aantal publicaties in de pers verschenen, wat dan de reden wel is dat dit niet in een perspublicatie durft te stellen. Duidelijk is (volgens) dat onder de leden van de RMS-leiding grote verdeeldheid heerst en dit de RMS-zaak niet ten goede komt.

merkt op dat op 25-4 duidelijk is gebleken dat er geen verdeeldheid is.

vraagt welke functie voortaan zal hebben nu hij niet meer tot het kabinet behoort. MANUSAMA ~~xxxxxx~~ zegt dat . benoemd is als adviseur van de president (MANUSAMA) en zijn functie als adviseur van de Staf M.M. blijft behouden.

Vervolgens wordt de ruzie tussen en METIARY bijgelegd en met een handdruk bezegeld. Wel stelde METEARY dat als de pers hem zou benaderen, hij zich dan wel tegen d aantijgingen zal moeten verzetten en mogelijk hier door in moeilijkheden komt.

Aan werd verweten dat hij vertrouwelijke gegevens had beschikbaar gesteld t.b.v. de pers.

gaf te kennen dat men dit dan maar moest bewijzen.

UITGEBOEKT

Aan Zijne Excellentie de Minister
van Binnenlandse Zaken
Binnenhof 19
's-GRAVENHAGE

CX. 1361.208

5 december 1977

Zuidmolukse notities

Hierbij moge ik Uwer Excellentie wederom een rapport aanbieden
betreffende een Zuidmolukse aangelegenheid, naar de inhoud
waarvan ik mij verwijzing veroorloof.

Het Hoofd van de Dienst

Mr. P. de Haan

Dit stuk bestaat uit 6 blz.

Behoort bij brief no. 1361.208

ZUIDMOLUKSE NOTITIES

I. Algemeen.

Na de procesvoering en de wapenzoekeacties begin september 1977 in Assen en Bovensmilde kenmerkte de situatie binnen de Zuidmolukse gemeenschap zich door een periode van betrekkelijke rust. Hoewel de wijze waarop de zoekacties naar wapens voor de nodige kritiek van Zuidmolukse zijde heeft gezorgd, leidden deze acties van de Nederlandse overheid niet opnieuw tot waarneembare spanningen.

Veeleer was er in de afgelopen maanden sprake van een impasse in de Zuidmolukse activiteiten. In de diverse geleidingen vond een intensief beraad plaats waarin men de achterliggende gebeurtenissen analyseerde en men zich heroriënteerde op het te volgen beleid in de toekomst.

Men kwam daarbij tot de conclusie, dat meer dan in het verleden aandacht geschonken diende te worden aan de signalen van de Zuidmolukse jongeren, die juist vanuit hun geïsoleerde positie opnieuw waren overgegaan tot ernstige terreurdaden.

Enkele, zich van hun verantwoordelijkheid jegens hun minder politiek geïnteresseerde achterban bewuste jongeren, namen het initiatief om te trachten alle Zuidmolukse jongerengroeperingen in één kader bijeen te brengen en vandaaruit zelf een beleidsvisie te ontwikkelen.

Het Zuidmolukse establishment in de persoon van Ir. MANUSAMA toonde eveneens dat het de problematiek van de jongeren onderkende. Ir. MANUSAMA kondigde naast een verjonging van zijn "kabinet" de instelling van een Politiek Forum aan, door middel waarvan de achterban mede-beleidsbepalend zou kunnen optreden.

Een andere activiteit waarmede Ir. MANUSAMA hoopte aan bepaalde verwachtingen van zijn critische jongerenachterban te voldoen, was zijn aankondiging in Amerika te trachten contacten aan te knopen.

Voor wat betreft de relatie met de Nederlandse regering bleef Ir. MANUSAMA vasthouden aan het perspectief dat geboden zou kunnen worden door de Zuidmoluks-Nederlandse Gesprekscommissie.

In de ogen van de critische radicale jongeren, maar ook naar de mening van de kern van het hoofdbestuur van de Badan Persatuan is voor deze Commissie echter weinig resultaat weggelegd.

II. Politieke activiteiten in Nederland

II.1 De Susunan Pusat Pemuda (S.P.P.)

Een aantal meer politiek geëngageerde Zuidmolukkers heeft, gevolggevende aan de door hen waargenomen verdeeldheid onder de Zuidmolukse jongeren, in augustus 1977 heropgericht de S.P.P.-R.M.S.

Deze organisatie stelde zich als voornaamste doel het bijeenbrengen van alle Zuidmolukse jongerenorganisaties in een federatief verband.

N.B.: Opmerkelijk was, dat belangrijk initiatiefnemer tot dit idee de heer _____, lid van de Zuidmoluks-Nederlandse Gesprekscommissie was.

Na een succesvol te noemen aanlooperperiode bleek echter dat de S.P.P.-R.M.S. als gevolg van onderlinge controverses, een gebrek aan organisatievermogen en vooral de terughoudendheid van een aantal organisaties om op te gaan in een groter kader, een weinig succesvolle "follow-up" kende. Gesteld kan worden, dat de S.P.P. momenteel weinig anders is dan een "papieren" organisatie.

Een nagenoeg zelfde verloop kent het door Ir. MANUSAMA aangekondigde Politiek Forum.

II.2. Het Politiek Forum

Als gevolg van het door de Zuidmolukse leiding onderkende generatie-conflict, heeft in juli 1977 intensief overleg plaats gevonden tussen Ir. MANUSAMA c.s., de Badan Persatuan en de Zuidmolukse jongeren. Dit overleg resulteerde in de toezegging van Ir. MANUSAMA c.s. te zullen meewerken aan de totstandkoming van een Politiek Forum. Door middel van dit Politiek Forum zouden in het bijzonder de jongeren de gelegenheid krijgen tot inspraak in de politieke activiteiten van Ir. MANUSAMA en zijn "kabinet".

Dat de instelling van het Politiek Forum door de achterban echter zeer sceptisch wordt gezien, bewijst het feit dat er tot heden - circa drie maanden na aankondiging - nog steeds weinig animo bestaat om in een dergelijk lichaam zitting te nemen.

II.3. De Badan Persatuan

De grootste eenheidsbeweging van Zuidmolukkers in Nederland, de Badan Persatuan (B.P.), heeft na haar congres van 13 en 14 augustus 1977 nauwelijks meer van zich doen spreken. Slechts een kleine kern van het hoofdbestuur, te weten Ds. METIARY en , houdt zich bezig met de dagelijkse problematiek, waarbij men zich in het bijzonder richt op de Commissie KÖBBEN. Zowel Ds. METIARY als tonen zich ontevreden over het feit dat de Commissie KÖBBEN in haar werkwijze een veel ruimere interpretatie van haar taak hanteert dan in haar feitelijke opdracht van 17 januari 1976 was vermeld. Betrokkenen zijn van mening dat het Inspraakorgaan, waaraan de Badan Persatuan haar vertrouwen heeft geschonken, het direct verantwoordelijke en competente overlegorgaan is voor een aantal maatschappelijke vraagstukken waar de Commissie KÖBBEN zich thans op zou willen richten.

III. Politieke activiteiten in het buitenland

III.1. Activiteiten van Ir. MANUSAMA

Ondanks het feit, dat Ir. MANUSAMA in beginsel tegenstander is van het rechtstreeks leggen van contact in het buitenland - zulks in tegenstelling tot zijn "opponent", de "generaal" TAMAELA - heeft hij toch, analoog aan zijn ouvertüres begin 1976, getracht betrekkingen buiten Nederland aan te knopen.

Van 19 september tot 7 oktober 1977 bracht hij een bezoek aan Amerika waar hij trachtte contacten te leggen met een Amerikaans senator en alwaar hij vanaf de publieke tribune enkele zittingen van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties bijwoonde.

Voorzover bekend, is Ir. MANUSAMA echter een illusie armer in Nederland teruggekeerd. De hoopvolle verwachtingen, medio augustus 1977 gewekt bij een aantal Zuidmolukse jongeren, zal hij derhalve niet kunnen waarmaken.

N.B.: Wanneer Ir. MANUSAMA concessies wil blijven doen aan zijn kritische jongerenachterban zal hij zich ook in de toekomst niet van activiteiten in het buitenland kunnen distanciëren. Verwacht wordt dat hij, gelet op zijn recente ervaringen, niet zelf het initiatief zal nemen, maar een aantal door hem vertrouwde aanhangers zal autoriseren contacten in het buitenland aan te knopen die bij een redelijke kans van slagen door hem kunnen worden overgenomen.

III.2. Activiteiten van "generaal" TAMAELA

"Generaal" TAMAELA, die sedert september 1976 goede betrekkingen onderhoudt met de Westafrikaanse staat Benin, zou het voornemen hebben om binnenkort een bezoek te brengen aan Senegal.

Zijn relatie met Benin heeft in het afgelopen jaar weinig nieuwe gezichtspunten opgeleverd. Geruchten, als zouden leden van de TAMAELA-groepering in de gelegenheid worden gesteld een militaire opleiding te volgen in Benin, blijken tot op heden illusoir.

De met enige regelmaat in Benin verblijvende Zuidmolukkers houden zich slechts bezig met de bewaking en het schoonhouden van het pand dat door de regering van Benin aan "generaal" TAMAELA als residentie ter beschikking is gesteld.

III.3. Bezoek van aan Moskou

Eind september 1977 bracht de Zuidmolukker een achtdaags bezoek aan de Sovjet Unie (Leningrad en Moskou).

Voor zijn vertrek naar de Sovjet Unie heeft hij in eigen kring uitgelaten met de Sovjets van gedachten te willen wisselen over eventuele steun van de Sovjet Unie aan een toekomstig vrij Ambon.

Hoewel hij in het weekblad "Accent" van 12 november 1977 hoog opgeeft van de betrekkingen die hij in Moskou zou hebben aangeknoopt, lijkt, gelet op eerdere ervaringen, de nodige reserve ten aanzien van de uitspraken van geboden. Zijn bezoek aan de Sovjet Unie droeg een individueel karakter en was op geen enkele wijze geautoriseerd. Het wordt in hoge mate betwijfeld of de Sovjets tegenover een individuele Zuidmolukker concrete uitspraken zullen hebben gedaan. Een nader onderzoek wordt ingesteld.

IV. Samenvatting

Na de terreuracties van mei/juni 1977 heeft zich binnen de Zuidmolukse gemeenschap een nagenoeg identieke ontwikkeling voorgedaan als na de terreuracties van december 1975, zij het, dat één en ander zich in een korter tijdsbestek heeft afgespeeld.

Opnieuw was er sprake van een opleving van activiteiten, zowel van de Zuidmolukse leiding als van de jongeren; opnieuw werden bepaalde verwachtingen gewekt en trachtte men de contactsituatie, in- zowel als extern te verbeteren. In dit kader hebben in de afgelopen weken oriënterende gesprekken plaatsgevonden met organisaties als Pax Christi, het Landelijk Actie Comité Zuidmolukkers, maar ook met leden van de Commissie KÖBBEN.

Hierbij zij echter opgemerkt dat de Zuidmolukkers die aan deze besprekingen deelnemen, geenszins representatief zijn voor een grotere, meer op acties beluste achterban. Het was juist deze groep, die niet in de overlegsfeer participeert, waaruit begin september 1977 de ernstige ongeregeldheden voortkwamen. Opmerkelijk daarbij is dat het hierbij om merendeels jeugdige Zuidmolukkers gaat.

Op grond van het hierboven geschetste totaalbeeld zou derhalve opnieuw met toenemende frustraties bij een aantal radicale elementen rekening moeten worden gehouden.

november 1977

ACD **1.373.010**
datum 23 FEB. 1978
CO
b. d. —

F

C (CFO) nr.: **78/526**
Aan : **CFB**
Betreft :

d.d. 22 FEB. 1978

Bijl.:

Op 15.11.77 werd
nomen.

het volgende ver-

Zie bijlagen:

Concept van de SPP RMS.

De noodregering (regering in ballingschap) en het volk.

Vele voorbeelden van een regering in ballingschap uit de tweede wereldoorlog, o.a. de Nederlandse regering in Engeland, de Poolse, de Joegoslavische zijn illustrati voor het gegeven zoals dat in het hiernavolgende zal worden uiteengezet.

Het verlaten van een regering van een internationaal erkende staat van het door e andere mogendheid militair bezet vaderland blijft niet zonder consequenties.

Het is niet zo moeilijk zo'n regering in ballingschap gastvrijheid te bieden ind men zelf ook in oorlog is met diezelfde mogendheid waarvoor de eerstgenoemde rege ring moest vluchten.

Moeilijk wordt de situatie indien het gastheer-land zelf vriendschappelijke betrel kingen onderhoudt met die mogendheid waarvoor de gast is gevlucht.

Moeilijker wordt de situatie indien het gaat om het herbergen van een zeer groot aantal (tienduizenden) inwoners van een bezet land compleet met een uitgeweken ree ring die internationaal nog niet is erkend.

Zeer moeilijk en gecompliceerder wordt het als de ballingen zich dan nog gaan spli sen in vele onbestuurbare gemeenschappen en richtingen en op een gegeven ogenblik twee of meer noodregeringen gaan vormen, die zich vervolgens kwalificeren als de enig juiste noodregering die alsnog de greep op het versplinterd volk wil trachten te bemachtigen.

Desastreus wordt het wanneer deze ontstane noodregeringen elkaars macht gaan bekann en/of de bevolking van het gastheer-land gaan terroriseren.

Voorbeelden : Palestijnen in Jordanië - de gevolgen zijn bekend.
Palestijnen in Libanon

De Molukkers in Nederland.

Het voorgaande in overweging nemende, meende ik er goed aan te doen, een groot aan tal zaken te rubriceren en op deze manier de toestand van de in Nederland verblijv de Molukkers te analyseren en te rangschikken naar oorzaak en gevolg.

- Analyse A. De splitsingen (afsplitsingen) zijn er.
- Analyse B. Er zijn 2 noodregeringen, ieder met goedgemotiveerde aanhanger die hetzelfde doel voor ogen hebben, n.l. "de bevrijding van hee grondgebied van de R.M.S. en de internationale erkenning van de R.M.S. als een onafhankelijke staat.
- Analyse C. De geweldplegingen jegens het gastheer-land zijn er, al worden zij gezien als voortvloeiend van oorzaak en gevolg van de "historische bindingen" en de "dekolonisatie-verschijnselen"- toegeschreven aan de dadendrang van de jeugd o.g. jeugdorganisatie ten bate van de bevrijding van het bezette vaderland.

Analyse A.

Onze gezamenlijke strijd voor een vrij R.M.S. wordt mijns inziens niet effectief genoeg gestreden.

Juist door dat gebrek aan efficiëntie, de bundeling van krachten en het op het juiste moment gebruiken daarvan op de juiste plaats,

duurt de strijd te lang en krijgt zij van vele buitenstaanders het prædicaat "dilettanterig" opgespeld.

De door de intellectuele bovengroep c.q. de "R.M.S.-leiding" uitgedachte, uitgestippelde en afgebakende "denklijn" wordt niet goed genoeg vertaald door het volk daar een goed "kader" ontbreekt.

Gevoel is dat de resultaten van een beleid dat in essentie goed bedoeld - zou kunnen - zijn, doch bij de uitvoering ervan mank blijkt te gaan, als amateuristisch worden bestempeld.

En deze conclusie raakt niet alleen de lijnen naar het volk toe, maar juist ook die op internationaal terrein zijn uitgezet.

Het gebrek aan voldoende eigen kader was te wijten aan een gegeven situatie. Men kon het hebben maar liet na het te kweken.

Men liet jammer genoeg ook in de jaren 50 met de Malino-beurs studerende Molukkers naar Indonesië terugkeren en verzuimde hen af te kopen of over te gaan tot het creëren van fondsen om andere jonge Molukkers voor dit hoognodige kader op te kunnen leiden.

Waarschijnlijk heeft men toen gespeculeerd op een spoedige opheffing van de annexatie van het R.M.S.-gebied door Indonesië.

Dit mag echter naar mijn principes geen verontschuldiging zijn, immers, regeren is vooruitzien en vanuit dat licht bezien had inder tijd ook ingecalculeerd moeten worden dat de bezetting van het "R.M.S.-gebied" wel eens een langdurige slepende kwestie zou kunnen worden.

Gedurende de beginjaren van de R.M.S.-vertegenwoordiging in Nederland was haar situatie te definiëren als "aan de hand van de stichting "Door de EeuwenTrouw" lopende", waarbij een wrijving ontstond tussen twee hooggeplaatste leiders van de R.M.S.-top. Uit dit conflict vloeiden de bekende afsplitsingen voort die tot op de dag van vandaag hun oplossing nog niet gevonden hebben (ten dele), ook niet na de komst van Ir. Manusama etc. die veel later de "regering in ballingschap" ging formeren om de R.M.S.-strijd te coördineren en een gezicht te geven.

Inmiddels werd na jarenlang geschipper de "Badan Persatuan R.M.S." geformeerd. Dit lichaam heeft tezamen met de "regering in ballingschap" tot taak de eenheid van het volk weer te herstellen teneinde "in haar eenheid" naar de bevrijding van de Molukken toe te werken.

Maar het kwaad is reeds geschied, het eeuwenoude kwaad van onderlinge verdeeldheid waardoor onze voorouders indertijd ook geen sterke vuist konden maken om de belagers van onze vrijheid weg te slaan, is herboren.

Analyse B.

Na de komst v/d weduwe van wijlen Mr. Dr. Soumokil kreeg men na onderlinge conflicten en verdraaiingen van feiten en doelstellingen een "schaduw-regering" naast de officiële "regering in ballingschap" van Ir. Manusama. Deze "schaduw-regering" riep zichzelf uit tot de enige "regering in ballingschap" van het nog steeds bezette R.M.S.-gebied, de welbekende regering van de voormalige R.M.S.-kolonel Tamaela die hierbij "President-Generaal" werd.

De regering van generaal Tamaela heeft weliswaar een kleine aanhang doch haar militaire gelederen zijn goed gedisciplineerd terwijl hun dienst "Buitenlandse Zaken" goed wordt gecoördineerd.

De daarna behaalde successen, zoals bijvoorbeeld de vestigingen van met Molukkers bemande vertegenwoordigingen in New York, Benin, Wenen en naar ik vernam mogelijk ook in Tel Aviv, zijn kenmerkend. Bij het opdelen van het "Molukse volk in ballingschap" vindt men naast de twee "regeringen in ballingschap"- met een aanhang die tezamen ± 95% van het totaal bedraagt- ook diverse stromingen die al dan niet de R.M.S.-gedachte als leidraad voeren.

Analyse C.

De opkomende jeugd ziet dit alles aan en raakt- mede door de ban van het radicalisme dat momenteel de gehele wereld hypnotiseert, in zeer sterke oppositie. Zij vinden de strijd te lang duren, oordelen de strijdmethode van de oudere garde "te lankmoedig" en zinnen op hardere methodes.

Als gevolg van het gebrek aan een goede leiding wordt de acceptatie van de ouderen en hun werkmethode door de jongeren steeds moeilijker en bewegen de laatsten zich in het luchtledige van het politiek denken. Zo ontstaan ook bewegingen als de Pattimura-beweging van Elias Rinsampessy die zich - zeer tot onze spijt- verwijderen van de oude R.M.S.-doelstellingen, voorts het Bevrijdingsfront van de R.M.S. dat de marxistische principes huldigt en niet te vergeten de veel opzienbarende pogingen van Ds. Metiary die de associatie van de R.M.S. met de socialistische republiek van Vietnam ten doel hadden.

Inmiddels zijn er in het gastheerland vele harde acties uitgevoerd terwille van de oude R.M.S. doelstellingen, allen doden tot gevolg hebbende, slachtoffers zowel als offers.

De voornaamste troef van de oudere garde is de "R.T.C.-overeenkomsten van 1949".

Het zou inderdaad een zeer sterke troef geweest zijn, indien het Nederlandse volk c.q. parlement de verantwoordelijkheden en de plichten en verplichtingen daaruit voortvloeiende, op zich zouden willen nemen; met andere woorden, die troef is de eer en het geweten van het Nederlandse volk en haar regering.

De na de actie Beilen-Amsterdam ingestelde commissie Zd-Molukkers-Nederlanders waar ik zelf deel van uitmaak, beschouwt dan ook het sterkmaken van deze gedachtengang, vervat in een door de Zd-Molukse leden ingediende "discussie-nota als één van haar voornaamste taken en stelt daarom een gedegen "historisch-onderzoek" in, waarmede nog steeds mee bezig is.

Inmiddels, na de zeer vreemd overgekomen acties in de Punt en Bovensmilde, vooral vóór de algemene verkiezingen in Nederland, dreigde zich een catastrofe te voltrekken over de gehele R.M.S.-beweging in Nederland. Vooraf het gijzelen van Nederlandse schoolkinderen deed de R.M.S.-strijd veel kwaad.

In deze tijd van algemene verbijstering, vooral na de gewelddadige beëindiging van bovengenoemde acties en de dreiging met grotere acties door de Molukse jongeren en juist ook in de dringende intentie om de strijdbare en strijdvaardige Molukse jeugd een direct alternatief op internationaal niveau te kunnen bieden, lanceerde de heer Mantouw in een spoedberaad op zondag 12 juni 1977 te Utrecht met instemming van de "R.M.S.-regering in ballingschap" van Ir. Manusama het begrip "de 4e wereld", teneinde in deze context de R.M.S.-strijd te plaatsen, of, om het - mijns inziens - eens over die boeg te proberen. Tijdens dit spoedberaad, bijeengeroepen door de commissie Zd-Molukkers-Nederlanders, waren aanwezig het voltallige kabinet van Ir. Manusama (R.M.S.) en van de zijde van de Nederlandse regering een afvaardiging bestaande uit vice-minister-President Mr. van Agt, de minister van C.R.M. Mr. van Doorn alsmede de staats-secretaris van Justitie, Mr. Zeevalking.

De door de heer Mantouw geponeerde stelling - de 4e wereld - vond een gretig gehoor bij de Nederlandse bewindslieden en werd later ook vele malen gehoord in de pers-beschouwingen en gedurende de Tweede Kamer-zitting, geheel passend bij de Nederlandse politieke inzichten en belangen, nml de accent-verschuiving van verantwoordelijkheden opgelegd door de R.T.C.-overeenkomsten, door de doelverlegging van de R.M.S.-politici.

De eerst gehanteerde sterke troef "R.T.C. accoorden 1949 incl. het ingebouwde zelfbeschikkingsrecht" waar de Nederlandse politici gedurende meer dan 27 jaar zo hevig tegenaan hadden gehikt, (men denke aan de mogelijke internationaal-geheime toezeggingen en onderlinge beloften, gedaan terwille van het machts-evenwicht in de wereld, het voormalig Nederlands-Indië niet te laten verbrokelen, maar eerder groter te maken of te stabiliseren met o.a. gebieds-uitbreidingen te weten West-Papua en onlangs Oost-Timor, dan een aparte staat als de R.M.S. hier-binnen toe te staan), liet men uit handen glippen.

Bij het herrangschikken, door onze eigen politici, van de R.M.S.-strijd in de rubriek de 4e wereld-vraagstukken, maakt men de eerder ingediende "discussie-nota" voor de tegenpartij niet meer interessant, ontnemt men de gehele R.M.S.-strijd haar basis, zijn de offers, gebracht op Ambon, Buru, de Lease-eilanden en Nusa-Ina, tevergeefs geweest, zijn ook onze offers in Nederland voor niets gebracht en erkent de "R.M.S.-regering in ballingschap" adequaat de souvereiniteit van de Republiek Indonesia over het eigen R.M.S.-gebied en veroordeelt zij tevens haar eiken proclamatie van 25 april 1950 tot een hersenschim en een opstandige daad jegens een dán gewettigde Indonesische Regering zoals nu in de Molukken aanwezig.

Ik neem aan dat dit nooit de bedoeling van wie van ons ook is geweest, maar dat men juist in die ogenblikken van verbijstering en radeloosheid, een laatst stro-halm dacht te pakken, die, - naar ik voorzie, ons verder van ons doel zal laten afdrijven en ons uiteindelijk zal doen zinken.

Evenveel doet het mij pijn en naar ik zeker weet ook vele jongeren, wanneer wi nu geheel afgedwaald, in dezelfde fouten vervallen als destijds onze voorouder dat wij mentaal geen sterke vuist kunnen maken omdat wij mentaal niet willen veranderen.

Misschien is dit wel een onderwaardering van ons uiteindelijk kunnen, maar vooral is de wens tot eenvorming en eendracht met samenbundeling van eigenkrachten echt op zijn plaats, met als basis de "oude R.M.S.-gedachte van-25 april 1950, haar geestdrift en bezieling.

Eerst dan, met die basis als overtuiging kunnen wij die eenheid vinden en de onafhankelijke Molukse-ziel behouden.

Wij hebben het niet, nogmaals niet nodig, de herformulering, zoals onze landgenoot dr. E. Rinsampessy het noemt, van de R.M.S.-gedachte, juist het goed laten herlezen daarvan, want echt, wij allen zijn er te veel van afgedwaald.

Bij de interpretatie van de denklijn met de bovengenoemde proklamatie van-25 april 1950 als basis, heb ik met Ir. Manusama gesprekken gehad om een modus te vinden voor de structuur van de "R.M.S.-regering in ballingschap" en het Molukse-volk in Nederland, in het bezette vaderland of elders in de Republiek Indonesia.

Hierbij heb ik getracht in grote lijnen te formuleren, een effectieve structuur

met bundeling van alle R.M.S.-gezinde krachten in Nederland, jong zowel oud, waarbij de gebundelde jongeren-bewegingen in de juiste proporties aandeel moeten hebben in het beleid en de verdere R.M.S.-ontploffingen, die toch vanuit Nederland moeten worden geleid.

Na het bespreken van het eerste ontwerp d.d. 8 juli 1977, waarbij Ir. Manusama mij tevens het ontwerp van Ds. Metiary liet zien, heb ik getracht een uiteindelijke structuur te ontwerpen die ikzelf een hiërarchische structuur noem, gebaseerd op de voorlopige grondwet van de R.M.S.-, in werking getreden op 4 September 1950 en vele jaren toegepast in het onbezette deel van de Zd-Molukken zelf. Ik heb de vrijheid genomen het bovenvermelde structuur-ontwerp te toetsen door het ontwerp te bespreken met de oude bestuursleden van de "S.P.P.", die nu bezig zijn met de samenbundeling van de R.M.S.- jongeren waarvoor zich reeds vijf groeperingen gemeld hebben.

De hiervoor belegde vergadering van 16 juli 1977, te Krimpen a/d IJssel, is zeer bevredigend verlopen en het structuur-ontwerp zoals dit heden aan Ir. Manusama zal worden aangeboden, heeft de volle instemming van de S.P.P.-bestuursleden en zal zeker beantwoorden aan de vraag naar eenheid van het gehele Molukse-volk in Nederland, bij een planmatige en effectieve voortzetting van de R.M.S.-doelstellingen.

Hiermede heb ik tevens "mijn eigen innerlijke roep" beantwoord, die broodnodige eenheid en bezieling te doen helpen herleven, om pas dan, op eigen kracht, de gebundelde krachten op het "doel" te richten,

"de bevrijding van de Molukken, de Molukse-mens, voor ons nageslacht".-

Rotterdam, 21 juli 1977.

P.J. Tatipikalawan.

VERKLARING VAN HET BIJGAANDE BLOKSCHEMA m.b.t het STRUCTUURPLAN
t.b.v. de "REGERING IN BALLINGSCHAP" van de R.M.S. in NEDERLAND.

Uitgangspunt is de gedachte, het handhaven van de voorlopige grondwet van de R.M.S. in 1950, op Ambon samengesteld.

1e en 2e Hoofdstuk.

De President wordt door het volk gekozen bij volstrekke meerderheid van het Volk der Zuid-Molukken enz.

President en Ministers vormen tezamen de Regering.

2e Hoofdstuk 1e afd. art. 9 sub I, 2.

2e Hoofdstuk 2e afd. art. 10 t/m 27.

2e Hoofdstuk 3e afd. art. 28.

2e Hoofdstuk 3e afd. art. 29. enz. wat van toepassing wordt geacht voor een noodregering in het buitenland;

10e Hoofdstuk: Overgangsbepalingen artikel 106.

Regering in Ballingschap: Noodwetten.

Voor zover bekend zijn er geen noodwetten ter beschikking van de noodregering

Opm. I. Er zullen dus noodwetten moeten komen ter aanvulling van de reeds bestaande grondwet, ingelast bij een van de vele hoofdstukken.

---00---

Verklaring kleurensymboliek

van het Blokschema : lichtblauw = politieke informatie.

donkerblauw = regerings-beleid.

geel = informatie.

groen = verkiezing.

(groen gearc)

rood = bestuur.

(rood gearc)

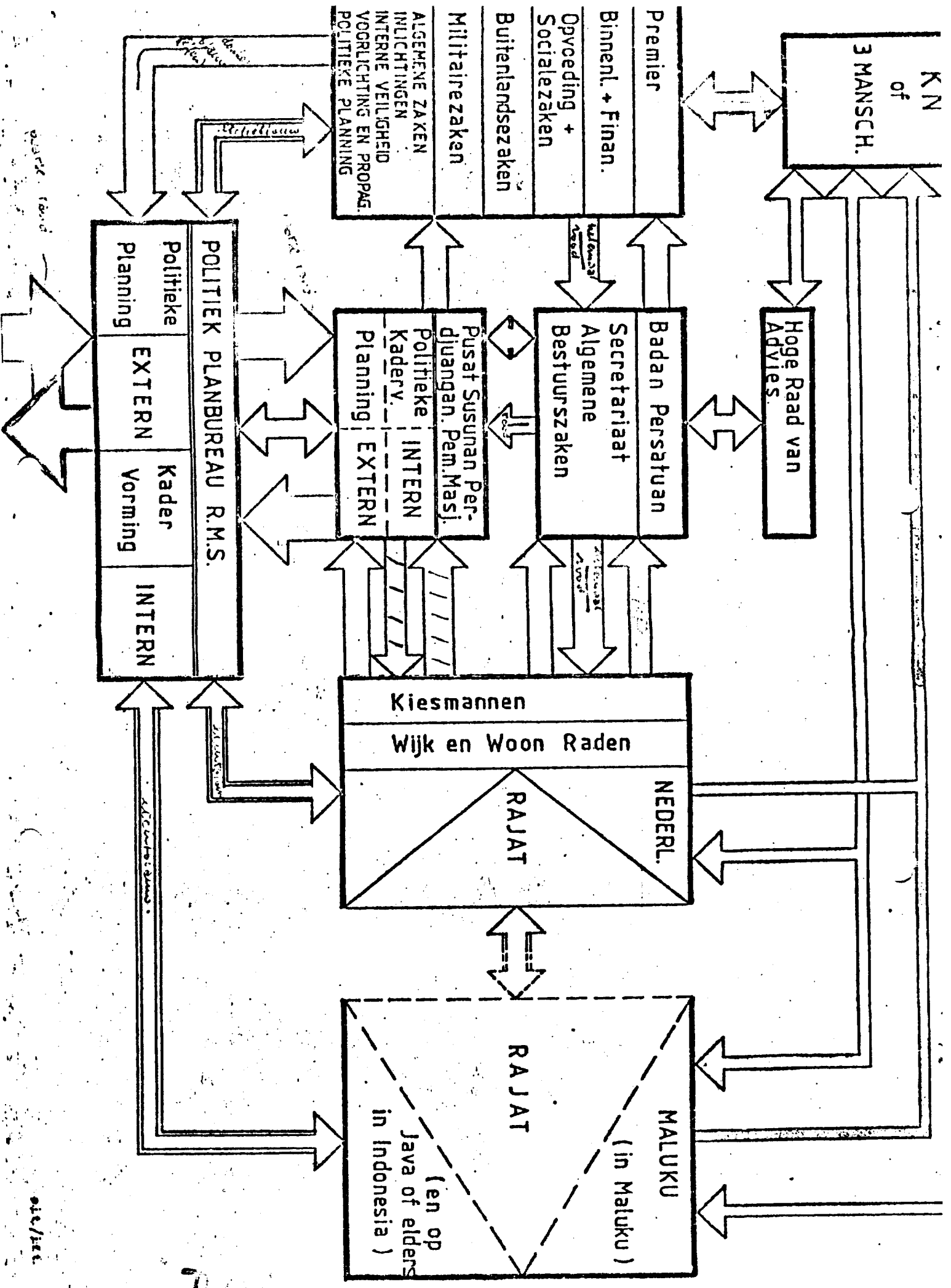
pijl met paarse rand = politieke impulsen.

pijl met donker-blaue rand..... = buitenl. politiek beleid.

Rotterdam, 21 juli 1977

P.J. Tatipikalawan.

ACD

1.300.343

datum 17 APR. 1978

CO

b. _____

d. _____

C (CFO) nr.:

78/051

d.d. 17 APR. 1978

Aan : CFB

Betreft : Wijziging staatsvorm RMS-Nederland?

Bijl.:

Op 8 februari 1978 werd
gende vernomen:

het vol-

Uit gesprekken

kan worden afgeleid dat het "bolwerk" Assen/
Bovensmilde pogingen in het werk stelt een andere
staatsvorm te creëren, waarvan naast de zittende "pre-
sidenten" TAMAËLA en MANUSAMA een derde persoon deel
zal uitmaken.

Indien de instelling hiervan niet haalbaar zal blijken,
wil het Noorden zelfstandig gaan optreden, gescheiden van
de rest van de Molukse gemeenschap in Nederland.

In dat geval zal men het gezag van zowel MANUSAMA als
TAMAËLA verwerpen, en een eigen "leider" moeten kiezen.

Noot: 1. Hoe e.e.a. zal uitkristalliseren moet afgewacht
worden, al wordt d.z.z. gedacht in de richting
van een derde blok. Immers het valt niet te
verwachten dat de zittende "presidenten" con-
cessies zullen doen m.b.t. hun machtspositie.

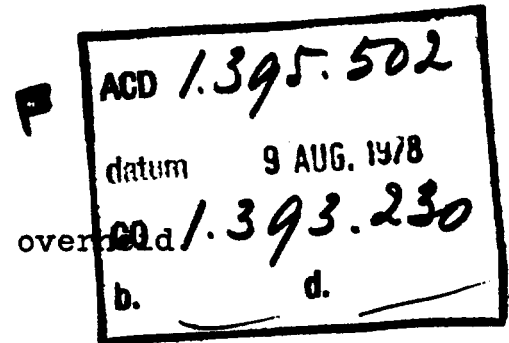
2. Als "derde man in het driemanschap", maar ook
als evt. "eigen leider", zal n.a.w. worden
aangezocht:
of de heer

18 juli 1978

Uitzending: "Den Haag a.d.lijn"
6 juli 1978

Onderwerp: minister Wiegel van
Binnenlandse Zaken
spreekt over het overleg
met de Molukse gemeenschap

17.40 - 17.55 uur

Presentatrice: Nu volgt een uitzending van de overleg
Muziek.

Presentator: Den Haag aan de lijn. De rubriek van en over Binnen-
landse Zaken.

Vandaag geven we het woord aan de vice-minister-president,
minister van Binnenlandse Zaken en coördinerend minister
van Molukse aangelegenheden, de heer Wiegel.
Jan Zindel spreekt met hem over het regeringsbeleid inzake
de Molukkers, over de nota van de commissie Köbben en
over de mogelijkheden tot overleg met de Molukse gemeen-
schap.

Jan Zindel: Nog zeer onlangs, mijnheer Wiegel, heeft u nog zeer
uitvoerig van gedachten gewisseld met de Kamercommissie
over het beleid t.a.v. de Zuid-Molukkers. Twee grote ver-
gaderingen zijn er geweest. U heeft daarin namens de
regering het toekomstig beleid ontvouwd, waarin u ook
gesproken heeft en met nadruk gewezen heeft op de wense-
lijkheid van een nieuwe gemengde commissie die deze zaken
goed met elkaar kan doorspreken.

Minister Wiegel: Ja, inderdaad is uitgebreid in de Kamer gediscussieerd
tussen de regering en de Kamercommissie over het beleid
dat de regering in de komende jaren denkt te voeren met
betrekking tot het aanvangen van de problemen, waar de
Molukkers in ons land mee te kampen hebben en met name
ook over de vraag hoe we de verhouding tussen de Molukkers
in Nederland en de andere Nederlanders, de andere mensen
die in dit land wonen kunnen verbeteren.
Twee dagen is er over vergaderd en er zijn punten van
overeenstemming en er zijn punten van verschil tussen de
regering en de Kamercommissie gebleken. Eén van de punten
van verschil - en daar wil ik straks wat over zeggen -
is de opvatting van de regering dat het toch goed zou zijn
om een gemengd orgaan, een orgaan dus met Nederlanders
erin, met Molukkers erin, van advies en overleg op te
richten om de regering bij te staan bij het beleid.
Er kwamen vragen over uit de Kamer en met name vragen
over de kwestie: Moet dat wel een gemengd orgaan zijn,
moet het wel een instantie zijn waarin Nederlanders en
Molukkers zitten of zou het alleen een orgaan moeten
zijn waar Molukkers in zitten. Dat is dus een vraagpunt
maar erg belangrijk. Vond ik in die twee dagen
discussie, dat over de hoofdpunten van het beleid
grote overeenstemming bleek te bestaan tussen de regering
en de Kamercommissie.

Misschien mag ik die hoofdpunten nog eens op een rij zetten. De regering heeft in de nota die ze heeft uitgebracht gezegd dat ze de idealen, de ideeën, de verlangens van de Molukkers die in Nederland leven, respecteert. Men heeft ook gezegd, met name over de politieke idealen, dat ze die om staatsrechtelijke, om feitelijke en om historische redenen niet kan delen, maar wel dat ze het bestaan ervan en de ernst waarmee de idealen worden uitgedragen, erkent.

Een belangrijke vraag is, de vraag hoe staat de regering tegenover het politieke ideaal van de Molukkers. Ik heb op dat punt kunnen constateren, dat een brede Kamermeerderheid van regeringspartijen maar ook van oppositiepartijen het standpunt van de regering, dat kort samengevat erop neerkomt dat we bepaald wel respect hebben voor die idealen, maar dat we ze niet kunnen delen, onderschrijft.

Dat is een eerste conclusie. Een tweede conclusie van de discussie van die twee dagen was dat het beleid b.v. t.a.v. het onderwijs, de huisvesting, ook van de kansen voor Molukkers om een baan te krijgen, een geweldig groot vraagstuk is. Met name voor Molukse jonge mensen, waarvan er velen werkeloos zijn. Als je kijkt naar de gemiddelde werkeloosheid onder jonge Molukkers, dan is die veel hoger nog dan onder jonge Nederlanders, kortom een geweldig probleem. Over al die vragen, werkeloosheidsbestrijding, huisvesting, onderwijs, het welzijnsbeleid, de sociaal-culturele politiek is nader overleg nodig en het beleid moet nader worden ingevuld.

Jan Zindel:

U had het over Molukkers en andere Nederlanders. Zou u daarmee kunnen bedoelen, dat Molukkers eigenlijk hoewel ze geen Nederlanders zijn natuurlijk, toch bij ons horen, Niet meer weg te denken zijn en ook niet door ons weggekeken worden?

Minister Wiegel:

Nou, weggekeken mag zeker niet en ik geloof dat het een geweldige verantwoordelijkheid is voor het Nederlandse volk want we hebben natuurlijk bepaalde problemen gehad, daar hoef ik niet nader op in te gaan, dat we toch met elkaar, de Nederlanders en de Molukkers, samen verder gaan in de komende jaren. Ik heb ook in de Kamer gezegd: er moet geen scheiding tussen ons zijn. We moeten samen de problemen waar we in dit land voor staan aanvatten en dat willen we in goed overleg met de Molukse gemeenschap. Vandaar ook dat we gezegd hebben ziende naar de opvatting van de Kamer over de politieke ideeën, ziende naar alle andere vraagstukken die er liggen, dat we die andere vraagstukken ook in goed overleg en met behulp van adviezen willen trachten aan te vatten. Toen kwam het discussiepunt tussen de regering en de Kamercommissie: moet dat dan zijn een gemengd orgaan, Nederlanders en Molukkers of alleen een orgaan met Molukkers.

Het is dacht ik ook goed voor de luisteraars als ik het nog een op een rijtje zet waarom de regering heeft gekozen voor dat gemenge orgaan. In de eerste plaats omdat de Molukse minderheid deel uit maakt van de Nederlandse samenleving. Die problematiek van de Molukse minderheid kent meer schakeringen en aspecten dan in het contact met de overheid alleen aan de orde zou kunnen komen. Kortom een zo breed mogelijke dialoog. Dat was het eerste argument voor het gemengd orgaan. Tweede argument: dat overleg met en de adviezen van de vertegenwoordigers uit de Molukse minderheid kunnen juist de regering h inzicht geven met name ook over de opvattingen en ik dacht dat je dat inzicht het beste kreeg in goed contact tussen Nederlanders en Molukkers.

Jan Zindel:

Nuis de Kamercommissie in zijn geheel niet volledig overtuigd van de wenselijkheid van zo'n breed opgezette gemengde commissie. U gaat nu proberen erachter te komen hoe het bij de Molukkers ligt?

Minister Wiegel:

Ja, zo is het. We hebben geconstateerd als regering dat de Kamer haar twijfels heeft en dan zeg ik het nog heel vriendelijk. Vandaar dat we hebben gezegd: dan willen we nader beraad en voor dat nadere beraad van de regering vinden we het nodig dat er een inspraakronde, een extra inspraakronde, wordt gehouden. We hebben dan ook 70 Molukse organisaties uitgenodigd om op een aantal vragen te reageren. Ik zou ook in deze radio-uitzending willen zeggen dat het niet alleen gaat om de Molukse organisaties, maar ook individuele Molukkers. Iedereen die vindt dat hij een bepaalde mening kwijt moet, moet de regering laten horen, wat hij er van vindt. Laat hij schrijven naar het ministerie van Binnenlandse Zaken, dan zullen we zo goed mogelijk rekening houden met de verschillende ideeën die we op tafel krijgen. Vier concrete vragen spelen daarbij. In de eerste plaats zeggen we in de regeringsnota welke de taken en de bevoegdheden van dat adviesorgaan zouden kunnen zijn. We vragen aan de Molukse organisaties: kunt u dat nog eens invullen, kunt u het concretiseren. Tweede vraag: voor welke onderwerpen van beleid, onderwijs heb ik al genoemd, huisvesting, werkgelegenheid en meerdere onderwerpen, vindt u nu dat er deskundigen nodig zijn om zitting te nemen in dat permanente adviesorgaan. Derde vraag, wezenlijke vraag ook: Vindt u dat ook niet-Molukkers die deskundig zijn t.a.v. die onderwerpen van beleid in dat orgaan, of misschien in sub-commissies zitting zouden kunnen nemen. Vierde vraag: welke procedure voor de benoeming van de leden vindt u het meest geschikt, juist ook om te waarborgen dat zowel de verscheidene deskundigheden als de groeperingen en de stromingen vertegenwoordigd zullen zijn in dat permanente adviesorgaan.

Jan Zindel:

Dan is natuurlijk mijn vraag hierop: Wat gaat u straks met al die brieven en meningen doen? Eind augustus komt deze zaak weer in de Tweede Kamer aan de orde.

Minister Wiegel: Ja, ik vind dus, maar dat eist van de medewerkers - niet alleen op het minister van Binnenlandse Zaken maar ook van de ambtenaren van andere departementen die erbij betrokken zijn, gedurende deze zomer een geweldige inspanning, want we hopen gedurende de zomer die reacties binnen te krijgen en dan moeten we ze natuurlijk verwerken. Dan moeten we er wat mee doen, want ze moeten niet op een stapel worden gelegd. Vandaar dat we hebben gezegd tegen de verschillende instanties wilt u/voor 1 augustus uw ideeën binnen hebben, dan kunnen we ze verwerken, dan kunnen we ook een standpunt formuleren en dan kan dat als regeringsstandpunt, als nader regeringsstandpunt, naar de Tweede Kamer toe.

ervoor zorgen
dat we

Jan Zindel: Dan, minister Wiegel, onvrede in de commissie Köbben-Mantouw, er zou om te beginnen door de Nederlandse regering geknoeid is misschien een groot woord, maar toch wat veranderd zijn in het rapport over de politieke stemming in de Molukken en bovendien is er onvrede geweest die geleid heeft tot het uittreden van vier Zuid-Molukse leden van de commissie Köbben-Mantouw. Onvrede omdat de regering de adviezen van de commissie naast zich zou hebben neergelegd.

Minister Wiegel: Ik was wat beduusd toen ik hoorde dat die verwijten werden gemaakt. Waar ze precies vandaan komen is niet na te gaan. Waar het om gaat is dit. Wanneer op een gegeven ogenblik wordt gezegd door deze of gene, dat de regering het laatste rapport zoals dat nu is uitgebracht door de commissie Köbben-Mantouw een tijd heeft laten liggen en ook dat de regering er in heeft zitten veranderen is dat allebei niet waar. Ik dacht dat misschien wel binnen anderhalve dag, misschien wel korter, nadat ik het rapport van de commissie Köbben-Mantouw op mijn tafel heb gekregen, heb ik het openbaar/gemaakt. Ik heb het rapport dus helemaal niet laten liggen. Er is ook helemaal niets in veranderd. Het rapport zoals dat publiek is geworden is het rapport zoals de gehele commissie Köbben-Mantouw dat heeft vastgesteld. Onverkort is het gepubliceerd en het is zeer korte tijd nadat ik het heb gekregen gepubliceerd. Ik vind het wel en dat wil ik van mijn kant ook graag zeggen te betreuren, dat terwijl het natuurlijk wel al vaststond dat de commissie, die haar werk goeddeels had voltooid - het was algemeen bekend dat toch binnen afzienbare tijd de commissie Köbben-Mantouw haar werk zou beëindigen - dat toch nog op het laatste moment deze problematiek van het uittreden van vier leden is geweest. Het is dacht ik ook niet waar dat de regering niet naar de verschillende adviezen van de commissie heeft gekeken. We hebben al het mogelijke gedaan om toegang tot de archieven voor de commissie mogelijk te maken. We hebben het werk t.a.v. het historische onderzoek waar we het konden bevorderd. We hebben de gedachte waar we eerder in de uitzending over spraken over het gemengd orgaan, een gedachte die ook leeft in de commissie Köbben-Mantouw,

heb

bepaald overeind gehouden en ik geloof niet dat wij zo maar de adviezen van de commissie in de hoek hebben gezet. Ik dacht ook dat de commissie dat toch ook niet zo voelde en ik heb er behoefte aan dat nu de commissie haar werk heeft voltooid toch ook in alle duidelijkheid te zeggen dat er binnen die commissie heel hard is gewerkt in een geweldige zware taak. De commissie heeft ook van buiten af soms wat kritiek gekregen. Ik vond die kritiek vaak niet redelijk. Ik heb toch veel respect voor al datgene wat de verschillende leden van de commissie hebben gedaan. Met het werk, dat is afgeleverd en met het andere beleid zullen we verder moeten en ik herhaal dat met de allergrootste klem om er voor te zorgen dat in de samenleving waarin wij wonen Nederlanders en Molukkers in vrede en verdraagzaamheid met elkaar verder kunnen.

Jan Zindel:

Blijft u daarin geloven en bespeurt u ook signalen uit de Zuid-Molukse samenleving die erop wijzen dat dat mogelijk zal zijn in de toekomst?

Minister Wiegel: Die signalen zijn er zeker. Er is natuurlijk ook teleurstelling in bepaalde kring, met name over het politieke standpunt van de Nederlandse regering. Maar de regering is altijd, welk kabinet er ook geweest is, t.a.v. van die zaak volstrekt duidelijk geweest. Ik roep op tot die verdraagzaamheid en ik ben er van overtuigd dat ook in Molukse kring men die verdraagzaamheid en dat goed met elkaar verder gaan wil.

Presentator:

Jan Zindel sprak met de coördinerend minister voor Molukse aangelegenheden, de heer Wiegel.

Muziek.

Bijlage I

Vice-minister-president, minister van Binnenlandse Zaken

Overleg op l.
niveau

Postadres

Postbus 20011
2500 EA's-GravenhageTelefoon 070-717911
Telex 32109 biza nl

Bijlagen	Uw brief	Ons nummer	Datum
- Div.	-	- SGM78/U168	- 27 juni 1978
Onderwerp			
- <u>Inspraakronde permanent adviesorgaan</u>			

In haar nota "De problematiek van de Molukse minderheid in Nederland" heeft de regering in hoofdstuk 9.3 "Overleg met Molukkers op landelijk niveau" als haar voornemen bekend gemaakt op korte termijn een permanent orgaan van advies en overleg te willen instellen. In de beantwoording van de schriftelijke vragen, die waren gesteld door de bijzondere commissie uit de Tweede Kamer voor de problematiek van de Molukse minderheid, heeft de regering dit voornemen nader toegelicht. Zij heeft in grote lijnen aangegeven hoe een dergelijk adviesorgaan wat taak en samenstelling betreft vorm zou kunnen krijgen. De in dit verband relevante passages uit de nota en de schriftelijke antwoorden zijn in afschrift bij deze brief gevoegd.

Tijdens het mondelinge overleg dat de regering op 29 mei en 5 juni j.l. over de nota heeft gevoerd met de bijzondere kamercommissie, heeft de bijzondere kamercommissie zich kritisch uitgelaten over de regeringsvoorstellen. De bij die gelegenheid ingediende moties gaan in afschrift hierbij. Ik heb er tegenover de bijzondere kamercommissie de nadruk opgelegd dat de regering zich nog niet heeft vastgelegd op één definitieve constructie voor het permanente adviesorgaan.

Juist omdat een voor de Molukse bevolkinggroep zo belangrijke aangelegenheid in het geding is, hecht de regering er sterk aan om ook kennis te nemen van de gedachten en wensen welke in brede Molukse kring leven met betrekking tot een permanent adviesorgaan. De regering heeft gemeend dit het best te kunnen bereiken door het houden van een inspraakronde onder een groot aantal Molukse organisaties en groeperingen. In het kader daarvan leg ik U hierna een aantal vragen ter beantwoording voor.

- Ik -

Bezoekadres

Inlichtingen bij

Doorkiesnummer

Schedeldoekshaven 200
's-Gravenhage

Ik heb de Tweede Kamer toegezegd haar nog vóór het plenaire debat dat mogelijk reeds in augustus over de regeringsnota zou kunnen plaatsvinden van de resultaten van de inspraakronde op de hoogte te stellen. Gezien de korte tijd die derhalve nog beschikbaar is wil ik U verzoeken mij vóór 1 augustus a.s. Uw antwoorden op de vragen toe te zenden. Indien U er prijs op stelt Uw antwoorden mondeling te geven, dan verzoek ik U contact op te willen nemen met de Stafafdeling voor de coördinatie van het beleid ten aanzien van de Molukse minderheid in Nederland (070-716191 of 716194) van mijn departement. U kunt dan een afspraak voor een gesprek met enkele ambtenaren van mijn departement maken. Dat gesprek zou uiteraard ook vóór 1 augustus aanstaande moeten plaatsvinden.

De vragen welke ik U zou willen voorleggen zijn de volgende:

1. In de regeringsnota worden de taken en bevoegdheden van het permanente adviesorgaan globaal aangegeven. Hoe zouden deze volgens U moeten worden ingevuld?
2. Voor welke onderwerpen van beleid (bijvoorbeeld onderwijs, huisvesting, werkgelegenheid) zouden naar Uw mening deskundigen in het permanente adviesorgaan zitting moeten hebben?
3. Vindt U dat ook niet-Molukkers, die deskundig zijn ten aanzien van de in de vorige vraag bedoelde onderwerpen van beleid in het permanente adviesorgaan of subcommissies daarvan zitting zouden moeten hebben?
4. Welke procedure voor de benoeming van de leden acht U het meest geschikt om te waarborgen dat zowel de verscheidene deskundigheden als groeperingen en stromingen vertegenwoordigd zullen zijn in het permanente adviesorgaan?
5. Overige opmerkingen.

Het is van groot belang, met name ook voor de Molukse bevolkingsgroep, dat regering en parlement bij hun gedachtenwisseling kunnen beschikken over een zo compleet mogelijk beeld van wat er in de Molukse gemeenschap leeft met betrekking tot de overlegstructuur op landelijk niveau. In dit verband wijs ik er nog op dat deze brief zal worden gepubliceerd in de Nederlandse Staatscourant. Mag ik er, mede gelet op mijn toezegging aan de Tweede Kamer, op rekenen dat U vóór 1 augustus aanstaande Uw reactie op bovenstaande vragen aan mij kenbaar maakt?

DE VICE-MINISTER-PRESIDENT,
MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN,

UITGEBOEKI

Aan Zijne Excellentie de Minister
van Binnenlandse Zaken,
Schedeldoekshaven 200,
's-GRAVENHAGE.

CX. 1396.924

29 AUG. 1978

Molukse petities

Hierbij moge ik Uwe Excellentie wederom een rapport aanbieden
betreffende enkele Molukse aangelegenheden, naar de inhoud
waarvan ik mij verwijzing verzoeken.

\ Het Hoofd van de Dienst

Mr. P. de Haan

Dit stuk bestaat uit 4 blz.

Behoort bij brief no. 1396.924

Ex.No.:

MOLUKSE NOTITIES

I. Algemeen

Na de turbulente ontwikkelingen gedurende de eerste maanden van 1978, genoemd worden ondermeer de publicatie van de nota over de "problematiek van de Molukse minderheid in Nederland," de aanslag op de heer en de bezetting van het Provinciehuis te Assen, volgde vanaf medio mei een periode waarin de Molukse gemeenschap zich wat minder roerde.

Enerzijds was deze rustiger fase een weerslag op de periode daarvoor, anderzijds vormden de vakantiemaanden een factor die van invloed bleek op het sfeerbeeld.

In het bijzonder in de "terreursfeer" heerste een welhaast ongekende rust. Niet alleen in de grote Molukse concentraties in het Westen van Nederland (Capelle en Krimpen a/d IJssel, Moordrecht, Leerdam etc.), maar ook in de notoire bolwerken in het Noorden van Nederland bleven grote spanningen uit.

Op politiek terrein trokken echter enige activiteiten de aandacht. In juni 1978 ontstond lichte beroering rond de opheffing van de Commissie Köbben. Meer dan een korte discussie en dan nog alleen door de direct bij deze Commissie betrokken Molukkers, leverde de opheffing niet op. De Molukse jongeren, van begin af aan al sceptisch over de totstandkoming en de eventuele resultaten van de Commissie, lieten nauwelijks enige reactie horen. Een belangrijke reden hiervan was voorts dat de diverse Molukse jongerengroeperingen, ondanks de zoveelste poging daartoe, er opnieuw niet in geslaagd waren een zeker samenwerkingsverband te creëren. Enige weken geleden werd, naast de reeds bestaande, zelfs een nieuwe jongerengroepering opgericht, het Volksfront GORUBA. Deze beweging is opgericht door progressieve Molukse jongeren afkomstig uit bestaande groeperingen.

De doelstelling van GOHEBA is om in de Molukken een revolutie te ontketenen en het Molukse volk in Nederland om te buigen tot een revolutionaire volksmacht. Tevens wil GOHEBA het druggebruik en de algehele criminaliteit van Molukkers bestrijden. Met het naderen van het debat in de Tweede Kamer op 30 en 31 augustus 1978 over de Molukse problematiek, lijkt er echter een einde aan de rust van de achterliggende maanden gekomen.

Een eerste oorzaak waren de verwikkelingen rond het Inspraakorgaan Welzijn Molukkers. Met als achtergrond het voornemen van de Nederlandse regering dit orgaan, dat thans nog alleen uit Molukkers bestaat, in belangrijke mate te herstructureren, werd op 19 augustus 1978 in Wierden een buitengewoon congres van de Badan Persatuan gehouden.

Unaniem besloot het congres een resolutie aan te nemen die inhield, dat de betrekkingen met de Nederlandse overheid zouden worden bevroren indien de Nederlandse regering haar voornemen met betrekking tot het Inspraakorgaan Welzijn Molukkers zou uitvoeren.

Onderwerp op de congresagenda vormde voorts de discussie over een te houden demonstratie wanneer de Tweede Kamer op 30 augustus a.s. zou besluiten in te stemmen met het beleid van de Nederlandse regering, zoals voorgesteld in de "Molukkennota". Concrete afspraken wanneer deze demonstratie zal worden gehouden en wie haar zal organiseren, werden echter nog niet gemaakt.

Voorts kwam tijdens het congres naar voren dat zowel de Badan Persatuan als ir. MANUSAMA activiteiten gericht op het aanknopen van betrekkingen in het buitenland zullen stimuleren.

II. Buitenlandse activiteiten.

Nu de Commissie Köbben is opgeheven, lijkt ir. MANUSAMA er, meer dan in het verleden, voor geporteerd te zijn om in het buitenland betrekkingen aan te knopen.

Naast de Molukse leiding ondernemen echter ook enkele Molukse jongeren pogingen in die richting.

Naar categorieën ingedeeld betreft het hier:

a. ir. MANUSAMA

In overleg met zijn "kabinet" heeft ir. MANUSAMA besloten, dat twee van zijn "ministers" in de herfst van 1978 naar de Verenigde Staten zullen reizen om aldaar de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties bij te wonen. De twee "kabinetsleden" zouden moeten trachten in de V.N. contacten te leggen.

Voorts heeft ir. MANUSAMA officieel zijn goedkeuring gehecht aan de activiteiten van de Badan Persatuan om door middel van een in Nederland te houden en door de Molukkers te organiseren Tribunaal het R.M.S.-streven in internationaal verband te propagereen.

Tot instelling van dit Tribunaal dat zich zou moeten uitspreken over de politieke aspiraties van de Molukkers in Nederland en de rechtmatigheid van de R.M.S.-proclamatie, werd besloten op een bijeenkomst in West-Berlijn, waar van 16 tot 18 juni 1978 een congres van "Vierde Wereldlanden" werd gehouden. Dit congres werd bijgewoond door een delegatie van de Badan Persatuan onder leiding van ds. METIARY.

De hiervoor opgesomde buitenland activiteiten zullen, zoals gewoonlijk, de hoop wel weer doen opleven. Daar echter de kans van slagen dezerzijds zeer gering wordt geacht, moet rekening gehouden worden met nieuwe frustratiegevoelens.

augustus 1978.

29

P
ACD 1.400.782
20 SEP. 1978
1.399.246
P B d.

RAPPORT VAN C/CFB

Nr. : 1143/78
Betr. : Arrestaties op de Molukken
Bijlage :

Middels berichten van het ANP is bekend geworden dat er op het Molukse eiland Saparua een aantal arrestaties is verricht.
Er zou een vijftigtal Molukkers zijn gearresteerd, verdacht van R.M.S-activiteiten.

ACD 1.399.250.

datum 11 SEP. 1978

CO

b. _____ d. _____

C (CFO) nr.: 70/2467

d.d.

8 SEP. 1978

Aan : CFB

Betreft : Parlementaire enquête

Bijl.:

Op 9-8-1978 werd
het volgende vernomen:

M.b.t. het verzoek van MANUSAMA aan de Kamer ^{om} ~~om~~ een
parlementaire enquête in te laten stellen naar de
"werkelijke" achtergronden en feiten van de RMS, werd
bekend, dat MANUSAMA aan de hand van documenten kan
aantonen, dat de voorlichting van de Nederlandse Rege-
ring onjuist geweest is.
Deze documenten, die MANUSAMA destijds uit de Molukken
had meegenomen, zouden nu van waarde zijn.
Uit "tactische overwegingen" is MANUSAMA nu eerst be-
reid deze documenten prijs te geven.

Afschrift

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

Nr. CB78/U63
A.D. en O.

ACD	1406672.
datum	9 NOV 1978
CO	
b.	d.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN

Overwegende dat:

- de Vice-Minister-President, Minister van Binnenlandse Zaken bij besluit van de Ministerraad van 30 december 1977 is aangewezen als coördinerend Minister voor het beleid ten aanzien van de Molukse minderheid;
- hij voor de uitvoering van deze taak over ambtelijke bijstand moet kunnen beschikken.

BESLUIT:

Artikel 1

Er is een stafafdeling voor de coördinatie van het beleid ten aanzien van de Molukse minderheid in Nederland (C.M.M.); deze afdeling ressorteert voorshands rechtstreeks onder de secretaris-generaal.

Artikel 2

De taak van de stafafdeling C.M.M. bestaat uit:

- het bevorderen van de coördinatie en de adequate presentatie van het regeringsbeleid ten aanzien van de Molukse minderheid in Nederland; het daartoe onderhouden van de nodige contacten waaronder die met leden van organisaties uit de Molukse minderheid in Nederland;
- het vervullen van het vice-voorzitterschap en secretariaat van de interdepartementale commissie voor de coördinatie van het beleid t.a.v. de Molukse minderheid in Nederland zoals deze is of zal worden ingesteld en het voorzien in het voorzitterschap en secretariaat van subcommissies en werkgroepen van de interdepartementale commissie;
- het desgevraagd of uit eigen beweging adviseren en informeren van provincies en gemeenten ter bevordering van de eenheid van beleid ten aanzien van de Molukse minderheid in Nederland;

- - het -

- het ter zake onderhouden van contact met de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en het Interprovinciaal Overleg;
- het onderhouden van contact met een permanent orgaan van advies en overleg zodra dat zal zijn ingesteld en het administratief begeleiden van het secretariaat van dit orgaan;
- het zo nodig bevorderen van de inspraak van de Molukse minderheid op lokaal/regionaal niveau;
- het verzorgen van de uit vorenstaande taken voortvloeiende administratie;

Artikel 3

Afschrift van deze beschikking, die in de Nederlandse Staatscourant zal worden geplaatst, zal worden gezonden aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 3 november 1978

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN,

(get.) H. WIEGEL

ACD 1412294.
datum 28 DEC. 1978
CO
b. — d. —

C (CFO) nr.: 70/3542

d.d. 28 DEC. 1978

Aan

Betreft : Molukse aangelegenheden Noord-Nederland

Bijl.:

Uit
nomen:

werd op 8-11-1978 het volgende ver-

Sprekende over de Molukkers speciaal in het Noorden van Nederland inclusief Twenthe, maar eigenlijk ook in de rest van Nederland, stelt , dat te constateren valt dat de RMS-beweging in een periode van verval is geraakt.

-2-

De oorzaak hiervan is, dat men tot bezinning is gekomen en begrepen heeft dat een RMS (sovereine staat) niet haalbaar is en indien men dit zou blijven nastreven, alle inzet hiervoor zinloos is. Deze gedachte onder de Molukkers breidt zich uit als een olievlek.

De bezinning die optrad, is het gevolg van een aantal factoren; als bijvoorbeeld:

- het duidelijk worden van het politiek falen van zowel MANUSAMA als TAMAOLA;
- de misslagen van METIARY (Vietnam-project);
- de "eigen waarneming" van vakantiegangers naar de Molukken, die niet duidde op een RMS-streven in de Molukken zelf;
- het falen van acties waarbij Molukkers zelfs hun leven inzetten.

Maar vooral heeft tot deze bezinning geleid; de duidelijkheid van de Nederlandse regering in haar Molukkennota, waarbij onomwonden is gesteld, dat wat van Molukse zijde ook zou worden ondernomen de Nederlandse regering zich distancieert van steun ter verwezenlijking van de RMS en dat de regering niet zal wijken voor terreur. Deze duidelijkheid heeft de Molukkers aan het denken gezet en hun anders doen denken omdat inmiddels gebleken was dat de Nederlandse regering zelfs voor terreur niet wijkt.

Met de publicaties van de Molukkennota werd gebrepen dat men kansloos was om in Nederland, steun aan de RMS te forceren.

Anders was dat voordien. Immers, de opeenvolgende regeringen waren uiterst tolerant t.o.v. de Molukkers. Ook bij de uitvoering van steeds brutalere activiteiten (vlagverbrandingen; actie Vredespaleis; RI Ambassade) gaf de Nederlandse Overheid blijk van grote tolerantie. Nooit is door de Nederlandse Overheid begrepen dat deze tolerantie door de Molukkers wordt/werd uitgelegd als "zwakte".

Het is dan ook daarom dat men steeds verder ging en uiteindelijk overging tot de gijzelacties Wijster en de Punt.

Hoewel deze bezinning er toe heeft geleid dat men begrijpt dat de RMS geen haalbare kaart meer is en dat acties in Nederland ook geen zin hebben, durft men voorts nog hier niet openlijk voor uit te komen, uit vrees voor gezichtsverlies.

Slechts via geleidelijk (steeds meer afgezwakte) gewijzigde opvattingen in de Molukse samenleving zal men straks komen tot het "openlijk"/duidelijk verlaten van het RMS (sovereiniteits)-ideaal.

In de weg tot het verlaten van het strakke RMS-ideaal valt dan ook nu al enige trapsgewijs afgezwakte opvattingen te constateren. Immers, eerst heeft men kunnen waarnemen dat (na de voor de RMS desillusionerende nota) men is gaan zoeken naar/andere weg ter verkrijging van Molukse sovereigniteit, te weten: aanwakkeren van verzet in de Molukken zelf, al dan niet met steun van buitenlandse mogendheden.

Leen

Dit werd gevolgd door de volgende afgezwakte opvatting; gestreefd moet worden naar autonomie voor de Molukken. Thans wordt deze opvatting reeds doorkruist door opvattingen die zich richten op een herstel van de federale republiek Indonesië.

Noot: Dit is al een zeer afgezwakt standpunt omdat bij het herstel van de RIS, de Molukken geen autonomie kent, maar slechts deel uitmaakt van de autonome staat Oost-Indonesië.

verwacht dat over een aantal jaren de opvattingen t.a.v. de status van de Molukken nog meer verwaterd zullen zijn en genoeg genomen wordt met de situatie zoals die nu is waarbij dan mogelijk is, dat afgevaardigden van Mol. en Ned. gesprekken hebben met Indonesië (op regeringsniveau) om te komen tot z.g.n. "garanties" voor vestiging in de Molukken of dergelijke. Daarna zal het RMS-probleem vergeten zijn.

-Dat dit proces op een niet al te lange termijn zijn beslag zal hebben, lijkt waarschijnlijk doordat, door alles heen nog andere zaken spelen, die het (RMS) afbraakproces zullen versnellen en nu al aantoonbaar zijn. Te weten:

- Men is niet meer zo gebrand op het leven/wonen in uitgesproken Molukse wijken en/of kampen. Reeds geruime tijd is bekend dat Mol. gezinnen uit Assen en Smilde graag de wijk willen verlaten. Het niet voorradig zijn van huizen buiten de wijk heeft gemaakt dat hieraan geen gehoor gegeven kon worden.
- Plaatselijke BP- (en ook KPK)bijeenkomsten worden door zeer weinig mensen bezocht. Men heeft hier geen belangstelling meer voor.
- Omvangrijk is het aantal mensen dat in het geheel geen BP-contributie betaald of hierin nalatig is.
- Over het RMS-probleem wordt vrijwel niet meer gesproken (althans niet in brede kring). Als hier wel over gesproken wordt, komt de president (MANUSAMA) nauwelijks ter sprake waarbij hij dan nog becritiseerd wordt. Opvallend is bij deze critiek op MANUSAMA (en feitelijk een teken aan de wand) dat dan nimmer gesproken wordt over de wenselijkheid van een (thans of later) andere president. Dit wijst er naar dat men het na MANUSAMA het presidentschap, en klevend het RMS-ideaal, voor gezien houdt.
- Een aantal anderen uit Assen zou zich al lang geleden in de Molukken willen vestigen en heeft zich al lang geleden losgemaakt van het RMS-streven. Dat ze dit niet deden, ligt in het feit dat ze in Indonesië niet zeker zijn van bestaansmiddelen.
- Opvallend is ook dat wanneer nu over Molukse autonomie wordt gefilosofeerd, dan altijd nog wordt gesproken over de komst van De FRETES en zijn opvattingen die hij destijds ventileerde. Hierbij worden dan ook de ervaringen van en besproken en wel zo, dat zij dit doen op een wijze om a.h.w.

hieraan

zich zelf te overtuigen.

- Ook in het gedrag van figuren die zich destijds duidelijk radicaal opstelden en hierbij zich duidelijk anti-Nederlands opstelden, is verandering te constateren. O.m. bleek dit in de laatste Pattimura-week te Assen die tot doel had de toenadering te bevorderen van Molukkers en Nederlanders.

Hier hebben personen als

zich daadwerkelijk ingezet voor dit streven. Hierbij gedroegen zij zich vriendschappelijk en correct tegenover Ned. belangstellenden en waren zij correct gekleed en geknipt.

-In Assen is slechts één persoon aan te wijzen die nog duidelijk een (Moluks) radicaal standpunt inneemt;

-Resumerend is van mening dat het afbraakproces van de RMS-idee reeds in een vergevorderd stadium is en derhalve geen harde acties (voortspruitende/gestoelt op de RMS-gedachte) te verwachten zijn. Test-case hiervoor zijn de 2e december (herdenking Wijsteractie) en 27 december (overdracht souvereiniteit aan Indonesië).

Als op deze dagen geen actie wordt gevoerd zal dit later ook niet meer te verwachten zijn.

ACD	1.419.781
datum	13 MRT. 1979
CO	
b.	—
d.	—

C (CFO) nr.:	79/612	d.d.	13 MAART 1979
Aan	: CFB		
Betreft	: <u>RMS-streven op Ambon.</u>		

Bijl.:

Op 29.12.78 werden enige
namen vernomen van personen die op Ambon de RMS-strijd nog
actief zouden steunen.

Voorts zou het bericht uit Ambon luiden, dat nu niet alleen
de ouderen maar ook de jongeren het eens zijn met het stre-
ven van de Molukkers in Nederland.

ACD	1.448.166
datum	03 OKT. 1979
CO	
b.	—
d.	—

C (CFO) nr.: 79/2369 d.d.: 2 OKT. 1979 Info:

Aan :

Betreft :

Bijl.:

Op _____ werd

het volgende vernomen:

gaf op 22 augustus 1979 zijn visie weer over de RMS:

Omtrent eventuele activiteiten i.v.m. de strijd deelde mede dat deze ver te zoeken zijn.

(TAMAELA-groepering) heeft het kennelijk af laten weten, zij laat niets meer van zich horen en dit is n.a.w. het einde van de TAMAELA-organisatie.

Voor wat de MANUSAMA-aanhang betreft gaf als zijn mening te kennen dat ook deze groepering "een langzame dood aan het sterven is". Er gaat vrijwel niets meer van uit. Als oorzaak van die passieve houding ziet het lange wachten - na dertig jaar wachten zijn zij nog geen stap verder gekomen - en het beleid van MANUSAMA waarmee hij alleen maar verwarring sticht onder de achterban. E.e.a. is wederom gebleken met de afhandeling van de kwestie . MANUSAMA was op de hoogte van het voornemen van betrokkene om met vakantie naar Indon. te gaan. Hij had toen reeds kunnen vermoeden dat er een relatie was tussen en de Ind. Ambassade. Hoe zou anders met een dergelijk verleden aan een visum kunnen komen?

De bevestiging hiervan kwam d.m.v. een bandje. Het was voor een ieder die het bandje had beluisterd een duidelijke zaak dat aan de andere zijde stond. MANUSAMA weigerde hierover echter een uitspraak te doen, hij stelde dit uit tot na 25 april. Toen vanuit Indon. op Schiphol arriveerde werd hij hoogst persoonlijk door MANUSAMA afgehaald. Dit wekte uiteraard bevreemding omdat het voor een ieder duidelijk was dat met de "vijand" samenwerkte. In een na de herdenking van de proclamatiedag uitgegeven verklaring pleitte hij vrij maar veroordeelde n.b. de makers van het bandje. Voor de achterban een hoogst bedenkelijke zaak. Het feit echter dat er zo weinig kritiek is geweest op de gang van zaken doet de conclusie wettigen dat men weinig meer geïnteresseerd is. Tot slot haalde de op 25 april in de Houtrushallen door MANUSAMA gedane uitspraak aan t.w. dat men zich niet vast moest klampen aan het ideaal. Hij had beter kunnen zeggen "jongens vergeet de RMS maar", men wist dan waar men aan toe was. Zelfs deze uitspraak heeft de

gemoederen niet in beweging gebracht. Slechts een hand vol jongeren heeft kritiek op MANUSAMA en willen op hun manier de RMS nieuw leven inblazen. Aangezien zij de massa die het moe is niet mee krijgen zullen hun inspanningen vruchteloos zijn, aldus .

ACD	1405 280
datum	20 MARCH 1980
CO	
b.	—
d.	—

C(CFO)nr.: 00/731 d.d.: 20 MARCH 1980 Info: 1
 Aan :
 Betreft : Waarnemingen in de Molukken

Bijl.:

Op ~~19-2-180~~ werd

het volgende vernomen:

Op 19/2-'80 werd het navolgende vernomen

verbleef met vakantie, cq. voor familiebezoek de maanden dec '79 en jan '80 in de Molukken. Bij de visumaanvraag op de RI ambassade in Den Haag werden geen moeilijkheden ondervonden. Vrijwel zeker is hiervan de reden; dat , als Molukker de Ned. nationaliteit bezit en nimmer is aangesloten geweest bij een Molukse organisatie en derhalve ook niet betrokken is geweest bij Mol. activiteiten. De eerste vijf dagen verbleef te Djakarta waarna met een binnenl. lijn naar Ambon werd gevlogen, alwaar 2 weken verbleef en vervolgens per prauw naar Ceram reisde waar hij zijn resterende vakantiedagen doorbracht. Omdat in de vijftiger jaren naar Nederland kwam en sindsdien niet meer in de Molukken was; overlappen de door hem gemaakte vergelijkingen een periode van vele jaren waardoor hij geen oordeel heeft over opkomst en/of terugval in de tussenliggende jaren. meent dat er enige toename v. welvaart is te constateren Over het algemeen zijn de mensen goed gekleed en gevoed. Het komt niet meer voor dat men zich geen rijst kan permitteren en genoeg moet nemen met mais of casaves. Uit eigen waarneming en uit gesprekken met familie en kennissen van hen (burgers, militairen en politie-ambtenaren) in de Molukken meent het navolgende te kunnen stellen. Economische vooruitgang is er op de Molukken niet. Het is hierbij achter gebleven bij de grote eilanden. Als gevolg v.d. door de regering genomen maatregelen (voedsel distributie) en de betere aanpak bij visserij en onderhoud van plantages; en daardoor hogere opbrengst is toch sprake v.e. geringe toename v.d. welvaart.

Dit neemt niet weg dat hier nog veel aan te doen is. Aan het onderhoud van wegen, bruggen, onroerend goed valt heel veel te doen. Deze verkeren nog in een staat als die, bij de soevereiniteitsoverdracht. Kritiek bestaat op de regering omdat zij niet méér doet aan de algemene opbouw v.d. Molukken.

Ontevredenheid heerst over het feit dat vrijwel alle hogere ambtelijke functies (bij burger bestuur en leger; politie) bekleed worden door Javanen. Alleen voor de middelbare-en lagere rangen komen Molukkers in aanmerking.

Ondanks deze grieven wordt absoluut niet gedacht over afscheiding v.d. Molukken van de RI. Dit vooral ook omdat begrepen wordt dat een afzonderlijke Molukse staat zich nimmer kan bedruipen.

Het RMS streven wordt zonder meer afgewezen.

Wel wordt gesproken over het streven naar een grotere mate van autonomie.

Molukse vakantiegangers uit Nederland zijn zeer welkom; althans de indruk wordt gewekt, dat men blij is iemand uit Nederland thuis te ontvangen. De werkelijke reden is echter v. materiele aard; i.v.m. het ontvangen v.d. cadeau's (geld, kleding, medicamenten), die de vakantieganger gewoonlijk meeneemt.

De vakantieganger wordt als een rijkaard gezien en iedereen tracht ~~wan~~ hen beter te worden.

Als men niet oppast is men dan ook in korte tijd platzak.

heeft ervaren dat in de Molukkenrust en orde heerst en er is nergens een spoor van verzet te herkennen. Hierover doen ook geen verhalen de ronde.

heeft zich vrijelijk kunnen bewegen en is er van overtuigd dat hij nimmer is gevolgd of dat er mensen tegen hem zijn aangespeeld om hem uit te horen.

4-3-'80

12-3-'80

ACD	1.485.376.		
datum	20 MARCH 1980		
CO			
b.	2	d.	—

C (CFO) nr.: 80/744 d.d.: 20 MARCH 1980 Info: 3
Aan : C.F.B.
Betreft "R.M.S. en de realiteit"

Bijl.: 1

Op 27-2-1980 werd

het volgende vernomen:

In de Molukse wijk Bovensmilde circuleert een schrijven met als titel "R.M.S. en de realiteit". Reacties op de inhoud van dit schrijven kunnen gestuurd worden naar Postbus 645 in Apeldoorn. zie bijlage (1 x Nederlands - 1 x Maleis).

I

R.M.S. EN DE REALITEIT

Dertig jaren streven naar R.M.S. (Republiek der Zuid-Molukken)- onafhankelijkheid voor het Zuid-Molukse volk!

Meer dan een kwart eeuw streeft het Zuid-Molukse volk, voornamelijk in Nederland, naar een R.M.S. om onafhankelijk te zijn van de Republiek Indonesia. Wordt er ook rekening gehouden, na de dood van Mr Dr Soumokil (gevangen genomen en in 1967 ter dood veroordeeld door de Indonesische regering) met de meningen van de op de Zuid-Molukken wonende Molukkers?

Feitelijk zijn zij het geweest, die vanaf het begin van de R.M.S. proclamatie op 25 april 1950 offers hebben moeten brengen samen met Mr Dr Soumokil die destijds en tot aan zijn dood de R.M.S. strijd heeft geleid tegen de Indonesische regering en de Indonesische strijdmachten.

Het Zuid-Molukse volk op de Zuid-Molukken heeft toen gestreden en offers gebracht voor een R.M.S., wachtend en hopend op daadwerkelijke steun en hulp van het buitenland en met name vanuit Nederland. De verwachte hulp welke maar niet kwam. Voelde men zich op de Zuid-Molukken toen niet in de steek gelaten? (of misbruikt?).

Nu dertig jaren na de R.M.S. proclamatie!

Hoe staat het ideaal tegenover de realiteit?

Men kan de tijd niet meer terugdraaien.

De realiteit is dat Indonesia nog steeds een door de wereld erkende staat is, een moderne strijdmacht heeft en ondanks vele gebreken nog steeds vooruitstrevend, volop in ontwikkeling en in opbouw is en waarin de Molukken als daerah deel vanuit maakt. Het is niet meer het Indonesia en Maluku, dat de nu in Nederland wonende Zuid-Molukkers dertig jaren geleden achter zich hebben gelaten.

In één jaar tijd kan er heel wat veranderen en in dertig jaren kunnen ook de gedachten van de op de Zuid-Molukken wonende Molukkers veranderd zijn t.o.v. de R.M.S. Men moet zijn ogen niet sluiten voor de realiteit, men moet de realiteit durven zien.

Vragen de in Nederland wonende Zuid-Molukkers zich niet af, of na dertig jaren scheiding van het volk op de Zuid-Molukken, zij nog op dezelfde golfengte zit t.a.v. het RMS-ideaal en de toekomst van Maluku?

Wanneer men in Nederland denkt dat het streven naar een RMS voortgezet moet worden en op de Zuid-Molukken een gewapende strijd moet worden gestreden, heeft men er dan over nagedacht wie dan moet sneuvelen en wie de offers moet brengen? Of vinden de in Nederland wonende Zuid-Molukkers het vanzelfsprekend dat de op de Zuid-Molukken wonende Molukkers hun leven moeten opofferen na in het verleden in de steek te zijn gelaten en ellendige tijden hebben moeten doormaken?

Vindt men in Nederland dat men dat kan eisen?

Waar blijft dan de democratie waarover de Zuid-Molukkers in Nederland steeds spreken? Deze is ver te zoeken. Zelfs hier in Nederland laten Zuid-Molukkers niet toe dat er wat betreft de RMS-kwestie in eigen kring of gemeenschap een andere mening op na wordt gehouden die afwijkt van de meerderheid. Door intimidaties (soms gewelddadige) tracht men mensen op andere gedachten te brengen of het zwijgen op te leggen. Hieruit blijkt dat zij niet zeker zijn van hun motivatie t.a.v. de RMS en op die manier trachten de confrontatie met de realiteit te ontlopen en te verdringen. In de weinige vrije tijd die zij na hun dagelijks werk beschikbaar stellen wordt de RMS-problematiek/politiek besproken en bedreven.

II

Het is nog steeds een feit dat de meerderheid van het Molukse volk leeft en woont op de Molukken en niet in Nederland.

Heeft het RMS - streven na dertig jaar vanuit Nederland geleid, vruchten afgeworpen of zichtbare resultaten geboekt?

Het enige zichtbare resultaat is de verdeeldheid onder de Zuid-Molukkers in Nederland.

Is de instandhouding van het RMS-ideaal door Zuid-Molukkers in Nederland een vorm van onderdrukte heimwee naar hun land van herkomst, een zich verbonden voelen met dat land, de vertrouwelijke omgeving vanwaar zij in het verleden plotseling zijn weggevoerd?

Trachten de Zuid-Molukkers in Nederland hun ware identiteit op deze manier terug te vinden, dat door de jaren heen door westerse invloeden is vervaagd.

Is dat soms de reden van de verwarring die heeft geleid tot onderlinge verdeeldheid? Het ontstaan van links georiënteerde splintergroeperingen door het westen beïnvloedt of ideologiën die niet stroken met het Molukse cultuurpatroon of adat istiadat is hiervan een duidelijk voorbeeld.

Een ander voorbeeld is het bestaan van groeperingen c.q. werkgroepen die zich willen inzetten en willen meewerken aan de opbouw van Maluku en hiermee het feit hebben geaccepteerd dat Maluku deel uitmaakt van de huidige staat Indonesia.

Vervolgens de dialoog-oriëntatie groepen en de in de laatste jaren sterk toegenomen vakanties van Zuid-Molukkers naar de Molukken wat ertoe heeft bijgedragen tot het opnieuw verstevigen van de banden met het land van herkomst, om zodoende de kloof van jarenlange verwijdering te overbruggen.

Een RMS te realiseren is onmogelijk gezien de huidige wereldsituatie (machtsverhoudingen).

De gedachte van vele Zuid-Molukkers in Nederland dat de Molukken op militaire wijze te bevrijden is, is eveneens onhaalbaar vanwege de vele eilanden die de Molukken rijk zijn (slechte interne verbindingen).

Wat men ook niet moet vergeten is het feit dat Indonesia zoals eerder genoemd een moderne strijdmacht heeft.

Wanneer men de RMS-kwestie internationaal onder de aandacht wil brengen dan moet men minstens 80% van het door de vijand "bezette" gebied in handen hebben. Een ander punt wat ook sterk de aandacht verdient is het feit dat Maluku zich op dit moment economisch niet kan bedruipen waardoor het bestaan van een RMS geen lang leven beschoren is.

In het verleden, tijdens de Nederlandse koloniale overheersing, is geen enkele aandacht besteed aan de economische opbouw van het land waardoor het vandaag de dag sterk is verwaarloosd. Momenteel moeten de Molukkers zelf werken aan de opbouw van hun daerah Maluku met steun van de centrale regering.

De vraag is nu aan de Zuid-Molukkers in Nederland hoe zij hun toekomst zien. Voelen zij zich nog Molukker om het volk op de Molukken na een verwijdering van 30 jaar te begrijpen en aan te voelen en in te leven in haar gedachten-gang van wat zij willen en verwachten van de toekomst?

DE REALIST

R.M.S. ditinjau dari keadaan pada saat ini.

Sedjak 30 tahun kami menuntut suatu R.M.S. (Republiek Maluku Selatan) jang merdeka dan berdaulat!

Telah seperampat abat lamanja kami menuntut ini untuk kebebasan bangsa Maluku Selatan, teristimewa bangsa Maluku Selatan jang berada di Tanah Belanda ini. Bebas dan merdeka dari pada ikatan Republik Indonesia. Semua ini menimbulkan beberapa pertanjaan antara lain:

- apakah terhisap dalam semua ini pun dipertimbangan (sesudahnja Mr. Dr. Soumokil di tawan dan dihukum mati dalam tahun 1967 oleh pemerintah Indonesia) pendapat dan perasaan dari bangsa Maluku Selatan jang kini berdiam di Maluku itu? Sebenarnya mereka itu-lah jang berkorban dari permulaan proklamasi R.M.S.. pada tanggal 25 april 1950, bersama-sama dengang Mr. Dr. Soumokil, jang hingga ia meninggal dunia mengapalai perdjungan terhadap Pemerintah Indonesiadan angkatan bersendjata-nja. Pada saat djaman proklamasi itu bangsa Maluku Selatan berdjung dan berkorban untuk mentjapai R.M.S. itu, menunggu dan mengharap akan mendapat bantuan njata dari luar negeri teristimewa dari pihak bangsa Maluku Selatan jang berada di Negeri Belanda. Pertolongan jang di-tunggu-tunggu akan tetapi sia-sia belaka. Dalam keadaan ini perasaan dipertiadakan ditinggalkan begitu sadja oleh seluruh dunia, timbul dalam batin hati penduduk Maluku Selatan di Maluku.

Sekarang hampir perajaan 30 tahun proklamasi R.M.S.!!

Jang mendjadi pertimbangan sekarang ialah: bagaimana keadaan perajaan 30 tahun R.M.S. ini djika di tindjau dari sedut keadaan jang sekarang berlaku di Maluku, keadaan jang sebenarnya? Apa jang telah lampau ta' mungkin lagi kembali. Kenjataan ialah bahwa Indonesiadi-akui sah oleh dunia internasional, jang mempunyai angkatan bersendjata jang sangat modern dan Indonesia suatu negara jang, meskipun ada kekurangan jang banjak, terus menerus mengatur langka madju kemuka dan terus menerus memperkembangkan pembangunan-nja, dalam mana Maluku adalah sebahagian-ja'ni suatu daerah-dalam lingkungan negara Indonesia itu. Indonesia dan Maluku waktu zaman lampau tiada lagi. Gambaran dari Indonesia dan Maluku pada waktu bangsa Maluku Selatan meninggalkan Indonesia pun tiada lagi dan berubah sama sekali. Dalam djangka waktu satu tahun keadan bisa berubah, apa lagi dalam waktu 30 puluh tahun, perasaan dari bangsa Maluku jang berdiam di Maluku berubah mengenai R.M.S.. Kami harus membuka mata kami, untuk memandang keadaan jang sebenarnya ini. Apakah Bangsa Maluku Selatan jang berada di Tana Belanda ini, pernah menanjakan diri sendiri apakah kami disini dan mereka disana masih ada pendirian bersama selama tiga puluh tahun satu berada pada tempat djauh dari pada jang lain?

Djika kami di Belanda berpendapat harus meneruskan perdjungan R.M.S. itu dengan pemakaian sendjata, apakah kami pun memikirkan siapakah itu jang akan dan harus tewas dan mengorbankan dirinja? Atau Bangsa Maluku Selatan di Belanda, berpendapat bahwa sudah barang tentu jang Bangsa Maluku Selatan di Maluku mengorbankan dirinja, meskipun dalam waktu jang lampau mereka di-tinggalkan. begitu sadja dan mengalami kemeleratan?

Apakah kami di Belanda wadjip menuntut ini dari Bangsa Maluku di Maluku?! Diamanaka azas² demokrasie jang selalu kami memperbintjangkan di Belanda ini? Sehenarnya ta'ada sama sekali dan sebenarnya bertentangan dengan azas² demokrasie ini. Pula di Tana Belanda ini, dalam lingkungan masyarakat sendiri, di larang sekali djika berpendapat berlainan dengan pendapat sebahagian besar persoalan R.M.S. ini. Dengan ketekanan dan kekerasan mereka jang berpendapat lain itu dipaksa untuk turut sadja atau harus berdiam diri. Sebenarnya keadaan ini menjatakan bahwa alasan tentang R.M.S. itu berdasar kechwatiran dan mereka menjembunikan diri dari pada keadaan jang sebenarnya, jang berlaku pada saat kini di Maluku. Persoalan R.M.S. hanja dibitjarakan, dalam djangka waktu jang sangat terbatas sewaktu pulang tempat kerdja!

Ternyata juga bahwa sebahagian besar dari bangsa Maluku Selatan berdiam di Maluku dengan kata lain di luar Tanah Belanda.

Apakah selama perjuangannya 30 puluh tahun ini adalah membawa bukti yang nyata di Tanah Belanda ini?

Bukti yang sangat nyata ialah pertjaraan satu dari pada yang lain antara penduduk Maluku Selatan di Tanah Belanda.

Apakah sebenarnya adanya persoalan R.M.S. bisa disamakan dengan perasaan rindu akan kembali ke Maluku, tanah dan kampung halaman dari mana kami dengan serentak diangkut untuk berangkat ke Tanah Belanda? Apakah dengan jalan ini, Bangsa Maluku Selatan hendak menjahiri identitasnya (mengenalkan diri sendiri dan asal-usulnya) yang sedjak ber-abad² tahun telah di pengaruhi pemisahan antara satu dengan yang lain didalam masyarakat kami ini?

Umpamanya golongan² yang menggagap dirinya "kiri" dan mereka ini yang dipengaruhi oleh masyarakat barat membuktikan pemisahan ini. Suatu keadaan yang bertentangan dengan adat-istiadat kami di Maluku.

Di samping itu ada golongan² yang akui bahwa daerah Maluku adalah se-bahagian dari Indonesia dan mereka mau menolong pembangunan daerah Maluku. Seterusnya golongan² yang mau berdialog (menukar pikiran tjara bebas) dengan Indonesia, pun mereka yang beri-ribu berlibur (bervakansie) di Maluku untuk menguatkan kembali perhubungan antara kami dan saudara² di Maluku, agar supaya usahakan jembatan antara perpisahan berpuluh tahun itu antara kami disini dan mereka disana.

Untuk menjapai tjita² R.M.S., dengan melihat dan menimbang keadaan dunia Internasional, ta' mungkin sama sekali!

Pendapat beberapa orang yang kami harus menjapai R.M.S. itu dengan kekuatan militer pun tidak mungkin, melihat keadaan puluhan pulau² dan perhubungan² yang sukar-sulit antara pulau² di Maluku.

Djangan lupa bahwa Indonesia mempunyai suatu angkatan bersenjata yang sangat modern.

Djika kami hendak hadapi soal R.M.S. dimuka dunia internasional kami harus membuktikan telah menduduki 80% dari tana Maluku itu yang sekarang ini diduduki oleh negara Indonesia. Satu soal yang kami harus mendapat tindjauan yang semestinya ialah ekonomi di Maluku yang sangat lemah dan ta' bisa menjadi suatu alasan yang menguatkan soal R.M.S. itu. dalam lapangan pembangunan

Di zaman kolonial daerah Maluku pun dipertiadakan ekonomie sehingga sekarang ini anak daerah Maluku sendiri, harus bekerja membangunkan daerahnya sendiri dengan bantuan dari Pemerintah Pusat Indonesia.

Pertanyaan yang sangat penting ialah bagaimanakah, dan apakah yang menjadi tindjauan, pendapatan dan perasaan tentang masa yang akan datang?

Apakah kami disini, tetap berperasaan sama dengan mereka di Maluku dan tjoba akan merasa apa yang mereka merasa, dan tjoba akan memikirkan apa yang mereka memikirkan, tentang apa yang mereka disana kehendaki dan mengharapkan dalam dan pada masa yang akan datang ??

=====

ACD	1486000
datum	26 MARE 1980
CO	1485999
b.	—
d.	—

C (CFO) nr.: 20/246 d.d.: 26 MARE 1980 Info:
 Aan : CF
 Betreft : Diversen.

Bijl.:

Op _____ werd

het volgende vernomen:

Van _____ werd op 5.2.80 het navolgende vernomen.

Op 1 febr. werden de bewoners van de Molukse wijk Oostgaarde verrast met een pamflet in de brievenbus. Dit pamflet dat als bijlage bij dit rapport is gevoegd en waarnaar kortheidshalve wordt verwezen is naar de mening van _____ afkomstig van de Indonesische ambassade die hiermee afbreuk hoopt te doen aan het RMS ideaal.

M.b.t. de voorgenomen reis naar Indonesië in april a.s. van premier Van AGT en minister v.d. KIBAUW, deelde _____ mede, dat deze reis i.v.m. het voornemen van de Molukkers op 25 april a.s. te demonstreren, zeer ongelegen komt. Hij acht het nl. niet uitgesloten dat kwaadwilligen die demonstratie wel eens zouden kunnen gebruiken om hun misnoegen over deze reis te uiten.

_____ herinnerde in dit verband aan de reis van minister Van DOORN en hr. VONDELING in april '75. De door hen gedane uitlatingen na de reis had bij vele Molukkers kwaad bloed gezet.

Over de ontruiming van het woonoord Vaassen deelde _____ mede, dat _____ en zijn geestverwanten desnoods met geweld dienen te worde verwijderd. Hij gaf te kennen dat de groep _____ niet op steun hoefde te rekenen van de overige Molukkers, zij stonden in deze kwestie alleen.

I

R.M.S. EN DE REALITEIT

Dertig jaren streven naar R.M.S. (Republiek der Zuid-Molukken) - onafhankelijkheid voor het Zuid-Molukse volk!

Meer dan een kwart eeuw streeft het Zuid-Molukse volk, voornamelijk in Nederland, naar een R.M.S. om onafhankelijk te zijn van de Republiek Indonesia. Wordt er ook rekening gehouden, na de dood van Mr Dr Soumokil (gevangen genomen en in 1967 ter dood veroordeeld door de Indonesische regering) met de meningen van de op de Zuid-Molukken wonende Molukkers?

Feitelijk zijn zij het geweest, die vanaf het begin van de R.M.S. proclamatie op 25 april 1950 offers hebben moeten brengen samen met Mr Dr Soumokil die destijds en tot aan zijn dood de R.M.S. strijd heeft geleid tegen de Indonesische regering en de Indonesische strijdmachten.

Het Zuid-Molukse volk op de Zuid-Molukken heeft toen gestreden en offers gebracht voor een R.M.S., wachtend en hopen op daadwerkelijke steun en hulp van het buitenland en met name vanuit Nederland. De verwachte hulp welke maar niet kwam. Voelde men zich op de Zuid-Molukken toen niet in de steek gelaten? (of misbruikt?).

Nu dertig jaren na de R.M.S. proclamatie!

Hoe staat het ideaal tegenover de realiteit?

Men kan de tijd niet meer terugdraaien.

De realiteit is dat Indonesia nog steeds een door de wereld erkende staat is, een moderne strijdmacht heeft en ondanks vele gebreken nog steeds vooruitstrevend, volop in ontwikkeling en in opbouw is en waarin de Molukken als daerah deel vanuit maakt. Het is niet meer het Indonesia en Maluku, dat de nu in Nederland wonende Zuid-Molukkers dertig jaren geleden achter zich hebben gelaten.

In één jaar tijd kan er heel wat veranderen en in dertig jaren kunnen ook de gedachten van de op de Zuid-Molukken wonende Molukkers veranderd zijn t.o.v. de R.M.S. Men moet zijn ogen niet sluiten voor de realiteit, men moet de realiteit durven zien.

Vragen de in Nederland wonende Zuid-Molukkers zich niet af, of na dertig jaren scheiding van het volk op de Zuid-Molukken, zij nog op dezelfde golflengte zit t.a.v. het RMS-ideaal en de toekomst van Maluku?

Wanneer men in Nederland denkt dat het streven naar een RMS voortgezet moet worden en op de Zuid-Molukken een gewapende strijd moet worden gestreden, heeft men er dan over nagedacht wie dan moet sneuvelen en wie de offers moet brengen? Of vinden de in Nederland wonende Zuid-Molukkers het vanzelfsprekend dat de op de Zuid-Molukken wonende Molukkers hun leven moeten opofferen na in het verleden in de steek te zijn gelaten en ellendige tijden hebben moeten doormaken?

Vindt men in Nederland dat men dat kan eisen?

Waar blijft dan de democratie waarover de Zuid-Molukkers in Nederland steeds spreken? Deze is ver te zoeken. Zelfs hier in Nederland laten Zuid-Molukkers niet toe dat er wat betreft de RMS-kwestie in eigen kring of gemeenschap een andere mening op na wordt gehouden die afwijkt van de meerderheid. Door intimidaties (soms gewelddadige) tracht men mensen op andere gedachten te brengen of het zwijgen op te leggen. Hieruit blijkt dat zij niet zeker zijn van hun motivatie t.a.v. de RMS en op die manier trachten de confrontatie met de realiteit te ontlopen en te verdringen. In de weinige vrije tijd die zij na hun dagelijks werk beschikbaar stellen wordt de RMS-problematiek/politiek besproken en bedreven.

11

Het is nog steeds een feit dat de meerderheid van het Molukse volk leeft en woont op de Molukken en niet in Nederland.
Heeft het RMS - streven na dertig jaar vanuit Nederland geleid, vruchten afgeworpen of zichtbare resultaten geboekt?
Het enige zichtbare resultaat is de verdeeldheid onder de Zuid-Molukkers in Nederland.

Is de instandhouding van het RMS-ideaal door Zuid-Molukkers in Nederland een vorm van onderdrukte heimwee naar hun land van herkomst, een zich verbonden voelen met dat land, de vertrouwelijke omgeving vanwaar zij in het verleden plotseling zijn weggevoerd?

Trachten de Zuid-Molukkers in Nederland hun ware identiteit op deze manier terug te vinden, dat door de jaren heen door westerse invloeden is vervaagd. Is dat soms de reden van de verwarring die heeft geleid tot onderlinge verdeeldheid? Het ontstaan van links georiënteerde splintergroeperingen door het westen beïnvloedt of ideologiën die niet stroken met het Molukse cultuurpatroon of adat istiadat is hiervan een duidelijk voorbeeld. Een ander voorbeeld is het bestaan van groeperingen c.q. werkgroepen die zich willen inzetten en willen meewerken aan de opbouw van Maluku en hiermee het feit hebben geaccepteerd dat Maluku deel uitmaakt van de huidige staat Indonesia.

Vervolgens de dialoog-oriëntatie groepen en de in de laatste jaren sterk toegenomen vakanties van Zuid-Molukkers naar de Molukken wat ertoe heeft bijgedragen tot het opnieuw verstevigen van de banden met het land van herkomst, om zodoende de kloof van jarenlange verwijdering te overbruggen.

Een RMS te realiseren is onmogelijk gezien de huidige wereldsituatie (machtsverhoudingen).

De gedachte van vele Zuid-Molukkers in Nederland dat de Molukken op militaire wijze te bevrijden is, is eveneens onhaalbaar vanwege de vele eilanden die de Molukken rijk zijn (slechte interne verbindingen).
Wat men ook niet moet vergeten is het feit dat Indonesia zoals eerder genoemd een moderne strijdmacht heeft.

Wanneer men de RMS-kwestie internationaal onder de aandacht wil brengen dan moet men minstens 80% van het door de vijand "bezette" gebied in handen hebben. Een ander punt wat ook sterk de aandacht verdient is het feit dat Maluku zich op dit moment economisch niet kan bedruipen waardoor het bestaan van een RMS geen lang leven beschoren is.

In het verleden, tijdens de Nederlandse koloniale overheersing, is geen enkele aandacht besteed aan de economische opbouw van het land waardoor het vandaag de dag sterk is verwaarloosd. Momenteel moeten de Molukkers zelf werken aan de opbouw van hun daerah Maluku met steun van de centrale regering.

De vraag is nu aan de Zuid-Molukkers in Nederland hoe zij hun toekomst zien. Voelen zij zich nog Molukker om het volk op de Molukken na een verwijdering van 30 jaar te begrijpen en aan te voelen en in te leven in haar gedachten-gang van wat zij willen en verwachten van de toekomst?

DE REALIST

I

R.M.S. ditindjau dari keadaan pada saat kini.

Sedjak 30 tahun kami menuntut suatu R.M.S. (Republiek Maluku Selatan) jang merdeka dan berdaulat!

Telah seperampat abat lamanja kami menuntut ini untuk kebebasan bangsa Maluku Selatan,teristimewa bangsa Maluku Selatan jang berada di Tanah Belanda ini. Bebas dan merdeka dari pada ikatan Republik Indonesia.Semua ini menimbulkan beberapa pertanjaan antara lain:

- apakah terhisap dalam semua ini pun dipertimbangan(sesudahnja Mr.Dr.Soumokil di tawan dan dihukum mati dalam tahun 1967 oleh pemerintah Indonesia)pendapat dan perasaan dari bangsa Maluku Selatan jang kini berdiam di Maluku itu? Sebenarnja mereka itu-lah jang berkurban dari permulaan proklamasi R.M.S.. pada tanggal 25 april 1950,bersama-sama dengang Mr.Dr.Soumokil,jang hingga ia mininggal dunia mengapalai perdjuaan terhadap Pemerintah Indonesiadan angkatan bersendjata-nja.Pada saat djaman proklamasi itu bangsa Maluku Selatan berdjuaan dan berkurban untuk mentjapai R.M.S.itu,menunggu dan mengharap akan mendapat bantuan njata dari luar negeri teristimewa dari fihak bangsa Maluku Selatan jang berada di Negeri Belanda.Pertolongan jang di-tunggu-tunggu akan tetapi sia-sia belaka.Dalam keadaan ini perasaan dipertiadakan ditinggalkan begitu sadja oleh seluruh dunia, timbul dalam batin hati penduduk Maluku Selatan di Maluku.

Sekarang hampir perajaan 30 tahun proklamasi R.M.S.!!

Jang mendjadi pertimbangan sekarang ialah:bagaimana keadaan perajaan 30 tahun R.M.S. ini djika di tindjau dari sedut keadaan jang sekarang berlaku di Maluku, keadaan jang sebenarnja? Apa jang telah lampau ta' mungkin lagi kembali. Kenjataan ialah bahwaIndonesiadi-akui sah oleh dunia internasional, jang mempunyai angkatan bersendjata jang sangat modern dan Indonesia suatu negara jang, meskipun ada kekurangan jang banjak,terus menerus mengatur langka madju kemuka dan terus menerus memperkembangkan pembangunan-nja,dalam mana Maluku adalah sebahagian-ja'ni suatu daerah-dalam lingkungan negara Indonesia itu. Indonesia dan Maluku waktu zaman lampau tiada lagi.Gambaran dari Indonesia dan Maluku pada waktu bangsa Maluku Selatan meninggalkan Indonesia pun tiada lagi dan berubah sama sekali.Dalam djangka waktu satu tahun keadan bisa berubah, apa lagi dalam waktu 30 puluh tahun, perasaan dari bangsa Maluku jang berdiam di Maluku berubah mengenai R.M.S..Kami harus membuka mata kami,untuk memandang keadaan jang sebenarnja ini.Apakah Bangsa Maluku Selatan jang berada di Tana Belanda ini,pernah menanjakan diri sendiri apakah kami disini dan mereka disana masih ada pendirian bersama selama tiga puluh tahun satu berada pada tempat djauh dari pada jang lain?

Djika kami di Belanda berpendapat harus meneruskan perdjuaan R.M.S. itu dengan pemakaian sendjata,apakah kami pun memikirkan siapakah itu jang akan dan harus tewas dan mengorbankan dirinja?Atau Bangsa Maluku Selatan di Belanda, berpendapat bahwa sudah barang tentu jang Bangsa Maluku Selatan di Maluku mengorbankan dirinja,meskipun dalam waktu jang lampau mereka di-tinggalkan. begitu sadja dan mengalami kemeleratan?

Apakah kami di Belanda wadjip menuntut ini dari Bangsa Maluku di Maluku?!

Diamanaka azas² demokrasie jang selalu kami memperbintjangkan di Belanda ini? Sebenarnja ta'ada sama sekali dan sebenarnja bertentangan dengan azas²demokrasie ini.! Pula di Tana Belanda ini,dalam lingkungan masjarakat sendiri, di larang sekali djika berpendapat berlainan dengan pendapat sebahagian besar persoalan R.M.S.ini.Dengan ketekanan dan kekerasan mereka jang berpendapat lain itu dipaksa untuk turut sadja atau harus berdiam diri.Sebenarnja keadaan ini menjatakan bahwa alasan tentang R.M.S. itu berdasar kechwatiran dan mereka menjembunjukan diri dari pada keadaan jang sebenarnja, jang berlaku pada saat kini di Maluku.Persoalan R.M.S. hanja dibitjarakan, dalam djangka waktu jang sangat terbatas sewaktu pulang tempat kerdja!

II

Ternyata juga bahwa sebahagian besar dari bangsa Maluku Selatan berdiam di Maluku dengan kata lain di luar Tanah Belanda.

Apakah selama perjuangan 30 puluh tahun ini adalah membawa bukti yang nyata di Tanah Belanda ini?

Bukti yang sangat nyata ialah pertjeraan satu dari pada yang lain antara penduduk Maluku Selatan di Tanah Belanda.

Apakah sebenarnya adanya persoalan R.M.S. bisa disamakan dengan perasaan rindu akan kembali ke Maluku, tanah dan kampung halaman dari mana kami dengan serentak diangkut untuk berangkat ke Tanah Belanda? Apakah dengan jalan ini, Bangsa Maluku Selatan hendak menjahiri identitasnya (mengenalkan diri sendiri dan asal-usulnya) yang sedjak ber-abad² tahun telah di pengaruhi pemisahan antara satu dengan yang lain didalam masyarakat kami ini?

Umpamanya golongan² yang menggagap dirinya "kiri" dan mereka ini yang dipengaruhi oleh masyarakat barat membuktikan pemisahan ini. Suatu keadaan yang bertentangan dengan adat-istiadat kami di Maluku.

Di samping itu ada golongan² yang akui bahwa daerah Maluku adalah se-bahagian dari Indonesia dan mereka mau menolong pembangunan daerah Maluku. Seterusnya golongan² yang mau berdialog (menukar pikiran tjara bebas) dengan Indonesia, pun mereka yang ber-ribu berlibur (bervakansie) di Maluku untuk menguatkan kembali perhubungan antara kami dan saudara² di Maluku, agar supaya usahakan jembatan antara perpisahan berpuluh tahun itu antara kami disini dan mereka disana.

Untuk menjapai tjita² R.M.S., dengan melihat dan menimbang keadaan dunia Internasional, ta' mungkin sama sekali!

Pendapat beberapa orang yang kami harus menjapai R.M.S. itu dengan kekuatan militer pun tidak mungkin, melihat keadaan puluhan pulau² dan perhubungan² yang sukar-sulit antara pulau² di Maluku.

Djangan lupa bahwa Indonesia mempunyai suatu angkatan bersenjata yang sangat modern.

Djika kami hendaki hadapan soal R.M.S. di muka dunia internasional kami harus membuktikan telah menduduki 80% dari tana Maluku itu yang sekarang ini diduduki oleh negara Indonesia. Satu soal yang kami harus mendapat tindjauan yang semestinya ialah ekonomi di Maluku yang sangat lemah dan ta' bisa menjadi suatu alasan yang menguatkan soal R.M.S. itu. dalam lapangan pembangunan

Di zaman kolonial daerah Maluku pun dipertiadakan ekonomie sehingga sekarang ini anak daerah Maluku sendiri, harus bekerja membangun daerahnya sendiri dengan bantuan dari Pemerinta Pusat Indonesia.

Pertanyaan yang sangat penting ialah bagaimanakah, dan apakah yang menjadi tindjauan, pendapatan dan perasaan tentang masa yang akan datang?

Apakah kami disini, tetap berperasaan sama dengan mereka di Maluku dan tjoba akan merasa apa yang mereka merasa, dan tjoba akan memikirkan apa yang mereka memikirkan, tentang apa yang mereka disana kehendaki dan mengharapkan dalam dan pada masa yang akan datang ??

=====
=====

E

ACD	1409043
datum	23 APR. 1980
CO	
b. _____	d. _____

C(CFO)nr.: 20/1160 d.d.: 22 APR. 1980 Info: 1
Aan :
Betreft : Molukkers diversen.

Bijl.:

Op 25-3-1980 werd

het volgende vernomen:

- De stichting TALITAKUMI (Marum) wil in juni een voetbal toernooi organiseren.
- De stichting in Hoogeveen wil in juli een voetbaltoernooi annex feestavond organiseren waarbij het accent vooral gelegd wordt op het stimuleren van contact met de Ned. jongeren.
- De onder de jongeren te Appingedam zeer geziene ds. (en echtgenote) propageren onder de Molukkers, assimilatie voor de Mol.jeugd.
- De jongeren in Smilde treffen voorbereidingen voor het houden van een verbroederingsdag (met de Ned. ingezetenen); vooral afgestemd en gericht op de ouders van de destijds gegijzelde schoolkinderen.
- Het Vrouwenverbond v.d. GIM; de FIKIM, heeft besloten nauwe samenwerking te zoeken met de verschillende Mol. stichtingen en met Ned. vrouwen organisaties.

agelen

Logboek CFB

Ontvangen van:	Nummer: 23	ACD 1.490.839.			
Dienst : <u>ID-VLISSINGEN</u>		datum 13 MEI 1980			
Naam : _____		CO			
Door : <u>CFO/ - CFB/</u>	Datum: <u>23-4-1980</u>	b. <u> </u> d. <u> </u>			
	Tijd : <u>11.00 uur</u>				
Betreft: <u>Molukse reactie op</u>	Gezien door:				
uitspraken van minister-	HBVD	PHBVD	HC	PHC	CF
<u>president Van AGT</u>					S
Bericht:					
<p>Relatie deelde mede van _____ te hebben vernomen dat de Molukse gemeenschap in Vlissingen en Middelburg zeer verbolgen heeft gereageerd op de onlangs gedane uitspraken van premier Van AGT. _____ had relatie medegedeeld het niet vreemd te zullen vinden als Molukkers, met name uit Middelburg, hun afkering kracht willen bijzetten.</p>					
Actie :					

ACD 1494178

datum 12 JUNI 1980

CO

b. _____ d. _____

C(CFO)nr.: 00/1608
Aan : CFB
Betreft : Molukse reactie op uitspraken Van AGT.

d.d.: 12 JUNI 1980

Info:

Bijl.:

Op 23-4-1980 werd

het volgende vernomen:

deelde mede dat de stemming in de Zuid Molukse wereld is verslechterd na de uitspraken van Premier Van AGT., tijdens zijn reis naar Indonesië. Er wordt veel over gediscussieerd. Men neemt het gewoon niet dat de Minister dergelijke uitspraken t.o.v. de Molukkers doet. In Souburg zou het wel meevallen, doch in Middelburg zou nogal wat protest zijn. Veel zal afhangen van wat MANUSAMA op 25-4-80 zal zeggen. MANUSAMA zal erg voorzichtig moeten zijn met zijn uitspraken, want er zullen diverse groepen zijn die zijn uitspraken zwaar zullen afwegen. Volgens _____ zouden andere leiders, zoals _____, bang zijn dat er na de 25e april een verslechtering van de situatie zal kunnen ontstaan. Hoewel niet over informatie beschikt over eventueel geweld of acties sluit hij dit voor na de 25e niet uit. Van AGT was zeer onverstandig om dergelijke uitspraken te doen. Over eventueel geweld op de 25e was hem niets bekend.

a. j. m. d. l. e. r. e.

ACD	1499692
datum	05 AUG 1980
CO	
b.	_____
d.	_____

C(CFO)nr.: 80/2080 d.d.: 5 AUG. 1980 Info: II
 Aan :
 Betreft : Stemming Molukkers in Nederland

Bijl.:

Op 4-7-1980 werd

het volgende vernomen:

Ogenschijnlijk heerst er rust onder de Molukkers in Nederland; een rust, die zelfs aan apatie doet denken. In zekere zin is dit ook wel zo maar hierbij moet toch worden onderkend dat vele jongeren op de een of andere manier toch bezig zijn met de RMS en hiermede in verband met hun eigen opvattingen, positie in Nederland, etc. etc. Dat dit niet naar buiten uit blijkt, komt doordat zij geen oplossing zien en zich a.h.w. door hun leiders in de steek gelaten gevoelen. Dit laatste, omdat reeds zeer lange tijd van de leiders niets concreets is uitgegaan. Dit heeft gemaakt, dat bij meerdere Molukkers dan in het verleden het geval was, frustaties zijn ontstaan waaruit weer onbeheerste acties kunnen voortkomen. De moeilijkheid hierbij is dat het tot de onmogelijkheden behoort om exact aan te geven (en zelfs niet bij benadering) wie een uitweg zal zoeken door een daad te stellen als bijvoorbeeld de gijzelacties destijds. Ook de Mol. leiders zijn hiertoe niet in staat, omdat de drang tot actie plotseling opkomt en kort erop wordt uitgevoerd en ook omdat het plan tot actie slechts bekend is bij een klein aantal gezworenen.

E

ACD	1509501
datum	15 AUG 1980
CO	
b.	_____
d.	_____

C (CFO) nr.: 80/2131 d.d.: 15 AUG. 1980 Info: 1
Aan : CFO
Betreft : Molukkers Noord-Nederland.

Bijl.:

Op 2.7.1980 werd

na
het volgende vernomen:

Over de Molukkers in Noord-Nederland valt weinig te vertellen. Nog steeds is het zo, dat m.b.t. de RMS, ongeïnteresseerdheid valt te constateren. Interesse hiervoor wordt ook niet opgewekt/aangewakkerd omdat er niets uitgaat van de BP en/of regering MANUSAMA. Te constateren valt dat de jongeren vooral in Smilde, Assen veel aan sport doen en hun belangstelling eigenlijk alleen hiernaar uitgaat.

vertelde dat in Smilde de geïnteresseerdheid in het RMS gebeuren dermate slecht is, dat zelfs niet gesproken wordt over (toch) interessante gebeurtenissen z.o.:

- de pogingen van het kabinet MANUSAMA om tot eenheid te komen met Siwa Lima;
- de oriëntatiereis

E

ACD	1509521
datum	10-8-80
CO	
b.	_____
d.	_____

C (CFO) nr.: 80/2133 d.d.: 15 AUG. 1980 Info: I
Aan :
Betreft : Diverse Molukse aangelegenheden

Bijl.:

Op 3-7-1980 werd

het volgende vernomen:

Afgaande op oppervlakkige waarneming zou gesteld kunnen worden dat de Molukse gemeenschap is ingedommeld en geen belangstelling meer heeft in het RMS-gebeuren en inhearent hieraan niet meer gevreesd behoeft te worden voor al dan niet gewelddadige acties. Inderdaad is het zo, dat dit opgaat voor een vrij groot aantal Molukkers; maar lang niet allen. Bij de meerderheid blijft de RMS-gedachte voortbestaan en zijn er toch mee bezig, al is dit dan niet in actieve zin. Een vrij klein aantal is min of meer actief. Zij allen echter hebben het gevoel, dat hun leiders verzaken en dat er toch iets gedaan moet worden bij het streven naar een RMS. Bij de meesten blijft het tot het becritisieren van de leiders tijdens gesprekken onderling, zonder dat dit consequenties heeft. Bij een aantal Molukkers worden frustraties opgewekt door het feit dat de leiders al geruime tijd niet meer van zich laten horen en ook helemaal geen mededelingen doen (op welk gebied dan ook) aan hun aanhang. Dit betekent voor die aanhang dat het RMS-streven tot stilstand is gekomen. Onder hen die gefrustreerd zijn, zijn er zeker een aantal die net als in het verleden in staat geacht moeten worden, het heft in eigen hand te nemen. Wie dit zullen zijn is met geen mogelijkheid te bepalen. Afgaande op de Molukse geaardheid zullen dit personen zijn die zelf (wat het RMS-streven betreft) nimmer actief zijn geweest en bij wie op een gegeven moment a.h.w. plotseling een zelfverwijt ontstaat en gelijktijdig de drang ontstaat zich te rehabiliteren, (vooral voor zichzelf) en dan een daad stellen. Meestal zal dit dan een daad zijn die (in hun ogen) groots moet zijn, bewondering moet afdwingen, omdat alleen zo'n grootse daad/offer, de persoon kan schoonwassen van zijn/haar lange periode van passiviteit. Gevoelens als deze ontstaan bij een Molukker van het ene op het andere moment en vrijwel onmiddellijk wordt aan de uitvoering gevolg gegeven.

De persoon in kwestie wordt a.h.w. hiertoe gedreven.
Het is daarom dan ook niet te voorspellen, wie er mogelijk uit de band zal springen.

Uitzonderingen daargelaten.

Zo'n uitzondering zou kunnen zijn, die gefrustreerd werd, alleen al door het feit dat hij (tegen zijn verwachtingen in) niet overal werd gezien als de held wiens politieke opvattingen zaligmakend zijn. Integendeel, hij stootte vrijwel overal zijn neus en zijn laatste poging om enige invloed te verkrijgen (toetreding tot de zgn. coalitie Anai Alifoeroe) is ook op niets uitgelopen omdat binnen enkele weken deze coalitie weer uit elkaar is gevallen. Overigens stelde deze door geforceerde coalitie toch al weinig voor omdat het hier slechts ging om een samengaan van slechts enkele splinter-groeperingen die in feite ook nog alleen op papier bestaan. Dit geldt ook voor de Anai Alifoeroe.

Deze ontwikkeling maakt wel dat zelfs niet meer kan verwijzen naar steun van bedoelde coalitie (omdat die niet meer bestaat) en binnen afzienbare tijd alleen komt te staan. Ook al omdat onder haar feitelijke aanhang (ex-TAMAELA) twijfels zijn ontstaan over de mogelijkheden (vooral Benin) die zij voorgaf te kunnen benutten.

ACD 1514840

datum 08 OKT 1980

CO

b. — d. —

C(GFO)nr.: 02/2574

d.d.: 7 OKT. 1980

Info: 1

Aan :

Betreft : Politieke opvattingen in de Molukken

Bijl.:

~~Op 3-9-1980~~ werd

het volgende vernomen:

, die juist terug is van een vakantie vertelde dat hij op Ambon en Ceram niets had gemerkt van een daar levende RMS-gedachte. Wel is het zo dat er ontevredenheid heerst, de wijze waarop het centraal Indon. gezag de Molukse belangen behartigd. Deze mededeling werd bevestigd en aangevuld door een andere Molukker die met vakantie in Nederland verblijft.

bevestigde de door gedane mededelingen maar stelde bovendien dat in de Molukken, men echt niet zit te wachten op Molukse leiders uit Nederland. Deze worden in de Molukken nu niet; maar ook eventueel later niet als zodanig geaccepteerd, al was het alleen al omdat men in de Molukken zelf over voldoende capabele personen beschikt die als leider kunnen optreden.

Hier komt nog bij, dat de RMS en haar leiders, in de Molukken helemaal niet sympathiek overkomen en in grote delen zelfs worden gehaat. Dit laatste vooral op Ceram; waar niet vergeten is, dat wijlen SOUMOKIL en zijn guerilla's destijds zich ook vaak beestachtig gedroegen tegenover het Ceramese volk. Executies, brandstichting, confiscatie van goederen en voedsel bij vermeend verraad of onvoldoende medewerking kwam vrijwel dagelijks voor. Het is niet overdreven; te stellen, dat op Ceram maar ook op Ambon bij een groot aantal mensen, haatgevoelens leven t.o.v. de RMS-idee en vooral t.o.v. de RMS-leiders van destijds.

F

ACD 1537777

datum 19 MARI 1981

CO

b. _____ d. _____

C (CFO) nr.: P1/725

d.d.: 18 MAART 1981

Info:

Aan : CFB

Betreft : Situatie op de Molukken

Bijl.:

Op 11-2-1981 werd

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

d.t.v. de ID-Utrecht

het volgende vernomen:

"Hoewel

na zijn reis naar Indonesië, zegt dat

er van enig verzet geen sprake is, doen berichten vanuit de Zuid-Molukken, afkomstig van Pattimura-studenten anders denken. Er is in de Molukken weliswaar geen sprake van gewapend verzet, doch er is wel degelijk oppositie. Van tijd tot tijd worden vlugschriften verspreid, doch openlijk wordt geen verzet getoond. Dat is ook uitermate moeilijk, want samscholingen van meer dan vier personen, uitgesonderd tot hetzelfde gesin behorend, zijn niet toegestaan. Daarnaast is er volledige censuur op de persmedia en andere vormen van vrije meningsuiting. De mensen op de Molukken worden tegen elkaar uitgespeeld en tot op heden heeft deze verdeel-en-heerspolitiek SUHARTO effectief gewerkt.

Niet alleen in de Molukken maar ook in Nederland. stelde, dat hoe meer Molukkers zeggen dat de RMS niet leeft en dan met RMS in de Molukken zelf, hoe meer men -Zuid-Molukkers en Nederlanders- gaat twifelen in Nederland aan de juistheid van de berichtgeving vanuit Zuidmolukse kringen in Nederland zelf. Al met al geloof dat de woorden van wel enige tijd zullen naverken bij de gematigde Zuidmolukkers, doch de tijd zal het effect van zijn verklaring steeds meer vervagen.

AURORA dd. 28 APR. 1981

2. Zuidmolukkers.

Het dezer dagen gehouden congres geeft voedsel aan de verwachting dat het gewelddadig activisme voorlopig geen faktor van betekenis meer is bij de verwezenlijking van de politieke aspiraties van de Zuidmolukker.

ACD

1545570

datum 29 APR 1981

CO

b. — d. —

C (COF) nr.: 01/1350

d.d.: 29 APR. 1981

Info: 5

Aan :

Betreft : Molukse gemeenschappen in het noorden v. Nederland.

Bijl.:

Op 8~~4~~81 werd

het volgende vernomen:

Gesteld kan worden dat de Molukkers in het Noorden van Nederland vrijwel geen interesse meer hebben in het RMS-gebeuren-

Dit blijkt uit het feit dat vrijwel geen reacties zijn op de bekendmaking v.h. Pa-Ti-Ma gebeuren. Ook wordt vrijwel geen gevolg gegeven aan de oproep om f 25.- p.p. bij te dragen ter financiering van de 25 april herdenking.

De wijkraden v. Oosterwolde en Assen gaan zelfs zover dat de BP-bekendmakingen niet meer worden gepubliceerd. De gemeenschap in Marum besloot geen aandacht te besteden aan de 25 april herdenking te Den Haag. Op deze dag hebben zij zelf herdenkings-activiteiten gepland die in Marum gehouden zullen worden, eveneens op 25 april.

273(713)/
alg.

ACD	1553089
datum	10 JULI 1981
CO	
b.	_____ d. _____

C (CFO)nr.:	21/2147	d.d.	10 JULI 1981	Info:	I
Aan	:				
Betreft	:	Staf Missie Militair			
Bijl.:					

Op 16-6-1981 werd

het volgende vernomen:

De SMM is te zien als een staf die t.b.v. de regering MANUSAMA zich belast met de militaire- en aanverwante zaken. Uiteraard in overleg en samenwerking met MANUSAMA en zijn regering. Het is dan ook daarom dat de SMM door MANUSAMA werd geïnformeerd over de mogelijkheid om Molukkers vanuit Nederland naar Vanuatu te zenden voor het volgen van een militaire/querilla opleiding. Dit, met het doel om als de tijd hiervoor gekomen is; deze Molukkers in te zetten op de Molukken en eventueel Nw. Guinea en Timor.

Er wordt serieus overwogen uitvoering te geven aan deze mogelijkheden.

Tot op heden is alles nog in het stadium van afwegen van de mogelijkheden en zijn nog geen stappen ondernomen in die richting. In deze kwestie moet uitdrukkelijk worden vermeld dat e.e.a. gericht is op activiteiten op Indonesisch grondgebied en in Nederland niets mag worden ondernomen. Dit op uitdrukkelijk bevel van MANUSAMA en de wens van Vanuatu.

Het is dan ook daarom dat in Nederland geen vooropleiding of dergelijke gegeven mag worden en zeker niet gedacht wordt aan wapens aanschaffen.

MANUSAMA gaf aan de SMM-staf de opdracht om dit alles in Molukse kringen op voorzichtige wijze te ventileren.

Wat de bevrijding van de Molukken betreft (en van andere gebieden) richt men zich op de Indonesische verkiezingen van 1982.

Verwacht wordt dat dan vele volkeren in het Indonesisch bestel zich zullen bevrijden van de centrale regering. Vooral ook de opkomst van de Islam in Indonesië zal de regering in haar huidige vorm ten val brengen.

Bij de RMS strijd wordt terdege rekening gehouden met de opkomst van de Islam omdat dit zou kunnen leiden tot spanningen ten nadele van de RMS. Immers; de RMS aanhangers zijn hoofdzakelijk christenen.

Het is daarom gunstig dat de RMS-leiding over ging tot het aangaan van de West-Melanesië alliantie; waarmee zij later (bij een conflict Islam/Christenen) zich kan distanciëren van de Indonesische sfeer en zich geheel kan aansluiten bij Melanesië.

F

ACD 1620732

datum 25 AUG 1982

CO

b. — d. —

C (CFO) nr.: 82/2162

d.d.: 27.9.82

Info: IV

Aan : CFB

Betreft : Molukse nationale dagen

Bijl.:

Op 14-5-1982 werd

het volgende vernomen:

Ir. MANUSAMA heeft de volgende data als nationale feestdagen voor de Molukkers vastgesteld:

- 25 april Proclamatieviering
- 12 april Executie dr. SOUMOKIL
- 15 mei heldendag (Pattimuradag)

ACD 1635855

datum 15 SEP 1982

CO

b.

d.

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.:

CFB

Bijlage(n):

- -

Afschr.:

BO:

192.421

Betreft:

" Molukkendag " te Amsterdam.

Op 12 september 1982 werd in het Tropenmuseum te Amsterdam een "Molukkendag" gehouden, die door ± 700 personen - hoofdzakelijk Zuid Molukkers - werd bezocht.

Er werden films vertoond en toespraken gehouden, afgewisseld met muziek en dansvoorstellingen.

In de toespraken werd hoofdzakelijk het nut van samenwerking met Indonesië tot uitdrukking gebracht.

Iedere vorm van vijandigheid t.a.v. Indonesië werd buiten de speeches gehouden.

Grote aandacht werd besteed aan de roemruchte jaren van het K.N.I.L. waarin veel Zd. Molukkers dienstdeden en tijdens filmvoorstellingen hierover werd menig traantje weggepinkt.

De enige vijand van de Molukkers waaraan wel aandacht werd besteed blijkt de Nederlandse Justitie te zijn.

Hiertegen werd geageerd d.m.v. een verspreid pamflet - zie bijlage.

192.421
1635855

MOLUKKERS ASSEN VRIJ

Deze week krijgen Molukkers ruime aandacht in Amsterdam. Afgelopen woensdag werd een onderwijsproject voor de Molukse minderheid gepresenteerd en vandaag wordt in het Tropenmuseum zelfs een hele middag gewijd aan Molukkers. Het is goed dat er aandacht wordt besteed aan Molukkers, want er zitten een aantal dingen behoorlijk fout hier in Nederland! Tien vrienden van ons uit Assen zijn het slachtoffer geworden van vooroordelen. Zij werken in het drugsopvangproject Masiun en zijn, op één na, allen lid van het Moluks Scholings Kollektief (MSK). Nu worden zij gevangen gehouden, omdat zij volgens justitie een politieauto zouden hebben beschoten. Een waanzinnige gedachte.... Immers, een dergelijke geachte past niet in het politiek denken van het MSK, dat opkomt voor de onderdrukten in Indonesië en zich keert tegen wapenleveranties aan het Suhartobewind. Een dergelijke aktie is bovendien niet in het belang van Molukse drugsgebruikers. Justitie volgt die redenering niet en houdt onze vrienden al meer dan één à anderhalve maand vast. In eerste instantie in algehele afzondering, alsof het terroristen zijn. Eén van de advocaten mocht niet op normale wijze met twee van zijn drie cliënten communiceren. Iets dat tot nu toe alleen bij gevangenen van de RAF en de Rode Brigades gebeurde, wat ook afkeurenswaardig is. Tijdens de niet altijd korrekt verloopende verhoren, worden vrienden steeds gevraagd naar kontakten met Ieren en Duitsers, alsof ze tot een internationaal terroristen netwerk behoren.

Dat is de realiteit voor Molukkers vandaag de dag in Nederland. Zonder duidelijke bewijsvoering worden willekeurige Molukkers opgepakt en van de ernstigste dingen (poging tot moord) beschuldigd. Als extraatje verspreiden rechercheurs en BVD-agenten, dat men van Agt Beatrix had willen gijzelen. Het lijkt wel op Nazi-Duitsland. Je wordt verdacht, omdat je Molukker bent. De dertig jaar, dat de Molukse bevolking nu in Nederland is, zijn niet altijd konfliktloos verlopen. Keer op keer moesten Molukkers, tijdens die konflikten, het onderspit delven en groeide het stigma, dat alle Molukkers terroristen zijn, mede dankzij de Nederlandse media. Het ziet er dan ook naar uit, dat onze vrienden tot begin oktober, als de rechtszitting plaatsvindt, gevangen zullen blijven. Wij willen zelfs vraagtekens zetten bij die rechtszitting. De advocaten van onze vrienden zullen zeker hun uiterste best doen, maar ze moeten vechten tegen een machtige vijand: de Nederlandse Justitie. Een vijand t.o.v. Molukkers die heeft laten zien waartoe ze in staat is. Advocaten kregen onvolledige verklaringen en werden niet op de hoogte gesteld van verhoren en ga zo maar door. Er zitten dus een aantal dingen goed fout in Nederland, daarom eisen wij:

VRIJLATING VAN ALLE TIEN MOLUKKERS UIT ASSEN

REHABILITATIE VAN MASIUN EN HET MSK!!!!!!

Vrienden en Vriendinnen uit
Amsterdam.

Zitting 1982

20 september 1982*

Vragen

De Voorzitter heeft heden de volgende vragen aan de Regering doorgezonden

van het lid **Lankhorst (P.P.R.)** aan de Minister van Justitie:

1
Hebt u kennis genomen van het artikel «Is de Amsterdamse rechtsorde de onze wel?» in het Algemeen Politieblad van 18 september jl?

2
Hoe beoordeelt u de daarin neergelegde redenering dat diverse justitiële ontruimingen in Amsterdam ten onrechte hebben plaatsgevonden omdat een te ruime interpretatie is gegeven aan artikel 138 van het Wetboek van Strafrecht voor wat betreft het ontdekken op heterdaad?

3
Deelt u de mening van de schrijver dat deze ontruimingen pas hadden mogen plaatsvinden wanneer daaraan een rechterlijke uitspraak ten grondslag had gelegen, dit mede gezien het huisrecht dat blijkens jurisprudentie van de Hoge Raad veelal reeds na 5 uren is ingetreden?

4
Is het waar dat de korpsleiding reeds in het verleden de juistheid van de opdrachten van het openbaar ministerie in twijfel heeft getrokken, maar dat de hoofdofficier van justitie die bezwaren naast zich heeft neergelegd?

5
Indien de vorige vraag bevestigend wordt beantwoord, kunt u dan

aangeven in hoeverre u bij dit besluit van de hoofdofficier van justitie bent betrokken en wat hieromtrent uw adviezen zijn geweest?

6
Hoe beoordeelt u het standpunt van de schrijver, dat politieagenten die een dergelijke «onregelmatige» opdracht van het openbaar ministerie uitvoeren in feite zelf ook strafbaar zijn?

7
Deelt u de mening van de schrijver dat dergelijke ontruimingen verder achterwege dienen te blijven tot een definitieve «duidelijkheid» (lees: «rechtmatigheid») is gerealiseerd? Zo ja, wilt u dit standpunt dan ter kennis brengen van het openbaar ministerie?

8
Is het vermoeden van de schrijver juist dat de korpsleiding en het openbaar ministerie zich bewust zijn dat verzet van krakers bij dit soort ontruimingen niet strafbaar is en dat daarom geen krakers bij deze justitiële ontruimingen worden aangehouden ten einde een confrontatie met de rechter te voorkomen?

Toelichting

Zie Trouw dd. 17 september 1982

van de leden **Buurmeijer en Spieker** (beiden P.v.d.A.) aan de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid:

1
Hebt u kennis genomen van het artikel onder de kop «Afbraakbeleid Sociale Zaken» in het blad Maringo van 9 september jl.?

2
Deelt u de conclusie van dit artikel, dat de Molukse werkgelegenheidsprojecten ernstig gedupeerd worden door de wijzigingen in de werk-verruimende maatregel, in het bijzonder door:
a. de hoofdzakelijke gerichtheid op individuele werklozen en
b. de beperking van de middelenverstrekking tot instellingen die ook personeel in dienst hebben waarvan de financiering uit andere bron is geregeld?

3
Welke uitleg moet met inachtneming van bovengenoemde conclusie gegeven worden aan de toezegging van de Staatssecretaris in zijn brief van 26 maart 1982 aan het Inspraakorgaan Welzijn Molukkers, de huidige Molukse werkgelegenheidsprojecten te willen verbeteren?

4
Hoe denkt u een dreigende afbraak van deze projecten te voorkomen en het eigen initiatief van werkloze Molukkers nieuwe kansen te bieden?

* De vorige aflevering verscheen op 17 september 1982.

Informatierapport

Door rapporteur in te vullen

Volgnr. : 1
Datum : 15-8-1986
Evaluatie:

Door BVD in te vullen

BO : 218.200
Bijl. :
Distr.: BTA

F	ACD 861020 191
	datum 20.OKT.1986
	CO
F	b. — d. —

Betreft: De Molukse gemeenschap in Nederland. Anno 1986.

Zoals bekend werd in de nacht van 24/25 april 1986 op het Molukse eiland Saparua de RMS-vlag gehezen. Tegelijkertijd werden berichten ontvangen over een groot aantal (ca 200) arrestaties die in dit verband verricht waren. Nadat gebleken was dat MANUSAMA en zijn kabinet geen aanleiding zagen om op deze gebeurtenissen te reageren heeft de SOEARA RAJAT MALOEKOE middels een circulaire de zaak in grotere kring bekend gemaakt. Diverse andere Molukse organisaties hebben daar op gereageerd, waarna er op initiatief van de SOEARA RAJAT MALUKU op 13-7-1986 in het gebouw van het Inspraakorgaan te Utrecht een bijeenkomst werd gehouden. Op deze bijeenkomst waren ondermeer de volgende organisaties en personen aanwezig:
Badan Persatuan.
G.I.M.

G.P.M. ('53)
Mission Tanah Air
Parang Salawaku
Mol.Bevrijdingsfront
Pemuda Merdeka

In totaal circa 30 personen.

Noot: Van de -groep (Front Siwa Lima) was geen vertegenwoordiger aanwezig. Tijdens genoemde bijeenkomst werd besloten om een comité te vormen (comité Kabungan) bestaande uit vertegenwoordigers van de diverse organisaties. Dit comité zou de voorbereidingen treffen om binnen een termijn van twee weken - afhankelijk van de vergunning - een demonstratie te organiseren.

Op 21 juli werd een vergadering van het comité gehouden, waarbij alle vertegenwoordigers present waren. Tijdens deze vergadering werden de volgende afspraken gemaakt:

- de demonstratie wordt gehouden op 24-7-'86 in Den Haag en zal een vreedzaam karakter hebben. (Geen confrontatie met eigen mensen van de ordedienst).
- Onderweg zullen bij enkele buitenlandse ambassades en Nederlandse ministeries petitities worden aangeboden.
- De ordehandhaving ligt bij de P.A.S.
- De "totale coördinatie ligt bij De leiding van de demonstratie heeft

- Het comité zal na afloop van de demonstratie een persconferentie geven in de Hout-
rusthallen.

De demonstratie op 24-7-'86 in Den Haag is iets anders verlopen dan men gedacht had, aangezien er meerdere zaken fout zijn gegaan. Dat bleek al bij het begin van de demonstratie toen men ontdekte dat de petitities niet ondertekend waren en er geen afzender op vermeld stond. Het verbranden van een portret van SUHARTO bij de Indonesische ambassade en de ongeregeldheden aldaar waren al evenmin in de planning opge-

nomen. De ongeregelheden op de Houtrustbrug, waarbij enkele politiemensen werden gewond en een 2-tal politie auto's beschadigd, zijn uitgelokt geworden. Althans een meisje, dat in de geluidswagen bij de demonstratie meereed, heeft gezien dat een politiemans een obscene gebaar naar enkele demonstranten maakte. Vervolgens heeft de Molukse Ordedienst - na overleg met de Haagse Politie - de rust in de gelederen weer teruggebracht.

Noot: Het moet niet uitgesloten worden geacht, dat berichten over enkele tientallen nieuwe aanhoudingen van Molukkers op Noloth, Nusa Laut en Iterwaka (begin juli '86) de gemoederen nog verder hebben verhit. Voordien had onlangs teruggekomen van vakantie in Indonesië, al verhalen gedaan over strengere controle van Molukse toeristen, waarbij de douanabeambten in Indonesië vooral veel belangstelling toonden voor cassettes en videobanden.

De manifestatie in de Houtrusthallen gehouden op de namiddag van de 24e juli is al evenmin vlekkeloos verlopen. De enige echte speech ook inhoudelijk werd afgeleverd door namens de B.P.. Voor de rest waren het "losse flodders" en heeft de groep uit Hoogkerk constant liedjes staan te zingen. Het geheel werd omschreven als "de bekende puinhoop". Opmerkelijk was ook het gegeven dat eerdergenoemd comité zich de hoogte van het huurbedrag van de Houtrusthallen onvoldoende gerealiseerd had, waardoor zij slechts de helft van het bedrag van f 6000,-- middels giften had ontvangen en nu dus nog met een schuld van ca f 3000,-- is blijven zitten. Verder was het comité compleet vergeten om de persconferentie te houden.

GEMEENTEPOLITIE 's-Gravenhage.**INLICHTINGDIENST**

nummer: 715-11
 datum : 20 november 1986

F	AKED 861208 087
	datum - 2 DEC. 1986
	CEO
F	bb. al. —

Aan: Het Hoofd van de
 Binnenlandse Veiligheidsdienst,

's-Gravenhage.

Evaluatie:	Datum bericht: n.v.t.	Bijlage(n):
Betreft:	Demonstratie van Molukkers.	
Datum en tijdstip:	Donderdag 24 juli 1986 van 11.00 uur tot 17.00 uur	
(Verzamel)plaats en evt. route	's-Gravenhage: Malieveld naar Houtrust via Boslaan, Bez. houtseweg, Herengracht, Fl. Burgwal, Turfmarkt, Kalvermarkt enz. naar Sur. amb. Tobias Asserlaan.	
Evt. aanbieden van petitie aan:	Buza, Min. Justitie, min. AZ, Amerika, Nw. Zeeland, Gr. Britanië, Canada, India, Japan, en Indonesië.	
Vergunning:	☐ Afschrift van deze petitie gaat als bijlage hierbij. ☒ werd schriftelijk door de Burgemeester van 's-Gravenhage verleend. ☐ werd ter plaatse door de politie verleend.	
Bekend geworden gegevens omtrent de aanvrager van de vergunning	Naam: Hr. geb. datum en plaats: beroep: adres:	
De vergunning werd aangevraagd namens:	Comité van Samenwerkende Molukse Organisaties.	
Door de aanvrager opgegeven doel van de demonstratie:	Bekendheid te geven aan het feit dat op de Molukken de mensenrechten worden geschonden door het Indonesische regime.	
Geschat aantal deelnemers en aard van de deelnemers:	Duizend mannen en vrouwen.	
Teksten voorkomende op meegevoerde spandoeken e.d.	R.M.S.-ers zinnen op wraak, Marcos verdreven Suharto nog even; Ook op Malaku martelen; Suharto naar de maan en Republiek martelt R.M.S.-ers.	

1) Tenzij andere rubricering vereist.

Geuite leuzen, spreek-
koren e.d.

In buitenlandse dus onverstaanbare taal.(zie
bijgevoegde rapporten)

Inhoud van evt. ver-
spreide pamfletten

5 zie bijlage
0 zie onder bijzonderheden

Bekend geworden deel-
nemers, leiders, spre-
kers e.d.

Kentekens van voertui-
gen die tijdens de de-
monstratie werden ge-
bruikt of in gebruik
bij deelnemers en de
resp. tenaamstelling

Verloop van de demon-
stratie

Begon ordelijk, doch tijdens het volgen der ro-
te werd men luidruchtig. Er werden strijdkret
geuit. Terzijde van de Indonesische ambassade
liep het uit op het gooien van stenen in die
richting en op de Houtrustbrug wierpen demon-
stranten 2 politievoertuigen op hun kant.

Publieke belangstelling

3 zie blz. 3 Publieke belangstelling wa-
gering.

Bijzonderheden

0 alleen de aangekruis-
te zinsnede is van
toepassing

Dezerzijds werd geconstateerd dat door de led-
der ordedienst veel gedaan werd om de gemoed-
te kalmeren. Dit lukte niet. Zelfs werd geco-
stateerd dat één dier leden zich schuldig ma-
te aan het gooien van stenen naar politieage-
teh en ambassade.

0 EINDE

Dezerzijds werd bekend dat via een gehuurde geluidswagen (eigenaar RTV) de menigte continu werd toegesproken. Dit had tot doel om de stemming bij de menigte er in te houden. (zie bijgevoegd rapport)

Spreekster vanuit die bus was mevrouw

.Door haar geu:
te instructies droegen tot kalmering vandemenigte bij.

Omtrent de gedurende de demonstratie gepleegde strafbare feiten werd door personeel van de Justitiele Politie te 's-Gravenhage, proces-verbaal opgemaakt onder nummer 30.189/'86; 1 tot en met 7.

Een afschrift van deze processen-verbaal is bij het Bureau Centrale Administratie van de Gemeentepolitie 's-Gravenhage, geborgen. Hierin wordt tevens naar onderstaand vermelde foto's verwezen.

Bij dit rapport zijn gevoegd: 3 EJA ordners, inhoudende 01 125 foto's welke resp. genummerd zijn 1 t/m 125; en een Sony betamax-videoband, waarop een filmverslag staat van het optreden der demonstranten bij de Indonesische ambassa

861208 087

Republik Maluku Selatan .

(Republic of South Moluccas)

Secretariaat Umum
Missie Tanah Air 1950
Sectie Keuangan

Missie Tanah Air 1950
(Homeland Mission 1950)

K e p a d a

No.005/JJM/86

Ptn.

Pokok: Aksi kilat untuk
penangkapan di
Tanah Air Maluku.

D. P a p i l a j a
p/a Jeruzalemstraat 31
4102 CD Culemborg r

Oegstgeest, 11 juni 1966.

M E N A,

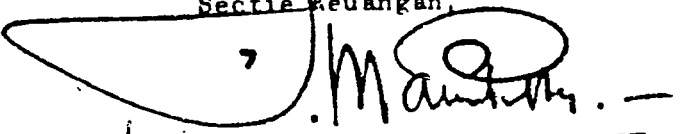
Dengan ini kami rasa sangat perlu untuk mengirim "SURAT KILAT UNTUK PENANGKAPAN DI TANAH AIR" kepada paduka tuan untuk mendjalani tugas paduka tuan di dalam wijk dan sebagainya meminta bantuan dari rajat Maluku Selatan jang masih sadar dengan soal jang penting ini.

Soal penangkapan tersebut diatas ini oleh Missie Tanah Air 1950 telah di kerdjakan dan dilangsungkan kepada dunia Internationaal.

Sekian untuk ketahuan paduka tuan dan kami harap supaja surat kilat ini dapat didjalankan, dan dapat perhatian dari rajat seluruhnja, dengan sadar dan djangan di djalankan dengan hawa nafsu berhubung dengan kesusahan besar perdjuaan jang indah ini.

M U R I A,

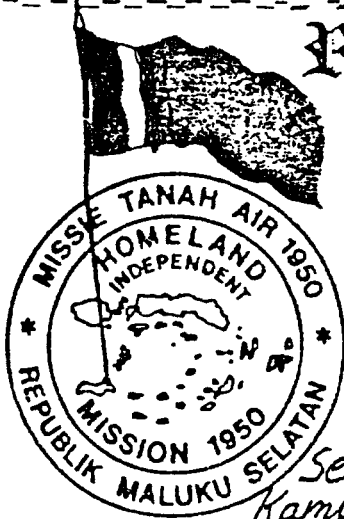
Secretariaat Umum Missie T.A. 1950
Sectie Keuangan,

J.J. Manupatty

AKSI KILAT UNTUK PENANGKAPAN DI TANAH-AIR

Republik Maluku Selatan

(Republic of South Moluccas)

Penangkapan Besar² terdjadi di Tanah-Air Kami Pd. 25 April 1986 oleh sebab Saudara Kami Lelaki-Perempuan dengan TIDAK GETAR menjatakan KEBRANIANNJA untuk mengkibar kan Lambang R.M.S. jang Mulia itu hingga Seorang Putri Maluku jang mendjait Lambang Kami itu turut DITUTUP BERSAMA MESIN-DJAITNJA!

Saudara² Kami di tanah-air pd. saat ini sedang dipukul di siksa, dianijaja, sebab telah berdjuaang untuk merebut 4-Tjorak Kembali pulang untuk berkibar di Maluku Manis e!
Sekarang Kami jang TIDAK DIPUKUL dan DISIKSA ini HARUS MENOLONG MEREKA, sebab Soal Tanah-Air sekarang sedang diurus di DUNIA INTERNASIONAL dan Saudara² Kami di Tanah-Air telah kasih lihat: Biar tangkap, putuk bunuh, asal DUNIA TAHU bahwa Maluku Manis mau direbut dari tangan orang² Indonesia-Djawa untuk Anak-Tjutju Datuk² Maluku sendiri! Missie TANAH-AIR 1950 sekarang sedang berurusan mengenai NASIB TANAH DAN BANGSA ini di Internasional dengan peruntutan Modal jang sangat besar. [PEREBUTAN SU TU TANAH-AIR KEMBALI BUKAN SOAL KETJOL, SUNGGUH²!] - MAKA ITU: TIAP² KELUARGA JANG DIRANTAU BELANDA INI DIMOTON UNTUK MEMBANTU SEKURANG-KURANG FL 50,- [limapuluh gulden] atau FL 100,- [Seratus gulden] UNTUK URUSAN TANAH-AIR DI DUNIA INTERNASIONAL!
INILAH ADA TUGAS KAMI, JANG TAK DIPUKUL dan DIANIJAJA ITU INTUK MEMBANTU JANG SUDAH MAJU MEMBERI DADA UNTUK SENDJATA-API! Bantu, mari Lundjut tangan dan Bantu Tanah dan Bangsa mu!
Sekurang-kurang f 50,- atau f 100,- (limpuluh atau beratus gld) per keluarga di rantau jang Bebas ini. Moga² Tuhan jang Maha Tinggi mau membalas akan kasih-sajang Saudara² semua.

MENJETOR:

REK. NOMMOR - 48.32.96.414

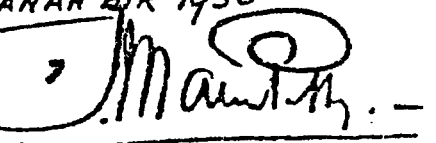
AMRO BANK

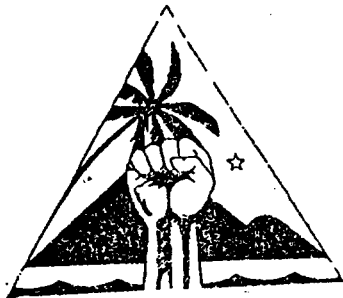
KEMPENAER STRAAT 1

2341 GE OEGSTGEEST

— — MANUPUTTY INZ. = J.J. MANUPUTTY

SEKSI KEUANGAN DALAM
BADAN SEKRETARIAT MISSIE
TANAH AIR 1950

Ttd:

861208 087

S U R A T - E D A R A N

Kilat

S e r u a n

Kepada sdr2 sebangsa,
Pemimpin2 Organisasi dan Rajat Maloekoe-Selatan jg berada
di negeri Belanda

M e n a,

Dipukul, dihina, dirantai karena tjinta Maloekoe
Pengibaran lambang empat tjorak di Tanah-air.

"APA SEKARANG?"

Bukan lagi suatu rahasia. Peristiwa penangkapan sdr2 kami di Maloekoe itu telah mendjadi suatu pokok perbitjaraan jg terutama dalam kalangan masjarakat bangsa Maloekoe di negeri Belanda. Timbul pertanjaan; "LALU KATONG DI BELANDA JG BEBAS BERSUARA INI BIKIN APA?" Tinggal diamkah?

Pada tgl 24/25 April j.l., dipetuanan Republik-Maloekoe-Selatan a.l, di sekitar negeri Porto dan Haria, di tiga tempat di Nusa Ina telah dikibarkan lambang kebangsaan kami. Ini adalah suatu protes jg njata terhadap pemerintah pendjadjah-baru indonesia-Djawa. Saksi2 mata melapurkan bahwa; berhubung dengan peristiwa ini, maka banjak sdr2 kami jg telah tertangkap oleh alat2 keamanan pendjadjah-baru indonesia-Djawa. Disebutkan angka2 antara 53 sampai 100 orang. Patriot2 kami ini telah dipukul, dirantai, dianiaja. Ada jang mengalami siksaan2 fiscistis a.l., dikurung dalam suatu kamar gelap, dimana didalamnja berada seekor ular atau lebih.

Peristiwa upatjara penaikan bendera RMS ini mengatakan djelas bahwa, kekerasan penindisan pemerintah kolonial-baru indonesia-Djawa itu sampai pada saat ini tiada berhasil memadam api- dan djiwa kemerdekaan Rajat Maloekoe-Selatan jang telah dipusakai dari datuk2 kami itu. Patriot2 kami ini telah memberanikan diri, digerakkan oleh djiwa ketjintaan Maloekoe-Selatan dan suatu kesadaran nasional jang murni. Patriot2 ini patut dihormati dan berhak mendapat dukungan sepenuh-penuhnja dari setiap anak tjutju Maloekoe, mau jg berada ditanah-air pun djuga jg merantau ditanah orang. Oleh karena itu baiklah tiap2 anak Maloekoe menanjakan dirinja, baiklah Pemimpin2 Organisasi2 kami menanjakan dirinja; "Apa jg kami harus adakan sebagai suatu PROTES terhadap penjiksaan jg sementara dialami oleh patriot2 kami ditanah-air pada saat ini. Djanganlah membuang waktu. Djanganlah kami bersikap menunggu. Waktu mendesak! Bangunlah semua dengan semangat djuang jg berdasarkan MASOHI: "Madju-bersama-Sokong-bersama-Hidup-bersama". Njatakanlah kepada regim dictator fascis Suharto bahwa kami tiada terimah, seluruh anak tjutju Maloekoe tidak terimah, bila seurat rambut pun digugurkan dari kepala sdr2 kami jg sementara dibelunggu di Maloekoe itu. "Sengsara mereka di Maloekoe, itulah sengsara kami semua, pikulan mereka itulah pikulan kami segenap". Mereka ditanah-air tiada dapat bersuara. Jakinlah bahwa suara saudara2 itulah alat meringankan penderitaan rajat kami di Maloekoe jg sementara ditindis dan dianiaja itu.

"HIDUPLAH REPUBLIK-MALOEKOE-SELATAN, KAMI BERDJUANG UNTUK MENANG!"

M o e r i a!

"SOEARA-RAJAT-MALOEKOE"

★ Sdr2 ada mempunjai reaksi terhadap surat-edaran ini?
Turut merasa dengan penderitaan sdr2 kami ditanah-air pada saat ini.
Kami bersedia menerima reaksi saudara2. Reaksi2, saudara2 tudjukan ke telepon nr:

Hoogezand: 05980-21891, Apeldoorn: 055-337585, Den Haag: 070-630607,
Twello: 05712-74684

Aan onze landgenoten en leiders der Molukse organisaties in
Nederland

M e n a,

"Geketend, vernederd en gemarteld, omdat ze de vier-kleur op de Molukken hebben laten wapperen"

W a t n u ?

Dat enkele van onze landgenoten op de Molukken zijn opgepakt en gevangen genomen is geen geheim meer. In de Molukse kringen in Nederland is het momenteel gesprek van de dag. Rijst de vraag: "Wat doen wij nu in Nederland met ons recht op vrije meningsuiting? Blijven we zwijgend toekijken en afwachten?"

In de nacht van 24 op 25 April j.l. werd op de Molukken m.n. in Porto en Haria en in drie plaatsen op het eiland Ceram de Molukse vlag gehezen. Voor ons is dit een duidelijk blijk van protest tegen het huidige indonesische regiem. Ooggetuigen vertellen dat n.a.v. dit gebeurén tot op dit moment reeds tussen de 53 en 100 mensen zijn opgepakt. Zij worden geketend, geslagen en gemarteld. Er worden fascistische, sadistische straffen toegepast o.a. het opsluiten van mensen in een donker hok, waarin zich één of meerdere slangen bevinden. De herdenkingsdienst die aan de vlaghijzing vooraf ging getuigt van het feit, dat het Molukse volk op de Molukken niet terugdeinst voor het onderdrukkende en neo-koloniale indonesische regiem. Dit regiem kan de geest en het vuur van onze vrijheidsstrijd niet blussen. Onze landgenoten hebben moed getoond, geput uit zuiver nationalisme. Zij verdienen de steun van een ieder waar Moluksbloed door de aderen stroomt. Vandaar dat alle landgenoten, alle Molukse leiders van Molukse organisaties in Nederland zich af moeten vragen wat we nu moeten doen. Wat gaan we doen om onze verontwaardiging en verachting te uiten tegen het mishandelen van onze landgenoten op de Molukken. Verspil geen tijd! Wacht niet af, want de tijd dringt!

Ontwaak en bundel alle krachten op basis van Masohi: Madju-bersama, Sokong-bersama, Hidup-bersama! Laat het Suharto regiem zien dat wij het niet nemen, dat er ook maar één haar gekrenkt wordt op het hoofd van onze landgenoten op de Molukken die nu gevangen zitten.

"Hun strijd is onze strijd, hun leed is onze leed. Wij dragen mede hun last, zo voeren wij gezamenlijk onze strijd. Zij kunnen hun stem niet op doen gaan, laat zien dat wij met hun meestrijden, door voor hun, onze stem te laten horen.
"LEVE REPUBLIEK-MALOEKOE-SELATAN- WIJ STRIJDEN OM TE WINNEN!"

M o e r i a,
Redaktie "Soeara-Rajat-Maloekoe"

★ Heeft U reacties n.a.v. deze oproep, voelt u mee met onze landgenoten op de Molukken, dan kunt U telefonisch contact met ons opnemen. Telf. nrs zie bladz. I

Grote

Demonstratie

op 24 juli a.s. te Den Haag
verzamelen bij Malieveld.

Op de molukken in aantal
kampongs werden ongeveer ^{R.M.S.} ~~veel~~ mensen
opgepakt en er zijn doden
gevallen.

Deze demonstratie wordt
georganiseerd door alle molukse
politieke partijen en alle
kerkelijke organisaties

Opgeven voor de bus bij:

Ringo Titatay

Verrek + 8.00w

PANGGILAN MALUKU

Mena:

Volkslied
2e. couplet

Molukkenland, Mijn Vaderland
Het land mijner voorouder,
Langs deze weg van het lijden
Bereikt gij de onafhankelijkheid.
Uw ware zonen en dochteren
hebben hun bloed voor U geofferd.
Ik heb gezworen mij aan U te wijden
En Uw toekomst veilig te stellen.
Ik zal vooral beschermen
Uw schrijnende geschiedenis. (X)

Gecomponeerd in 1960. Anno 1986 nog zeer actueel. Bij het wereldkundig maken van dit Volkslied zei de Zuid-Molukse Voorlichtingsdienst ongeveer het volgende: "Een onafhankelijke en soevereine Republiek der Zuid-Molukken zal er alleen komen, indien wij, Zuid-Molukkers, bereid zijn onbaatzuchtig al onze krachten ervoor in te zetten. In onze strijd gaat het niet om persoonlijk gewin of om maatschappelijke posities te verbeteren, maar gaat het om de toekomst van ons Land en Volk..!"

Zeer veel Molukkers in Nederland zijn op dit ogenblik reeds geïnformeerd door onze kennisgeving over de laatste ontwikkelingen op Maloekoe.

De "Zonen en Dochteren van Maloekoe", jong en oud, hebben in maart en vooral in april van dit jaar met de vlaghijsingsceremonie het besluit genomen om zich voor de toekomst van ons Land en Volk op te offeren. Een mensenleven. Alleen de Almachtige weet hoe groot en hoe zwaar hun lijden, pijn en verdriet is. Totaal geïsoleerd van de buitenwereld. Totaal onwetend over hoe hun Volksgenoten overal ter wereld op hun daad zullen reageren. Eenzaam en de wanhoop nabij.

Moge deze offers niet onnodig vallen. Laat een ieder die zich in hart en nieren een Molukker voelt hiertegen opstaan, om dit lijden en de wanhoop te helpen verlichten.

Volkslied
3e. couplet

Mena Muria, de hoge opdracht,
Roep ik met geheel mijn hart.
Haast ik mij U te verdedigen
Als een eerlijk en oprecht leger
Gewapend met schild en geloof
En bovenal in vast vertrouwen
Offer ik en worstel ik
Omdat gij mijn moeder zijt.
Ik zal vooral tot God bidden
Dat Mena Muria leven mag. (X)

Wij zijn de enigen en de eersten die deze patriotten daadwerkelijk kunnen helpen. Wij, die in Nederland wonen en in vrede en vrijheid leven. Elke dag weer. Wij hoeven niet bang te zijn voor nachtelijke klopjachten. Wij zullen onze krachten verstandig en effectief moeten aanwenden. Dit kan alleen indien wij vrijheid van handelen hebben. Eén van de eerste middelen die wij op korte termijn willen aanwenden is een

VREEDZAME DEMONSTRATIE

Het ligt niet in de bedoeling dat het hierbij zal blijven. Andere vreedzame middelen worden bestudeerd. De uitvoering ervan zal grotendeels afhangen van de bereidheid van ons allen.

Wij roepen hierbij dan ook elke Molukker en Molukse op om te komen naar

DEN HAAG, OP 24 JULI 1986, OM 11,00 uur

verzamelplaats: Malieveld

om uiting te komen geven aan onze diepe verontwaardiging. Wij vragen een ieder om het VREEDZAM te houden, omdat wij onze krachten, onze tijd en de vrijheid die wij hebben moeten benutten om in de nabije toekomst verdere effectieve stappen te kunnen ondernemen. Als je in jouw hart ook vindt dat de wereld moet weten wat er nu op MALOEKOE gebeurt,....

KOM DAN NAAR DEN-HAAG'.

MURIA!

Comité Samenwerkende
Molukse Organisaties:

Badan Redaksi "Soeara-Rajat-Maloekoe" -

Badan Persatuan

KPMSM (Kemauan Pemuda Pemudi Maloekoe-Selatan Merdeka)

Saniri Lawa Mena Hau Lala

Anggota Missie TA '50
B. Tousalwa (perseorangan)

Geredja2 : GIM (ds. Sapulete sebagai perseorangan)

N G P M/B '53

Hoogezand, 20 juli 1986

GEMEENTEPOLITIE
VAN
's-GRAVENHAGE.

GEUNIFORMEERDE POLITIE
VERKEERSPOLITIE
SECTIE VERKEERSBEWAKING.

ONDERWERP:

Leuzen tijdens demonstratie
R.M.S.

R A P P O R T.

Ik, ondergetekende, , hoofdagent
van gemeentepolitie van 's-Gravenhage, kledingnummer
en dienstdoende aan nevenvermelde sectie, rapporteer.

Op donderdag, 24 juli 1986, werd ik, in uniform ge-
kleed, ingedeeld als motorsurveillant belast met het bege-
leiden van een demonstratieve stoet van Zuid-Molukkers,
alhier.

Bij de aanvang van de demonstratie op donderdag, 24
juli 1986 omstreeks 11.00 uur, hoorde ik middels een luid-
spreker op een geluidswagen die bij de demonstratie hoorde
in de Indonesische taal (het Zuid-Molukse dialect) door de
spreekster aan de demonstranten een aantal instructies ge-
ven en het roepen van enige leuzen.

Aangezien ik het Zuid-Molukse dialect grammaticaal en
verbaal beheers, hebben op vrijdag, 25 juli 1986 de colleg
van de recherche (1e sectie), belast met het onderzoek naar
de onregelmatigheden mij verzocht deze rapportage te verri-
ten.

De instructies die de spreekster gaf, de mij bekende

Aan de heer hoofdcommissaris van politie
te 's-Gravenhage.

mevr'.

, hielden algemeen in dat de demonstranten zich dienden te houden aan de richtlijnen die werden gegeven door leden van de orde-dienst (herkenbaar aan de witte band met het opschrift "OD".) De leuzen "Mena-Muria" en undur é, waren leuzen aan de demonstranten om de stemming er voortdurend in te houden. Mena-Muria is een strijdkreet die stamt uit de Alifoerentijd die men aanhief wanneer men ten strijde trok om stammengeschied te vechten. De aanvoerder hief dan aan met "Mena" waarna de overige medestrijders dit beantwoorden met "Muria", wat inhoudt dat men met moed en gewilligheid de aanvoerder volgde in de strijd. Als overblijfsel uit die tijd is deze strijdkreet tot op heden gehandhaafd gebleven en wordt dit gebezigd tijdens b.v. grote bijeenkomsten (25 april) en demonstratieve optochten. Uiteraard werd deze strijdkreet ook gebruikt bij daadwerkelijke geweldadige aktie's zoals Wassenaar, Beilen etc.

De leus "undur é, undur é, katar djangan undur é, apa datang dari moeka, katar djangan undur é" is tevens een leus die stamt uit vorengenoemde tijd, die ook tijdens de demonstratie werd gebezigd. De betekenis van deze leus is: "houdt stand, houdt stand, geef het door houdt stand. Wat er ook voor vijandig je van voren benaderd, geef het door, houdt stand". Deze leus is tevens om de stemming bij de genoemde demonstranten, door de spreekster, er in te houden.

Bij voortdurende hoorde ik rapporteur tijdens het begeleiden van de demonstratie de spreekster de demonstranten toespreken met de woorden: "soedara², trus tetap dengar dengaran per hentar² O.D.", wat betekend dat zij de demonstranten toespreken om zich bij voortdurende te schikken naar de aanwijzingen van de leden van de orde-dienst.

Wat er bij aankomst bij de Indonesische ambassade door de spreekster aan de demonstranten is gezegd kon ik, rapporteur, niet horen aangezien de brigadier van de SVB die de leiding ter plaatse had van de motorrijders ons op ruime afstand hield van de ambassade.

Na het vertrek van de Indonesische ambassade hoorde ik de spreekster in het maleis zeggen dat men kennis heeft kunnen nemen van het grote ongenoegen die hen ten deel was gevallen en dat zij de menigte er toe bewoog zich te begeven naar de Houtrusthallen voor de bijeenkomst.

Bij aankomst op de kruising Segbroeklaan/Houtrustweg waar de ongeregelde heden begonnen, hoorde ik tussen het gewoel door dat de spreekster, zeer opgewonden en met verheven stem riep: "penhentar² OD, lepaskan politie!" wat inhield: "leden van de ordedienst, ontzet de politie". Inmiddels waren de collega's van de betreffende droppingsseenheid al reeds ingesloten en belaagd door agressieve demonstranten. Wat de aanleiding hiervan was, heb ik, rapporteur, niet kunnen constateren.

Wel zag ik dat diverse leden van de ordedienst door de demonstranten belaagd werden, kennelijk doordat zij de menigte tegenhielden(althans hebben getracht) om het geweld in te tomen.

Ik, rapporteur, deel u mee dat hetgeen ik tijdens de demonstratie bij vlaggen heb kunnen horen en verstaan wat de spreekster de demonstranten toeriep, niet volledig en achtereenvolgens kon zijn gezien de mobiliteit van mijn functie.

Naar hetgeen ik gehoord en verstaan heb deel ik u mee dat datgene wat zij de demonstranten toeriep ik als niet opruiend ervoer, in tegendeel, eerder ontlastend ten aanzien van het begeleidend politiepersoneel.

Ik heb dit rapport naar waarheid opgemaakt te 's-Gravenhage gesloten en ondertekend op vrijdag, 25 juli 1986.

De hoofdagent van gemeentepolitie,

Gezien:
De ~~Brigadier~~ van politie,

Informatierapport

Door rapporteur In te vullen	Door BVD In te vullen
Volgnr. : 3.	BO : 222335.....
Datum : 30-6-1987	Bijl. :
Evaluatie:	Distr.: BTA.....

F	ACD 870722 132
	datum 21. JULI 1987
	CO
F	b. d. —

Betreft: Het blad "Kora Kora", orgaan van de Stichting Alexander J. PATTY, van 1-4-1987

de eerste hernieuwde uitgave van "Kora Kora", voorheen bekend als voorlichtingsorgaan van de Pemuda 20 mai. Het blad wordt thans uitgegeven door de Stichting Alexander J. PATTY.

Deze Stichting is een samenwerkingsverband van :
 Pemuda 20 mai
 Moluks Scholings Kollektief (MSK)
 Gerakan Daerah Amsterdam (GDA)

De stichting stelt zich ten doel:

1. Informatie te verschaffen over de situatie van Molukkers in Nederland.
2. De Molukse gemeenschap bewust te maken van de structuren en mechanismen, die een sociaal rechtvaardige situatie in Indonesie (de Molukken) en in Nederland in de weg staan.

03-76

GEMEENTEPOLITIE 's-Gravenhage.

INLICHTINGDIENST

nummer : 715-18

datum : 2 augustus 1990

F	ACD 9003 24 080
	Datum 23 AUG. 1990
	CO.
F	b. 2 d.d. —

Aan: Het Hoofd van de
Binnenlandse Veiligheidsdienst,

's-Gravenhage.

Evaluatie:	Datum bericht: n.v.t.	Bijlage(n):
------------	-----------------------	-------------

Betreft: Demonstratie

Datum en tijdstip: 26 juli 1990

(Verzamel)plaats en
evt. route 's-Gravenhage: Malieveld naar het Binnenhof.

Evt. aanbieden van
petitie aan: Premier LUBBERS

Afschrift van deze petitie gaat als bijlage hierbij. **BIJLAGE II**

Vergunning: werd schriftelijk door de Burgemeester van 's-Gravenhage
verleend.

werd ter plaatse door de politie verleend.

Bekend geworden gegevens
omtrent de aanvrager van de
vergunning

Naam:

geb. datum en plaats:

beroep:

adres:

bekend/k.n.v.

De vergunning werd
aangevraagd namens:

De Molukse ex KNIL militairen p/a Bazarstraat 50 alh.

Door de aanvrager
opgegeven doel van
de demonstratie:

Om de Nederlandse regering te herinneren van hun plichten
jegens de ex KNIL militairen.

Geschat aantal deelnemers
en aard van de deelnemers:

Ongeveer 500

Teksten voorkomende op
meegevoerde spandoeken e.d.

Geuite leuzen, spreek-
koren e.d.

Inhoud van evt. ver-
spreide pamfletten

0 zie bijlage
0 zie onder bijzonderheden

Bekend geworden deel-
nemers, leiders, spre-
kers e.d.

Kentekens van voertui-
gen die tijdens de de-
monstratie werden ge-
bruikt of in gebruik
bij deelnemers en de
resp. tenaamstelling

Verloop van de demon-
stratie

Rustig en ordelijk verloop

Publieke belangstelling

Gering

Bijzonderheden

0

0 alleen de aangekruis-
te zinsnede is van
toepassing

0 EINDE

BADAN PERSATUAN. (RAJAT MALUKU SELATAN)

BAZARSTRAAT 50 - 2518 AK 's-GRAVENHAGE - TEL. 070/45291

Nummer : 82/90 's-GRAVENHAGE, 23 juli 1990
 Bijlagen : ---
 Onderwerp : Demonstratie Molukse
 oud-KNIL-militairen

Aan
 het Nederlands Persbureau ANP
 Postbus 1
 2501 AA 's-GRAVENHAGE

PERSBERICHT

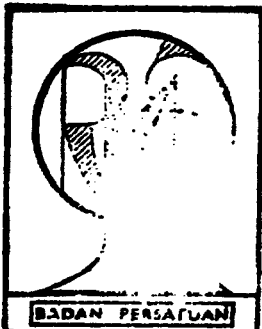
Op donderdag 26 juli houden de Molukse oud-KNIL-militairen, die in 1951 op militair dienstbevel naar Nederland zijn overgebracht, een demonstratie in Den Haag.

De demonstratie wordt gehouden in verband met het feit dat op die dag 40 jaar geleden het KNIL werd opgeheven.

Zij willen op het Binnenhof een petitie aanbieden en de Nederlandse regering alsnog verzoeken hen in dezelfde rechtspositie te brengen als hun Nederlandse oud-collega's van het KNIL.

Dit betekent een exact gelijke behandeling toe te passen als hun Nederlandse oud-wapenbroeders van het KNIL, dus uitbetaling van hun wachtgeld of KDV-uitkering en hun achterstallig pensioen over de jaren 1951-1956.

Gezien de hoge leeftijd van de betrokken ex-militairen dringen zij bij de Nederlandse regering aan op een spoedige honorering van hun verzoek.

Het hoofdbestuur van de Badan Persatuan,
 de secretaris,

W. Munster
 W. Munster

Bijlage 5

Afschrift

Koninklijke Landmacht
Afwikkelingscommando in Indonesië
Commando Nederlandse Rayons in Indonesië.

No. AC - 388
Bijlagen: Gene.

Djakarta, 24 februari 1951.

1. Alle ongehuwde militairen in den zin van mijn Instructie no. AC-379 ddo. 20 februari 1951, ingedeeld bij het Sub.Bat. Ambon te Djakarta, die zich nog niet vrijwillig hebben uitgesproken voor opzending naar NEDERLAND of afvloeiing HIER TE LANDE, gelast ik hierbij zich aanstonds gereed te maken voor opzending naar NEDERLAND en zich in te schepen aan boord van de "ROMA", welk schip omstreeks 2 maart 1951 van Djakarta naar Nederland zal vertrekken.
2. Van hen, die aan dit dienstbevel geen gevolg geven, wordt het dienstverband als beëindigd beschouwd. Zij worden aanstonds uit het leger ontslagen.
3. Dit bevel dient op drie achtereenvolgende appels te worden voorgelzen en vervolgens op meerdere duidelijke zichtbare plaatsen ter publicatie opgehangen.

De Commandant Nederlandse
Rayons in Indonesië,

(w.g.) A. van Santen, kolonel.

Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris B.P.R.M.S.,

M.E.A. POETIRAY

Aan:
Nederlandse Rayonscommandant Djakarta
Info: D.C.M.V.

Bijlage 8

Afschrift

Koninklijke Landmacht
Afwikkelingscommando in Indonesië
Commando Nederlandse Rayons in Indonesië.

Uittreksel bijlage no. 1

STAFKWARTIER

No. AC - 363

Djakarta, 2-2-1951.

Bijlagen: Gena

Onderwerp: Instructie betreffende
de afvloeiing van de
Amb. ex-KNIL-militairen.

1. E n z .

2. E n z .

3. Afvloeiing binnen Indonesië.

Voor hen die alsnog de wans te kennen geven binnen Indonesië af te vloeien, gelden volgende bepalingen:

- a. Voor de administratieve afwerking en de opzending naar de plaats van bestemming geldt in beginsel de regels, gesteld in mijn Instructie d.d. 11 December 1950 (aangeboden bij schrijven d.d. 11 December 1950 Nr. 15603).
- b. Iedere militair (ongeacht eventuele samenstelling gezin), wordt bovendien terstond bij afvloeiing in het genot gesteld van een handgeld van / 5000,- teneinde voor hem de overgang naar de burgermaatschappij te vergemakkelijken.
Ene Instructie terzake zal aan de Militaire Keshouders worden verstrekt.

4. Opzending naar Nederland.

De Regeling wenst aan deze opzending in zoverre een tijdelijk karakter te verlenen, dat ieder naar Nederland afgevoerde militair indien hij daartoe de wans te kennen geeft, weer naar Indonesië kan terugkeren waartoe met de Indonesische Regering overleg gaande is.
Voorts gelden hiertoe de volgende bepalingen:

- a. Zij worden in Nederland in Kampementen ondergebracht alwaar de kosten voor de verzorging a.a. van hun inkomen zullen worden ingehouden.
- b. Voor de Administratieve en vervoerstechnische uitvoering van deze opzending gelden in beginsel dezelfde regels als voor de opzending van ex-KNIL-militairen met enquette uitspraak "overgang K.L. of afvloeiing Nederland". Hiervoor zullen nadere bepalingen worden vastgesteld in overleg met D.C.M.V.

5. E n z .

De Commandant Nederlandse Rayons in Indonesië
O/l De Chef Staf,
(v.g.) J.G. SMIT.
Luit.Kol.

Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris B.P.R.M.S.,

M.E.A. Poetiray
M.E.A. POETIRAY

Bijlage 9

Afschrift

Koninklijke Landmacht
Afwikkelingscommando in Indonesië
Commando Nederlands Rayons in Indonesië.

STAFKWARTIER

Djakarta, 20 februari 1950.

Nr. : A.C. - 379

Bijlagen : Twee

INSTRUCTIE betreffende de AFVLOEIING NIER TE LANDE
alsmede de OPZENDING NAAR NEDERLAND van AMBONNESE
EX-K.N.I.L.-MILITAIRES met tijdelijke K.L.-STATUS.

1. Te Uwer informatie hierbij aangeboden de letterlijke tekst van het op 18 februari j.l. aan Aponno c.s. betekende exploit (vide bijlage I).
2. Naar aanleiding van dit exploit verzoek ik u de Ambonnesse ex-KNIL-militairen met K.L.-status (waaronder tevens te verstaan de niet-Ambonnesse ex-KNIL-militairen met tijdelijke K.L.-status met oorspronkelijke afvloeiingsbestemming Zuid-Molukken) te doen kiezen de drie mogelijkheden vermeld onder punt 5 van bijlage I, zulks in afwijking van het ter zake gestelde in mijn instructie dd. 2-2-1951 Nr. AC-363 punt 2.
3. Hieraan moet onmiddellijk worden toegevoegd, dat zij die weigerachtig blijven, een keuze uit de drie mogelijkheden te doen, dan wel een andere keuze bepalen, per dienstbevel zal worden gelast zich in te schepen naar Nederland, desgeveest te zamen met hun wettige gezinsleden.
4. Indien aan dit dienstbevel geen onmiddellijk gevolg wordt gegeven, wordt het dienstverband van betrokken militairen beëindigd in overeenstemming met art. I, letter m van A.O. 1935 Nr. 11 en voorwaarde 4, letter f van verbandacte. Voor de tekst van deze voorschriften verwijs ik u naar bijlage II. Bij een eventuele weigering om het dienstbevel op te volgen behoort alsdan dus geen dienstweigering in militair strafrechtelijke zin te worden gesteld. Nadere aanwijzingen omtrent het effectueren van de beëindiging van het dienstverband zullen volgen.
5. Ten aanzien van de eventuele afvoer van de U bekende categorieën Ambonnesse burgerzielen en de nog buiten de garnizoenen op Java verblijvende wettige gezinsleden der Ambonnesse ex-KNIL-militairen met tijdelijke K.L.-status, zal ik U nader inlichten, aangezien de Regering zich zerkake nog niet heeft uitgesproken. Ik wijs er echter wel op, dat indien toestemming wordt verkregen, deze afvoer uiteraard zeer gelimiteerd zal worden.
6. Ik verzoek U mij zo spoedig mogelijk te rapporteren nopens de door U in te stellen enquette (vide punt 2 en 3 hiervoren), waarbij ik aanteken, dat uitgifte van het dienstbevel tot inscheping eerst na mijn verkregen toestemming zal worden gegeven.
7. Tot slot zij vermeld, dat de inhoud van mijn INSTRUCTIE dd. 2-2-1951 Nr. AC.-363, voorzover deze niet in strijd is met het hiervoren gestelde, onverminderd van kracht blijft.

De Commandant Nederlandse Rayons
in Indonesië

(v.g.) A. van Santen.
Kolonel

Voor eensluidend afschrift:
De Secretaris BPRMS,

M.E.A. POETIRAY

P E T I T I E

OVERWEGENDE DAT :

- de Molukse KNIL-militairen in het voormalig Nederlands-Indie zich, onder betoon van grote moed en trouw en onder uiterst moeilijke omstandigheden - waaronder de Japanse bezettingsjaren - zich voortdurend hebben ingezet voor het Huis van Oranje en de belangen van de Staat der Nederlanden;
- dat door hun plichtsbetrachting en inzet duizenden Nederlandse staatsburgers in de periode tijdens en na de Tweede Wereldoorlog in Nederlands-Indie het leven zijn gered, zoals uit diverse (krijgskundige en historische) publikaties moge blijken;
- dat desondanks in 1950 de Nederlandse rechter er aan te pas moest komen om de Nederlandse regering te verbieden de Molukse KNIL-militairen op vijandig terrein (Java) te demobiliseren, omdat in dat geval voor hun leven - en dat van hun gezinnen - gevreesd moest worden;
- dat de Nederlandse regering bij herhaling demobilisatie op de plaats van keuze van de Molukse militairen (Ambon en/of het toenmalige Nederlands Nieuw-Guinea) om hen moverende, kennelijk 'politieke' redenen heeft geweigerd;
- dat de Nederlandse regering de Molukse militairen, tengevolge van de opheffing van het KNIL, de status heeft verleend van militair van de Koninklijke Landmacht;
- dat de Nederlandse regering vervolgens in de loop van 1950 en 1951 de Molukse ex-KNIL-militairen op grond van hun nieuwe militaire status bij militair dienstbevel sommeerde om in te schepen naar Nederland;
- dat bij aankomst in Nederland de Molukse ex-KNIL-militairen collectief, op grond van een eenzijdig besluit en derhalve zonder zelfs een schijn van instemming van de betrokken militairen, uit de militaire dienst zijn ontslagen, en vervolgens in kampen (woonoorden) zijn ondergebracht, alwaar tot 1956 van staatswege in de eerste levensbehoeften werd voorzien;

dat:

- pas vanaf 1964 aan rechthebbende militairen (zij met 15 of meer dienstjaren) de gunst werd verleend van een 'pensioen-vervangende-uitkering' en derhalve geen recht op pensioen werd toegekend;
- pas met ingang van de inwerkingtreding van de 'Wet betreffende de positie van Molukkers' (1977) een formeel pensioenrecht voor deze groep ex-KNIL-militairen is ontstaan;

- in 1979 een eenmalige uitkering is verleend, teneinde voor deze groep militairen te voorzien in uitbetaling van het gederfd pensioen over de jaren 1956 - 1964 (begin 'zelfzorg' - pensioen-vervangende-uitkering);

- derhalve aan de Molukse KNIL-militairen met 15 of meer dienstjaren tot op de dag van vandaag nog geen pensioen is uitbetaald over de periode vanaf de aankomst in Nederland (1951) tot het begin van de zg. 'zelfzorg' (1956);

- dat aan de Molukse ex-KNIL-militairen met minder dan 15 dienstjaren nog nimmer een uitkering is gedaan, terwijl deze groep ex-militairen volgens de KNIL-rechtspositieregeling tenminste recht heeft op betaling van Kort-Dienstverband-Gratificatie of wachtgeld;

- dat door de jaren heen de claims van de Molukse ex-militairen door de Nederlandse regering in hoofdzaak zijn afgehouden op basis van twee argumenten:

- voor uitbetaling dient men bij Indonesie te zijn;
- de kosten van verzorging van staatswege in de jaren 1951-1956 compenseren de aanspraken:

dat hierop steeds is gereageerd door te stellen dat:

- het in dit geval niet aangaat te verwijzen naar het land waarmee (om redenen van politieke aard) vele oud-Molukse KNIL-militairen zich in oorlog mee hebben bevonden;

- het de Nederlandse regering is geweest die de Molukse militairen heeft bevolen naar Nederland te komen, en hen bij aankomst tegen hun wil van het ene op het andere moment collectief brodeloos en afhankelijk heeft gemaakt.

VERZOEKEN

VERZOEKEN:

de Nederlands regering de Molukse oud-KNIL-militairen alsnog in dezelfde rechtspositie te brengen als de voormalige Nederlandse wapenbroeders en derhalve een exact gelijke behandeling toe te passen, en dus - gelet op de hoge leeftijd van betrokken ex-militairen - met spoed over te willen gaan tot uitbetaling van:

- pensioen over de jaren 1951 - 1956 ten behoeve van de militairen met 15 dienstjaren of meer;
- wachtgeld of KDV-uitkering van de militairen met minder dan 15 dienstjaren.

's-Gravenhage, 26 juli 1990

Het hoofdbestuur van de Badan Persatuan,
de voorzitter,

S. Metiarij

W. Munster

Informatierapport

Door rapporteur in te vullen	Door BVD in te vullen
Volgnr. : 1	BO : <u>217807</u>
Datum : 28-7-'86	Bijl. : _____
Evaluatie:	Distr.: <u>BTA</u>

F	ACD 860923 189
	datum 19. SEP. 1986
	CO
F	b. _____ d. _____

Betreft: Molukse demonstratie - Den Haag

Op 24-7-'86 werd door Molukkers in Den Haag een demonstratie gehouden n.a.v. arrestaties op de Molukken i.v.m. de vlaghijsing van een RMS-vlag op Saparua (25-4-'86).

Tijdens deze demonstratie deden zich een tweetal ongeregeldheden voor, t.w. bij de Indonesische Ambassade (vooraf door Molukkers gepland) en op de Houtrustbrug (uitgelokt door een obscene gebaar van een politieman naar Molukse demonstranten).

Na afloop van de demonstratie werd in de Houtrusthallen een Ceremonie gehouden die werd ingeleid door _____ Vervolgens kwamen aan het woord _____

Totaal aantal aanwezigen: een 1200 personen.

Het geheel was georganiseerd door:
het Komitee Kerdja Sama Org. Maluku Selatan:

BADAN PERSATUAN. (RAJAT MALUKU SELATAN)

SEKERTARIAT URUSAN UMUM - BAZARSTRAAT 50

Nomor : 066/86/K.I 2518 AK 's-GRAVENHAGE, 20 juli 1986.
 Lampiran : Tel.: (070) 45.52.91
 Pokok : "Demonstratie Kehadapan
 t.t.24 juli 1986". jth.Tuan2 Pemimpin Wjk/Kamp
 dan Rakjat Maluku Selatan
 di
 seluruk Tanah Belanda.

Tuan2/njonja2 Pemimpin dan Rakjat jang terhormat;

Pusat Pimpinan Badan Persatuan, atas djalan ini mau memalumkan beberapa soall2 jang penting, untuk dikerdjakan bersama-sama, sebagai berikut;

1. Telah malum bagi Tuan2/Njonja2 dan Rakjat semua, bahwa ditanah Air kita sekarang ada terdjadi penangkapan dan aniaja jang besar-besaran, jang dikerdjakan oleh Pemerintah Indonesia, terhadap saudara kita, jang pada tanggal 25 april 1986 jang baru lalu, ketika mereka memperingati hari proklamasi R.M.S., dengan menaikan lambang kebangsaan R.M.S.

2. Untuk ini, telah ada Gerakan Rakjat R.M.S. ditanah Belanda untuk membantah sikap Pemerintah Indonesia jang kedjam itu, atas djalan berdemonstrasi dan membuat perskomperensi d.l.l.

Bagi maksud ini, telah terbentuk "Satu Komite" untuk membungkus semua Partij2 dan Organisasi2 dan Geredja2 ditanah Belanda dalamnja kita Badan Persatuan djuga sudah bersetudju turut termasuk dalamnja.

Gerakan ini, dari Rakjat Maluku Selatan seluruhnja ditanah Belanda, lah pentjinta2 Perdjuangan Republik Maluku Selatan.

Berarti, semua Rakjat Maluku Selatan harus turut serta pada hari djam jang sudah ditetapkan itu.

Segala programma, untuk maksud ini, klak Tuan2/Njonja2 dan Rakjat akan terima dari Komite demonstrasi ini.

Jang duduk dalam Komite ini dari fihak kita Badan Persatuan ialah:

1. Tn.S.LEKATOMPESY
2. Nj.P.SOPACUA-LALOPUA

Mudah2an sesudah Tuan2/njonja2 pemimpin menerima surat ini, segera memberi kerdja-sama jang teratur, supaja mudah2an, dapat kerdjakan sedikit apa2 terhadap sengsara jang ada berlaku sekarang diTanah Air Kita.

Dalam arti, sediakan Rakjat sengan segera, untuk turut serta didalam gerakan ini.

Achirnja kami utjapkan Salam dan Hormat jang patut kepada Tuan2/Njonja2 dan Rakjat, disertai pekik kebangsaan jang manis itu,

MENA - MURIA.

TEMBUSAN:

Pemerintah R.M.S.

Badan Persatuan (Rakjat Maluku Sel).
Pusat Pimpinan/ Bestir Harian

Ketua:

S. Metiary.

N.B.

Alamat komite ialah:

KOMITE KERDJASA ORGANISASI2 MALUKU SELATAN
p/a Schaepmanstraat 60
Hoogezand.

MENA:

Lagoe Kebangsaan
Ajat dua

Maloekoe, Tanah airku
Tanah datuk-datukku.
Atas via dolorosa,
Engkau hidup merdeka.
Putra-putri jang sedjati,
Tumpah darah bagimu.
Ku bersumpah trus berbakti,
Serta tanggung nasibmu.
Aku lindung terlebih,
Sedjarahmu jang pedih.

Ditjipta dalam tahun 1960. Kini tahun 1986 masih tetap dinjanjikan. Sewaktu lagu kebangsaan ini diumumkan kepada dunia, maka dinas Penerangan Republik-Maloekoe-Selatan mengatakan kira2 jang sedemikian; "Republik-Maloekoe-Selatan" hanja dapat tertjapai, bila kami orang2 Maloekoe-Selatan bersedia tanpa kepentingan sendiri mempergunakan seluruh kekuatan kami padanja. Perdjuangan kami bukan untuk keuntungan perseorangan, atau untuk memperpaiki kedudukan oknom, atau suatu kedudukan perseorangan dalam masjarakat, tetapi perdjuangan ini adalah karena masa depan Tanah dan Bangsa.

Pada saat ini banjak sekali dari kami melalui Surat2 Edaran telah berketinggian dengan perkembangan achir2 ini di Maloekoe.

"Putra/Putri Maloekoe" tua dan muda, dalam bulan Mrt dan jg terlebih dalam bulan April tahun ini melalui upatjara penaikkan bendera telah menetapkan bersedia berkorbankan djiwa untuk Nusa dan Bangsa. Suatu hidup manusia. Hanja Jang Maha Kuasa mengetahui betapa besar, betapa berat penderitaan mereka, pahit dan pedih. Terkurung dari dunia luar. Tiada mengetahui bagaimana reaksi2 saudara2 sebangsa mereka jg merantau dinunia ini terhadap perbuatan mereka itu.

Rasa sepi, dan hampir2 putus pengharapan. Haraplah agar pengorbanan2 ini tidak pertjuma. Biarlah setiap Putra/Putri Maloekoe jang berdjiwa Kebangsaan bangkit berdiri dan menentang serta bergerak untuk tolong meringankan penderitaan dan rasa sepi dari pedjuang2 tanah-air kami jg sementara dianiaja itu.

Lagoe Kebangsaan
Ajat 3.

Mena-Muria, printah leluhur
Segenap djiwaku seru.
Bersegralah membelamu,
Sepri lasjkar jang djudjur.
Dengan prisai dan imanku,
Bahkan harap jang teguh.
Ku berkurban dan berasa,
Karna dikau ibuku.
Ku doakan terlebih,
Mena-Muria hiduplah.

Kami adalah satu2nja dan jang pertama2 jang dapat menolong patriot2 kami ini. Kami jang berdiam dengan aman dan tentram, bebas di negeri Belanda ini. Setiap hari kami hidup aman dan tentram, tiada usah takut kepada sesuatu bahaya anggota2 dinas rahasia jang mengetuk pintu diwaktu malam.

Kami akan dan harus pergunakan kekuatan2 kami sebaik-baiknya dan setjara tertudjuh. Ini hanja dapat terdjadi bila kami dapat bergerak dengan bebas. Satu dari alat2 pertama jang akan kami pergunakan dalam waktu jang pendek ialah:

DEMONSTRASI SETJARA DAMAI

Bukan sadja demonstrasi sebagai jg disebut diatas, tetapi kami sementara mempeladjar tjara2 melalui djalan2 damai jg lain2. Dapat mengerdjakan atau mendjalankan semua ini adalah tepergantung dari kerelaan dan kemauan dari kami semua.

Kami berseru melalui ini kepada setiap anak Bangsa Maloekoe untuk datang berdujun-
dujun ke

DEN HAAG, PADA TGL 24 JULI '36, DJAM 11.00

tempat berkumpul: Malieveld